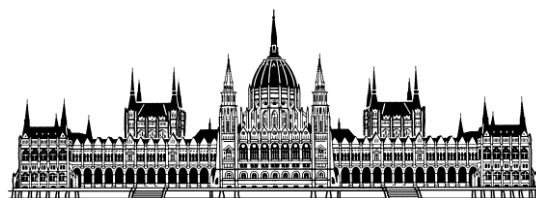

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, dr. Tiba István***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	25431
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	25431
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25433
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	25434
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25436
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	25437
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25438
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	25440
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25442
<i>Dr. Hörcsik Richárd</i> (Fidesz)	25443
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	25445
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Tiba István</i> jegyző	25446
Kérdések	
<i>Tukacs István</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Idősek és betegek” címmel	25446
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25447
<i>Szávay István</i> (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Védje meg a Kormány a magyar állampolgárság felvétele miatt ukrán hatósági fenyegetéseknek kitett kárpátaljai magyarokat!” címmel... ..	25448
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	25449
<i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért korlátozzák tovább a korlátozott tankönyvválasztást?” címmel	25450
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25450
<i>Petneházy Attila</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Cukiságkampány helyett félelemkeltés?” címmel	25451
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25452
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor törlik el a strasbourgi bíróság által is aggályosnak tartott korhatárt betöltött nyugdíjasokra vonatkozó munkavégzés korlátozását?” címmel.....	25453
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25454
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi titkolnivalója van a Kormánynak az állami energetikai cégek szerződéseiben?” címmel.....	25454
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25455
<i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit hoz a biztosító nélküli egészségbiztosítás?” címmel	25456
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25457
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A magyarországi mentési rendszer fejlődése” címmel.....	25458
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25459
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nyel el minden pénzt a kormány? Mi szükség van az OEP megszüntetésére? Miért sodorják veszélybe a táppénz, a gyermeknevelési támogatások, a rokkant ellátások rendszerét?” címmel	25459

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25460
Dúró Dóra (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ugye nem szándékosan szabotálja a Filmalap a nemzeti tematikájú filmek gyártását?” címmel.....	25461
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25462
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hány évnyi devizaadósságot ér meg egy fölösleges atomerőmű?” címmel	25463
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25464
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A Diákhitel-lehetőség vagy csapda?” címmel.....	25465
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25465
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Most akkor tényleg elhatározták, hogy ledózerolják a Déli pályaudvart? Nem lenne másutt helye az erre fordítandó milliárdoknak?” címmel... ..	25466
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	25467
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A kormány a családok privát ügyének tekinti az idősgondozást?” címmel	25468
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	25468
Tukacs István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Egy kormányígéret nyomán” címmel.....	25469
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25470
Farkas Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem jutott támogatáshoz több mint tízezer gazdálkodó az agrár-környezetgazdálkodási program keretében?” címmel.....	25471
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25472
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor kerül az Országgyűlés elé az elkövetkező évekre szóló Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégia?” címmel.....	25473
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	25473
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan tűnhetett el közel másfél milliárd forinttal egy szolnoki napelemgyár?” címmel	25474
Rákossy Balázs nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	25475
Sneider Tamás (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Törvénytelenység uralkodik Mátraverebélyen, minek kell történnie ahhoz, hogy a kormányzat is belássa végre?” címmel	25476
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	25477
Novák Előd (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Ha már egy kisiskolás is meg tudja találni a drogterjesztőket, akkor a rendőrség miért nem?” címmel.....	25478
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	25479
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Elképzelhető-e a jövőben az, hogy a hazai nemzetiségek kultúrájához tartozó, műemléki védelem alatt álló épületek és egyéb tárgyi emlékek restaurálása az anyanemzet országaiból érkező szakemberek bevonásával történjen?” címmel.....	25480
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25480

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Rokonok?” címmel	25481
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	25482
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25483
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	25483
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	25484
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A vidék kifosztásában hol a határ?” címmel	25484
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	25485
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	25486
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	25486
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi a siker a köznevelési kerekasztal működésében?” címmel.....	25487
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25488
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	25488
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25489
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem forog a túrkevei szélmalom?” címmel	25490
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	25490
Viszonzválasz:	
Pócs János (Fidesz).....	25491
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	25492
Dr. Szakács László (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Mikor lesz az első tárgyalás a Quaestor-ügyben?” címmel	25492
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	25493
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	25494
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	25494
Kepli Lajos (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen okból lett kiemelt beruházás Csányi 16 milliárdos Kaposvárra kényszerített gumiégetője?” címmel.....	25495
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25495
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	25496
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	25497
Firtl Mátyás (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogy állunk a jövő évi vizes vb előkészületeivel?” címmel	25497
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	25498
Viszonzválasz:	
Firtl Mátyás (KDNP).....	25499
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25499
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért lettünk nettó befizetők?” címmel	25500
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25501
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	25502

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	25502
Teleki László (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi történt 1,6 milliárd forinttal az Országos Roma Önkormányzatnál?” címmel	25503
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25504
Viszonzás:	
Teleki László (MSZP)	25504
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	25505
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	25506
A Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25506
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	25507
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25510
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25512
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25516
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	25520
Szabó Szabolcs (független)	25522
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	25527
Szilágyi György (Jobbik)	25530
Szabó Szabolcs (független)	25532
Szilágyi György (Jobbik)	25533
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	25533
Az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatáshoz kapcsolódó jogkövetkezményekről szóló törvényjavaslat általános vitája	25537
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	25537
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25538
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25542
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25544
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25548
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25550
László Tamás (Fidesz)	25555
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25556
László Tamás (Fidesz)	25557
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25557
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25558
Energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25562
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	25562
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25563
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25565
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25566
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25567
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25568
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	25568

Felszólalók:

Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25570
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25572
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	25574
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25575
Bányai Gábor (Fidesz).....	25577
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	25577

A határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25579
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	25579

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25580
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25581
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25583
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	25585
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	25587

Napirend utáni felszólalók:

Ander Balázs (Jobbik).....	25589
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	25590
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	25591
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	25593
Farkas Gergely (Jobbik).....	25594
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	25596
Bana Tibor (Jobbik).....	25596
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	25598

Az ülés bezárása	25600
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
27. ülésnapja
2016. május 17-én, kedden
(11.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Jó napot kívánok, üdvözlöm önöket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 27. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára, majd végül általános vitákra kerül sor, illetve befejezésként a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője: „Kit szolgál a szakképzés átalakítása?” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A napokban megjelentek a kerettanterv-tervezetek a nyilvánosság előtt is. A közismereti tárgyak visszaszorítása a korábbi kormányzati megnyilatkozásokhoz képest is durvábbra sikerülhet. A fizikát, a kémiát, a biológiát és a földrajzot teljesen száműzik az iskolák többségéből. Az úgynevezett ágazathoz kapcsolódó tantárgyakat oktatják tovább a szakközépiskolában, de az se igaz, hogy ott legalább emelt óraszámában, hiszen négy év alatt csupán egy órával nő a megmaradó közismereti tárgy oktatása.

Azt gondoljuk, hogy ez egy rossz vicc. Amit a szakiskolák után a szakközépiskolákkal is megcsinálnak, az teljesen elveszi a lehetőséget a későbbi szakmaváltástól, a későbbi pályamódosítástól, az esetleges nem szakirányú továbbtanulástól.

A szakképzés átalakítása újra rávilágít arra, hogy mennyire nem érti a Fidesz-KDNP a XXI. század működését. Olyan fogalmak, mint a tudásalapú társadalom, élethosszig tartó tanulás vagy innováció, semmit sem mondanak nekik. Maga a miniszterelnök leplezi le saját magát ezzel kapcsolatban, amikor összevissza beszél például az innováció jelentőségéről. Amikor a Magyar Tudományos Akadémia közgyűlésén mond beszédet, akkor fontosnak tartja, de amikor lemegy például Békéscsabára, akkor azt mondja, hogy szerint a jövő nem ez, nem az innováció.

Nem is a jövőbe, hanem a múltba tekint a kormány a szakképzés reformjával. Amit most csinálnak, az a valamikori hetvenes-nyolcvanas évek szakképzési modelljének visszahozása: nem kell a felesleges fizikát, földrajzot, kémiát, biológiát oktatni, elég csak a szakmát tanítani. Persze ez már a Kádár-rendszerben sem volt elég, nemhogy manapság. A rendkívül gyorsan változó világban a munkahelyek és a szakmák is nagyon gyorsan változnak. A fiatalokat ezekre a változásokra kell felkészíteni. Folyama-

tos tanulás, folyamatos képzések nélkül senki sem lehet manapság sikeres a szakmájában. Sőt, egy nyugat-európai munkavállaló aktív élete során hatszornyolcszor is szembetalálja magát olyan kihívással, hogy szakmát kell váltania, korábbiaktól eltérő munkakört kell betöltenie. Pontosan ezért kell az alapvető civilizációs ismereteket átadó és az alapvető késégeket fejlesztő közismereti tárgyakat is oktatni.

Az is látható, hogy a Fidesz-KDNP-kormány néhány gazdasági szereplő érdekét képviseli csupán. Van néhány haver, van néhány oligarcha, akinek tökéletesen megfelel ez a rendszer, hogy a fiatalok kijönnek az iskolapadból, kijönnek a duális képzésből, és néhány évig nagyon alacsony béren foglalkoztatják őket, pár év után eldobják őket, jöhet a következő generáció; a szakmát tanulják meg valahogyan, másra nincs szükség, így alacsonyan tarthatók a bérek is. Nem lesz itt továbblépés, nem fognak betölteni bonyolultabb munkaköröket, nincsen karrierút - ők az eldobható munkaerő.

Orbán Viktor nem a minőségi tudással és a magas hozzáadott értékű munkával akar versenyezni, hanem leszorított bérekkel és lebutított oktatással akarja kiszolgálni a különböző érdekeket, a multik érdekeit és az oligarchák érdekeit. A Fidesz-KDNP egy olyan országot képzelt el, amely nem kitalálja a dolgokat, nem az innovációjával és a vállalkozótehetségével tűnik ki, hanem a munkafolyamat utolsó állomását valósítja meg: összerakjuk, összeszereljük mások termékeit; tudásalapú gazdaság helyett az összeszerelő Magyarországot építjük.

Ilyen körülmények között nem kell csodálkozni azon sem, hogy a fiatalok tömegével hagyják el Magyarországot. Tavaly rekordot döntött a szomszédos országokba ingázók és tartósan elvándorlók száma. A fiatalok nem a múltban, nem a hetvenes évek ipari társadalmában akarnak élni.

A miniszterelnök arra hivatkozik, hogy munkaerőhiány van, és számos szakma esetében ez gondot okoz. Igen, ma már nehéz találni egy jó kőművest, burkolót, villanszerelőt, de kevés a szociális gondozó és ápoló is, számos szakma kiürült. Biztos-e, hogy a szakképzéssel van baj, és nem azzal, hogy aki teheti, már rég elment külföldre, mert itthon 80-90 ezer forintból nem lehet megélni?

Orbán Viktor minderre azt mondta nemrég - idézem -: „A nyílt és háttérhatalmak olyan rendszert építenek föl a világban, így körénk is, amely valójában más célok mellett az agyelszívást is szolgálja.” Hadd tegyek itt fel a végén egy kérdést! Aki tudatosan alacsonyan tartja a béreket, aki elveszi a munkavállalói jogokat, aki visszahozza a szocializmusban megismert államosítást az oktatásba, aki lerontja a szakképzés színvonalát, nem az támogatja inkább az agyelszívást? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Nem ez szolgálja ki a nyílt és háttérhatalmakat saját házi oligarchái mellett? (Dr. Schiffer András tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nehéz helyzetben vagyok, mert összekevert itt mindent, egymáshoz nem illő dolgokat hozott elő napirend előtti felszólalásában, bár a kérdése, vagy amely téma köré próbálta a gondolatait fűzni, úgy szöveg, hogy kit szolgál a szakképzés átalakítása.

Ettől függetlenül néhány felvetésre mindenképpen az elején szeretnék reagálni, és sajnálatomat kifejezni a tekintetben, hogy nem figyelnek oda egyébként nyilatkozatokra, újságcikkekre vagy éppen a múlt héten a parlamentben elhangzott válaszomra, reagálásomra, amikor elmondtam, hogy a szakképzés átalakítása milyen formában fog megvalósulni, és abban teljesen megcáfoltam azokat a felvetéseket, amiket ön felvetett; mintha nem is hallotta volna, vagy rosszabb, nem is akarja meghallani azt, hogy hogyan képzeljük el a szakképzés átalakítását. De néhány szót természetesen erről is mindenképpen szeretnék szólni.

De kérdésként - tudom, hogy nem nekem a tisztem most kérdést föltenni, inkább egy költői kérdésként - megfogalmazom azt: beszéltek önök kis- és közepes vállalkozókkal? Beszéltek olyan emberekkel, akik jó minőségű szakmunkástudást tudnak magukénak, és szeretnének ilyen szakmunkásokat alkalmazni? *(Iktóty István közbeszól.)* Milyen gondokkal küzdenek ők? Hogyan kerülnek ki ma az iskolapadból szakmunkás-bizonyítvánnyal a fiatalok? Mennyit kell még utána tanítaniuk őket arra, hogy egyébként az ő elvárásaiknak megfelelő módon tudják a munkát elvégezni? Valószínű, hogy ha övelük beszéltek volna, ilyen emberekkel beszélnének nap mint nap, akkor ezeket a felvetéseket, ezeket a kérdéseket nem fogalmazzák meg, hanem annak drukkolnak, hogy minél előbb hatékonyan be tudjuk vezetni a szakképzés jelenlegi formáját, pontosabban, ami majd 2016. szeptember 1-jével fog elindulni. Mert a gazdaság igényli a jól képzett szakembereket, a gazdaság érdekeit szolgálja a szakképzés átalakítása, az ott megfogalmazott igényeket próbáljuk kielégíteni, és nem azt, amit ön próbál sugallni, hogy szakképzetlen embereket próbáljunk betelepíteni a munkahelyekre, hanem pontosan ez a gazdaság igényli a jól képzett, informatikai tudással, bizonyos nyelvi képzettséggel rendelkező szakembereket, akik a szakmájuk mesterei. Még egyszer hangsúlyozom: foglalkoztatókkal, munkaadókkal próbáljanak beszélni, és meg fogják érteni az ő gondolataikat, és megtudják akkor, hogy a szakképzést miért alakítjuk a jelenlegi formájában át *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, mert a gazdaság megteremtésében nélkülözhetetlen szerepük van a megfelelően képzett szakembereknek.

Nézzük meg, hogy a „Szakképzés a gazdaság szolgálatában” című koncepció, amelyet a múlt évben fogadtak el a kormány, miről is szól.

A koncepció fő célkitűzései a következők. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Első: a gazdasági igények kiszolgálása, a jelenleginél több szakmunkás és technikus képzése, a duális képzés erősítése, ami

azt jelenti, hogy gyakorlatorientált tudás szerzése, a lemorzsolódás csökkentése a valós körülmények közötti gyakorlati képzés segítségével. Aztán: a szervezett szakképzés vonzerejének, presztízsének növelése; a jövőben több tanuló válassza a szakképzést; a szakképzési rendszer fejlesztése, a képzés minőségének, hatékonyságának, eredményességének a javítása.

(11.10)

Így, ahogy már említettem, 2016. szeptember 1-jétől a 2016-17-es tanévben e koncepció mentén indul el majd a szakképesítés ügy, hogy egyébként - annak ellenére, hogy önök próbálják sugallni azt, hogy a szakgimnáziumokból nincs tovább út - minden lehetősége megvan a továbbtanulásra az odajáró gyerekeknek. Hisz azon túl, hogy az érettségi tárgyakat ugyanolyan óraszámokban fogják tanulni, mint a gimnáziumban, az egyéb közismereti tárgyakat, amelyeket ön felsorolt, például választhatják fő tantárgyként, kiegészítő tantárgyként, amit teljes óraszámokban fognak tanulni, aztán mellé még egyet, amelyet csökkentett óraszámokban; és várhatóan, bár még nincs döntés, lesz egy olyan tantárgy, amelyik egy természettudományos alapismeretet ad, amit a frakcióvezető úr itt közbekiabál most már folyamatosan, például a földrajzi alapismeretek, a földrajz kapcsán megszerezhető ismeretek alapjai is bent lesznek. Tehát megint nem igaz az, amit önök mondanak.

Így tulajdonképpen a szakgimnáziumból egyenes útja van mindenkinek a felsőoktatásba. Természetesen az a tervünk, hogy ha valaki szakirányba akar továbbtanulni, akkor a szakirányú továbbtanulását egy pluszponttal vagy valamilyen kedvezményrel, vagy valami pluszlehetőséggel próbáljuk támogatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Tehát könnyebben fog bekerülni a szakirányú felsőoktatási intézménybe.

Még hosszasan lehetne beszélni, de nagyon szívesen tájékoztatom képviselő urat a részletekről, hogy a következő hetekben ne tegyen föl újabb kérdéseket ezen a területen. Remélhetőleg akkor, ha egy személyes beszélgetésre hajlandó, meg fogja érteni, hogy mit szeretnénk csinálni a következő időszakban. Köszönöm szépen. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP frakcióvezető-helyettese: „Mi jöhet még?” címmel. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mi jöhet még? Közel egy hónapja újabb és újabb részletek derülnek ki a Matolcsy-féle alapítványok botrányos ügyeiről. Szinte naponta ismerhettünk meg újabb részleteket arról, hogy a jegybank farkasa, Matolcsy György és vezetőtársai a közpénzt, mindannyiunk pénzét átalakították barátaik, rokonaik magánvagyonává. Megtudhattuk, hogy 266 milliárd forintnyi közpénzből

milliárdokat fordítottak saját médiabirodalom felépítésére. Tízmilliárdokat fordítottak saját kereskedelmi bankok megszerzésére. Felesleges megbízásokkal súlyos százmilliókat juttattak rokon, baráti cégekhez. Néhány milliárd forint erejéig pedig gondoltak a miniszterelnökhöz közel álló személyek cégeire is, őket is komoly megrendelésekhez juttatták.

Kiderült, hogy a Matolcsy György által vezetett Nemzeti Bank az alapítványokon keresztül a GDP 0,7-0,8 százalékának megfelelő összeggel finanszírozta a magyar költségvetést. Sőt, egyes kormányzati tisztviselők még meg is erősítették, hogy itt bizony a Nemzeti Bank törvénytelen módon járt el, és megszegte a monetáris finanszírozás tilalmát is. Kiderült az is, hogy a közpénzek elköltésénél megszegték a közpénzkezelés szabályait, hiszen mára már az alapítványok is beismerték, hogy egyetlen építőipari beruháznál sem alkalmazták a közbeszerzési szabályokat. Úgy gondolták, hogy majd megoldják okosba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami eddig kiderült, az is felveti több köztörvényes bűncselekmény gyanúját. Matolcsy György és a jegybanki vezetők tevékenysége lejárhatja Magyarországot a világ előtt, amelynek következményeit egyelőre még csak becsülni lehet. Az azonban egészen példátlan, amiről az egyik Matolcsy-alapítvány kuratóriumi tagja egy kereskedelmi televízióban beszélt. Lentner Csaba ugyanis egészen elképesztő módon az MNB-alapítványok célját összekötötte a Fidesz 2018-as választási szereplésével. Arról beszélt, hogy a 2018-as választás azon fog múlni, hogy a Matolcsy-alapítványok sikeresen tudják-e a közgondolkodást megváltoztatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi köze van Matolcsy alapítványainak a Fideszhez? Mi közük van a Matolcsy-alapítványoknak a Fidesz 2018-as választási szerepléséhez? Jól értettem, hogy a devizahitelek elrabolt pénzéből fizetik a Fidesz választási kampányát? Én nem láttam erre utaló célkitűzést sem az alapítványok alapító okiratában, sem a Nemzeti Bankról szóló törvényben. Ugyanakkor az interjú óta eltelt három napban senki nem állt ki sem a Magyar Nemzeti Banktól, sem a Fidesztől, hogy Lentner Csaba állításait cáfolja. Ha Lentner Csaba igazat beszélt, akkor ezek az alapítványok csak színlelik a leírt céljaikat, és közvetlen politikai tevékenységet folytatnak. Így valójában a Matolcsy-alapítványok a Fidesz pártalapítványai, amelyek egy konkrét párt, vagyis a Fidesz sikere érdekében dolgoznak. Ez pedig törvénytelen, felveti a tiltott pártfinanszírozás gyanúját is. Ez az alapítványok megszüntetését vonja maga után, a közpénz pedig visszajár.

Ha viszont Lentner Csaba valótlannal beszélt, akkor Lentner Csaba félreértelmezi az alapítvány kuratóriumi tagságából származó feladatait, ezért alkalmatlan tisztsége betöltésére. És ez annál is inkább fájdalmas, hogy Lentner Csaba Matolcsy György PhD-témavezetője is. Bármely változat igaz, Matolcsy Györgynek és a Fidesznek meg kell szólnia, válaszolnia kell arra a kérdésre, hogy a Matolcsy-alapítványoknak mi a valós funkciója: az

unokatestvérek, barátok meggazdagítása a mi pénzünkéből? Vagy a költségvetés törvénytelen finanszírozása? Vagy akár ezzel párhuzamosan a Fidesz támogatása?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a botrány minden idők legnagyobb nemzeti banki botránya, amelyben még mindig nem lehet tisztán látni. Nem tudjuk, mi jöhet még, de a továbbiakban is mindent el fogunk követni, mindent megteszünk annak érdekében, hogy ezt a botrányt teljes egészében feltárjuk, s a jegybank farkasának törvényellenes és káros tevékenységét megszüntessük. Ezért a botrányért valakinek felelnie kell! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki reagálni. *(Jelzésre:)* Tállai államtitkár úr, parancsoljon! Ne haragudjon, mielőtt megadom a szót, az önök nevében is tisztelettel köszöntöm a Lónyay Utcai Református Gimnázium diákjait és a pedagóguskollégákat, örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok. *(Taps.)* Államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismételt tisztázni kell a kormány szerepét, a Magyar Nemzeti Bank és a magyar kormány szerepét, amelyet törvények szabályoznak. Ezen törvények - az Alaptörvény, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény - kimondják, hogy a Magyar Nemzeti Bank független szervezet, mindenféle kormányok utasításától, elvárásaitól függetlenül működik, döntéseit a kormány nem befolyásolhatja, döntéseit úgy kell meghozni, hogy az a magyar gazdaság, a Magyar Nemzeti Bank alapfeladatait szolgálja. Úgy gondolom, hogy jelen esetben is tisztázzuk ezt, hiszen napirend előtti felszólalásról van szó, amire a kormány nevében kell hogy válaszoljak. Tehát itt tisztázni kell alapvetően újra és újra a kormány és a Magyar Nemzeti Bank szerepét.

A másik: tisztázni kell a Magyar Nemzeti Bank szerepét *(Dr. Schiffer András: Ezt fogjuk mi is tisztázni.)*, a Magyar Nemzeti Bank alapfeladatát, amely alapvetően az árstabilitás biztosítása és a monetáris politika végrehajtása. Azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank ezeknek a céloknak, ezeknek a célkitűzéseknek és ezeknek a feladatoknak is alapvetően eleget tud tenni. Az elmúlt évek bizonyították azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank milyen szerepet vállalt annak érdekében, hogy ma arról beszélünk, hogy a magyar gazdaság talpra állt, hogy a magyar gazdaság teljesítménye az Európai Unió élvonalába tartozik. *(Dr. Schiffer András: Ezt láttuk a legfrissebb adatokból.)*

Azt is tisztáznunk kell, hogy a Magyar Nemzeti Bankot kik és hogyan ellenőrizhetik. A Magyar Nemzeti Bank az Országgyűlésnek tartozik beszámolóval. Ezt a törvény értelmében meg is teszi a Gazdasági bizottság felé évente kettő alkalommal a Magyar Nemzeti Bank elnöke, illetve beszámolót készít az Országgyűlés számára, amit az Országgyűlés megtár-

gyal és elfogad. A Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását nem az alapfeladatai tekintetében az Állami Számvevőszék ellenőrzi.

(11.20)

Tisztázni kell továbbá a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak a szerepét, és hogy ki végezheti azok törvényességi és gazdálkodási ellenőrzését. A Magyar Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok a Magyar Nemzeti Bank nem alapfeladatai közé tartozó feladatainak az ellátását szolgálják, törvények határozzák meg ennek alapítását, illetve működését. A törvényességi felügyeletet az ügyészség látja el, a gazdálkodás tekintetében pedig az Állami Számvevőszéknek van feladata. Ha egy alapítvány törvénytelenséget követ el, azt sem a kormány, sem az Országgyűlés, sem pedig a Magyar Szocialista Párt nem mondhatja ki, hanem csak a magyar hatóságok, akiket törvény jogosít fel arra, hogy ellenőrizzék az alapítványokat.

Ami pedig képviselő úrnak egy közszereplő - Lentner Csabát talán nevezhetjük így - médianyilatkozatához kapcsolódó kijelentéseit illeti, azt gondolom, először talán el kellene olvasni az adott személy szó szerinti nyilatkozatát, hogy mondott-e olyanokat, amiket ön most a szájába adott. Én elolvastam, és ki tudom jelenteni, hogy az adott személy nem mondott ilyet, hanem az adott média, amelyet ön idézett, adta az illető szájába, valamint az ön szájába is ezeket a kijelentéseket. Tehát mielőtt a parlamentben elmondunk valamit és megvádolunk személyeket, előbb pontosan el kellene olvasni az illető nyilatkozatát, valamint tisztázni és értelmezni kellene.

Amit pedig a Magyar Nemzeti Bank botrányáról beszél ön: nos, az önök kormányzása idején, az önök által megválasztott Magyar Nemzeti Bank elnökének, Simor Andrásnak a botránya össze nem hasonlítható a jelenlegi, önök által kavart politikai viharral, hiszen Simor András mint a Magyar Nemzeti Bank elnöke olyan példát mutatott, hogy a pénzét külföldön offshore cégekben tartotta, éveken át veszteségesen tette a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását, és csődbe vitte az egész országot. Simor András ide jutott el, Magyarország meg oda, hogy fizetéképtelenné vált. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az önök nevében is köszöntöm a budapesti Sztéhlo Gábor Evangélikus Gimnázium diákjait és a pedagóguskollégákat, akik most érkeztek. Jó napot kívánok! Örülök, hogy itt vannak. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter frakcióvezető úr, a KDNP képviselője, a következő napirend előtti felszólaló: „Csíksomlyó a legnagyobb vallási és nemzeti találkozó” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nézzék el nekem, ha nem kapcsolodom

be a korai kampányba, hanem egy olyan nemzeti eseményről szólok, ami tulajdonképpen részben vallási, részben pedig, mondjuk ki nyugodtan, nemzetpolitikai jelentőséggel bír. Amikor több százezer magyar együtt megéli az emelkedett hangú együttlét örömét, az, úgy gondolom, helyet kell hogy kapjon itt a parlamentben is.

Mielőtt a számunkra lényeges kérdéstről, ennek a nemzeti jellegéről szólnék néhány szót, azért pár mondatot annak a vallási sajátosságáról és jellegéről, illetve történetéről beszélnék. Egy küzdelmekkel teli korban kezdődött, több mint négyszáz évvel ezelőtt ez az eseménysorozat, amikor János Zsigmond erőszakos hitújítási törekvésekkel fordult a csíki székelyek felé, és 1567-ben haddal indult ellenük. Akkor a csíki székelyek, akik meg kívánták őrizni az ősi hitüket, fegyvert fogtak a férfiak, az öregek, a gyerekek és az asszonyok pedig a kápolna körül imádkoztak. A hargitai győzelem után fogadalmat tettek, hogy ezentúl minden pünkösdi szombatján elzarándokolnak a csíksomlyói Szűzanyához, és ezt több mint négyszáz éve tartják is.

Ez a vallási jellege ennek az eseménynek, de ma már nem a küzdelmek korát éljük, hanem az együttműködését. Aki ma kereszténynek mondja magát, kizárólag az ökumené szellemében élheti ezt meg. Talán ezért is van az, hogy sok reformátust és más vallású embert ismerek, aki részt vesz ezeken az eseményeken, sőt nemcsak őket, hanem nem hívó magyarokat is.

A sajátos nemzeti jellegét és jelentőségét az adja, hogy a világ minden részéből, nemcsak helyből, hanem az anyaországból és a Kárpát-medence több térségéből érkeznek oda emberek, és ez a több százezer ember együtt, egy szívvel, magyarként ünnepli meg ezt a napot. Az esemény tehát ilyen értelemben túlmutat annak vallási jellegén, és részben az összetételből, részben a közös szívvel vállalt együttlétből következik, hogy ez már a magyarok legnagyobb méretű nemzeti találkozója vált. Mindenki vallásától, hitétől, világnézetétől függetlenül bekapcsolódik az eseményekbe, és gondoljunk csak arra, amikor közösen éneklik együtt a Himnuszt, a himnuszokat, milyen felemelő élményt jelent az nemcsak a jelenlevőknek, hanem azoknak is, akik a Duna Televízióon keresztül nézik az eseményeket. Így válik ez az együttműködés korában minden résztvevő számára tiszteletadássá a Patrona Hungariae előtt is.

Ezt az eseményt már több mint négyszáz éve minden évben megünneplik a magyarok, és a jelentőségét nemcsak a találkozás, hanem az a tény is adja, hogy mindez Erdélyben történik. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Rétvári Bence államtitkár úr reagál a kormány nevében. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Mindenki keresi a saját maga egyéni életében is

azokat a pontokat, amikor valami olyat tesz vagy valami olyasminek a része, ami túlmutat az ő életén, az ő hatvan-hetven-nyolcvan évén, amit itt tölt a Földön. S amikor valaki részt vesz a csíksomlyói zárandoklaton a hitéből vagy a magyarságából fakadóan, katolikusként vagy más keresztényként, vagy nem is a vallás, hanem a nemzeti összetartozás miatt, akkor pontosan egy ilyen dolognak lehet a részese. 1567 óta már biztosan van ott ilyen zárandoklat, ami az elmúlt pünkösdőn is megvalósult, bár akkor talán nem voltak annyian, mint most, hiszen az utóbbi években már százezres nagyságrendben zárandokolnak oda a magyarok a világ minden tájáról, de ez egy olyan esemény, egy olyan felemelő pillanat, ami akkor is volt, amikor a jelenlegi parlament egyik tagja sem élt még, és akkor is lesz még, amikor az itteni parlament egyik tagja sem fog már élni. Ez egy olyasfajta, a saját életünkön túlmutató üzenettel rendelkező zárandoklat, találkozó, esemény, szentmise, búcsú, amelyik mindenkinek valami többet mutat meg az életéből, mint amit a hétköznapokban láthat.

S kicsit furcsa az, hogy azok az emberek, akik amúgy akár még találkozhatnának is, hiszen egymástól csak pár utcára, pár településre vagy pár kerületre laknak, elmennek Csíksomlyóra, és ott az összmagyarságnak egy távoli, innen több száz kilométerre eső ünnepén élük meg a magyarságukat, élük meg a hitüket. De talán pont ez a távolság kell a közelséghez, talán pont ez a távolság adja meg azt, ahogy a közmondás is mondja, hogy a fától lássuk az erdőt, hogy ki-ki a saját életében is el tudja rendezni azt, amire szüksége van, vagy a magyarságában is úgy megerősödjön, mint amit a saját lakóhelyén vagy annak a szomszédságában nem találhatna meg.

Mindez természetesen egy régi katolikus kegyhely körül alakult ki, egy Mária-szobornál, kegyszobornál, melynek keletkezését a XVI. századra teszik azzal a történettel, pontosabban történelmi eseménysorozattal, amit frakcióvezető úr is említett. De ez a sugárkoszorúval övezett Mária-szobor, amelyik földgömbön és holdsarlón áll, 12 csillagból álló koronával vagy dicsfényvel a feje körül, úgy látszik, hogy sokkal többet tett és sokkal nagyobb kisugárzása volt, mint más hasonlóknak. Ezért már 1993-ban, a rendszerváltás után kellett egy teljesen új oltáremelvényt is építeni, hogy elférjenek ott a zárandokok.

Ami a mostani zárandoklati résztvevők és az öt vagy tíz évvel ezelőtti résztvevők között különbség lehet, főleg azok esetében, akik a közelből mennek oda, az az, hogy most már aki ott van, annak mindenkinek megnyílt a lehetősége arra, hogy magyar állampolgár lehessen. A nemzet közösségét a csíksomlyói közös zárandoklat pünkösdről pünkösdre mindenkinek szimbolikusan megmutatta.

(11.30)

Ezt a magyar jogalkotás, ha tetszik, csak lekövette akkor, amikor az ott élő székelyeknek is megnyitotta azt a lehetőséget, hogy a magyar állampolgárságot könnyített módon fölveve ők is a magyar nem-

zetnek nemcsak egy szakrális közösségébe, nemcsak egy évről évre adódó alkalom során adódó közösségébe lépjenek, hanem közjogilag is legyenek a magyar nemzet részei. Hiszen minden egyéb tekintetben ez a zárandoklat is demonstrálja, hogy már réges-rég óta részei ennek. Nagyon fontos, hogy az a hármashalom oltár, ami ott létrejött, a Makovecz-örökség részét képezi, hiszen az építési tervet Makovecz Imre készítette, de segítségére volt Bogos Ernő csíkszeredai műépítész is.

Az is fontos, hogy évről évre Magyarország és a magyar kormány ápolja-gondozza, ne csak szavakban, de tettekben is ezt a helyet, ennek szakralitását tudja emelni. Ezért fontos, hogy az utóbbi években is akár az oltár sürgősségi felújítására, akár a tervezett felújítására, a zászlótartó talapzat felállítására, az ottani zárandokok segítésére, képzőközpont kialakítására, a Mária-út megerősítésére vagy a Jézus szenvedéstörténeti kiállítás létrehozatalára mind-mind összességében több tíz millió forint értékben a magyar kormány is támogatást adott. Tette ezt azért, mert a magyarok, a magyar nemzet vagy a magyar keresztények ügyét szolgálja hite szerint azzal, ha Csíksomlyón ezeket a körülményeket minél többeknek biztosítja, és mindenki mind a magyar identitásában, mind a keresztény hitében megerősödhet.

Azt hiszem, ha ilyesfajta eseményeket látunk, amelyek 400 éve létrejöttek, és akkor is a magyarság ünnepei, ha ezt támogató kormányzat van, akkor is a magyarság ünnepei, ha ezt nem támogató vagy éppen üldöző kormányzatok vannak, akár Románia, akár Magyarország területén, ez mutatja azt, hogy ilyen kérdésekben a politika részéről leginkább a tisztelet hangján kell szólni. Hiszen ha valami olyat látunk, ami a magyar nemzet lelkéből, szívéből fakad, és ez minden körülmények között fennmarad, akkor csak tisztelettel kell támogatnunk, és semmi fajta más módon nem állhatunk hozzá, mintsem a tisztelet, az elismerés és a támogatás hangján. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, a következő napirend előtti felszólaló: „Mi folyik a Magyar Nemzeti Bankban?” címmel. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Nyugodtan elmondható, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét, különösen alapítványai tevékenységét fokozott közérdeklődés kíséri az ezt övező botrányok miatt. Elmondható azonban az is, hogy fontos megvizsgálni, hogy egyáltalán kinek van erkölcsi és szakmai alapja arra, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét kritizálja, vagy az ott dolgozókat minősítse. Azért emlékeztetni szeretném elsősorban a szocialista képviselőtársaimat arra, hogy a szocialista kormányok idején 7-8-9, esetenként 12 százalék fölötti jegybanki alapkamatot mondhatott magáénak a Magyar Nemzeti Bank. Ezzel olyan jelentős kamatkiadásokkal terhelte meg a magyar állam költségvetését a Magyar Nemzeti

Bank tevékenysége, ami átlagosan éves szinten akkora veszteséget okozott, mint amennyi pénzt eddig a Magyar Nemzeti Bank alapítványába összesen beletettek.

Tehát arra kérem a szocialista képviselőtársakat, hogy sokkal szerényebben adják elő ezeket a kritikákat, mert, még egyszer mondom, átlagosan évente akkora volt a kamatvesztés a szocialista kormányzás alatt, amit a Magyar Nemzeti Bank elszenvedett, mint amennyi jelenleg a Matolcsy-féle alapítványokba befolyózik. Nagyon fontos megnézni azt is, hogy milyen módon finanszírozta a külföldi pénzvilágot a szocialista kormány, és vajon a véletlennek tudható-e be, hogy folyamatos dicséretetek érkeztek Simor András felé meg a szocialista kormány felé annak idején. Hát kérem, aki százmilliárdokat tesz valakinek a zsebébe, az nyilván attól, aki a pénzt befogadja, dicséretre számíthat. Ebben az esetben is ez történt.

Nincs azonban rendben az sem, ahogy most jelenleg a kormány gazdálkodik ezekkel a jegybanki forrásokkal, illetve ahogy a Magyar Nemzeti Bank vezetése gazdálkodik ezekkel a jegybanki forrásokkal. Az első és nagyon fontos alapelv az, hogy közpénz csak arra fordítható, amire törvényes felhatalmazás van. A Magyar Nemzeti Banknak nem fő tevékenysége az, hogy kastélyokat vásároljon, borozókat üzemeltessen, különböző kulturális projekteket hajtszon végre. Így tehát, mivel nem a fő tevékenységéhez illeszkedő feladatról van szó, felszólítjuk ezúttal is Matolcsy Györgyöt, a Magyar Nemzeti Bank vezetőjét, hogy ezt a magatartást fejezze be.

Nagyon fontos azt is látni, hogy annyira független a Magyar Nemzeti Bank mindentől, a kormánytól is, az államtól is mint tulajdonosától, amire Európában sehol nincs példa. Képviselőtársaim, ilyen jellegű jegybanki függetlenség nincs. Tállai államtitkár úr az előbb azzal védte a mundér becsületét, hogy de hát a Magyar Nemzeti Bank a törvények szerint, a törvények szellemében jár el. Egyrészt ez is kétséges, egyelőre nagyon komoly vizsgálat előtt áll a Magyar Nemzeti Bank, másrészt pedig azt is látni kell, hogy ezeket a törvényeket, képviselőtársaim, a parlament fideszes többsége hozta, és a parlament fideszes többsége szavazta meg. Arra kérem önöket, hogy ebben viszont a kormányoldalnak is nagyon komoly önmérseket kell tanúsítania, amikor ezt vizsgáljuk.

Azt fontos látni, hogy nagyon komoly vita bontakozott ki arról, hogy közpénznek minősül-e egyáltalán az a közpénz, amit a Magyar Nemzeti Bank alapítványába Matolcsy Györgyék beletöltenek. Én ezzel kapcsolatban Áder János köztársasági elnök úrhoz fordultam, kértem, hogy a köztársasági elnök úr előzetes alkotmánybíróági normakontrollt kérjen erre a törvényre, mert be tudom bizonyítani azt, hogy ez a pénz továbbra is közpénz, és nem válik el a közpénz jellegétől, nem szabadul meg csak azzal, hogy egy alapítványba teszik. A köztársasági elnök úr megfontolta a leveletem, elküldte az Alkotmánybíróságnak normakontrollra ennek a törvénynek a szövegét, és természetesen az Alkotmánybíróság nekem adott igazat. Kiderült, hogy ez a pénz közpénz.

Érdemes megnézni, hogy mire jutott ebből a közpénzből. Látható az, hogy nagy mennyiségű pénzt kap Matolcsy György unokatestvére, 20 milliárd forintos jegybanki forrásban részesül, Matolcsy György könyvének kiadását 70 millió forinttal támogatják, egy másik kuratóriumi tag könyvének kiadását szintén milliókkal támogatják. Erre mondta azt egyébként a Fidesz-közeli Századvéget alapító Láncki András, hogy amit most jelenleg az ellenzék korrupciónak nevez, az a Fidesz politikájának lényegét jelenti, ez a központi magja.

Azt ígérhetem, hogy mielőtt még 2018-ban kormányra kerülünk, a jövő hét folyamán a Gazdasági bizottság ellenőrző albizottságát összehívom és egy nagyon alapos vizsgálat keretében tárjuk föl a Magyar Nemzeti Banknál történeteket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, folytatnám felszólalásának elejét, amit az első két percben mondott, amiben összehasonlította a 2013 előtti és a 2013 utáni Magyar Nemzeti Bank tevékenységét. Én folytatnám ezt a sort.

Valóban úgy van, ahogy ön is mondja, hogy 2013 előtt a Simor András vezette Magyar Nemzeti Bank rendszerint veszteséges volt, jelentősen megterhelve az állami költségvetést közvetett módon is. A 2013 utáni nemzeti banki gazdálkodás folyamatosan nyereséget termel. Ez annyira igaz, hogy a 2015. évi eredménye után ebben az évben 50 milliárd forintot fog az állami költségvetés számára befizetni.

De ha megvizsgáljuk azt, hogy a magyar gazdaságra milyen hatással volt a 2013 előtti, Simor András vezette Magyar Nemzeti Bank, hát bizony érdekes összefüggéseket, illetve ellentmondásokat látunk. Az ön által is említett magas alapkamat lassította a gazdaságot, nem segítette a magyar vállalkozások feltőkésítését, nem segítette a beruházásokat, lassította és megállította a gazdasági növekedést. Nem úgy a 2013 utáni magyar nemzeti banki tevékenység, amely például kitalálta a növekedési hitelprogramot, ami Európában is egyedülálló, de mégis az Európai Központi Bank által is elfogadott, és most már más országok is követik ezt a fajta finanszírozási módot, ami a magyar gazdaság előrelendítését segítette. Láthatjuk is az elmúlt években elért eredményeit.

De érdekes összehasonlítani a devizahitelek felvételére, ösztönözésére tett gyakorlatát a Magyar Nemzeti Banknak, ugyanakkor a 2013 utáni Magyar Nemzeti Bank részt vett a magyar társadalom egyik legnagyobb problémája, a devizahitelesek helyrehozatalában, rendbetételében és felszámolásában. De közvetett módon megvizsgálhatjuk, hogy abban az időszakban hogyan nőtt az államadósság mértéke, hogyan emelkedett a GDP 80 százaléka fölé, és ho-

gyan segített a Magyar Nemzeti Bank abban, hogy jelenleg az államadósság csökken.

(11.40)

És most már arról beszélünk, hogy 75 százalék alá sikerül vinni az államadósságnak a mértékét a gazdasági növekedéshez viszonyítottan. De igaz ez, ha az infláció nagyságát vizsgáljuk, hiszen az akkori időkben az infláció lényegesen magasabb volt, nem sikerült a Magyar Nemzeti Banknak az alapvető célkitűzését, az árstabilitást elérni, az inflációt csökkenteni. Nem úgy a jelenlegi magyar nemzeti banki politika, ami elérte azt, hogy lényegében Magyarországon nincs infláció, vagy legalábbis rendkívül alacsony mértékű. De az akkori időkben a devizatartalék is jelentősen lecsökkent, az elmúlt években a Magyar Nemzeti Bank növelni tudta a devizatartalékot.

De fontos azt is megemlítenünk, hogy a pénzügyi szabályozórendszer és ellenőrzési rendszer átalakításában is komoly eredményei vannak a Magyar Nemzeti Banknak, hiszen a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének a Magyar Nemzeti Bankba való beolvasztásával hatékony és eredményes ellenőrzési tevékenységet végez a Nemzeti Bank. Ez is 2013 után történt.

Ami pedig a Magyar Nemzeti Banknak nem a fő tevékenységére vonatkozó gyakorlatát illeti, amit bírál a képviselő úr, úgy gondolom, hogy itt is a törvényeknek és a jogszabályoknak kell elsősorban helyt adnunk, ők mondják ki azt, hogy a jelenlegi tevékenysége a Magyar Nemzeti Banknak jogszerű vagy nem jogszerű. Azt gondolom, hogy az alapítványok gazdálkodására is igaz az a tétel, ahogy a Magyar Szocialista Pártra igaz, hogy nem mondhatja ki semmilyen alapítványra azt, hogy törvénytelenül gazdálkodik vagy korrupció történt. Ugyanúgy a Jobbik sem mondhatja ki sem a parlamentben, sem máshol egyetlen szervezetre sem, hogy törvényes vagy törvénytelen, különösen, hogy törvénytelen a működése. *(Dr. Staudt Gábor: Felszólalni szabad?)*

Az a kérdés pedig, hogy a Magyar Nemzeti Bank vagyona közpénz vagy nem közpénz, az egy álvita, lényegében ez a kérdés már eddig is egyértelmű volt. A Magyar Nemzeti Bank vagyona ugyanúgy a magyar nemzeti vagyon része, és az alapítványai, amelyeknek egyébként a vagyona gyarapodott, a magyar nemzeti vagyon része, tehát természetes, hogy a Magyar Nemzeti Bank forrása is közpénz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Dr. Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője, a következő napirend előtti felszólaló: „Ki veri szét az Európai Uniót?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Közel negyedszázada foglalkozom uniós ügyekkel az Országgyűlésben, a szakbizottság jelenlegi elnökeként szomorúan kell megállapítanom, hogy egyre

több jel mutat arra, hogy az Európai Bizottság kezdi elveszíteni realitását, mi több, kapcsolatát az európai realitással, az európai polgárokkal. A Magyar Országgyűlés egy hete hozott határozatával kifogást emelt az Európai Bizottságnak a kiküldött munkavállalókra vonatkozó javaslatával szemben. Ez az országgyűlési határozat más parlamenti kamarákkal együtt hozzájárult ahhoz, hogy megállítsuk, azaz sárga lapot mutassunk Brüsszelnek *(Felmutat egy sárga színű lapot.)*, a brüsszeli adminisztrációnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A sárga lapos eljárás *(Újra felmutatja a sárga színű lapot.)* jelzése annak, amikor a tagállami parlamenteknek legalább egyharmada megállapítja, hogy a Bizottság túlterjeszkedik a számára a szerződésben biztosított hatáskörökön, és megsérti az államok szuverenitását.

Örömmel tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az említett brüsszeli javaslat kapcsán több mint 100 millió polgár képviselőjében 22 nemzeti kamara helyezkedett ugyanerre az álláspontra, ami bőven elegendő ahhoz, hogy a sárga lapos eljárást megindítsuk a brüsszeli Bizottság ellen. Megjegyzem, hogy a 2004 óta csatlakozott 13 tagállam közül 10 utasította vissza a javaslatot, amikhez a régi tagállamok közül Dánia is csatlakozott.

Miről is van szó itt, tisztelt képviselőtársaim? Nem másról, mint arról, hogy az Európai Bizottság az említett javaslatában az egyenlő munkáért egyenlő bér magasztos elve mögé bújva akar a régi tagországok egy bizonyos csoportjának kedvező döntést hozni, de ezzel semmibe veszi a közép-kelet-európai tagországok polgárait, veszélybe sodorva ezzel több ezer magyar kisvállalkozást, illetve körülbelül 70 ezer magyar munkahelyet érint.

Az Országgyűlés előtt folytatott, már említett plenáris vita során még úgy tűnt, hogy ennek a 70 ezer magyar polgárnak a sorsa minden parlamenti párt számára fontos. Ehhez képest azt láttuk a szavazáskor, hogy az MSZP és az LMP mára szembefordult velük. Felvetődik a kérdés, tisztelt képviselőtársam: vajon mi történt? Megérkezett a távirat Brüsszélből? Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg az Országgyűlés ezzel a javaslattal foglalkozott, a brüsszeli bürokraták szintén lopakodó jogalkotással egy újabb eljárást eszeltek ki, tudniillik azt javasolják - a munkaerőhiányukat és a demográfiai problémákat a bevándorlással megoldani akaró gazdag nyugati tagországok -, hogy az Unióba csábított több mint egymillió gazdasági bevándorló közül azokat, akikre ők nem tartanak igényt, telepítsék be a többi tagországba. Ha pedig ezt egy tagállam megtagadja, akkor írd és mondd, migránsokként 250 ezer euró büntetést kelljen fizetnie.

Csak megjegyzem, tisztelt képviselőtársaim, hogy a brüsszeli forrásokból egy költségvetési ciklus, tehát hét év alatt egy magyar polgárra 2512 euró jut. Brüsszel szemében tehát egy migráns száz magyart ér. Soha az Európai Unió polgárainak többségével szemben még senki nem fogalmazott meg ilyen erős propagandát, mint ezzel a javaslatával az Európai Bizottság. Számomra egyre világosabb, hogy mennyire nincs fogalmuk arról a világról a Bizottságnak,

amit képviselniük kellene. Ráadásul úgy érzem, hogy fordítva ülnek a lovon, amikor azt képzelik, hogy a tagállamoknak kell meghajolniuk az ő sokszor képtelen javaslataik előtt. Az ő dolguk pedig az lenne, hogy minket is szolgáljanak, nem pedig fordítva. Szemben az európai polgárok akaratával? Nos, azt kell megállapítanom, hogy ebből a folyamatból is látszik, hogy az Unió egységére a legnagyobb veszélyt sajnos maga az Európai Bizottság jelenti.

Tisztelt Elnök Úr! A kényszerbetelepítés valódi veszélyt jelent számunkra. A Bizottság javaslata, a dublini harmadik rendelettervezet már ott van az asztalán. A Magyar Országgyűlésnek ismételtelen le kell folytatnia e javaslattal a vizsgálatot, de látva a Bizottság korábbi hozzáállását, meggyőződésem szerint azt kell hogy mondjam, ez nem lesz elég Brüsszel számára, hogy megállítsuk. Brüsszelben csak a népszavazásból értenek, és olyan üzenetet kell küldenünk, amit ők is megértenek. Ezért van szükség a 2016-os népszavazásra a kényszerbetelepítésről. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dömötör Csaba államtitkár úr reagál a kormány nevében. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Képviselő úr, ön az imént többek között a 2016-os népszavazásról szólt. Azt gondolom, hogy minden népszavazás előtt érdemes feltennünk a kérdést, hogy miért is van szükség népszavazásra, és miért pont most van szükség népszavazásra. Ennek ebben az esetben két alapvető oka van: egyrészt Brüsszel felgyorsította az előkészületeket annak érdekében, hogy mihamarabb bevezesse a kényszerbetelepítés intézményét, ami egy állandósult mechanizmus lenne. Gyors döntést szeretnének, korábban letagadták, aztán mindenféle puha elnevezésekkel illették a javaslatot, de a lényeg ugyanaz, Brüsszel kényszerbetelepítést akar. Ez azt jelenti, hogy Brüsszselből mondanák meg, hogy az Európába érkező többmilliónyi bevándorló hol telepedjen le, felülírva gyakorlatilag a szabad mozgás alapelvét. Mindezt a tagállamok és az állampolgárok megkérdése nélkül tenné. Csak hogy az arányokat érzékeltessük, csak a tavalyi évben másfél millió bevándorló érkezett Európába ellenőrizetlenül.

A másik ok, ami rendkívül időszerűvé teszi a népszavazást, az az, hogy Brüsszel korábban nem látott, korábban példátlan zsarolási manőverbe kezdett. Azzal fenyeget, hogy fejenként 78 millió forintos bírságot szab ki arra az esetre, ha egy tagállam elutasítaná a kényszerbetelepítést. Eközben egy magyar emberre - ezt jó, ha rögzítjük - egymillió forint uniós forrás jut. Ez az arány 1:78 úgy, hogy a 78 milliós bírsághoz egy magyar embernek majd' 40 évig kell dolgoznia.

(11.50)

Ez a zsarolás, azt gondoljuk, hogy felháborító, és teljesen ellentétes azokkal a demokratikus elvekkel,

amelyekre az Unióban egyébként olyan sokszor hivatkoznak. Nem véletlen, hogy elutasította a javaslatot Csehország, Szlovákia és Lengyelország is. Sajnos, a baloldali pártok folyamatosan torpedózzák a népszavazást. Először a Kúrián támadták meg a kezdeményezést, aztán olyan kérdéseket szeretnének szerepeltetni a szavazólapra, illetve a referendum ívén, amelyekhez nem sikerült összegyűjteni az elegendő aláírást, aztán mindenféle jogászok manőverekkel támadnak.

A lényeg azonban ugyanaz, minden pártnak el kell döntenie, hogy a korlátlan bevándorlás mellett vagy ellen teszi le a voksát. Márpedig a szocialisták ebben következetesek, miképp eddig is, most is bevándorlópárti álláspontot visznek. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Ezen semmi csodálkoznivaló nincs, hiszen már 2007-ben is egymillió bevándorló letelepítésére tettek javaslatot, és egyébként az is beszédes, hogy két olyan párt is van az Országgyűlésben, amely pár hónappal ezelőtt a betelepítési kvóta mellett gyűjtött aláírásokat. Kíváncsi vagyok egyébként, hogy ezek a pártok és az MSZP is honnan szedné elő azt a 78 millió forintot fejenként, amely a kényszerbetelepítés elutasításával járna.

A kormány álláspontja változatlan, nem engedünk a zsarolásnak, és ragaszkodunk ahhoz, hogy a magyarok dönthessék el, hogy kivel szeretnének együtt élni és kivel nem, ragaszkodunk ahhoz, hogy a magyarok dönthessenek egy, a jövőjüket meghatározó kérdésben. Számunkra erről a demokratikus jogról, ha úgy tetszik, egy alapvető európai értékről szól a közelgő népszavazás, amelyen minden magyar állampolgár részvételére számítunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most, a napirend előtti felszólalások végére érve, felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát. Jegyző úr!

TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Ander Balázs, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Bana Tibor, Jobbik.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bartos Mónika, Fidesz; Szél Bernadett, LMP.

ELNÖK: Köszönöm szépen. 11 óra 52 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Először a kérdések; ezek sorában is elsőként szólítom Tukacs István képviselő urat, az MSZP képviselőjét, aki kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Idősek és betegek**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Jellemző módon az egészségügyért felelős államtitkárnak nem programja vagy elképzelése van az egészségügy-

ról, hanem pontjai vannak. Ezek között - mint a kancellária-rendszer, mint a budapesti szuperkórház - ott szerepel a kórházi krónikus osztályok, ismertebb nevükön: elfekvők megszüntetése. Olyan dolgot akar csinálni az államtitkár, aminek a valóságos haszna nem látszik, de mindenképpen árthat, hiszen amikor erről beszélnek, azt mondják, hogy az ott lévő emberek csak ápolást igényelnek. Államtitkár úr, ez nem igaz, ezek az emberek, akik sajnálatosan öregek és betegek egyszerre, ápolást és kezelést igényelnek.

A közbeszéd ezzel kapcsolatban a kormány részéről elég zavaros. Most már azt mondják, hogy nem is a kórházakból kellene őket elhelyezni, hanem a kórházak bizonyos részei válnának a szociális ellátórendszer részévé, magyarul: az a része elvesztené a kórház jellegét, hogy az önök kedvenc szófordulatával éljek. Államtitkár úr, nem sok értelme van az állításaiknak akkor sem, amikor azt mondják, hogy ugyanúgy ingyenes lesz az ellátás, mint eddig. A kórházak egy részében, nem is kis részében most is pénz kérték valamilyen formában ezeken a krónikus osztályokon az ápolásért és kezelésért. Ezért tehát annak, hogy egyik zsebből a másikba tegyünk pénzeket, egészségügyből a szociálisba és viszont, nem sok értelme van, ha ugyanannyit kell fizetni.

Indokolt tehát a kérdés, államtitkár úr, hogy akkor mi fog történni, árulják már el, ezekkel a szerencsétlen emberekkel, akiket önök, úgy látszik, nagyon hideg szívvel tudnak sokkal rosszabb helyzetbe hozni, mint ahogy eddig vannak, és árulja el, államtitkár úr, hogy ebbe a kérdésbe hogy tudja majd belevarrni az elmúlt nyolc évet, amit előszeretettel szokott tenni mindig a kérdések során. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan kérdésről van szó itt a szakápolási otthonok létrehozatala kapcsán, amely nem 5 éve, nem 10 éve, nem 15 éve, hanem talán még régebb óta kérdés, hiszen sokan látják azt, hogy a kórházak bizonyos részei nem kórház funkcióval működnek, most sem kórház funkcióval működnek, hanem sokkal közelebbi az ottani szolgáltatási, közszolgáltatási ellátási igény a szociális intézményhez, mint egy kórházhoz, mert nem azonnali orvosi beavatkozásra van szükségük, nem folyamatos orvosi felügyeletre van szükségük, hanem időközi orvosi felügyeletre van szükségük, de általában inkább a szociális ellátásra jellemző gondoskodásra, ami nemcsak egészségügyit, hanem más szociális szolgáltatásokat is jelent a teljes személyiségnek, testi-lelki igényeinek való megfelelés, az ő támogatásukat, és várhatóan hosszabb állapot esetében, ahol nem várható napokon, heteken vagy hónapokon belül gyorsabb gyógyulás.

Nem kórházi jellemzők azok, amelyek ezeken az ágyakon fekvő betegeket és az általuk igényelt ellátá-

sokat jelentik, ezért indult el a kormány abba az irányba, és ezért kezdett el párbeszédet a szakma szereplőivel, és több héttel ezelőtt vagy talán már hónappal ezelőtt, amikor a szociális, egészségügyi intézmények vezetőit, szakértőit meghívta egy közös tanácskozásra, egy konferenciára, hogy induljunk el, hogy milyen fokozatok szerint, milyen ágyakon fekvő betegek esetében milyen ütemezéssel tudnánk megvalósítani azt, ami a betegek számára is előnyt jelent, nyilvánvalóan nem jelent senki számára negatív helyzetet.

Azért van itt erre egy különleges pillanat, hiszen nem a korábbi évtizedekre jellemző takarékoskodási szemlélet kell hogy vezesse a döntéshozókat, hiszen mind az egészségügyi források bővülnek, mind a szociális területen a források bővülnek. Tehát senkit sem az fog motiválni, hogy hol kell megtakarítani, hanem végre a többletforrásból mindenki láthatja, hogy ki az, akinek szakápolásra van szüksége *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nem kórházi ellátásra van szüksége, és ők járhatnak a leginkább jól ennek a rendszernek az átalakításával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Védje meg a Kormány a magyar állampolgárság felvétele miatt ukrán hatósági fenyegetéseknek kitett kárpátaljai magyarokat!”** címmel. Képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ukrajnában május 1-jén lépett életbe az a törvénymódosítás, amely szerint, ha kiderül egy állami alkalmazotról, hogy kettős állampolgár, akkor felettesének három napon belül el kell bocsátania. Hennagyij Moszkal, Kárpátalja megyei kormányzója nem is tétlenkedett, három napot adott Lengyel Lászlónak, a beregszászi járási tanács oktatási osztályvezetőjének a kirúgására, mert a hatóságok szerint Lengyel az ukrán mellett magyar állampolgársággal is rendelkezik. A kárpátaljai hatalmielvit-váltás miatti küzdelmekben gyökerező konkrét üggyől eltekintve az eset számos súlyos problémát vet fel, az elmúlt hetekben azonban sehol nem lehetett olvasni a magyar külügy tiltakozásáról e felháborító eljárással kapcsolatban. Ez a rendelkezés pedig politikai leszámolásokra, de adott esetben a kárpátaljai nemzeti közösségek, így a helyi magyarság megfélemlítésére is alkalmas, és a jelek szerint használják is az ukrán hatóságok, ha valakit el akarnak tüntetni az útjukból.

A Jobbik szerint, államtitkár úr, Magyarországnak nem folyamatos hűségüküket kellene tennie Kijevnek az ország területi integritásának fontosságát hangsúlyozva és az európai uniós csatlakozást egyengetve, úgy, hogy eközben egyébként tulajdonképpen semmit nem kérünk cserébe, hanem határozottan fel kellene lépni a kárpátaljai magyarság védelme érdekében. Ráadásul az ukrán hatóságok úgy

teszik mindezt, hogy a Washingtonból kézzévezérelt ukrán kormányban és a közigazgatásban egyébként köztudottan hemzsegek a barátinak mondott grúz, izraeli vagy éppen amerikai kettős állampolgárok.

Kérem önt, államtitkár úr, az érintettek nevében is, hogy tegyenek meg mindent a kárpátjai magyar állampolgárok védelme érdekében. Szeretném kérdezni a fentiek kapcsán: szóba került-e Csutora helyettes államtitkár úrnak Pavlo Klimkin ukrán külügyminiszterrel történt május 6-ai találkozója során az állampolgárság ügye? Van-e államtitkár úrnak más hasonló ügyekről is tudomása? És ami a legfontosabb, hogyan kívánja megvédeni a kormány a magyar állampolgárság felvétele miatt hatósági zaklatásnak kitett kárpátjai magyarokat? Előre is köszönöm válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Magyar Levente államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kettős állampolgárság intézménye európai szinten elfogadott jogi norma, és az ezzel kapcsolatos magyar álláspont ismert, azt mind magyar-ukrán, mind pedig egyéb nemzetközi fórumokon világossá tettük számos alkalommal. Ukrajna ugyanakkor köztudomásúlag nem ismeri el a kettős állampolgárság intézményét, de reméljük, hogy európai integrációs törekvéseik, az európai normákhoz való közeledés Ukrajnában is elvezet majd a kettős állampolgársággal kapcsolatos jelenlegi álláspont felülvizsgálatahoz.

(12.00)

Kárpátján eddig nem volt jellemző, hogy kettős állampolgársága miatt bárkit hátrány érjen. Ebben a jól fejlődő magyar-ukrán kapcsolatok és a Kárpátja fejlődéséhez nyújtott sokrétű támogatásaink is nyilvánvalóan szerepet játszanak. Kapcsolataink mélyítése a kárpátjai magyarság elsőrendű érdeke, lépéseinket pedig természetesen összehangoljuk a kárpátjai magyar szervezetekkel. Magyarország egyetlen ország hatóságainak sem adott ki és nem is ad ki a jövőben sem adatot az egyszerűsített honosítással magyar állampolgárságot szerzett személyekről. Biztosíthatom, képviselő úr, hogy minden esetben, amelyben magyar állampolgárt külföldön magyar állampolgársága miatt sérelem ér, azzal szemben a magyar diplomácia minden szinten és fórumon a lehető leghatározottabban fellép.

Az ön által említett esetben a kárpátjai magyar szervezetek nem emelték fel a szavukat, és az érintett sem kérte semmilyen módon a segítségünket. Ettől függetlenül természetesen kötelességünk kivizsgálni az esetet, viszont arra kérem, képviselő úr, segítse a munkánkat azzal, hogy az ilyen és hasonló esetleges visszaéléseket nem a nagy nyilvánosság előtt vitatjuk meg politikai szinten, mert ez semmilyen módon nem járul hozzá az ügyek sikeres lezárásához és

megoldásához. Egyébiránt pedig öröndetesnek tartom, hogy a hat éve sikeresen folyó honosítási politikánk nem szenved hasonló ügyektől, legalábbis nem nagy számban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért korlátozzák tovább a korlátozott tankönyvválasztást?**” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Április végén jelent meg a hír, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ több esetben felülírta és megváltoztatta az iskolák szakmai munkaközösségei által a tankönyvjegyzéken szereplő könyvekből a költségkeretet nem meghaladóan összeállított és a szülők által már aláírt tankönyvrendeléseket.

A problémáról hozzánk is több jelzés érkezett, valószínűleg nem egyedi esetről van szó. A KLIK önkényes húzása azt jelenti, hogy az eleve szűkített tankönyvlista után egy újabb szűrőt alkalmaznak. Nemcsak adminisztratív, de hatalmi eszközökkel is korlátozzák a tankönyvválasztást. Most már a tankönyvjegyzéken szereplő, a tantervnek megfelelő vagy átdolgozott, újabb segédletekkel és tanmenettel ellátott könyveket is ki akarják szorítani az iskolákból. Az LMP álláspontja szerint az, hogy a KLIK felülírta a pedagógusok tankönyvrendelését, ismét bizonyítja, hogy káros a KLIK működése. Nemhogy feladatát nem tudja ellátni, súlyosan eladósodott, de még tudatosan korlátozza is a pedagógusok szabadságát. Ez ismét azt támasztja alá, hogy az iskolákat vissza kell adni az önkormányzatoknak, a települések jobb gazdáinak az intézményeknek. Az állami rendszer megbukott, az önkényes visszaéléseivel rosszat tesz a tanároknak, diákoknak egyaránt.

Tisztelt Államtitkár Úr! A tankönyvrendelés korlátozása a KLIK által számtalan kérdést vet fel. Miért korlátozzák tovább a korlátozott tankönyvválasztást? Ennyire nem bíznak a pedagógusokban? Milyen jogon korlátozza a KLIK a pedagógusok tankönyvrendelését? Hány esetben fordult elő mindez? Hogyan orvosolják a KLIK visszaélését, és korrigálják-e a hibákat? A válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jelenleg 69 kiadó tankönyve szerepel a tankönyvjegyzéken, és összesen 3546-féle tankönyv közül lehet választani. Nem tudom, tudja-e, hogy ebből a 3546-ból mennyi az állami tankönyv. Körülbelül az egyharmada, a másik kétharmada pedig nem állami tankönyv, ezekből lehet választani. Mindemellert pedig az iskoláknak az a költségkerete, amely rendelkezésre áll az egyes osztályos tankönyvcsomag megválasztásánál, érzékelhetően nőtt a tavalyi tanévről az idei tanévre.

Különböző mértékűek az éves támogatások, amelyekből összeállíthatják a saját elképzelésük szerint a törvényi és a költségvetési kereteken belül az iskolák, pontosabban az osztályok a tankönyveiket. Az alacsonyabb évfolyamokon ez 6000 forint, a magasabb évfolyamokon 15 ezer forint; van olyan évfolyam is, ahol 3000 forintos az emelkedés az idei tanévben a tavalyi tanévhez képest. Azt ön is tudja, hogy míg tavaly 650 ezer, idén már 700 ezer tanuló kaphat ingyenesen tankönyvet, hiszen nemcsak az első négy, hanem már az első öt osztályban jár ingyenesen mindenki számára a tankönyv a magyar iskolákban.

Hogy valami tankönyv lehessen és meg is rendelkezés az osztály számára, lényegében három feltételnek kell megfelelni. Egyrészt az egész rendelkezésnek bele kell férnie a költségvetési keretbe, de az iskolának van egyébként lehetősége, hogy átcsoportosítson évfolyamok között a teljes tankönyvköltségvetéséből. A tankönyvvé nyilvánításra a kerettanterv-rendelet kihirdetését követően kellett hogy sor kerüljön, illetve az adott könyvnek szerepelnie kell a tankönyvjegyzékben. Ezeket pontosan meghatározzák a jogszabályok, az iskolai tankönyvellátás rendjéről szóló EMMI-rendelet, annak is a 30. § (5) bekezdése tartalmazza ezeket a követelményeket.

Aki ezek szerint rendelte meg a tankönyvét, az természetesen így is kerül kiszállításra. Aki ezen három feltétel közül valamelyiket nem teljesítette, ott nyilván lehet a módosításra törvényi kötelezettség. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Petneházy Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Cukiságkampány helyett félelemkeltés?”** címmel. Parancsoljon!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hölgyeim és Uraim! Mint az bizonyára önök előtt is ismeretes, Nyíregyházán tavaly év végén adták át a több mint 15 milliárd forintból elkészült tömbkórház épületeit, amelyben XXI. századi körülmények között gyógyulhatnak a nyíregyháziak, a megye polgárai. Külön szót érdemelne ez a történelmi beruházás, de most nem erről kívánok beszélni.

Még a decemberi átadást megelőző napokon a Jobbik egyik helyi képviselője döbbenetes kijelentést tett. Azt állította, hogy a korábbi onkoradiológiai tömb bontásából keletkezett sugárzó anyagokat nem szabályszerűen kezelték, ezért sugárveszély van a kórházban. Természetesen a kórház azonnal és dokumentumokkal alátámasztva cáfolta ezt. De mindez nem hatotta meg a Jobbik politikusait. Apáti István márciusban már arról beszélt, hogy kénytelenek lesznek feljelentést tenni, mert ők bizony úgy gondolják - a tények ellenére -, hogy mégiscsak nekik van igazuk. Egy hónappal később Apáti képviselőtársam nem átalotta mindezt még egyszer megismételni.

Habár nem vitatom el természetesen képviselőtársam véleménynyilvánításhoz való jogát, de nem

ártott volna az ügyet valamilyen körülménnyel kezelni, hiszen kijelentésével beteg emberekben keltett bizonytalanságot, és a projektben dolgozó szakembereket nevezte hazugnak, csalónak. Két héttel ezelőtt pedig napvilágra kerültek azok a hivatalos dokumentumok, amelyek természetesen alátámasztják, hogy az építkezés és a bontás is szigorú előírásoknak megfelelően történt, és az Országos Közegészségügyi Központ vizsgálata is megerősítette, hogy semmilyen veszély nem áll fenn a kórházban.

Azt hiszem, két dolgot mindenképpen leszűrhetünk a dologból. Azt, hogy ha a jobbikos képviselők egészségügyről beszélnek, akkor szavaik hitelessége legalábbis megkérdőjelezhető. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A másik az, hogy ideje volna bocsánatot kérni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megkérdezném, hogy a jövőben *(Farkas Gergely: Ne kérdezz meg semmit!)* hogyan lehetne kiküszöbölhető, hogy párttagok és párttagok félelmet keltsenek *(Farkas Gergely: Űlj le!)* politikai tőkét kovácsolván. *(Korózs Lajos: Három percet beszélhet? - Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérek mindenkit, hogy tartsa be a házszabályt, amely az időkeretre is vonatkozik. *(Petneházy Attila: Köszönöm a türelmet.)* Most pedig Rétvári államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Annál is inkább, azt hiszem, felelőtlen az eset, hiszen a Jobbik helyi képviselője adatigényléssel fordult az Országos Tisztifőorvosi Hivatalhoz január 8-án, amit meg is kapott, ennek ellenére folytatja a Jobbik ezt a hadjáratát.

Abban sok minden tény le lett írva és meg lett küldve az önkormányzati képviselő úrnak. Többek között az is, hogy az Országos Közegészségügyi Központ Országos Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Intézet szakemberei a nyíregyházi kórház megrendelésére egy hónapja sugárvédelmi mérést végeztek a kórház több helyiségében, köztük azon a területen is, ahol korábban a lineáris gyorsítókat üzemeltették, és a vizsgálat során semmilyen radioaktív szennyezésre utaló jelet nem találtak. Ezen kívül nagyon hosszadalmas tájékoztatást kapott a képviselő úr azzal kapcsolatban, hogy itt milyen eljárásokat folytatott le akár a kormányhivatal, akár az atomenergia-törvény alapján más hivatalok és a kórház mit végzett, pontosan azért, hogy mindenkinek a biztonsága szavatolható legyen. Ennek ellenére folytatta ezt a fajta sajtóhadjáratát a Jobbik, sokakban valóban félelmet keltve, hiszen ez egy olyan kérdés, amitől mindenki megijedhet, ha az újságban olvassa, hogy esetleg ilyen szennyeződés található ott.

Az illetékes kormányhivatal a nyíregyházi, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kórházak és egyetemi oktatókórház onkoradiológiai osztálya esetében lefolytatott inaktív nyilvánítási eljárást, ezt az atomenergia-törvény rendezi, március 19-én helyszíni

ellenőrzést tartott, amelynek során megállapítást nyert, hogy a felvert aljzatbeton megfelelő rétegeiben, illetve a gyorsító berendezésből kiszertelt alkatrészek felületén végzett sugárvédelmi mérések értékei radioaktív szennyezettségre nem utaltak.

(12.10)

Az esetleges radioaktív szennyezettség megállapítása érdekében a felvert betonból mintavételezés is történt, amely a hatósági laboratóriumi vizsgálat során radioaktív szennyezettséget szintén nem mutatott ki. Ezért kérjük a Jobbikot, hogy ne ezzel próbáljon szavazatokat gyűjteni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, vagy valótlan vádakot fogalmaz meg a betegek megfélemlítésére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Jól van, ezt jól megbeszéltek. Most pedig Korózs Lajos képviselő úr következik, az MSZP képviselője, aki kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor törlik el a strasbourgi bíróság által is aggályosnak tartott korhatárt betöltött nyugdíjasokra vonatkozó munkavégzés korlátozását?”** címmel. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A korhatárt betöltött nyugdíjasok keresőtevékenységének tilalmával kapcsolatosan szeretném önt kérdezni, annál is inkább, mert a közelmúltban lezajlott egy per Strasbourgban, amelynek a pontos definíciója úgy hangzott, hogy a köztisztviselők és közalkalmazottak kettős finanszírozásának tilalma kapcsán egy kérelmező, aki egyébiránt nyugdíjas volt, de egy települési önkormányzatnál dolgozott, megszüntették a nyugdíjának a folyósítását.

Éppen ebből adódóan az Emberi Jogok Európai Bírósága elé került az indítványával - Fábian kontra Magyarország, van itt egy nagyon hosszú iktatási szám -, amelynek eredményeként elmarasztalták a magyar kormányt. Ugyanis arról van szó, hogy az ítélet szerint a tulajdon háborítatlan élvezetéhez fűződő jogát elvették ennek az önkormányzatnál dolgozó úrnak, továbbá megállapította a strasbourgi bíróság, hogy hátrányos megkülönböztetés is érte, annál is inkább, mert a megállapítás szerint szerzett jogot sértett a kormány elmarasztaló törvénykezése. Ugyanis a kormány arra való hivatkozással, hogy az illető két jogcímen kap állami juttatást, megszüntette a nyugdíja folyósítását, és ennek nem adott helyt a strasbourgi bíróság, és 15 ezer euró kártérítést is megítélt ennek a személynek.

Szeretném kérdezni éppen ezért államtitkár urat, hogy mit kíván tenni a kormány a strasbourgi bíróság által is elmarasztalt szabályozás korrigálása érdekében, illetve szeretném megkérdezni, hogy mikor kerül az Országgyűlés elé az a törvénytervezet, amely visszafordítja ezt a méltatlan helyzetet. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt az egyetlen apró körülményt elfelejtette mondani a képviselő úr a felszólalásában, hogy ez egy nem jogerős döntés, hiszen lehetett ellene fellebbezni, Magyarország fellebbezett is ellene. Ezt úgy hívják a strasbourgi eljárási nyelvben, hogy Nagykamarához fordulás, Magyarország a Nagykamarához fordult. Van egy panel nevezetű előminősítő testület, amely megvizsgálja, hogy alapos-e a fellebbezése Magyarországnak. Ez a testület ezt megvizsgálta, és egyébként május 2-án hozott döntésével be is fogadta ezt a fellebbezését Magyarországnak. Tehát egy nem jogerős, még nem végrehajtandó döntésről van szó. Magyarország másodfokon kívánja bebizonyítani az igazát, amit első fokon is akart. Erre az egyezmény 43. cikkének (1) bekezdése nyújt számunkra lehetőséget.

Az volt a célja a kormánynak ennek az intézkedésnek a bevezetésével, hogy minél több aktív korú ember számára is aktív munkahelyeket tudjon létrehozni. A nyugdíj, mint ön is tudja, képviselő úr, hiszen ismeri ezt a területet, egy keresetpótló támogatás. Abból a vélelemből indul ki, hogy valakinek azért jár a nyugdíj, mert már nem tud egészségi állapota, előrehaladott kora miatt keresőtevékenységet folytatni, és mivel már nem képes keresőtevékenység folytatására, ezért nyugdíjat kap az általa befizetett korábbi járulékokért cserébe a nyugdíjkasszából. Ha valaki tehát nyugdíjasként dolgozik is és nyugdíjat is vesz fel, akkor a nyugdíjrendszernek ezzel az alapvető elvével van egy összeütközése a gyakorlatnak, hiszen keresőképes, de mégis egyfajta keresőképtelenségi, vélelmezett keresőképtelenségi ellátásban, nyugdíjban részesül.

Éppen ezért vezette be a kormányzat, hogy a közszférában nem lehetséges, hogy valaki dolgozik is és mellette nyugdíjas is. Ezért vezettük be a korhatárokat. Nyilván itt voltak bizonyos kivételek, egyetemi tanárok, kutatók vagy egészségügyben dolgozók esetében, ahol egyéb okokból szükséges volt kivételeket létrehozni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ezekben a területekben, de bízunk benne, hogy másodfokon a kormány álláspontját fogja osztani a bíróság is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mi titkolnivalója van a Kormánynak az állami energetikai cégek szerződéseiben?”** címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A jövő évi költségvetést megalapozó törvényjavaslatban leltünk rá arra a 99. §-ra, amely azt mondja ki, hogy a jövőben az állami tulajdonú energetikai cégek szerződési köz-

érdekű adatként nem kérhetők majd ki. Természetesen - ahogy már megszokhattuk ezt a Fidesztől - nem nyíltan, egy törvényjavaslat formájában hozták ide, hanem belecsempészték a jövő évi költségvetést megalapozó törvénybe 99. §-ként, de ettől függetlenül a sajtóban is nagy visszhangot vert, és természetesen nekünk is feltűnt ez a törvényjavaslat.

Ismerve az előző időszak történéseit, a Magyar Nemzeti Banknál, illetve a Magyar Postánál hasonló intézkedések lettek törvényjavaslatba foglalva; ugyebár sem a Magyar Nemzeti Bank, sem a Posta szerződéseit nem lehet már közérdekű adatként kikérni és megismerni. Most az állami tulajdonú, köztulajdonban lévő energetikai cégek kerülnek sorra. Mi a célja ezzel a kormányznak? Miért akarják titkolni az energetikai cégek által megkötött szerződéseket? Itt is jó néhány botrányos eset látott napvilágot az elmúlt években. Talán ezeket akarják-e a jövőben elleplezni? Mi ezt nem tudjuk, mindenesetre mi kikértük az elmúlt tíz évre visszamenőleg valamennyi állami tulajdonú energetikai cég 5 millió forint értékhatárt meghaladó szerződéseit, amíg még erre lehetőségünk van. Ezt közérdekűadat-kikérésként a múlt héten megtettük. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy a múltban ezekben a szerződésekben volt-e valami ellepleznivaló. Természetesen amennyiben igen, amennyiben ilyet találunk, akkor megteesszük a szükséges jogi lépéseket.

A jövőbeli ilyen szerződésekre vonatkozóan pedig erre már nem lesz lehetőségünk, ezért államtitkár urat kérdezem, hogy mi titkolnivalója van a kormányzatnak az energetikai cégek szerződéseiben. Ezen az úton akarják-e tovább lapátolni kifelé a közpénzt a saját, a miniszterelnök úr környezetébe tartozó vállalkozásoknak, vagy esetleg valami más áll a háttérben? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Aradszki András államtitkár úr válaszol.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény szerint a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat vonatkozásában általános szabályként rögzítve lett, hogy erre irányuló igény esetén azt bárki megismerheti. Ugyanakkor ugyanaz az infotörvény bizonyos korlátozásokat is megenged, mely szerint a közérdekből nyilvános adat megismeréséhez való jogot korlátozni lehet törvény által. Így például a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény szerinti közvetlen vagy közvetett állami irányítás alatt álló vállalkozással, tevékenységgel kapcsolatban azok az adatok, amelyek központi pénzügyi vagy külügyi érdek, állami vagyonnal gazdálkodó nemzetbiztonsági érdek alapján vagy magával a gazdasági tevékenységével kapcsolatban sértené az adatnyilvántartás, az adat nyilvánosságra hozatala a gazdasági érdekeit vagy ezeket az érdekeket.

A törvényjavaslat pontosan másról nem szól, hogy egyértelműbbé és tisztábbá teszi ezt a képet az energetikai vállalkozásokkal kapcsolatban. Természetesen ezekkel az elutasító döntésekkel szemben is megvan a jogorvoslat lehetősége. Én azonban úgy gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy abban biztosan van egyetértés közöttünk, hogy ha elvárjuk egy állami gazdálkodó szervezettől, hogy a piacon eredményesen tevékenykedjen, akkor legalább meg kell közelítenünk azokat a lehetőségeket, amelyekkel más, nem köztulajdonban álló vállalkozások rendelkeznek, akár az adatvédelem, az üzleti titok területén. E tekintetben van a Kúriának egy gyakorlata, de úgy gondolom, egyértelműbb és következetesebb jogszabálykövetésre van lehetőség *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ha ezt konkrétan törvényben szabályozzuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mít hoz a biztosító nélküli egészségbiztosítás?”** címmel. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár bedarálása, illetve a működésképtelen mamutminisztérium struktúrájába való integrálása súlyos veszélyt jelent a betegellátásra. A kormány ugyanúgy vezényli le ezt az átszervezést, mint tette azt az elmúlt hat évben. Márpedig most is a kapkodás, a forráskivonás és az átgondolatlanság jellemzi az eddigi ötleteket, így sok jóra nem számíthatunk.

(12.20)

Az OEP megszüntetésével nemcsak az állam egyik alapját jelentő társadalombiztosítást veri szét a kormány, de szakmai szinten is végzetes hibát követ el. Emlékszünk, hogy a KLIK-nél milyen forráshiány keletkezett vagy hogy mennyit késtek a tankönyvek, milyen nehézkessé vált akár egy kréta beszerzése vagy egy villanykörte kicserélése. Az oktatás sem játék, de az egészségügyben egy ilyen átgondolatlan, felelőtlen átszervezés végképp megengedhetetlen, mert a kórházakban akár egy eszköz hiánya vagy lassú megérkezése emberéletekbe kerülhet.

Márpedig jelenleg az OEP áll szerződésben az egészségügyi szolgáltatókkal. Azaz ha felszámolják az OEP-et, akkor egyszerűen nem lesz, aki kifizesse a gyógyszereket, aki kifizesse a kezelési költségeit, aki finanszírozná az egészségügy működését. Az OEP feladatait átvevő Államkincstár, amely az év elején azért kényszerült magyarázkodni, mert a jelenlegi feladatai mellett sem tudott időben fizetést utalni többek közt az egészségügyi dolgozóknak, vajon hogyan birkózná meg azzal a többletfeladattal, amit ez az eszement átalakítás ró rájuk?

Tisztelt Államtitkár Úr! Tényleg egy nemzetközi összehasonlításban is alacsony költségű intézmény

felszámolásán akarnak filléreket megtakarítani? Önök tényleg nem látnak ennél nagyobb lyukat és fölösleges kiadásokat a költségvetésben? Inkább veszélyeztetik a betegek ellátását, mint hogy lemondjanak egy-két stadionról vagy tegyenek végre valamit az offshore pénzvívattyúk ellen? Illene végre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egyértelműen és világosan elmondaniuk az embereknek, hogy majd a kiépítendő, biztosító nélküli állami egészségbiztosításban milyen ellátásra számíthatnak. Várom válaszát.

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Rengeteg sok valótlan szót hordott össze a képviselő úr az elmúlt két percben. Például nem tért ki arra - elfelejtette bizonyára -, hogy az elmúlt két esztendőben a 17 egészségügyi háttérintézményből 12 lett az átszervezések következtében, és ez semmifajta működési problémával nem járt. 17-ből 12 lett, és sehol senki nem érezte meg, mielőtt bármi megakadt volna, bármi nem működött volna jól.

Tudja, tisztelt képviselő úr, sok ellenzéki képviselő van, aki azt mondja, hogy Magyarországon a bürokráciát csökkenteni kell. Amikor pedig a kormány hozzáfog a bürokrácia csökkentéséhez és azt mondja, hogy a bürokráciacsökkentés azt jelenti, hogy kevesebb bürokrácia mellett kevesebb bürokrata lesz és kevesebb bürokratikus intézmény, akkor hirtelen megfordul az álláspontja, és elkezd a bürokratikus intézményeket védeni, hogy milyen fontos, hogy még ez is meg az is, meg amaz az intézmény is megmaradjon, és nehogy véletlenül bárhol is kisebb legyen az adminisztráció, kisebb legyen az a teher, amit vinnie kell akár az állampolgároknak, akár azoknak az intézményeknek, amelyek kapcsolatba lépnek ezekkel a hivatalokkal.

Mi viszont azt mondtuk, hogy ha már sikeres volt a kormányzati ciklus első két évében 17-ről 12-re csökkentés, akkor érdemes továbbmenni a bürokráciacsökkentés útján, és érdemes több egészségügyi intézményt is átvilágítani, átnézni, és ebből arra jutottunk, hogy az OEP korábbi funkcióinak egy része a Magyar Államkincstárhoz kerülhet, ami első sorban a pénzügyi ellátások utalását jelenti, a hatósági feladatok, amelyek nem túl nagy részt jelentenek, a kormányhivatalhoz kerülnek, és a feladatok maradék, eléggé jelentős része pedig a minisztériumba kerül.

Ennek a részleteinek kidolgozása természetesen folyamatban van, hiszen ez is, ahogy az előző átalakítás is, ütemezetten történik.

Ami pedig a pénzek és a források értékét jelenti, mondjon, tisztelt képviselő úr az elmúlt hat évből egy olyan esztendőt, amikor nem növekedett volna az inflációnál nagyobb mértékben az egészségügyi alap, az E-Alap *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* összege. Nem tud ilyet mondani, mert minden évben infláció fölött növeke-

dett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az önök nevében is szeretettel köszöntöm az orosházi Székács József Evangélikus Gimnázium és a budapesti Giorgio Perlasca Vendéglátóipari Szakközépiskola és Szakiskola diákjait és pedagóguskollégáit. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok. *(Taps.)*

Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A magyarországi mentési rendszer fejlődése”** címmel. Képviselő asszony, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt vendég Diákok! Európában másodikként, 1887. május 10. napján, Kresz Géza orvos kezdeményezésére alakult meg a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület, amely 1948-ig működött. 1948-ban, azaz 68 évvel ezelőtt szintén május 10-én az Országos Mentőszolgálat vette át a mentőszervezetek irányítását.

Május 10-e a mentők napja. A mentők napja alkalmából 127-en vehettek át elismerést az Országházban. Ünnepekes keretek között adták át a Battány-Strattmann László-díjat, amely életműdíj azoknak, akik szakmai vagy közszolgálati munkájukkal hozzájárultak az egészségügyi és a szociális, valamint a családvédelmi ellátás fejlesztéséhez.

„Hősies mentésért” különdíjakat a rendkívüli helyzetben tanúsított kivételesen bátor magatartással lehetett kiemelni. A fentiekén túl „A magyar mentésügyért” emlékérmekkel, a dr. Orovecz Béla-emlékérmekkel, a Kresz Géza-emlékérmekkel, az Iránytű-díjakkal, valamint miniszteri és főigazgatói dicsőretekkel ismerték el a magyar emberek testi és lelki épségét, egészségét szolgálókat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Arról is szólnunk kell, hogy volt olyan időszak sajnos Magyarországon, amikor sajnálatosan összeomlás fenyegette a mentésellátást is. 2008-2010 között például nem került sor új mentőautó megrendelésére, sőt gyakorlatilag érdemi előkészület sem történt erre vonatkozóan. Mindezeknek köszönhetően a mentőgépkocsipark elöregedett, borzasztó állapotba került. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ez veszélyeztette a mentést. Ezen, úgy döntött a Fidesz-KDNP, hogy változtat. Olyan fejlesztéseket hajtottunk végre, amelyeknek köszönhetően *(Az elnök ismét csenget.)* a mentőállomány egyre jobb és jobb színvonalon működhet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, tájékoztasson arról, hogy pontosan milyen fejlesztések történtek a mentési rendszer területén. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérem szépen, engem meg többi alelnöktársamat többek között azzal bíztak meg, hogy betartassuk önökkel az önök által is hozott szabályokat, úgyhogy nagyon kérek mindenkit, hogy az idő-

keretet tartsa be. Államtitkár úr példát mutathat. Parancsoljon, Rétvári államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban tisztelettel kell hogy adózzunk minden mentős életmentő munkájával szemben, hiszen Magyarországon 253 mentőállomáson és 7 légi bázison évente 1 millió 100 ezer esetet látnak el a mentők, ezért is volt fontos, hogy minél inkább biztosítsuk a működést, és minél inkább biztosítsunk forrást a fejlesztésekhez is egyaránt.

11 milliárd forintból egy kiemelt TIOP-projekt segítette 22 új mentőállomás építését és 60 új mentőállomás dinamizálását, korszerűsítését, felújítását, de ezen kívül is, nemzeti forrásból is fordítottunk összegeket mentőállomás építésére és felújítására, így összességében az elmúlt években 27 új mentőállomás épült meg, és 85 mentőállomás került felújításra Magyarországon. Mindemellett 467 mentőautót vásároltunk, új mentőautókat a mentésbiztonság érdekében. Kellert ezt azért is tenni, hiszen a szocialista kormány az utolsó éveiben már nem vett igazán mentőautókat, beruházásokat és beszerzéseket sem indított el a mentés területén.

Nyilvánvalóan ez meglátszott a mentőszolgálat költségvetésén is, hiszen míg 2006-ben 24 milliárd forintból gazdálkodott, addigra ez 2010-re 22,8 milliárd forintra olvadt, ennyivel csökkent tehát a mentésre fordított összeg négy év szocialista kormányzás alatt. Az elmúlt években nemcsak visszatettük azt a pénzt, ami hiányzott az Országos Mentőszolgálattól, hanem jóval többet tettünk mellé, így a 2010-es 22,8 milliárddal szemben most már 32,7 milliárd forint az, ami a mentőszolgálat működési költségvetésének főösszege. Ez 31 százalékos növekedést jelent, amiből a mentést szolgálhatják.

És az a tendencia is megállt, ami a szocialista időszak végén volt, hogy kiszervezésekkel, magán-szolgáltatók bevonásával próbálták a profitot kitermelni az egészségügyből, ezt megszüntettük, ezért álltak hadrendbe az új mentőautók. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nyel el minden pénzt a kormány? Mi szükség van az OEP megszüntetésére? Miért sodorják veszélybe a táppénz, a gyermeknevelési támogatások, a rokkantellátások rendszerét?”** Képviselő asszony, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nemrég megszületett a döntés az OEP átszervezéséről. Lázár János kifejtette: a feladatok nagy része - például a természetbeni ellátások kifizetése - az Államkincstárhoz kerül, a többi feladat pedig egy vagy két lépésben a minisztériumhoz.

(12.30)

Ezek alapján például a pénzbeli ellátásokat - gyermeknevelési ellátásokat, táppénzt, rokkantellátásokat - a minisztérium fogja megállapítani és utalni. Mi garantálja, hogy nem lesz politikai befolyás a szakmai kérdések eldöntésében, a különböző juttatások, támogatások megállapításában? Kihez lehet majd jogorvoslatért fordulni? A méltányosságot igénylő döntéseket már a miniszter maga fogja eldönteni?

De még ennél is több kérdés van megválaszolandóan. Nem véletlen, hogy az OEP és a tárca több vezetője is aggályait fogalmazta meg, államtitkár úr. Igaz, Lázár miniszter úr szerint kompromisszum csak abban lehet, hogy milyen ütemben történjen az átszervezés. Tehát magasról tesznek a saját embereik véleményére - is. Nem beszélve arról, hogy mindezen folyamat részeként 2000 milliárd forint válhat láthatatlanná az államháztartás költségvetéséből.

Mindezek miatt kérdezem, államtitkár úr, mi célt szolgál az OEP megszüntetése, átszervezése. Hova lesz 2000 milliárd forint a költségvetésből? Ki lesz az a magas beosztású szakértő, aki megmondja, hogy mit hogyan kell átszervezni? Lehetséges, hogy komoly forráskivonásra készül a kormány az amúgy is katasztrofális helyzetben lévő egészségügyből?

Kérem, államtitkár úr, nyugtasson meg bennünket, hogy nem ezt tervezi a kormány, így is nagy baj van már az egészségügy területén, nem kell hogy még ezt fokozzák több intézkedéssel is. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét Rétvári Bence hangját hallhatjuk. Államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön aggódott az egészségügyi alap kiadási főösszegéért. Azért hadd mondjak erre önnek pár számot, hogy mennyi is volt az E-alap kiadási főösszege. *(Bangóné Borbély Ildikó: A kérdésekre, államtitkár úr!)*

Ez az összeg, aminél ön attól tart, hogy lehet, hogy csökkenni fog, 2006-ban 1691 milliárd forint. *(Dr. Szél Bernadett: Ne ehhez viszonyítsunk már...!)* 2010-ben ez leolvadt 1424 milliárdra. *(Bangóné Borbély Ildikó: És miért kell átszervezni?)* Akkor ön nem aggódott, hogy mi lesz ezekkel az egészségügyi költségvetésből hiányzó százmilliárdokkal. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem voltam képviselő, államtitkár úr!)*

Mi nem csak azt tettük vissza, amit önök kivettek, mert nemcsak felemeltük 1424-ről 1691-re, ahonnan önök ezt leolvasztották, hanem tovább emeltük. Ahogy ön is mondta, most már ön 2000 milliárd forintról beszél, ez azért 2000 milliárd forint, mert az önök kormányzása idején ez 1500 sem volt, most már 2000 milliárd forint *(Bangóné Borbély Ildikó: És mi lesz ezzel a 2000 milliárddal,*

államtitkár úr?), hiszen az idei költségvetésben 1964 milliárd forint, a jövő évi költségvetés tervezetében pedig tovább bővül, és 2000 milliárd forint fölé nő, 2059 milliárd forintra nő az egészségügyi alap költségvetése.

Ez 27 százalékos egészségügyi alap-forrásbővülést jelent a mi kormányzásunk ideje alatt. *(Bangóné Borbély Ildikó: Most jöjjenek a kérdésekre adott válaszok, államtitkár úr!)* Minden esztendőben hozzátettünk jóval többet, mint az infláció, ezért gazdálkodhat most már nagyobb összegből az Egészségbiztosítási Alap, úgyhogy az egészségügyi kasszát nem tőlünk kell féltetni. Mi egyrésztől állami kézben tartottuk, szemben azzal, amit önök korábban terveztek *(Bangóné Borbély Ildikó: Van még húsz másodperce a válaszra, államtitkár úr!)*, hogy ezt az óriási kasszát nyereségérdekelte piaci szereplők kezébe adják. Mi ezt állami kézben tartottuk, és 27 százalékkal növeltük. A bürokráciacsökkentés következtében pedig bízunk benne, hogy sokkal inkább gördülékenyebben és könnyebben tudnak mind a betegek, mind a kórházak ehhez az összeghez hozzájutni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Bangóné Borbély Ildikó: A válasz megint elmaradt!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Dúró Dóra képviselő asszonynak megadom a szót, az önök nevében is köszöntöm a megjelent diákokat és pedagóguskollégákat.

Most pedig Dúró Dóra képviselő asszony **„Ugye, nem szándékosan szabotálja a Filmalap a nemzeti tematikájú filmek gyártását?”** című kérdését hallhatjuk. Tájékoztatom, a kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerinti feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének képében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Andy Vajna vezette Magyar Nemzeti Filmalap közel hatéves működése alatt összesen 65 mozifilm gyártását támogatta eddig, egy-egy mű esetében akár milliárdos ráfordítással. Ugyanakkor egyetlen, a magyar történelem dicső időszakát feldolgozó mozifilm gyártását sem támogatta, az ilyen témájú forgatókönyvpályázatokat indoklás nélkül rendre visszautasította.

Az Andy Vajna-féle állami filmgyártás nem hajlandó a magyarság gazdag történelmét feldolgozó, illő állami ráfordítással bíró filmeket támogatni. Pedig erre a trendre számos nemzetközi példát láthatunk. Az elmúlt években Európa-szerte sorra készültek el, illetve készülnek a mai napig a grandiózus történelmi filmpozsok, a franciáknál, a törököknél, a lengyeleknél, az oroszoknál és a svédeknél is. Ebből a nemzetközi folyamatból az Andy Vajna vezérelte magyar filmvilág teljes mértékben kivonta magát. A hagyományosan nagy nézősereget vonzó történelmi filmek helyett a Filmalap által támogatott alkotások

döntő többségét a közönség érdektelensége, így hatalmas anyagi bukás kíséri.

Példaként hozhatom a „Veszettek” című filmet, amely közel egymilliárd forintból készült el, de csak kevesebb, mint tízezer néző volt rá kíváncsi. Szemléletes, hogy a műre elpazarolt közpénz csak akkor térült volna meg, ha minden néző százezer forintot hagyott volna a mozipénztárnál.

Ugyanúgy csúfosan megbukott a 210 millió forint közpénzt felemésztő „Parkoló” című alkotás a maga háromezer nézőjével, és egy erős hasonlattal élve a szintén csak néhány háztömbnyi embert megmozgató „Hajnali láz” is, amire 320 milliót dobott ki az ablakon a Filmalap. Még nagyon sok példát mondhatnék, hiszen a 65 mű közül csak négy olyat találunk, amely a költségvetésének legalább a harmadát visszahozta.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, mikor lesz a kormány kultúrpolitikájának része a jogosan elvárt nemzeti történelmi témáink filmes megjelenítése. Ugye, nem szándékosan szabotálja a Filmalap a nemzeti tematikájú filmek gyártását? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt az egyetlen dolgot elfelejtette megemlíteni, képviselő asszony, ennek az új támogatási rendszernek köszönhetően olyan filmek is támogatásra kerültek, amelyek később, mondjuk, Oscar-díjat kaptak, ami azt hiszem, elég nagy dicsőség a magyar filmipar vagy egész Magyarország számára, ennek közösen örülhetünk. Ennél sikertelenebb éve ne legyen a magyar filmgyártásnak, mint amikor egy Oscar-díjat évtizedek után először Magyarország el tudott hozni, és sok minden más díjat is olyan filmekre, amelyeket a Filmalap támogatott. Bizonyára voltak olyan filmek is ezek között, amelyek a Filmalap támogatása nélkül nem is jöttek volna létre. De ez is mutatja az új Filmalap-rendszer működésének hatékonyságát és helyességét, hogy azt a filmet, amely viszont nemzetközi szinten is kiemelkedett, annak az elkészültét és a minőségi elkészítését már itthonról tudta támogatni a kormányzat.

Nyilvánvalóan szerintem mi is mindnyájan, akik itt vagyunk a parlamentben, szeretnénk minél több jó magyar filmet látni, ezek között minél több magyar történelmi témát feldolgozó filmet is, hiszen sokan nevelkedtünk nyilván Az arany emberen, az Egri csillagokon és sok más hasonló filmen, amely meghatározta akár azt is, hogy az ember a politikához hogyan viszonyul, de lehet, hogy ebben sokaknak segíthetett a Hídember is vagy a Bánk bán. De az utóbbi időkben is, aki nézett ilyen filmeket, A berni követet, a Szabadság - Különjáratot, mostanában is láthatott olyan filmeket, amelyek minőségiek, fontos témát dolgoznak fel, és jól világítják meg egy-egy

történelmi korszak árnyoldalait vagy a pozitív oldalait a magyar történelemből.

Bízunk benne, hogy mind az '56-os emlékévkapcsán, mind a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékévéhez kapcsolódóan olyan filmalkotások jönnek létre, amelyek ezt a tematikát, amelyet képviselő asszony mondott, szintén magukban tudják hordozni. A filmszakmai döntőbizottság öt tagja pedig, ön is tudja, különböző forgatókönyvírói, filmgyártási tapasztalattal rendelkező, nemzetközi filmszakmai tapasztalatokkal rendelkező olyan szakemberekből áll, akik nem utasíthatóak, de jól láthatóan, mióta ez a rendszer létrejött, azóta a magyar film sok-sok díjat és elismerést kapott. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hány évnyi devizaadósságot ér meg egy főleges atomerőmű?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Önök a kormányzásuk kezdetén az államadósság elleni harcot nevezték meg az Orbán-kabinet első számú politikai céljaként, és külön harcot hirdettek a devizaadósság ellen is.

Nekem most úgy tűnik, hogy egyszerre adják fel mindkét küzdelmet, ráadásul az összes hadszíntéren, a magyar energetika fölötti befolyást végképp átengedik Oroszországnak, és a következő magyar kormány és persze a magyar emberek számára pedig felállítanak egy kikerülhetetlen devizacsapdát, amely minden magyar családra nagyjából egymillió forint devizaadósságot terhel a paksi bővítés miatt.

Nyilvánosságra hozták a 2020-ig szóló mérlegadatokat, és úgy tűnik, hogy ezek alapján drasztikusan megnövekednek az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások. Ez van a számokban. Idén 303 milliárd forintot fordítunk erre a célra, 2020-ban viszont ez már 900 milliárd forint lesz, ami nagyjából a GDP 2 százaléka, és azt is látjuk, hogy a ráfordítások megsokszorozódása mögött minden elemző a paksi bővítést sejtí, nem függetlenül nyilván attól a tényről, hogy már egy tavalyi szakmai konferencián alapos számításokra hivatkozva elhangzott, hogy a bővítés az építkezés tényleges éveiben évi 400-500 milliárd forintos költségvetési befizetést fog igényelni, amihez ugyanilyen nagyságrendű adóemelésekkel vagy megszorításokkal lehet megteremteni a mozgásteret.

(12.40)

Azért emlékeztetőül szeretném elmondani, hogy anno sokat szídtuk a Bokros-csomagot, annak 130 milliárd forint volt az éves hatása, ehhez képest most beszélünk évi 400-500 milliárdról.

Kérem tisztelt miniszter urat, hogy ennek fényében szíveskedjék a parlamentet és az ország közvéleményét arról tájékoztatni, hogy milyen adónövelé-

sekre és -elvonásokra kell számítanunk a paksi bővítés kapcsán.

És arra is szeretnék rákérdezni, hogy most a költségvetésben százmilliárd forintot félretettek Paks II.-re, szeretném tudni, hogy ezt pontosan mire kívánják felhasználni.

Azt is szeretném megkérdezni, hogy egész pontosan milyen céljaik vannak erre az évre a paksi bővítéssel kapcsolatban, tekintve, hogy úgy tűnik, Brüsszelben nem áll jól a helyzete az egész konstrukciónak. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is, azzal kezdeném, hogy az Európai Bizottság energetikai politikájában az atomerőművi kapacitások fönntartását támogatja, azt mondja az Európai Bizottság, hogy az európai áramfogyasztásnak 30-35 százalékát folyamatosan az atomenergetikából kell beszerezni. Ez azt jelenti, hogy az Európában működő atomerőművek kapacitását minimum fönnt kell tartani. Tehát Magyarország atompolitikája teljes egészében egybevágh az Európai Bizottság elképzeléseivel.

Másrészről az elmúlt hét esztendőben az Országgyűlés számos alkalommal tárgyalta meg részben az atomtechnológia fönntartásával kapcsolatos nemzeti stratégiát, részben pedig az energetikai stratégiát, ahol elsöprö többséget kapott az az elv, hogy az áramszükségletünk egy jelentös részét atomenergiából nyerjük ki, amivel a károsanyag-kibocsátás csökkenthető, hiszen semmiféle kockázatot nem jelent, másrészről az ország függetlensége is jelentös mértékben növelhető, és a függöség csökken.

Ami a függetlenséget illeti, hadd jegyezzem meg, hogy az Oroszországtól fölvett államközi hitel elötörleszhető. Jelen pillanatban Magyarország pénzüpiaci megítélése jelentös mértékben javult, Magyarország kész és képes lehet arra - akár a közeljövöben -, hogy ezt a hitelt piaci hitellel kiváltsa, amennyiben erre a pénzüpiaci feltételek megfelelnek, és a jelenleginél is kedvezöbb konstrukción tudunk megfelelő forrást biztosítani. Ez egy üzleti hitel, ami azt jelenti, hogy a beruházás által létrejövö atomerőműnek ki kell tudni finanszírozni azt a pénzt, amibe került, illetve a rá fölvett hitelt.

Ez azt jelenti, hogy a beruházásnak meg kell térülnie, ez egy megtérülvö beruházása lesz a magyar államnak, nemcsak a társadalompolitikai célok miatt, ami meggyözödésünk szerint az olcsó áramban nyilvánul meg, hanem azért is, mert a Paks II. atomerőmű olyan üzleti modellben tud működni, amelyben hasznot termel, úgy is, hogy még közben a hitelt és a költségeket fizeti. Tehát az a mi számításunk, hogy a hitel kifizetése és a költségek kifizetése után még pénz is marad rajta. Ezért nem érinti az adósságpályát, a mostani 75 százalékról 65 százalékra megy le az adósságsszint 2020-ra a konvergenciaterv szerint. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A Diákhitel-lehetőség vagy csapda?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Most Szabó Sándor képviselő urat hallgathatjuk. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mindig nagy dilemma a diákok számára továbbtanuláskor a diákhitel igénylése, sokan hezitálnak, hogy felvegyék vagy ne vegyék a hitelt, hiszen egyesek szerint hatalmas segítség, befektetés lehet a jövőbe, mások szerint viszont egy korai adósság, amely nyilván a pályakezdő fiatalokat a munkába lépéskor hátrányba hozza.

Tisztelt Miniszter Úr! Május 17-éig, a mai napig lehetett leadni a hiteligénylési kérelmüket azoknak a diákhitelre jogosult hallgatónak, akik ebben a tanévben szeretnének kölcsönhöz jutni. A 3,9 százalékos kamatlábú Diákhitel 1. esetében havi szinten 15, 21, 25, 30, 40, illetve 50 ezer forint igényelhető. Az államilag támogatott Diákhitel 2. kizárólag képzési díjra fordítható, további fix 2 százalékos kamattal, állami támogatás mellett vehető fel. A kötött felhasználású diákhitel maximuma a hallgató képzési díjának összege lehet.

Tisztelettel kérdezem, miniszter úr, hogy az állami tulajdonú Diákhitel Központ 2001-es működése óta hány szerződést kötöttek, hány tanuló vette igénybe a hitelt, és mennyien kezdték el ennek a visszafizetését. Tisztelettel kérdezem továbbá, hogy mi a tapasztalatuk a visszafizetések összegéről a megelőző évi hallgatói folyósításokat figyelembe véve. Mennyi a hallgatói hitelek után elszámolt kamatbevétel? Pontosan mennyi tartozást halmoztak fel az elmúlt hat évben, és ez a hitelfelvevők mekkora százalékát érinti?

Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy számsor ismertetését kell most megtennem két percben; hogyha nem jutnék a végére, akkor írásban is megküldöm képviselőtársamnak.

2001 és 2016 között, 2016. március 31-ig a Diákhitel 1. konstrukcióban 351 092 fő részesült, a 2012. évben bevezetett Diákhitel 2.-ben 21 110.

A visszafizetést a Diákhitel 1. esetében március 31-ig 156 563 szerződés esetében zártuk le, tehát 156 563 szerződés került lezárásra, és 2016. március 31-én 131 110 törlesztőnk van. A Diákhitel 2. esetében 549 szerződés került lezárásra, és 2016. március 31-én 2899 törlesztőt van.

2015 során a törlesztők összesen a számukra előírt kötelező törlesztőrészlet előírása szerint 169

százalékot fizettek vissza. Ez azt jelenti, hogy továbbra is nagyon sokan élnek az egyszeri, egyösszegű visszatörlesztés lehetőségével. 2015-ben 30 milliárd került visszafizetésre, és az előző évi hallgatói hitel-folyósítás összege 16 milliárd forint volt.

Hátralékosok 2015 végén 28,9 százalékban voltak. Ebben a hátralékos sorban benne van mindenki, aki egy vagy akár egy napnál több hátralékban van.

Egyáltalán visszafizetést nem teljesít 2 százalék, körülbelül 2-2,1 százalék.

A hallgatói hitelek után elszámolt kamatbevétel '15-ben 14 milliárd, a késedelmi kamat pedig 1,3 milliárd.

A hallgatói hiteltartozás alatt attól függ, hogy mit értünk, ha a teljes összeget értjük, akkor 279 milliárd került kihitelezésre, a lejárt hitelek összege 24 milliárd forint és 18 milliárd forint között mozog.

Összesen ezeket az adatokat tudom rendelkezésére bocsátani. Írásban is megküldöm ezt. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Most akkor tényleg elhatározták, hogy ledózerolják a Déli pályaudvart? Nem lenne másutt helye az erre fordítandó milliárdoknak?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi a Jobbikban sajnálatosnak tartjuk, hogy a kormányzati ötletelés és zsákmanyszerzési vágy az önálló költségvetési tételekben manifesztálódhat a közösségi közlekedés területén is. Ilyen például a Déli pályaudvar bezárásának kormányzati szándéka, amelyre rögvést találtak 5 milliárd forintot. Persze, mondják, nincs is szó bezárásról, csak tervezésről meg a rozsdáövezet felszámolásáról, de vajon miért költenek milliárdokat valamire, amelynek a vége sem nem ismert, sem nem elfogadott a társadalom részéről? Arról miért nem beszélnek, egyáltalán honnan jött az ötlet, kinek mennyit ér ez a talán plázaépítésre kiszemelt terület? Ha az adófizetők pénzéből van felesleges 5 milliárd-juk a főváros vasúti közlekedésének fejlesztésére, akkor miért nem olyan jól látható és értelmes célra költik, aminek azonnali és pozitív hozadéka van?

Ilyen terület lehetne az elővárosi közlekedés szempontjából teljesen elhanyagolt dél-pesti régió a lepattant ráckevei HÉV-vel és a kényszerűség okán a Kökire visszakanyarodó elővárosi vonatokkal. Igen, jól hallották, hazai közlekedésszervezési abszurditás, hogy bejön a vonat Kunszentmiklós-Tass felől, a Közvágóhídnál nem áll meg, érinti a belvárosi közlekedési kapcsolattal nem rendelkező, kietlen Ferencvárosi pályaudvart, áthalad az Üllői úton a 3-as metró fölött, majd kifelé indul a városból, és megy három kilométert Kőbánya-Kispestig. Aki ott leszáll, visszametrozhat újabb három kilométert ahhoz, hogy a megállóhely hiányában kihagyott Népligetbe érjen. 5 milliárdból ki lehetne építeni a hiányzó meg-

állóhelyeket, kapcsolatot lehetne teremteni a 3-as metróval, és a Keletibe befutó, jelenleg átmenő forgalomra nem használt vágány korszerűsítésével, a biztosítóberendezések kiépítésével ezek a vonatok is a Keletibe érkezhetnének.

Miért nem ennek a hiányosságnak a megoldására költenek, ami talán értelmet adna a ki tudja, hogyan és mi módon megtérülő, alsó hangon is 500 milliárdba kerülő, kifizetőhely-gyanús Budapest-Belgrád vasútprojektnek is? Érnek-e annyit a térségben élő tízezrek, mint mondjuk, a felcsúti kisvasút? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol. Tessék!

(12.50)

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kelenföld vasútállomáson az elmúlt években a forgalom szerkezetét és technológiáját alapvetően befolyásoló változások történtek. Többek között befejeztük a 4-es metró, az elővárosi közlekedést több területen is fejlesztettük, és korszerű motorvonat-beszerzések is megtörténtek. Ezenkívül azt terveztük, hogy áthelyezzük a járműkarbantartás területét és feladatait, mert ez lehetővé teszi azt, hogy üzemtakarékosabban működjön a vasút. Tehát a legelső és legfontosabb lépés, amit tudni kell, s amiben léptünk is, hogy ennek a lehetőségét vizsgáljuk meg. Ez meg is történt, és nem történik más, mint hogy felszámoljuk a rozsdáövezeti területünket. A vasútnak azt a részét számoljuk fel, amelyet már egyébként sem használnak, tehát az üzemvitelhez semmiképpen nem szükséges. Gondolom, abban ön is egyetért, hogy inkább zöldövezet, mint rozsdáövezet legyen; a szándékunk egyértelműen ez.

A magyar kormány megbízta a fejlesztési tárca azzal, hogy vizsgálja meg az átalakítással kapcsolatos tennivalókat. Ez alapján indultunk el és kezdtük meg a Déli pályaudvar áthelyezésének funkciójával kapcsolatos tervezéseket. Tehát előkészületeket kezdünk el és fejezünk majd be, s ennek kapcsán fog elkészülni egy átfogó budai vasútfejlesztési koncepció. A kormány egyébként előkészített nagyon fontos, kiemelt jelentőségű budapesti beruházásokat. Tájékoztatnám, hogy ilyen a háromvágányú kapcsolat megépítése Kelenföld és Ferencváros között, és amint említette, a ráckevei HÉV-vonal fejlesztése is. S el ne felejtsem semmiképpen sem, hogy Kelenföld és Ferencváros állomások között lesz új elővárosi megálló, a 3-as metróhoz pedig a Népliget felőli megálló is ki fog épülni.

Tehát amit említett és polémiaként hozott fel, az valóban így van, de az elképzelés, a koncepció kezeli ezeket. Úgy tervezi meg a magyar kormány, hogy az átalakítással együtt a hiányzó megállókat is kiépítse. 2017-ig ütemezetten valósítjuk meg a beruházást, de a pályázatokat még meg kell vizsgálnunk, értékel-

nünk kell, és ez meg fog történni még ebben az évben. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A kormány a családok privat ügyének tekinti az idősgondozást?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr képeben Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány a polgári törvénykönyv módosításával kikényszeríthetővé akarja tenni a nagykorú gyermek rászoruló szülőjével szemben fennálló tartási kötelezettségét. A módosítás értelmében akár a szomszéd, az ismerős vagy az idősek otthona is pert indíthatna azért, hogy a gyermek térítse meg a tartásra önhibáján kívüli okokból rászorult szülő ellátásának költségét. Erre egyéves jogvesztő határidőt adna a törvény. Ez gyakorlatilag azt jelentené, hogy az ellátással összefüggésben felmerült költségeket - ami lehet intézményi térítési díj, bevásárlási számla vagy rendszeres pénzbeli támogatás - meg lehetne téríttetni az eltartásra amúgy köteles gyerekekkel. Mivel ez meghatározott összeg megtérítésére vonatkozik, ad absurdum az is elképzelhető, hogy évente pereskedik majd az időstthon az idős néni gyerekeivel.

Nem véletlen, hogy ma sem működik ez a szabály. A sok esetben egy keresetből élő, gyermeket nevelő családkról nem életszerű azt feltételezni, hogy rosszhiszeműségből mulasztanak el fizetni a szülőnek. A kormány ebből indul ki, akár családok szétesése, szülő-gyermek kapcsolatok megromlása árán is. Ezzel egymás ellen hangolja a generációkat, és újabb lépést tesz a társadalmi szolidaritás felmondása irányában. Ahelyett, hogy bírósági perek sokaságával ártana a családoknak az állítólag családbarát kormány, sokkal inkább az időskori szegénység ellen kellene fellépnie. Az elmúlt években számos olyan intézkedés történt, ami az öngondoskodás és az idősek emberekké szembeni állami szerepvállalás csökkentése irányába hatott. A kormány az idősgondozást egyre inkább a családok privat ügyének tekinti, oldják meg egymás között.

Azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy a kormány miért nem az időskori szegénység ellen tesz, és miért nem az időskori szegénység megelőzését szolgáló öngondoskodást segíti. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az Alaptörvény XVI. cikke a gyerekek szülei iránti felelősségérzetét fejezi ki, amennyiben gondoskodniuk kell rászoruló szüleikről. De van, hogy ezenkívül a szülő vagy a szülő bele-

egyeztetésével a járási hivatal perben is érvényesítheti ezt az igényt. Az Országgyűléshez benyújtott Ptk.-módosítás a rokонтartás szabályain nem változtatott, tehát a gyerekeknek ez a kötelezettsége továbbra is fennáll, és korábban is fennállt.

A tisztelt Házhoz benyújtott Ptk.-módosítás arra irányul, hogy bárki, aki a gyerek helyett teljesített ilyen tartást, az a múltra nézve követelheti a tartás költségeinek megtérítését a gyerektől, azaz egy megtérítési igényről van szó. Természetesen csak indokolt ellátási költségeket és csak a tartásra kötelezett gyerektől lehet kérni. Irányadó norma továbbra is, hogy nem köteles a szülőjét eltartani az, aki saját magát vagy a hozzátartozója gyerekei tartását veszélyeztetné. A megtérítés nem automatikus, a bíróság dönt az ilyen esetekben, az egyéni körülmények figyelembevételével. Ez a szabályozás gyakorlatilag éppen hogy azt a családon belüli erkölcsi kötelezettséget erősíti, ami nemcsak a szülőknél a gyerekekkel szemben, hanem a gyerekeknek a szülőkkel szemben is fennáll.

A kérdésében azt is észrevételezte képviselő aszszony, hogy a kormány nem lép fel elég hatékonyan az időskori szegénység ellen. A magyar nemzeti vállalás az EU célkitűzéseivel összhangban tartalmazza a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség csökkentésének kitett népesség arányának 5 százalékos csökkentését 2020-ig. Azt időarányosan teljesíteni tudjuk, tehát nem igaz, hogy ne változnának pozitív irányba a körülmények.

Ezenkívül a nyugdíjak értékmegőrzése is, amit 2010-ben és 2014-ben is vállaltunk, megvan. 8,4 százalékkal emelkedtek a nyugdíjak, ezzel szemben 2007 és 2010 között 8,5 százalékos volt a csökkenés. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Egy kormányígéret nyomán**” címmel. Mielőtt megadnám a szót képviselő úrnak, átadom az elnöklést Latorcai János alelnök úrnak. Köszönöm szépen az együttműködésüket. Megadom még a szót, beszéljen!

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, ez a csere csöppet sem kell hogy megzavarjon abban, hogy feltegyek egy kérdést, tisztelt miniszter úr, hiszen mint emlékszik rá, és bizonyára képviselőtársaim is emlékeznek rá, az elmúlt évben felvettem egy olyan problémát, amely számtalan várost érint, nevezetesen azt, hogy ha Budapest és annak állatkertje tízmilliárdok tud gazdálkodni a fejlesztési pénzek ügyében, akkor miért nem kapják meg ezt a lehetőséget az ország más városai is. Nem tettem ezt teljesen önzetlenül, hiszen Nyíregyháza állatparkja csodálatos és büszkesége a városnak, jó hírünket viszi határokon túl és határo-

kon innen. Cáfolja azt az ökölszabályt is, hogy egy állatkeret körülbelül annyian látogatnak, ahányan az adott településen laknak, hiszen mintegy 300 ezren fordulnak meg a Nyíregyházi Állatparkban. S hasonló jókat kívánok az összes városnak, ahol hasonló létesítmény működik.

A kérdésemre akkor egy ellenzéki képviselő számára több mint kielégítő választ kaptam, nevezetesen azt, hogy ön egyeztetést hív össze, és ezen megpróbálják tisztázni, hogyan lehet segíteni azon a helyzeten, amely nem Budapest kárára, hanem a vidéki városok előnyére kell hogy szolgáljon. Ezen az egyeztetésen, ahol jelen voltak azoknak a városoknak a képviselői, amelyek érintettek, nagyon sok dologban egyetértettünk, nevezetesen azzal, hogy fejlesztési koncepcióval kell rendelkezni, valamint azzal, hogy ezek után már a szakma dolga az, hogy tájékoztasson, lehetőség szerint tervezzen, és az évek során, mint ahogy ön ígérte, a költségvetési tervezésben folyamatosan jelen legyen ez az ügy.

Számomra nem maradt semmi egyéb más, csak az utógondozás, nevezetesen, hogy rákérdezzek, valóban történik-e a költségvetési tervezés, 2017-ben milyen pénzek állnak majd rendelkezésre, és mi volt ezeknek a döntéseknek az oka vagy a fejlesztési lehetőségeknek a háttere. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Tukacs Képviselő Úr! Egy olyan ügyről van szó, amely, azt gondolom, hogy mindannyiunk számára kiemelten fontos, és messze átléphetők a bennünket elválasztó párthatárok, illetve szakadékok. Ez az a kérdés, amiben jó szívvel egyetértettünk, tekintettel arra, hogy a magyarországi állatkereteket 2,6 millió ember, 2 millió 680 ezer ember kereste fel tavaly, ezek közül 1 millió fordult meg a budapesti Fővárosi Állatkertben, és 1 millió 600 ezer ember fordult meg a vidéki állatkertekben. Ebben Tukacs képviselőtársam szülővidéke, Nyíregyháza élen jár, a vidéki állatkertek közül ez a leglátogatottabb magyar állatkert.

Valóban összehívtunk egy egyeztetést, és begyűjtöttük a vidéki állatkertek fejlesztési javaslatait. Tettük ezt azért, mert 27 milliárd forint értékben a Fővárosi Állatkert fejlesztése folyamatban van, a kivitelezés irányába halad. Tehát a Fővárosi Állatkertet úgy tekintheti az Országgyűlés, mint egy rendezett kérdést. A fő kérdés az, hogy mi történik a vidéki állatkertekkel.

(13.00)

Minden vidéki állatkertől fejlesztési tervet kérünk. A fejlesztési terveket alaposan átvizsgáltuk, átnéztük, egyeztetettünk a választókerületek parlamenti képviselőivel, az önkormányzatokkal is, és az a

meggyőződésünk, hogy ezek indokolt fejlesztési elképzelések. Nagy érdekünk fűződik ahhoz, hogy a belföldi turizmus kapcsán ezek az állatkertek továbbfejlődjenek. Szinte kivétel nélkül mindegyik életképes, sőt, fejlesztésre érdemes.

Megvizsgáltuk azt, hogy milyen európai uniós források állnak rendelkezésre, hiszen az első fölmérés világosan mutatta azt, hogy a 2007 és '13 közötti időszakban jelentős forrásaink voltak, amelyeket részben állatkerti fejlesztésre tudtunk fordítani. Most a területi operatív program turisztikai előirányzatából tudunk állatkerti beruházásokat támogatni. Ezért nem a 2017-es költségvetés főszámai között szerepel az állatkertek támogatása, de vissza fogunk erre a kérdésre térni. Most, amikor a területi operatív program keretében a turisztikai előirányzat átrendezése zajlik, folynak belső egyeztetések az Emberi Erőforrások Minisztériumával, az NGM-mel, és képviselő úr rendelkezésére is állok, hogy részletesen tájékoztassam ezekről az egyeztetésekről.

Megszerezzük a kormányzaton belül azokat a forrásokat, amik az állatkertek fejlesztéséhez szükségesek. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért nem jutott támogatáshoz több mint tízezer gazdálkodó az agrár-környezetgazdálkodási program keretében?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az ötéves AKG az egyik legnagyobb intézkedése a vidékfejlesztési programnak, amelynek keretében mintegy 210 milliárd forint forrásra pályázhattak a gazdálkodók. A program célja a környezet állapotának megőrzése és javítása, amelynek érdekében a termelőknek többletkötelezettséget kell vállalniuk, cserébe pedig plusztámogatásokat kaphatnak.

A pályázatok nyerteseinek kihirdetése megkezdődött, azonban a termelők között óriási a felháborodás. Számos panaszt kaptam én is a választókerületemből, de a probléma országos méretű. Ennek oka, hogy valamilyen ismeretlen okból új pontozási tematika született, így a gazdálkodók azzal szembeüthettek, hogy az MVH minden második kérelmezőt elutasított; még azokat is, akik az ezt megelőző években mindig nyertek, így most sem volt okuk kételkedni abban, hogy ugyanazért a becsületos munkáért most ugyanaz a támogatás fog nekik járni. Ahogy ez ismert, a Miniszterelnökség határozta meg azokat a ponthatókat, amelyek alapján eldőlt, kik kaphatnak támogatásokat. Csak sajnos ez teljesen igazságtalanul történt. Gyakorlatilag az AKG-s pályázatok nyerteseit is irányított pontozással választották ki, figyelmen kívül hagyva a kézimunkaerő-igényes

ágazatokat. A pontozási táblázat szerint az egyes tematikus előíráscsoportokban különböző nagyságú összpontszámokat lehetett elérni. Ennek megfelelően például a Kunságon a beadott igények szinte mindegyikét elutasították, különösen a szőlő-gyümölcs ágazatban, de ugyanígy meg lehetne említeni a tehenészeteket, a vágómarhásokat vagy a juhtartókat is. Az irányított pontozás kedvezményezettjei pedig természetesen a kormányhoz közel álló szántóterületek tulajdonosai, akik sok szempontból semmilyen feltételnek nem feleltek meg.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezem, miért nem jutott támogatáshoz több mint 10 ezer gazdálkodó az agrár-környezetgazdálkodási program keretében. Felülvizsgálják-e az AKG-s pályázatokkal kapcsolatos döntéseket? Kérdezem továbbá, hogy rendelkezésre áll-e olyan kimutatás, amelyből megtudhatja a közvélemény a pályázók és a nyertesek számát, az igényelt és jóváhagyott területnagyságokat és összegeket tematikus előíráscsoportonként. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úrtól fogjuk hallani.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm, elnök úr. Természetesen minden kimutatás rendelkezésre áll, és ezek a kimutatások egyértelműen cáfolják a képviselőtársam kérdéseiben megfogalmazott állításokat. Először is, 8700 olyan gazdálkodó van, aki az AKG-ban nem nyert, és ennek az az egyszerű oka, hogy a meghirdetett 158 milliárd forintra 450 milliárd forintnyi igény érkezett. 450, illetve 455 milliárd forintos igényt egy 158 milliárdos keretből nem tudunk kielégíteni, tehát teljesen természetes dolog az, hogy vannak vesztesek.

A veszteseknek két csoportja van, ami, úgy gondolom, külön figyelmet érdemel: az állattenyésztéssel foglalkozó vesztesek és a gyümölcs-szőlő ültetvényesek. Azon dolgozunk, hogy kereteket létesítsünk még ezeknek a veszteseknek a kártalanítására, illetve újabb pályázatok meghatározására. De ezt a végére szánnám. A mondandóm lényege az, hogy 9500 gazdálkodó jelenti a nyertesek számát az AKG esetében. Az AKG-ban 441 ezer hektár az a területnagyság, amit támogatunk, ehhez jön még az ökológiai gazdálkodás, ahol 2200 ügyfélből 133 ezer hektáron 99 százalékát támogattuk a pályázóknak. Az AKG-nál a nyertes arány több mint 50 százalék fölött van.

Azt is szeretném elmondani, hogy a pályázati feltételek teljes egészében nyilvánosak voltak, 2015. október 7. óta hozzáférhetőek voltak. Sőt, társadalmi konzultáció is zajlott több esetben is a pályázati feltételek meglétéről. A pontozás objektív volt, ezért, miután, még ha akarnánk se tudnánk megváltoztatni, nem is javasolom azt, hogy egy objektív pontozási rendszerbe akár a törvényhozó hatalom, akár a végrehajtó hatalom belenyúljon. Nincs igaza képviselő úrnak, tekintettel arra, hogy a magasabb munkaigény, például az állattartás és más szempontok is igazságosan voltak bírálva a kiírásban. Abban azon-

ban igaza van, hogy a szántó győzelmi aránya nőtt. 2007 és '13 között a szántóterületek 80 százaléka vesztés volt az AKG-ban, most a szántóra pályázók 50 százaléka nyert. És még mindig több a gyp- és az ültetvénynyertes, mint a szántó, teszem hozzá. Készek vagyunk keretet nyitni az ültetvényesek és az állattartók tekintetében, erről folynak egyeztetések jelen pillanatban. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mikor kerül az Országgyűlés elé az elkövetkező évekre szóló Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégia?**” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak csökkentése és a várható változásokhoz való alkalmazkodás a legtöbb ország kiemelt stratégiai kérdése. Bár a párizsi megállapodás éghajlatváltozás fékezése terén még messze nem tölti be azt a szerepet, amit kellene, de mindez nem menti fel a kormányt az alól, hogy a kialakult helyzet kezelésére alkalmas stratégiát alkosson, és azt az Országgyűlés is jóváhagyja.

Az éghajlatváltozás várható hatásai tekintetében hazánk a fokozottan érzékeny és sérülékeny országok sorába tartozik. Ezért is érthetetlen, hogy a kormány tavaly júniusban beterjesztette a második nemzeti éghajlatváltozási stratégiáról szóló országgyűlési határozati javaslatot, de az mind a mai napig nem került az Országgyűlés naprendjére. Pedig volna mit csinálni! A 2015-ben kidolgozott nemzeti épületenergetikai stratégia szerint 700 ezer lakóépület energetikai felújításával 2020-ig 38,4 petajoule primer energiamegtakarítás volna elérhető. Ezzel jelentős kibocsátáscsökkentés mellett megnyithatnánk a lehetőséget egy új zöldgazdasági szektor és a foglalkoztatás fellendítésére is.

A mára már mindennapi életünket veszélyeztető rendkívüli időjárási helyzetek növekvő gyakorisága, a nyári hőhullámok miatti elhalálozás, az aszályok miatti termés kiesés, a viharok okozta épületkárok és az árvizek növekvő kockázata ugyancsak halaszthatatlan intézkedéseket sürget. Azt kérdezem, mikor veszik már komolyan az éghajlatváltozás mindennapi életünkre gyakorolt negatív hatásait. Mikor számolnak már végre a bekövetkezett és bekövetkező gazdasági károkkal, amelyek megfelelő lépésekkel elkerülhetők lennének? Mikor kerül az Országgyűlés elé az elkövetkező évekre szóló nemzeti éghajlatváltozási stratégia? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Tavaly decemberben Párizsban az ENSZ összes tagországa egyhangúlag fogadta el az új klímamegállapodást, amelyet idén április 22-én 175 ország állam- és kormányfője írt alá New Yorkban. Tehát a megállapodás erejét és céljainak betartására irányuló politikai akaratot, gondolom, senki nem vitatja. Ilyen együttes aláírásra a nemzetközi szerződések esetében még nem volt példa.

2015. június 2-án az Országgyűlés elé benyújtott és felülvizsgált nemzeti éghajlatváltozási stratégia megfelel az uniós és nemzetközi elvárásoknak is, hiszen önálló fejezetet kaptak benne az olyan, a párizsi megállapodásban is fontos témák, mint a nemzeti alkalmazkodási stratégia, a hazai dezurbanizációs terv és az éghajlati szemléletformálás és partnerség cselekvési programjai. A dokumentum további tárgyalásának ütemezéséről, amit ön kérdezett, az Országgyűlés dönthet. Lényeges szempontként érdemes figyelembe venni azonban, hogy a világ összes országa, köztük Magyarország is aktívan kívánja alakítani a párizsi megállapodás részletszabályait a nemzetközi tárgyalásokon, egészen 2020-ig.

Ám az Európai Bizottság új jogszabályjavaslataira is várunk, amelyek a nem emissziókereskedelmi szektor területén a mezőgazdaságra, a közlekedésre, az épületenergiára és a hulladékenergiára vonatkozóan is tartalmazzák a szabályokat.

(13.10)

Ezért rugalmasabb stratégiák kialakítására kell felkészülni 2020 után, amelyek képesek reagálni az ön által is említett globális kihívásokra.

A nemzeti épületenergetikai stratégiában egyébként több mint 550 milliárd forint *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)* visszatérítendő és vissza nem térítendő támogatást fordítunk az elkövetkező években. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Hogyan tűnhet el közel másfél milliárd forinttal egy szolnoki napelemgyár?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr nevében Rákossy Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő asszony! Ön é a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A sajtóban megjelent hírek alapján a szolnoki A.-Solar Napelemgyár február óta nem működik, a cég pedig november óta nem fizeti a számláit. Az üzemet minden előzetes tájékoztatás nélkül állították le február végén, az ajtókon a zárat lecserélték, a dolgozók pedig azóta nem mutatkoztak a telephelyen. A közüzemi és bérleti számlákat már november óta nem fizeti

a cég, és a napelemgyártó cég több mint 25 millió forinttal tartozik annak a vállalkozásnak, ahol bérelte a működéshez szükséges műhelyeket. A napelemgyár felszámolását csaknem egymilliárdos tartozása miatt rendelte el a Szolnoki Törvényszék.

A napelemgyár 2011 nyarán alakult, és az ősz folyamán kezdte meg a termelését 64 dolgozóval. A cég 2012-ben még három műszakban termelt, 2014-re az akkor már egy műszakban foglalkoztatott alkalmazottak száma majdnem a felére csökkent. A főként európai piacokra exportáló cég háromszor részesült európai uniós támogatásban: az összeszerelő üzem létesítésére 121 millió forintot, technológiafejlesztésre 282 milliót, illetve 154,5 millió forintot kapott. A cég beruházását részben a Magyar Export-Import Bank Zrt. finanszírozta. A bankban több mint 3 millió eurós, mintegy 930 millió forintos eredménytelen követelés van a céggel szemben. Ez a kialakult helyzet azért is különösen figyelemre méltó, mivel eközben a világban és Magyarországon is egyre nagyobb volumenben pörög a napelemipar.

Tisztelettel kérdezem az államtitkár úrtól, hova tűnt el közel 560 millió forintos európai uniós támogatás és az Eximbank majdnem egymilliárd forintja. Milyen támogatáspolitikai rendszereket működtetnek önök, ha csak így egyszerűen el lehet tüntetni másfél milliárd forintot ma Magyarországon? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Hol a pénz? És mi van a gyárral, államtitkár úr?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válaszra megadom a szót Rákossy Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az Agulhas-Solar Kft. a tavalyi év április 15-én csődeljárás iránti kérelmet nyújtott be, amely alapján a Szolnoki Törvényszék a tavalyi év április 28-án elrendelte a csődeljárást, a csődeljárás azonban tavaly október 12-én megszűnt, és az Agulhas-Solar Kft. jelenleg felszámolási eljárás alatt áll, a felszámolás most folyamatban van.

A bankügyletekkel kapcsolatos adatok és információk banktitoknak minősülnek, ezért most a cég által megpályázott projektekkal kapcsolatosan tudok önnek tájékoztatást nyújtani.

A cég a gazdaságfejlesztési operatív program keretében technológiai fejlesztésre közel 437 millió forint támogatást nyert el, a kedvezményezett szemben azonban állampolgári gyanúbejelentésre került sor. Az eljárás „szabálytalanság történt” megállapítással zárult, aminek eredményeképpen a támogatói szerződéstől elálltunk. Az elállás oka, hogy a kedvezményezett nem tett eleget együttműködési, ellenőrzéstűrési kötelezettségének, valamint a megvalósítási helyszínen gazdasági tevékenységet nem végzett, így nem tett eleget projektfenntartási kötelezettségének sem.

A Szolnoki Törvényszék elrendelte a felszámolási eljárás megindításának közzétételét, ezért a gazdaságfejlesztési programok végrehajtásáért felelős helyettes államtitkárság mint irányító hatóság bejelentette hitelezői igényét. A felszámolási eljárás jelenleg is folyik, a hitelezői igénybejelentés visszaigazolása, közbenső mérleg még nem érkezett a bíróságtól.

A második támogatás, amit a cég elnyert, a regionális operatív programok keretében történt egy fejlesztés megvalósítására. A támogatási szerződés 2011. szeptember 5-én lépett hatályba 121 millió forintos támogatással. A közreműködő szervezet 2015. július 15-én elállt a szerződéstől, mivel a kedvezményezett a bejelentési, információszolgáltatási, nyilatkozattételi kötelezettségének nem tett eleget, a projekt a 2. számú fenntartási jelentését nem nyújtotta be *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, a csődeljárás megindulását nem közölte, így a projekt fenntartása a jelentés elmaradásával veszélybe került.

A szerződéstől való elállás következtében a cégnek a kamatokkal együtt visszafizetési kötelezettsége áll fenn 121 millió forint tökeösszeg erejében, amelynek a visszakövetelése folyamatban van. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Törvénytelenység uralkodik Mátraverebélyen, minnek kell történnie ahhoz, hogy a kormányzat is belássa végre?”** címmel. Sneider Tamás alelnök úré a szó. Parancsoljon, alelnök úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! 2014. december 16-án próbáltam először felhívni a figyelmét a Mátraverebély-Szentkúton uralkodó törvénytelen állapotokra. Az akkori felszólalásomban említettem, hogy a település szomszédságában le vannak tarolva a fenyvesek, mindennaposak a betörések, a lepusztított házakat vagy éppen az út közepén tüzet gyújtó hordát is megemlítettem. Említhettem volna a bódult állapotban lévő fiatalokat, akik már az iskolában is kábítószerreznak, ha bármelyik egyáltalán jár is iskolába a kábítószeresek közül.

Mielőtt valaki jobbikos propagandát kezdene emlegetni, jelzem, hogy a Jobbik-barátsággal soha senki által nem vádolt TASZ is hasonló tapasztalatokat szerzett Mátraverebélyen. Idézem: „A drog fogyasztás mindig is jóval pusztítóbb hatással jár a nyomorban élő közösségek életére, azokat sújtja a leginkább, akik a társadalom peremén élnek, akik számára a jövő sivárnak és kilátástalannak tűnik.” Így fogalmaznak a liberális jogvédők, akikkel ezúttal nem nagyon lehet vitakozni.

Itt a magyar törvényhozás épületében mondom, talán meghallja valaki, hogy Mátraverebély-Szentkútra nem minden esetben ér el a törvény, sőt konzerválódott a törvénytelenység. A mintegy kétezer

lelkes községben teljes családok rendezkedtek be a bűnöző életmódra, de gyakori jelenség, hogy Salgótarjánban, Pásztón vagy Hatvanban követnek el verebélyiek bűncselekményeket. A legutóbb ismert eset éppen egy-két hete történt: felfegyverkezve, csoportosan, kilenc személy bántalmazott a késő esti órákban egy mátraverebélyi családi házban két férfit és egy nőt, a ház berendezését teljesen összeverték.

Mi lenne a megoldás? Régóta mondjuk, és sajnos az aggasztó hírek minket igazolnak: a bűnözés által kiemelten súlyos gócpontokban *(Az elnök csendéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, mint amilyen Mátraverebély is, rendőr- vagy csendőrörsöket kellene felállítani, ezt nem lehet megspórolni.

Várom az államtitkár úr választát, hogy tesznek-e valamit végre a mátraverebélyi emberek érdekében. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném leszögezni, hogy Mátraverebélyen is a törvény uralkodik. A mai napon megkerestem Nagy Attila polgármester urat, és megkérdeztem, hogy Mátraverebélyen milyen a biztonsági helyzet, milyen a közbiztonság. A polgármester úr elmondta nekem, hogy amióta napi 24 órás rendőri jelenlét van a településen - ezt a rendőrség 2014. július 1-jén vezette be a 19/24-es akcióorozat keretében -, tehát amióta 24 órás rendőri jelenlét van Mátraverebélyen, javulás mutatkozik a közbiztonságban. Ezt mondta nekem Nagy Attila polgármester úr, akivel ma beszéltem, képviselő úr, és azt mondta, hogy a mátraverebélyi kmb-s csoport, amely három főből, egy parancsnokból és két fő körzeti megbízottból áll, teljesít közterületi szolgálatot a településen.

Ezen túlmenően polgárőrség is működik a településen, ő maga is, a polgármester úr is tagja a polgárőrségnek. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani minden mátraverebélyi és bátonyterenyei polgárőrnek a végzett szolgálatukért, hiszen ez is hozzájárult ahhoz, hogy a polgármester úr azt mondhatta, hogy javulás állt be a közbiztonság területén. Tehát a rendőrség, összefogva a polgárőrséggel, az önkormányzattal, mindent megtesz annak érdekében, hogy jobb közbiztonság legyen ezen a településen.

Ami az ön által felvetett konkrét jogsértést illeti, szeretném tájékoztatni önt és a tisztelt Házat, hogy az elkövetőket a rendőrség őrizetbe vette, a nyomozás jelenleg is folyamatban van.

(13.20)

Azt is szeretném elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy azt szeretnénk, hogyha ennél is nagyobb rend lenne Mátraverebélyen, ezért a rendőrség megerősíti a közterületi szolgálatot. Bízunk abban, hogy összefogva a polgárőrséggel, az önkormányzattal, a

rendőrség a jövőben még nagyobb biztonságot tud nyújtani a Mátraverebélyen és a környéken lévő települések valamennyi lakójának, hiszen a rendőrség Magyarország valamennyi településén *(Sneider Tamás közbeszól.)* minden bűnelkövetővel *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* szemben határozottan fellép az emberek élet- és vagyonbiztonsága, a közrend és a közbiztonság érdekében.

Köszönöm szépen. *(Sneider Tamás: Rendőr-örs! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Ha már egy kisiskolás is meg tudja találni a drogterjesztőket, akkor a rendőrség miért nem?”** címmel. Novák Előd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon minden ötödik iskoláskorú fiatal fogyasztott már életében valamilyen kábítószerrel - írta a KSH a „Magyarország, 2015” című kiadványában, és ennél még rosszabb adatok is vannak, hiszen egy korábbi felmérés szerint a 17 éves korú diákok egyharmada drogozott már.

A KSH mostani jelentése szerint 1995-2003 között az iskolások körében a kábítószerrel kipróbálók aránya megnégyszereződött; a 2007-ben kezdődő kis csökkenés után pedig 2011-től újra jelentős növekedésnek indult. A használt szerek összetétele és az iskoláskorúak drogfogyasztása 2013-tól nagyon kedvezőtlen irányba fordult. Ha tájékozódni szeretne, várom szeretettel budapesti képviselői irodámba, ahol a Jobbik Ifjúsági Tagozatának vendége lesz dr. Zacher Gábor toxikológus most csütörtökön.

Azonban a kormány 2013-ban elfogadott drogstratégiája nem tartalmaz célokhoz kapcsolt forráshozzárendelést, csak szépen hangzó frázisokat, pedig inkább kormányokon átívelően, az érintett szervezetek stabil működését elősegítve kellene visszaszorítani a droghasználatot. A prevencióra fordított forrás az utóbbi években a korábbi évek töredékére csökkent, ezért egy költségvetési módosító javaslatunk most az Országgyűlés döntésére vár, amit Sneider Tamással és még néhány képviselőtársammal közösen azért nyújtottunk be, hogy ne csak frázisok legyenek, hanem hozzárendelt forrás is.

A kábítószerrel való visszaélésekkel foglalkozó bűnüldözési tevékenységet meg kell erősíteni, a rendvédelmi szerveknek elkülönített forrás biztosításával. Lehetővé kell tenni az anonim bejelentéseket, illetve a szórakozóhelyek fokozottabb ellenőrzését is be kell vezetni. Azokat a külföldi személyeket, akiket kábítószer termesztésén vagy terjesztésén érnek, azonnali hatállyal ki kell toloncolni az országból. Ez a Jobbik álláspontja. Mi az önöké?

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nem képesek visszaszorítani a kábítószerrel elérhetőségét? Mondjuk ki: nem kell egy Deutsch Tamásnak vagy Habony

Árpádnak lenni ahhoz, hogy droghoz jusson valaki. Sőt, ha már egy kisiskolás is meg tudja *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* találni a drogterjesztőket, akkor a rendőrség miért nem? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is, a kérdésében feltett megfogalmazásra a következő választ tudom mondani: a rendőrség nemcsak megtalálja, hanem meg is fogja, és bíróság elé állítja azokat a drogterjesztőket, akikről ön beszélt, hiszen ők óriási veszélyt jelentenek valamennyiünkre. Ezért is fogadta el a parlament 2013. október 13-án a nemzeti drogellenes stratégiát. Ennek a legfontosabb célja az, hogy 2020-ra Magyarországon jelentős mértékben szoruljon vissza a kábítószer használata. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)*

Ebben a nagyon fontos feladatban mindenkinek többet kell tenni, mint amit eddig tettünk - a rendőrségnek, a kormánynak, az Országgyűlésnek, az önkormányzatoknak, az iskoláknak, a családoknak, a szülőknek, mindenkinek. Szeretném elmondani, hogy a mi kormányunk elszánt a tekintetben, hogy ebben a nagyon fontos küzdelemben eredményeket érjünk el. A rendőrség több programot indított ennek érdekében, ilyen a DADA, az Ellen-szer, valamint a 2014 szeptemberében indított új program: „A szülők és a családtagok a rendőrség kiemelt partnerei a kábítószer-bűnözés megelőzésében” címmel. Ennek kiemelt célja, hogy a 12-18 éves gyermekeket nevelő szülők és a családtagjaik közvetlen tájékoztatást kapjanak a kábítószer-fogyasztás kockázatairól. Ez a kezdeményezés a szülők megelőzésben betöltött szerepét hangsúlyozza.

Ezen túlmenően fontos megemlíteni, hogy a 2013-ban indult iskolai bűnmegelőzési, tanácsadói hálózat is egyre jobb eredményeket ér el, de képviselő úr, úgy, ahogy az előbb mondtam, mindenkinek többet kell tenni ennek érdekében. És egy jó hírt szeretnék mondani: a 2017-es költségvetésben jelentős források állnak a rendőrség rendelkezésére annak érdekében, hogy a bűnözést még jobban visszaszorítsa Magyarországon, és így a kábítószer elleni fellépést is eredményesen folytassa. És ha önöknek valóban fontos a kábítószer elleni küzdelem, akkor *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* támogassák a 2017-es költségvetést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Derültég a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 13 óra 25 perc van. A kérdések végére értünk. A Házsabály szerint most kerül sor, amennyiben van, szószólói felszólalásra, illetve szószólói kérdés feltételére.

Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Elképzelhető-e a jövőben az, hogy a hazai nemzetiségek kultúrájához tartozó, műemléki védelem alatt álló épületek és egyéb tárgyi emlékek restaurálása az anyanemzet országaiból érkező szakemberek bevonásával történjen?”** címmel. Alexov Lyubomir szószóló urat illeti a szó. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A címben feltett kérdést indokolja, hogy a hazai nemzetiségek több évszázados magyarországi jelenlétük során szervesen beilleszkedtek a társadalomba. A különböző kultúrák találkozásai termékenyítőleg hatottak egymásra. A magyarországi szerb közösségnél ennek köszönhetően alakult ki a kultúra valamennyi ágában egy sajátos, csak ránk jellemző egység. Több évszázados templomaink ötvözik a gótikát vagy a barokk építészetet a keleti egyházi stílussal.

Ennek a kincsnek a megóvása, restaurálása közös feladatunk. A magyar állam lehetőségeihez mérten segíti e kulturális örökség megóvását. Szerbia is részt vállalna a munkálatokban, vállalva több jelentős magyarországi szerb műemlék restaurálását. Nem források biztosításával, hanem az ottani legszakavatottabb restaurátorműhelyek végeznék el saját költségen a feladatot, mi effektíve csak túrnénk ezt a munkát.

A 2001. évi LXIV. törvény 75/A. §-a rögzíti a szakértő igénybevételeének feltételeit, és a 439/2013. kormányrendelet pedig további részletszabályokat tartalmaz. Bár teljességgel azonosulunk a jogszabályalkotó szándékával, a lehető legmagasabb szakmai színvonal biztosításával, mégis úgy véljük, hogy ezen hazai jogi szabályozás módosítása szükségszerű.

Kérjük annak lehetővé tételét, hogy a hazai nemzetiségek kultúrájához tartozó, műemléki védelem alatt álló épületek és egyéb tárgyi emlékek restaurálása, megóvása az anyanemzet országaiból érkező, ott az állami műemlékvédelemmel foglalkozó intézmények közreműködésével realizálódhasson. A Magyarországon ténylegesen munkát végző szakemberek, amennyiben az anyaországi intézmények megfelelő szintű szakmai képesítéssel rendelkező munkavállalói, mentesüljenek a magyarországi regisztráció alól. Várva megtisztelő válaszát, köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Megadom a válasza a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Szószóló Úr, kedves Képviselőtársam! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a Szerb Országos Önkormányzat munkáját a magyar kormány és minden képviselőtársam nevében, különösképpen, ami az épített

örökség vagy tárgyi örökség megóvásával kapcsolatos, kiemelt jelentőségű társadalmi küldetésük és feladatuk.

A magyar kormány az elmúlt években kiemelt figyelemmel követi a Budapesten vagy az ország településein fellelhető épített örökség védelmét vagy akár a tárgyi emlékek megóvását is. Ismertek azok a programok, amelyeket vagy a települési önkormányzatok segítségével vagy az Országos Szerb Önkormányzat közreműködésével, vagy közvetlen egyházi támogatások bevonásával próbálunk biztosítani.

Szerencsésnek mondhatják magukat azok a települési önkormányzatok Magyarországon, ahol akár egyházi, akár világi tárgyú, a magyarországi szerb társadalmi csoportnak, nemzetiségnek az elmúlt több száz éves emlékét ápoló épületegyüttes van, vagy emlékét felmutató épületegyüttes van, legyen szó a Magyarországon tevékenykedő kereskedők vagy akár vallási típusú épített örökség védelméről. Semmi akadályát nem látom ennek a fajta együttműködésnek. Értem és okoltnak, indokoltnak tartom azt, amit ön felvetett.

Arra kértem a Forster műemlékvédelmi intézetünk vezetését, hogy sürgősen vegyék fel a szerb állami műemlékvédelemmel a kapcsolatot, és az állam által vagy az önkormányzatoknál indított beruházások és fejlesztések esetén készek vagyunk a szakértőket Szerbiából meghívni, természetesen a szükséges állami támogatást a szakértők bevonásához képesek vagyunk biztosítani is, és az ő szakavatott tudásuk mellett történne ezeknek az épületeknek a felújítása.

Ezt azért tartom különösképpen fontosnak, mert az egyházi vonatkozású épületek, tekintettel arra, hogy több üresen álló egyházi típusú vagy vallási életet már nem folytató egyházi közösségi épület van, kiemelt figyelmet érdemelnek, hiszen az egyik legfontosabb épített örökségünk, a saját városom nevében is beszélek, ahol az egyik legrégebbi görögkeleti szerb ortodox templom van, amely kiemelt figyelmet és védelmet érdemel, már csak azért is, *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, mert Radnóti Miklós Szent Naum-ikonról mintázta a Nyolcadik ecloga néhány sorát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Rokonok?**” címmel. Bárándy Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Jegybankelnök Úr! Gondolom, ismeri a klasszikus művet, aminek a címe úgy szól, hogy Rokonok; önökről is írhatták volna. Vagy másként kérdezem: mikor jár már le ennek a műnek a szavatossági ideje itt a közéletben?

Biztos emlékszik rá, tisztelt elnök úr, hogy először robbant az úgynevezett VS-botrány, amikor kiderült az, hogy az ön unokatestvérenek, Szemerey Tamásnak az érdekeltségébe tartozó New Wave cég összesen több mint félmilliárd forintban részesült támogatásként a Magyar Nemzeti Bank alapítványaitól. Ugyancsak a New Wave-hez kötődő üzleti kör mintegy 630 millió forintnyi közpénzt kapott, szintén közvetve a Magyar Nemzeti Banktól az alapítványokon keresztül. De mehetünk egy kicsit távolabb, önnek van egy másik unokatestvére is, őt Szemerey Szabolcsnak hívják, ő se maradt ki a Magyar Nemzeti Bank pénzosztásából, ő 400 millió forintos MNB-hitelt kapott. És hogy már a családban maradjunk, a felesége, aki kecskeméti polgármester, nem személyesen kapta meg ezt a pénzt, hanem a város javára úgymond, a duális oktatási központ kialakítására fizetett ki az alapítvány mintegy 12 milliárd forintnyi közpénzt.

De ön saját magával sem volt szűkmarkú, elnök úr, hiszen az önről írt Sakk és póker című könyvre több mint 20 millió forintot adott át az alapítvány a Kairosz Kiadónak, illetve 2500 példányt vásárolt abból a kötetből, ami az ön Heti Válaszban megjelent írásait tartalmazza.

Egyébként lehetne még ezt a sort folytatni, hogy például a Szemerey Tamás érdekeltségi körében lévő kis bankokhoz mennyi pénz került, olyan bankokhoz, amelyek egyébként az ön fiát is hitelezik, vagy hogy került 3,5 milliárd forint Mészáros Lőrínchez. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ön szerint ez rendben van, elnök úr? Nem kéne lemondania ezután? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak, akit tisztelettel köszöntök.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Önök, balliberális ellenzék három hónapja politikai támadást folytatnak, visznek a Magyar Nemzeti Bank, a magyar jegybank ellen. Ez botrányos! *(Bánagóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Önök a politikai támadás trükkjeként blöfföket alkalmaznak. Amiket ön most elmondott, az kivétel nélkül blöff.

De kezdjük talán rögtön az elsővel, a legnagyobbal, amikor önök azzal vádolták - még nem rokonok - a Magyar Nemzeti Bankot, hogy nem is volt felhatalmazva, a jegybanktörvény nem hatalmazta fel alapítványok létrehozására. Blöffnek bizonyult, a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó törvény elolvasása után világos, hogy megvolt a felhatalmazás. Azt is mondták, hogy eltűnt a vagyon.

Blöffnek bizonyult, kiderült, hogy 830 millió forinttal több az alapítványi vagyon, mint volt. És közben 700 jó kutatási, tudományos és oktatási projektet támogattak az alapítványok 3,3 milliárd forint értékben.

Ön, miután már elfogyott a politikai blöff a Magyar Nemzeti Bank körében, most a rokonokat veszi elő egy egyébként kiváló regény kapcsán. Nos, itt is csupa blöfföt sorolt föl. Önök hónapok óta mondják, hogy a Szemerey Tamás tulajdonában van a VS.hu, kiderült, hogy nem, blöfföltek, nem Szemerey Tamás tulajdonában van. Önök azt mondták, hogy a Magyar Nemzeti Bank pénzt osztogatja a Növekedési Hitel Bank. Blöfföltek. Minden bank saját döntésével a saját pénzt osztogatja, dönt jó projektek felett, és utána saját maga viseli ezért a felelősséget.

Minden ön által fölhozott példa ugyanannak a politikai hadjáratnak a része, blöff, blöff és blöff. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Mondhatnám azt, hogy ez nem póker, bár az ön könyve vagy az önről írt könyv erről szól. De látom, hogy a fogalomhasználatot nagyon is alkalmazza.

Tudja, nem a Nemzeti Bankot támadjuk, elnök úr, hanem önt és az ön intézkedéseit, és ez óriási különbség, tudja?! Ugyanis nem a Nemzeti Bank munkatársai vagy általában a Nemzeti Bank lopta el a közpénzt, hanem ön és az ön környezete, és az ön családja. Ezt tudom csak mondani, semmi blöff nincs ebben, elnök úr. Sajnos azt tudom mondani, hogy a tények ezek.

Az, hogy egyébként a VS.hu, mondjuk, nem közvetlenül tartozik valaki tulajdonába, hanem egy céghez tartozik, amely cégnek a tulajdonosa valaki, ez nagyjából ugyanazt jelenti, elnök úr, azt gondolom, ez játék a szavakkal.

De Lentner Csaba nyilatkozata óta nagyjából tudjuk, hogy mire hozták létre ezeket az alapítványokat még a lopáson felül. Nagyjából arra, hogy az ön nézeteit erőszakos úton népszerűsítsék, és gyakorlatilag átírják a fejekben a közgazdaságtudomány alapelveit. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Hát, ez elég szégyenletes, elnök úr! Úgyhogy, ha másért nem, ezért is le kéne mondania. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel fölhívom a képviselő úr figyelmét, hogy olyan minősítést alkalmazott, amelyet bírói testület nem mondott ki. *(Szilágyi György: Blöff. - Derűltég a Jobbik soraiban.)* Egyperces viszonzás illeti meg az elnök urat.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön folytatta a blöffsorozatot, ugyanis a Sakk és póker című könyv nem rólam szól, szerencsére. Magyarországról szól; Magyarország szabadságharcáról, 2010 és 2013 dicsőséges magyar szabadságharcot kivívó hadjáratáról. *(Dr. Bárándy Gergely: Atyaúristen!*

Jézusom!) Elsősorban Magyarországról szól, a kormány sikeréről szól, a miniszterelnökről szól, és miután ott voltam, rólam is szól. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól. - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ön - még egyszer - egy politikai hadjárat része. Ennek világos célja van: a Magyar Nemzeti Bank, Magyarország jegybankjának meggyengítése. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem, az önök lemondatása.)* De önök ezt már a múlt két kísérlete során sem érték el 2011-12-ben és 2014-15-ben. Önök a jövőben sem érik el egyetlen céljukat sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Korózs Lajos: Egyszer nagyon szegyélni fogjátok magatokat. - Dr. Bárándy Gergely: Tíz évig nem évül el.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Kicsoda Habony Árpád?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét vagy megvárja azzal a miniszterelnök urat. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, **megvárnam** a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**A vidék kifosztásában hol a határ?**” címmel. Magyar Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Nem először beszélünk erről a kérdéskörrel, évtizedek óta jól működő gazdaságokat tettek tönkre a Hortobágyon. A kismizett gazdáknak és a sajtóvisszhangnak volt köszönhető, hogy végül is a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal vizsgálatot rendelt el. Ezeknek a vizsgálatoknak az eredményét mi, politikusok megtekinthettük ugyan korábban is, de a nyilvánosságra egy per kapcsán csak most derült fény.

Ma már tehát nyilvános a Kehi-jelentés, pedig önök tíz évre titkosítani akarták, erre is egyébként érdemes lenne választ adni, hogy egy demokráciában itt Európa közepén 2015-ben miért kellett volna tíz évet várni arra, hogy megismerhessük azt, hogy a közvagyon, mindannyiunk földjeit milyen feltételek mellett adták bérbe. Jellemző és agyém tehát, hogy ehhez is per kellett. Néhány pályázatot azért ott visszavontak, azonban például a balhét a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatójával akarták elvitetni, ez is tipikus fideszes megoldás, nagyon jellemző önökre.

A Kehi egyébként összevetette a pályázatok megadott adatokat a különböző állami intézményekben meglévő adatokkal, például az MVH számaival, és ebből kiderült, hogy 1072 pályázatból 1040 a valóságtól eltérő adatokat tartalmazott, azaz 97 százalé-

kukban hibákat fedeztek fel, közöttük komoly hibákat, amely a csalás gyanúját is felvetette. Abszurd, de például a pályázatok valóságtartalmát nem ellenőrzi az a nemzeti park, amely a saját földjeit annak idején bérbe adta. Ez is számunkra elfogadhatatlan.

Kik vesztek ezen a pályázatokon? Jellemzően azok az állattartók, azok a családi gazdálkodók, akiket egyébként a kommunikációjukban folyamatosan támogatásukról biztattak.

(13.40)

Ezek olyan adatok és olyan tények, miniszter úr, ami felveti azt, hogy bizony egy országos átfogó vizsgálatra lenne szükség még most is, hogy ezeket a földeket eladták, hiszen korábban olyan bérleti feltételek mellett adták ezeket bérbe, melyek ellenőrzését elmulasztották, így a csalásokat gyakorlatilag az állam fedezte. Ezekre várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Érdeklődéssel hallgattam az ön által elmondottakat, és azon gondolkodtam, hogy ez a vita már itt lefolyt vagy két évvel ezelőtt, és ön már ennyi idő alatt biztos, hogy bedolgozta magát eléggé a földügyekbe. Nos, tisztelt képviselő úr, itt a vége fele aztán kiderült, hogy ön aztán tényleg egyáltalán nem tudja azt, hogy milyen földvitákról beszél. Ugyanis ön azt volt szíves mondani, hogy eladta a magyar állam ezeket a földeket, amelyeknek a bérlete körül viták voltak annak idején.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy ezek nemzeti parki földek, ezekre nem terjed ki a „Földet a gazdáknak!” program, nem adtunk el ezek közül a földek közül semmit sem, egyetlen négyzetmétert sem. Tehát, képviselő úr, akik önnek a beszédét összevágták, azok nem látták azt, hogy itt földbérletről vagy földeladásról van szó. Tehát azt javaslom, hogy szíveskedjék már tanulmányozni, mondjuk, azt is, hogy a két évvel ezelőtti vizsgálathoz képest mi történt azóta, és majd utána próbáljon feltenni valami olyan kérdést, amiből legalábbis az kiderül, hogy ön ért ehhez a témához, hogy ön felkészült. Mert szerintem mind az Országgyűlés megtévesztését, mind a választópolgárok megtévesztését jelenti az, hogyha valaki bejön ide, és néhány szófordulat erejéig azért, hogy silány politikai sikert arasson, dobálózik emberek sorsával, akár nemzeti parki dolgozókról van szó, akár földügyekben pályázókról, akár azokról, akik ott ezeket a földeket megnyerték és használják.

Tehát, tisztelt képviselő úr, két éve zajlott le ez a vizsgálat, a vita, a nemzeti park vitatta a Kehi jelentését, ezzel kapcsolatban a kormány is állást foglalt. Most újabb cikkek jelentek meg ezzel összefüggés-

ben, elővették néhányan ezt a témát; nyilván arra gondolnak, hogy közben nem történt semmi, és hogy mindenki elfelejtette már. Tehát a nemzeti park a kérdéseket már régen megválaszolta, a hibákat korrigálta, az ellene indított valamennyi pert egyébként megnyerte, és azóta is jó néhány panaszos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* haszonbérleti pályázatot nyert, tehát ezeket a földeket meg tudják művelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Átfogó országos vizsgálatot sürgettem azokban az esetekben is, ahol eladták a földterületeket. A hortobágyi esetben természetesen bérlék ezeket még most is, ráadásul olyan bérlők, akik közül például 34 nyertes csak a föld megnyerése után vette fel tevékenységi körébe a mezőgazdasági munkálatokat, a mezőgazdasági tevékenységet. Önök összességében ebben az ügyben azóta annyit léptek, hogy oknyomozó újságírókra kutyákat engedtek ezek az új nyertesek, illetve a már elhíresült ötven kacsával lehetett állami földeket húsz évre vagy tíz évre bérelni és nyerni.

Dobálózni emberek sorsával? Van képe, miniszter úr, ezt felénk címezni? Önök dobálózhatnak az emberek sorsával! Húsz-huszonöt éve meglévő családi gazdálkodókat tettek tönkre és juttattak a tönk szélére. Komoly állatállományokat tettek tönkre, miniszter úr! Erre vártam volna érdemi választát, és nem az olcsó kis vádaskodásaira voltunk kíváncsiak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Látszik az a görcsös erőlködés, hogy miképpen próbálja a hibáit itt kiköszörülni az Országgyűlés előtt. Tisztelt Képviselő Úr! Nézze meg, legyen szíves, a kiírásokat. Az új földműveseket, a fiatal gazdákat segítette a kormány azzal, hogy nem írta elő azt, hogy kötelező az állatállomány megléte például a pályázatnál. Az állatállomány megléte menet közben teljesíthető feltétel. Erre van két év határidő, pontosan azért, hogy olyanok is jussanak földhöz, akik egyébként korábban még nem kaptak a gazdálkodásban lehetőséget.

Én cáfolom azt, hogy itt olyan sok termelő került volna nehéz helyzetbe, hiszen ahogy említettem, később jó néhányan nyertek földeket. És arra is szeretném önt emlékeztetni, hogy itt körülbelül 10-15 ügyről van szó, de annak idején, két évvel ezelőtt több száz gazda tüntetett a kormány földhasznosítási, földbirtok-politikája mellett a Hortobá-

gyon, képviselő úr. Tessék erre is emlékezni! Előlről érdemes elolvasni az egész történetet, és akkor biztos, hogy tisztábban fog ebben látni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Szilágyi György: Igyunk egy kávét...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi a siker a köznevelési kerekasztal működésében?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Ikotity István bólint.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Képviselő úré a szó, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Balog Zoltán miniszter nemrég úgy fogalmazott, idézem: sikeres volt a köznevelési kerekasztal működésének első időszaka. Kérdezzük azt, hogy milyen siker az, amikor a kormány nem tudja egy asztalhoz ültetni az oktatáspolitikai alakításában érdekelt összes releváns szereplőt. Nem tudja, de nem is akarja. Kommunikációs és hatalmi trükkök százaival próbálja a háttérben megosztani a szereplőket, és leszerelni a tiltakozást, miközben persze azt mondja, hogy mindenkit vár a kerekasztalhoz.

Államtitkár úr, milyen siker az, amikor a kerekasztal feje fölött dőlnek el a fontos kérdések, sokszor a kerekasztal szereplőinek megkérdése nélkül is? Csak egy példa: először a KLIK megszüntetéséről beszéltek, pont ön beszélt a KLIK megszüntetéséről, aztán 57 kis KLIK létrehozásáról, majd a totális államosítás modellje került szóba, végül pedig Balog Zoltán további tárgyalásokra hivatkozott a fenntartói modell megváltoztatásáról. Születik egy döntés, majd másnap egy teljesen új verziót jelentenek be. A jövő évi költségvetés tervezetében pedig továbbra is a KLIK szerepel. Milyen siker az, amikor a miniszter által bejelentett lépések legfeljebb is csak pótcselekvések, félmegoldások? Az iskolarendszer működtetéséből éves szinten hiányzó 200 milliárd forint visszapótlása helyett 77 milliárdot adtak vissza a KLIK-nek, amit kiegyensúlyozott feladatátvállaláshoz szükséges többletnek neveznek nem kevés eufemizmussal. Azt is elárulta Balog Zoltán, hogy a diákok terhei csökkentésének eszköze valamilyen minimumfeltétel előírása lesz, de nem beszéltek arról, hogy az életkori sajátosságokhoz és a XXI. század igényeinek megfelelően az új alaptantervre szükség lesz minél hamarabb. Ehelyett kivonják a közismereti tárgyakat a szakközépiskolákból.

Tisztelt Ház! Miről beszél a miniszter? Milyen sikerről beszél? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egyértelműen sikeres az első szakasznak a munkája a köznevelési kerekasztal esetében, hiszen megerősítette annak a lehetőségét, megerősítette annak az alapjait, hogy a magyar fiatalok egy XXI. századi környezetben tanuljanak, egy olyan modern tudást kapjanak, és a pedagógusok egy olyan, állandóan változó körülményekhez igazodó továbbképzési rendszerben vegyenek részt, amely a gyermekek érdekét szolgálja, ami pontosan azt szolgálja, hogy minél többekhez jusson el ugyanolyan szintű tudás. Ne csak a budapesti vagy nagy településeken levő elit iskolába járó gyermekek számíthassanak arra, hogy biztos tudást szereznek, ami a jövőben a boldogulásukat segíti, hanem ez Magyarországon kisebb településeken és hátrányosabb helyzetű településeken is mindenkinek biztosított legyen; korszerűbb tudás, modernebb eszközökkel, XXI. századi modellben.

Három-négy dolgot említett ön, hadd cáfoljam azokat egyenként. Egyrészt azt mondta, hogy a kormány nem tudja egy asztalhoz ültetni az ágazat szereplőit. Mondjon egy olyan szereplőt, tisztelt képviselő úr, akit nem hívott el a kormány a köznevelési kerekasztalhoz! Akár szülői szervezet, diákszervezet, pedagógusszervezet, szakszervezet, kar, továbbképzéssel foglalkozó felsőoktatási intézmények, tudományos élet képviselői, munkaadók képviselői - mindenkit meghívott a kormány. Mondjon a viszonyválaszában egy olyan szervezetet, akit nem hívtunk el! Hogy nem jöttek el, mert kétségbe akarták vonni a saját távollétükkal a legitimitását a kerekasztalnak? Ez egy más politikai csata, de a kormányzat mindenkit elhívott az elmúlt hónapokban.

A kerekasztal feje fölött születtek a döntések. Ma is ülésezik a köznevelési kerekasztal, pontosan azért, hogy minden döntésben a többféle modelltől egyik vagy másik mellett letegye a voksát, és azt támogatja a kormányzat felé.

Most ön azt mondja, 200 milliárd forint hiányzik a köznevelés rendszeréből. Pár hónappal ezelőtt azt mondták, hogy 100 milliárd forint hiányzik, a jövő évi költségvetés 100 milliárd forintos többlettel számol, most hirtelen önök még 100 milliárdot követelnek a köznevelésnek. Úgy látszik, önök mindig még 100 milliárddal többet adnának. *(Ikotity István: Ez igaz.)* Mi is szívesen adnánk akár 300 milliárddal is többet, csak ön is tudja, hogy vannak a költségvetésnek bizonyos keretei, de a fejlődés, a növekedés folyamatos.

Innen fogom folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonyválaszra Ikotity István képviselő, jegyző úrnál a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak egyetlen példát mondanék én is, hogy miért nézheti bárki teljes joggal, akiket önök meghívtak, ezt a kerekasztalt komoly-

talannak. Államtitkár úr, azért, ami pontosan május 5-én történt, amikor az ön minisztere május 5-én a köznevelési kerekasztal ülése előtt tett bejelentést arról, hogy mi fog történni.

(13.50)

Hát, államtitkár úr, mi az, ami komolytalan, ha nem ez?! Ez a kerekasztal kéthetente ülésezik, nem egy ülés után mond valamit a miniszter, hanem két hétre rá, egy következő ülés előtt. A miniszter előre elmondja, hogy mi fog történni, meg sem várja azt, akivel egyeztetni szeretne. Államtitkár úr, az, amit csinálnak a köznevelési kerekasztallal, az szemlátómást csak egy eszköz arra, hogy magukat igazolják. De a köznevelési kerekasztal emlékeztetői közül néhány a kezünkbe jutott, és ebben szerepel például az előbb említett fenntartói rendszer, ahol az iskola-fenntartással foglalkozó munkacsoport azt fogalmazta meg, hogy szeretné azt, hogy az önkormányzatokra nagyobb szerep jusson. Önök az ellenkezőjét csinálják ennek is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Szeretném rögzíteni, hogy nem tudott egy olyan szervezetet sem mondani az egyperces viszonzásában, akit ne hívtak volna el a kormányzat a köznevelési kerekasztalhoz. Ezzel ön is elismerte, hogy politikai cirkuszt csinálnak többen abból, hogy ők nem mennek el, de nem volt olyan, akit ne hívtak volna el. Ön megint torzított, azt mondta, hogy május 5-én beszámolt a miniszter úr. De miről számolt be? Azt elfelejtette ön elmondani, hogy a kormány ülésén mi hangzott el a közneveléssel kapcsolatban. Mert azt mondtuk, hogy első kézből fogjuk mindig tájékoztatni a köznevelési kerekasztal részvevőit arról, hogy a kormányzat milyen döntéseket hozott. Ezért az ülés azzal kezdődött, hogy a miniszter, aki a kormányülésen részt vett, személyesen elment az iskolaigazgatókhoz, a tanárokhoz, és személyesen elmondta nekik, hogy milyen kormányzati döntések születtek, és milyen további feladatok, milyen további munka áll a kerekasztal előtt.

És ne éljen olyan szófordulatokkal, hogy kezünkbe jutott egy-egy jegyzőkönyv! Ön is nagyon jól tudja, mind a kormány.hu honlapra kitesszük az anyagokat a köznevelési kerekasztallal kapcsolatban, mind pedig a belső köznevelési informatikai rendszeren keresztül minden magyar iskolába eljuttatjuk ezeket a jegyzőkönyveket, mert teljesen nyilvánosak. Nem kell ilyen ködös, homályos „kezünkbe jutott” szófordulatokkal élni ebben a kérdéskörben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a föld-

művelésügyi miniszterhez: **„Miért nem forog a túrkevei szélmalom?”** címmel. Pócs János képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Lenyúlás, korrupció, mutyi, tolvajbanda, és még cifrázhatnánk az elmúlt hónapok, évek ellenzéki felszólalásainak idézeteit. Ha készítenénk egy összesítést, az utóbbi időben hányszor és kinek a szájából hangoznak el ezek a kifejezések, akkor minden bizonnyal Sallai Róbert Benedek képviselőtársunk előkelő helyen szerepelne. Persze tudjuk, senki nem fukarkodik a jelzőkkel vagy az akciókkal, amikor a kormány munkáját kell kritizálni, ez egy ilyen műfaj, már annak is örülhetünk, hogy az ominózus tavalyi trágya nem ide a bársonyszékek közé került Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak a platójából. *(Z. Kárpát Dániel: Lehet, hogy jobb helye lett volna.)*

Tisztelt Miniszter Úr! De nézzük, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megyében hogyan dolgozik az ellenzék! Ahogy tudjuk, korábban a Sallai képviselőtársunk által vezetett tiszántúli működő természetvédelmi egyesület közel 20 millió forint pályázati pénzt költött a túrkevei malom felújítására. Tisztelt Miniszter Úr! Ez a malom szakszerű állagmegóvási munkára lett volna rászorulva, ezzel szemben közel 20 millió forint elköltésre került, és a malom ezen a módon összedőlt *(Két képet mutat fel. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Tiltott szemléltető eszköz!)*; ahogy Sallai Róbert képviselőtársunk mondja, számára érthetetlen okból. Az egyesület és Sallai képviselőtársunk szétárja a kezét, mintha nem is ő lett volna a felújításért felelős.

Tisztelt Miniszter Úr! Adódik a kérdés: a pályázati pénz közpénz, felelős felhasználása mindannyiunk felelőssége. Tisztelt Miniszter Úr! Az összedőlt malomból hová lett a cement? Hová lett a mész? És hol van a beruházói és vagyonkezelői felelősség? Adódik a kérdés: vajon kinek a malmára forgott a túrkevei szélmalom? Továbbá kérdezem, tisztelt miniszter úr: amennyiben az LMP kerülne hatalomra, akkor úgy dőlné össze Magyarország vidékpolitikája, ahogy ez a szélmalom? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fejjel lefelé tartod, fordítsd meg! - Heringés Anita: Rosszul tartod a képet! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, szeretném jelezni, hogy ön előre be nem jelentett szemléltetést alkalmazott *(Felzúdulás a Jobbik soraiból.)*, amiért figyelmeztetem, és felhívom a figyelmét, hogy máskor, amennyiben megköveteli a felszólalása a szemléltetést is, azt tessék szíves lenni bejelenteni. Most pedig megadom a szót két percre miniszter úrnak. Parancsoljon! Fazekas Sándor miniszter úr a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ez egy szomorú és sajnálatos eset, én nem értem azt, hogy itt a képviselő urak és hölgyek miért ilyen vidámak, akkor,

amikor Túrkeve városnak egy olyan értékes műemlék jellegű épülete semmisült meg, amelyért az ottani egyik egyesület - a Nimfea Egyesület, amelynek az elnöke Sallai Róbert Benedek - vagyonekezelői joggal felelt, amelyért pályázati pénzeket vett fel, és amely a város számára egy komoly kincs vagy legalábbis komoly kincs volt. *(Z. Kárpát Dániel: Házsabállysértés!)* Én azt hiszem, hogy ennél egy komolyabb hozzáállás kell a képviselői munkához, a túrkevei értékekhez, egyáltalán Túrkeve városnak ehhez a problémájához. Ez nem a Házsabály kérdése, tisztelt képviselő urak és hölgyek, mert itt egyébként arról van szó, hogy vajon egy LMP-s képviselő, illetve az általa vezetett szervezet hogy használta fel az európai uniós pénzeket, amelyek bizony korlátozott mennyiségben állnak rendelkezésre.

Ez a malom a felújítást követően dőlt össze, úgy, hogy 15 millió forintot használt fel Sallai Róbert Benedek és az általa vezetett Nimfea Egyesület a felújításra. Eltűnt a malom, összeomlott. Jogos a kérdés, hol van Sallai Róbert Benedek, a bátor vidékfejlesztő, aki soha nem szűnik meg ostromozni a kormány vidékfejlesztési politikáját. *(Z. Kárpát Dániel: Sallai R. Benedek melyik minisztériumban dolgozik?)* Miért bujkál ő amögé, hogy úgymond ötéves fenntartási kötelezettség után már nincsen semmilyen felelősség? Talán azt hitték, hogy öt év után el is tűnhet ez a malom? És egyáltalán, milyen vidékfejlesztési munka ez?

Sallai Róbert Benedek folyamatosan a kormány vidékfejlesztési politikáját gyalázza, ugyanakkor látható az, hogy ő a saját dolgát milyen szinten végzi el. Olyan kárt okozott a városnak, amely, azt hiszem, nagyon nehezen helyrehozható. El kell tehát számolnia minden forinttal, minden fillérrel, ezekkel a pályázati pénzekkel. Nekem meggyőződésem, hogy ez az építkezés kókányolás volt, tönkretették a műemléket, és ezért felelni kell. *(Szilágyi György: Bezzeg a földbérleti szerződések rendben vannak! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Pócs János képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Miniszter úr, köszönöm a válaszát, és egyben tájékoztatom, hogy Sallai Róbert képviselő úr az inába szállt bátorsággal a Facebookon üzenget ezekben a percekben is, de ennél a napirendi pontnál a parlamentbe nem jött be. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, mindnyájunk számára világos, hogy melyik az a színpad, ahonnan az ellenzék trágját dobál a kormányra a Magyarországért végzett munkájáért. Látszik, hogy a szocialista, liberális és szélsőjobb pártok képviselőinek felhárító ügyei mellé most az LMP szállított egy botrányt.

Az MSZP és a Jobbik elévülhetetlen érdemeket szerzett a különböző szélhámoskodásokban, nézzük csak a 4-es metró szoci zsebekbe történő összegét *(sic!)*, valamint az orvosokat külföldre szervező szélsőjobboldali skizofrén akciót.

Tisztelt Képviselőtársaim! Be kell látnunk, az LMP pályafutása úgy kezdődik, hogy kis párt, kis botrány. Reméljük, hogy a minisztérium megfelelő lépéseket fog tenni ebben az ügyben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Közbekiabálók! Szerintem ez az ügy azért ennél kicsit nagyobb komolyságot érdemel. *(Szilágyi György: Hát ennél a hozzászólásnál valóban!)* Igen, nagyobb komolyságot érdemel. Látom, hogy a LMP és a Jobbik teljes egyetértésben fonódik *(Dr. Staudt Gábor: Szánalmasak vagytok!)* most itt össze ebben az ügyben. *(Z. Kárpát Dániel: Nagyon gyenge, miniszter úr!)* Meg kell vizsgálnunk minden felhasznált pénzt, amelyet a vidékfejlesztésre szabálytalanul költöttek el.

Ebben az esetben is az MVH a vizsgálatot megindította, feljelentés történt, én bízom abban, hogy ezek a vizsgálatok tisztázzák azt, hogy hová került 16 millió forint, hogy okoztak egy olyan jóvátehetetlen kárt egy városi értékben, amit bizony hosszú évek munkájával lehet majd helyrehozni. Sallai Róbert Benedeknek el kell számolni, illetve az egyesületének ennek a pályázati pénznek a felhasználásáról. *(Szilágyi György: A Bitaynak, a Mészáros Lőrincnek és az összes haverjaitoknak!)* Meg kell építeniük újra ezt a malmot azért, hogy a város ezen értéke helyreálljon.

Úgy látszik, hogy Sallai Róbert Benedeket a pályázati pénz érdekelte elsősorban, nem a munka, amit trehány módon végzett el. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Szilágyi György, képviselő úr, ne sértődjön meg, ha figyelmeztetem! *(Szilágyi György: Jogos, elnök úr!)* Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrhoz: „**Mikor lesz az első tárgyalás a Quaestor-ügyben?**” címmel. Szakács László képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Nagy közérdeklődésre tart számot az, hogy a Quaestor-ügyben hogyan bukácsol a vádhatóság, illetve a bíróság egymás érvhalmazain keresztül, hogy miért lehet vagy miért nem lehet megkezdeni ezt a büntetőeljárást. Van-e olyan vád, került-e olyan vád betervezésre a bíróság elé, amely alapján meg lehet kezdeni magát a büntetőeljárást?

(14.00)

Úgy gondolom, hogy ezen legalábbis nem segített ügyész úr sajnálatos halála az elmúlt héten, ami-

ről többször hallottuk azt, hogy ez nem fogja semmilyen esetben sem, semmi esetre sem fogja ezt az ügyet hátráltatni, de valójában önök eddig mindenre azt mondták, hogy ezt az ügyet nem fogja hátráltatni, önök iszonyatos hatékonysággal, borzalmas gyorsasággal fel fogják deríteni ezt az ügyet, és eddig még minden csak hátráltatta ezt.

Úgy gondolom, hogy ügyész úr nagyon sajnálatos halála is hatással lesz majd erre, és én úgy gondolom, az is hatással lesz rá, hogy sikerül-e végre olyan vádiratot összeállítania majd az ügyészségnek, amely alapján meg tudja kezdeni a bíróság az ügy tárgyalását. Itt nagyon fontos, legfőbb ügyész úr, kiemelni, itt nem az önök véleménye a fontos, hogy az ügyészség szerint jó-e a vádirat, hanem hogy a bíróság szerint jó-e a vádirat. Tetszetek-e már dűlőre jutni, és mikorra fogja kitűzni a bíróság az első tárgyalás napját?

S még két konkrét kérdés: Ibolya Tibor fővárosi főügyész azt mondta, hogy volt 11 VIP-ügyfél, aki állampapírt tartott ebben a cégben, de készpénzt kapott vissza, méghozzá azért, mert félték a botrány kirobbanásától. Kérdezem én, van-e köztük kormányzati szereplő vagy annak bármelyik háttérintézménye vagy cége, amelyik így kaphatott vissza készpénzt. A következő kérdésem pedig az volna, Tarsoly Csaba azt mondta, hogy a Buda-Cash-helyzet miatt többmilliárdnyi betét tűnt el az utolsó napokban. Kik ők, mert egészen biztosan nem a kisbefektetők voltak. Kiterjed-e erre a nyomozás? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, akit tisztelettel köszöntök. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által említett Quaestor-ügyben egy rendkívül lelkiismeretes és gyors nyomozás folyt le, aminek az eredményeként ez év januárban készült el a vádirat, és ez be lett nyújtva a bíróságra. Hozzáteszem, ön megemlítette és az elhunyt kolléga emléke megköveteli, hogy itt is elmondjam, hogy csoportvezető ügyész úr nagyon lelkiismeretes és nagyon kitűnő munkát végzett ebben az ügyben, és élete utolsó időszakában rendkívüli módon bántották azok az alaptalan rágalmak, amelyek az ügyészség vádiratát, illetve az azt megelőző munkáját érintették. Ezt itt el kellett mondanom az ő emlékére.

Ami pedig a folytatást illeti, ezzel kapcsolatban valóban volt és van is egy szakmai jellegű nézeteltérés az ügyészség és a bíróság között. El kell hogy mondjam, a vád törvényes, ezt senki nem vitatta. A vád most bírósági szakban van, ott előkészítő szakban. A bíróság egy végzést bocsátott ki, amely ellen nincsen helye jogorvoslatnak. Az ügyészség ennek megfelelően, ha ebben a végzésben foglaltaknak eleget tesz, részben már eleget is tett, a hiánypótlás meg fog történni határidőre, és nem lesz akadálya annak, hogy a bíróság, amelynek jogkörébe tartozik a tárgyalás kitűzése, ezt minél hamarabb megtegye.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Egyperces válaszra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Megnyugtató választ kaptam; igaz, eddig a Fővárosi Főügyészség vezetője, dr. Ibolya Tibor pont az ellenkezőjét mondta, de én önnek hiszek, határidőben el fog készülni a hiánypótlás, és tud tárgyalási határnapot tűzni a bíróság, én ennek örülök. Nagyon sajnálom ügyész úr halálát, ahogyan annak a károsultnak is sajnálom a halálát, aki öngyilkos lett amiatt, ami ebben az ügyben történt, és most pereskedésre van szüksége a családnak is, hogy egyáltalán valamihez hozzájussanak.

De volt még kettő nagyon konkrét kérdésem, és arra kérem legfőbb ügyész urat, hogy ezekre legyen szíves válaszolni. Ki volt a 11 VIP-ügyfél? Volt-e köztük kormányzati szereplő, amelyik állampapírt tartott ott és készpénzt kapott vissza? Kormányzati szereplő alatt értem a kormányzati céget is. Illetve Tarsoly Csaba nyilatkozata, a Buda-Cash-helyzetnél többmilliárdnyi betét tűnt el - kik lehettek azok, akik az utolsó pillanatban kivehették a pénzüket, kiterjed-e erre a nyomozás?

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra legfőbb ügyész úré a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Csak maga a vádirat több mint 1500 oldal, rengeteg eseményre, adatra, tényre tér ki. Szeretném azt mondani, hogy sajnálatos módon, bár azt gondolom, hogy ez a törvények alapján történik így, de nem a legfőbb ügyész készíti ezt el, és nem is ő képviseli a konkrét ügyben a vádat.

Ennélfogva az 1500 oldalból most kiragadott két kérdésre nem tudok válaszolni, de természetesen, mivel ez itt a Parlament falai között elhangzott, ön meg fogja kapni erre a kérdésre, hogyha ez megválaszolható, írásban a választ, mint ahogy minden kérdésre választ fogunk kapni, és bizonyos vagyok abban, hogy a büntetőjogi felelősségre vonásra is sor fog kerülni ennek az ügynek a végén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Milyen okból lett kiemelt beruházás Csányi 16 milliárdos, Kaposvárra kényszerített gumiégetője?”** címmel. Kepli Lajos képviselő úré a szó, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Április 1-jén jelentette be Szita Károly, Kaposvár város polgármestere, hogy a Százhalombattáról már egyszer kiutált gumihulladék-hasznosító létesítményt Kaposváron valósítják meg. Sajnos utóbb kiderült, hogy nem áprilisi tréfáról van szó, hiszen múlt hét pénteken megjelent az a kormányrendelet, amellyel önök kiemelt jelentőségű nemzetgazdasági ügyé nyilvánították ezt a beruházást, annak ellenére, hogy a bejelentés óta folyamatos a tiltakozás a helyi lakosság részéről, hiszen félnek attól, hogy milyen környezeti hatásai lesznek ennek a létesítménynek, félnek attól, hogy milyen politikai akarat kényszeríti Kaposvár város nyakára azt a beruházást, amit már egyszer Százhalombatta elutasított.

Nem sikerült hitelt érdemlően bizonyítani a beruházónak a mai napig sem, hogy nemzetgazdasági szempontból gazdaságilag megalapozott, megtérülő beruházásról van szó, és hogy nem rejt magában olyan biztonsági kockázatokat, amelyek a helyben élőkre, illetve a környéken élőkre veszélyt jelentenek. Mindezért egységesen lépett fel a helyi civil lakosság és a helyi ellenzéki politikai erők. Jól látszik, hogy egy politikai háttérű döntésről van szó, viszont nem értjük, hogy milyen okból lehet nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségűvé nyilvánított beruházás egy olyan beruházás, ami nagyszámú munkahelyet nem teremt, nagy nemzetgazdasági haszonnal nem kecsegtet, több településen már elutasították ilyen műne a létesítését, és egyébként környezetvédelmi szempontból a gumibroncs-hulladék újrahasznosításának sokkal környezetbarátabb módja is létezik.

Remélem, hogy az elmúlt percekben ön erről konzultált a környezetvédelemért felelős miniszter úrral, és érdemi választ fog tudni adni nekem mindarra, hogy miért lett nemzetgazdaságilag kiemelt beruházás, mind arra megnyugtató választ tud adni, hogy a helyi lakosság nincsen veszélyben, hiszen önök ezt a beruházást remélhetőleg nem is fogják megvalósítani, legalábbis, ha a helyi lakosságot megkérdezik, és ők véleményt nyilváníthatnak, akkor egészen biztosan nem lesz semmi ebből a beruházásból. Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy egy települési önkormányzat területén milyen beruházás valósulhat meg, abban két szereplőnek meggyőződés szerint döntő befolyása van. Az egyik nyilvánvalóan a településen élő lakóközösség, az ott élő választópolgárok, a másik pedig a magyar állam.

A kaposvári választópolgárokat legitim formában 2014 ősze óta képviselő képviselő-testület, ha jól idézem, akkor 2016-ban döntést hozott, méghozzá képviselő-testületi határozatot hozott arról, többségi képviselő-testületi határozatot, hogy a beruházásnak

helyet biztosít, tehát Kaposvár városában, méghozzá 2016. április 27-én az 55/2016. számú közgyűlési határozattal megszületett az a döntés, azok által meghozva, akik a kaposvári választókat demokratikus választás eredményeképpen képviselik, hogy erre a beruházásra szükség van. A demokrácia játékszabályai szerint nekünk ennek a döntésnek a megkérdőjelezésére jogunk és lehetőségünk nincsen.

Az államnak kell biztosítani azokat a feltételeket, hogy maga a beruházás a hatályos magyar és európai környezetvédelmi szabályoknak és építési szabályoknak megfelelő módon valósuljon meg. Az engedélyezési eljárás folyamán minden törvényt be fogunk tartani, és az engedélyezési eljárás folyamán természetesen az érdekeltek ügyfélként az engedélyezési eljárásba be fognak majd kapcsolódni, mint ahogy ez minden egyes ilyen beruházás esetében fölmerül.

Nyilvánvaló, ilyen volumenű lakossági észrevétellel kapcsán, mint amit ön most megfogalmazott, nem maradhat el a szakértők igénybevétele az eljárások lefolytatására, és az eljárás keretében pontosan meg tudjuk vizsgálni, hogy egyébként a környezetre, az emberi környezetre, az épített környezetre egy beruházás milyen hatással van.

(14.10)

Nem javaslom azt, hogy a kaposvári képviselő-testület döntését a Magyar Országgyűlés bármilyen formában megkérdőjelezze. Nem javaslom azt sem, hogy megvonjuk Kaposvár városától azt a jogot, hogy Kaposvár városában egy 16,2 milliárd forintos, mégiscsak 50-100 embernek munkát adó beruházás valósulhasson meg.

A kiemeltté nyilvánított eljárás azt jelenti, hogy a kormány megbízott közvetlenül felügyeli az ügyet. Azt gondolom, ha ilyen kiemelt ügyről van szó, ami ennyire érdekli az embereket, akkor jobb, hogy a kormány megbízott tartja kézben az engedélyezési eljárást. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Én nem emlékszem arra, hogy 2014-ben a választási kampányban Szita Károly polgármester úr azzal kampányolt volna, hogy ő egy ilyen létesítményt akar Kaposvárra hozni. Tehát arra hivatkozni legitimációs forrásként, hogy a helyiek ennek tudatában választották volna meg a képviselő-testület, a többségi fideszes képviselő-testületet, azt gondolom, nem teljesen korrekt.

Másrészt igenis a kiemelt nemzetgazdasági ügyé, beruházássá való nyilvánítás azt jelenti, hogy az eljárás egyszerűsödik bizonyos szempontokból, meg lehet kerülni akár a lakosság észrevételeit is, és azzal, hogy önök a Pest Megyei Kormányhivatal kormány megbízottját, Tarnai Richárdot jelölték ki felelősként

ebben a kormányhatározatban, az azt is jelenti, hogy még messzebb akarják vinni a helyiektől ezt az ügyet.

Egyetértek abban, hogy Kaposvár városa az egyetlen illetékes abban dönteni, hogy szeretnének-e egy ilyen létesítményt vagy nem szeretnének, de nem Kaposvár város képviselő-testülete, hanem a kaposvári lakosság. Tehát ebben az esetben önök azzal, hogy kiemelt nemzetgazdasági beruházássá nyilvánították, még egy eszközt vettek ki a kezükből, holott szerintünk helyi népszavazás útján kellene a lakosságot megkérdezni. Ez az egyetlen legitím módja annak, hogy ezt a létesítményt megvalósítsák. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Az Alaptörvény és a demokrácia játékszabályai szerint a helyi népakaratot a helyi képviselő-testület útján fejezi ki a nép. Ez azt jelenti, hogy ha Ózdon és Tapolcán vagy Szegeden és Salgótarjánban a képviselő-testület és a polgármester hoz egy döntést, azt a végrehajtó hatalomnak vagy az Országgyűlésnek nincs joga megkérdőjelezni. Márpedig a kaposvári képviselő-testület hozott egy döntést. Ha ez a döntés hibás volt, annak a következményeit a kaposvári képviselő-testületnek és polgármesternek kell viselnie.

Hogy kiemelt ügyvé nyilvánítottuk, ez meggyőződésem szerint több garancia, nemhogy kevesebb lenne. Az eljárásnak egyetlenegy eleme sem hiányzik, csak az eljárási határidők gyorsulnak, mert úgy gondolom, mindannyiunknak az az érdeke, hogy Kaposvár városában erre az ügyre megnyugtató módon kerüljön pont a beruházó szempontjából és a lakosság szempontjából is. Bizonyára létezik olyan megoldás, amely mindkét félnek meg fog felelni, mert az az érdekünk, hogy Kaposváron és az országban a gazdaság növekedjen és munkahelyek legyenek, természetesen az emberi környezet, a természetes környezet megóvása mellett. Azt tudom önnek garantálni, hogy a kormányzat kiemelt figyelmet fordít az engedélyezési eljárásra, és arra, hogy mindenkinek a joga az eljárásban érvényesülni tudjon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Firtl Mátyás képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Hogy állunk a jövő évi vizes vb előkészületeivel?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Firtl Mátyás jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Firtl Mátyás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A legsikeresebb sportágaink között tartjuk szá-

mon a vizes sportokat, és mint tudjuk, jövőre, július második felében Budapest és Balatonfüred rendezi meg a FINA vizes világbajnokságát, amely egyfelől a sportág népszerűsítése miatt, másfelől az olimpiai pályázatunk megítélése miatt is rendkívül fontos.

Tisztelt Államtitkár Úr! A híradásokból halljuk, hogy a létesítmények fejlesztése jó ütemben halad, és remény van arra, hogy határidő előtt elkészülhessenek minden igényt kielégítően a helyszínek, amelyek várják a vizes sportágak magyar és külföldi versenyzőit. Itt hívnám fel a tisztelt képviselőtársaim figyelmét a balatoni helyszín fontosságára. Budapest mellett az egész balatoni régió profitálhat a rendezvényből, nemcsak az idelátogató szurkolókra kell itt gondolnunk, hanem arra a reklámértékre, amelyhez azáltal jut a tó, hogy a sport mellett megmutathatjuk természeti, kulturális és turisztikai értékeinket is. Budapesten pedig komoly városfejlesztést igényel a rendezvény megfelelő szintű megrendezése, az építési programokat hibátlanul kell megvalósítani, a versenyeket pedig profi módon lebonyolítani.

Nagyon fontos, hogy ezek a beruházások ne csak önmagukért, ne csak a versenyek helyszínéiként, hanem később is jól hasznosulhassanak, hosszú távon profitálhasson belőle a sportot megismerő gyerek, sportszerető felnőtt és testi-szellemi frissességét megtartani vágyó idős ember is. Mivel ekkora nemzetközi esemény több százezer vendéget fog vonzani, számolnunk kell a turizmus megmérettetésével is, a szálláshelyek, a megfelelő kiegészítő programok biztosítása hosszú távon megtérülő beruházása lesz nemcsak a két városnak, hanem az egész országnak.

Mindezek alapján kérem államtitkár urat, milyen lépéseket tett eddig és tesz a kormány a jövőben e nagyszabású rendezvény sikeres lebonyolítása érdekében, milyen különleges fejlesztések, sajátos helyszínek és reklámelemek fokozhatják az esemény még nagyobb nemzetközi sikerét. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Az eredetileg 2021-es úszó-világbajnokság megrendezésére jelentkező Magyarország a korábbi rendező visszalépése után vállalkozott a jövő évben esedékes XVII. szakági világvizsga megszervezésére. Rekordidő alatt kell tehát tető alá hoznunk a nemzetközi sportesemény sikeres lebonyolításához szükséges infrastruktúrát és biztosítani az egyéb feltételeket.

Különösen ennek fényében számít jelentős sikernek, hogy a rendezvény előkészületei a nemzeti fejlesztési miniszter mint kormánybiztos és a szervezőbizottság elnökének koordinálásával és ellenőrzésével a tervezett ütemezés szerint, kiváló tempóban haladnak. A világvizsga központi helyszíne, az új Dagály Úszóközpont kivitelezési munkálatai is jól, az

ütemterv szerint haladnak, az alapépület műszaki készültsége jelenleg körülbelül 34-35 százalékon áll. Aki egyébként arra jár az Árpád híd környékén, ezt láthatja is. A komplexum a 2017. március végi határidőre elkészül.

A kapcsolódó fővárosi sportlétesítmények és közlekedési fejlesztések előkészítése szintén ütem szerint zajlik. Ezek a beruházások is 2017 tavaszára elkészülnek, az ideiglenes létesítmények esetében pedig jövő év júniusa a cél. Egyebek mellett megújulnak a felkészülést szolgáló uszodák, a margitszigeti Hajós Alfréd Nemzeti Sportuszoda, a Széchy Tamás Uszoda, a Császár-Komjádi és a balatonfüzfői uszoda, valamint a füredi helyszín.

A szervezőbizottság döntésének megfelelően a Várkert Bazár előtti Duna-szakasz a megnyitó, a városligeti tavon épülő ideiglenes medence a műúszóversenyek és a záróünnepség, a Parlamenttel szembeni Duna-part pedig az óriástorony-ugrás helyszíne lesz. A televíziós közvetítések jóvoltából pedig így Budapest három legvonzóbb arca, valamint a Balaton fővárosa kap megfelelő és méltó megjelenést. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Ahogy ön is mondta, valóban nemcsak a sportszerető lakosság gyarapodik majd ezzel, hanem a turizmus is, hiszen legfőbb célként a turizmus is húzóágazat lehet az elkövetkező időben. Ráadásul az olimpiára való felkészülés jegyében ez a sikeres lebonyolítás, ez a sikeres, gyors ütemű fejlesztés valóban rávilágít arra is, hogy a magyar gazdaság, a magyar építőipar képes megvalósítani mindazokat az elképzeléseket, amelyeket ilyen rövid idő alatt célkitűzésként megfogalmazott.

Úgy gondolom, amit az elmúlt időszakban a sport területén tettünk, rávilágít arra, hogy valóban Magyarország nemcsak az eddig elért sportsikerei, hanem a jövőbeni fejlesztések alapján is méltó arra, hogy az olimpiai rendezvény sikeres házigazdája legyen, mint ahogy ennek a vizes világbajnokságnak is a házigazdája lesz. Abban is bízom, hogy ezek a fejlesztések valóban fogják szolgálni mind a Balaton-régiókat, mind pedig Budapestnek és az országnak az érdekeit is. Köszönöm megtisztelő válaszát még egyszer. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Fónagy János államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindegyikükhöz szólok, nem csak a kérdést felvetőhöz.

2017-ben Budapest lesz a világ sportfővárosa. A kormány minden idők egyik legnagyobb és leglátványosabb vizes világbajnokságának megszervezésére

készül. A hatalmas feladatot a kihíváshoz méltó komolysággal kezeljük, és ezt kérjük mindegyiküktől. Minden területen az előkészítési időszaknak megfelelő konkrét kivitelezési és tervezési feladatok vannak folyamatban.

(14.20)

A gyors ütemben fejlődő, saját erejéből gyarapodó tehetséges Magyarországot szeretnénk megmutatni a világnak úgy, hogy a világméretű sporteseményt a hazai közönség, a nemzet sajátjának tekintse. Hatalmas a tét, hiszen egy sikeres rendezvény minden másnál meggyőzőbb referenciaként szolgálhat Budapest 2024-es olimpiai pályázatának elbírálásakor is.

Kérem képviselőtársaimat, hogy ennek megfelelően támogassák a kormány erőfeszítéseit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel megkérem miniszter urat, hogy foglalja el a helyét, mert őt fogják megszólítani. *(Lázár János: Elnézést kérek!)*

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért lettünk nettó befizetők?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy nemrég megjelent kutatás egyértelműen azt bizonyította, hogy a magyar kormány a rendelkezésére álló uniós forrásokból rendkívül bőkezűen támogatja a külföldi tulajdonú multinacionális vállalatokat. Az egyik nagy nemzetközi könyvvizsgáló cég által készített tanulmány nyolc tagállamban vizsgálta meg a vállalkozásfejlesztési támogatások hatékonyságát. Az eredmények szerint a nyolc országban átlagosan a támogatások 21 százaléka jutott külföldi multicegeknek, míg Magyarországon ez az arány kiugróan magas, 66 százalék volt. Ez újabb bizonyítéka annak, hogy a kormány unortodoxnak mondott gazdaságpolitikája valójában semmiben sem különbözik az előző kormányokétól, az Orbán-kormány is csupán a külföldi multinacionális cégek összeszerelő üzemévé teszi Magyarországot.

Hazánk versenyképességét a minőségéhez képest olcsó munkaerőre alapozzák, és olyan üzleti környezetet hoztak létre, ami vonzóvá teszi az országot a külföldi multicegek számára. Ezért verték szét a munkavállalói jogokat, ezért tartják alacsonyan a munkavállalói béreket, ezért kötnek stratégiai megállapodásokat, és adnak azok keretében ötszöröse annyi támogatást a multicegeknek, mint a magyar kkv-nak, és ezért adják az uniós források nagy részét is a külföldi multicegeknek. Ennek fényében már érthető, miniszter úr, ön miért állította többször is azt, hogy Magyarország az Unió nettó befizetője. Önök nyilván pontosan ismerik az EU-s

források felhasználásának adatait, így vélhetően régóta tudják, hogy a pénzek nagy részét a külföldi cégeknek adják a magyar kis- és nagyvállalatok helyett.

Tisztelt Miniszter Úr! Mit tesz azért a kormány, hogy a magyar vállalkozások ne szenvedjenek hátrányt Magyarországon a támogatásokért folytatott versenyben? Mikor látják már be végre, hogy a külföldi multicegek kiszolgálására alapuló gazdaságpolitika zsákutca, ami nem fogja Magyarországot kihúzni a válságból?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Először is elnézést kérek elnök úrtól azért, hogy az előbb figyelmeztetnie kellett, másrészt pedig megköszönöm képviselőtársam kérdését, amely ismét nem egy kétperces kérdés és nem egy kétperces válasz kerete. Itt jegyzem meg, hogy az európai uniós források felhasználásáról négy jelentést kívánunk tenni a parlamenti képviselőink számára és két országgyűlési vitanapot kezdeményezünk rendszeresen a következő időszakban évente.

Szeretném elmondani önnek, hogy persze az is egy megközelítés, amit ön alkalmaz. Én azt gondolom, hogy az egyensúly és az arány kérdése a fő kérdés: mekkora a multinacionális tőke Magyarországon, és milyen támogatást tudunk biztosítani a versenyképesség tekintetében a kis- és középvállalati szektornak?

Azt gondolom, beszédes szám, hogy a 2007-2013 közötti európai uniós fejlesztési ciklusban 16 százalék jutott a kkv-nak fejlesztésre. Most a kkv 60 százalékát kapja a gazdasági forrásoknak, tehát az egész európai uniós kassza 60 százalékát a kis- és középvállalkozások kapják meg, 2007 és 2013 között pedig 16 százalékot kaptak. Az is beszédes szám, ha a K+F és innovációs forrásokat nézzük, akkor ennek meghatározó része a nagyvállalatokhoz került, abban az érdekkörben, amit ön is említett, még akkor is, ha ezt az Európai Bizottság jóváhagyta.

Nyilván számos kérdés merül föl, hogy társadalmilag mi a hatása ezeknek a nagyvállalatoknak. Én azt gondolom, hogy Magyarország nem tud meglegenni és nem tud Közép-Európa legerősebb gazdasága lenni külföldi befektetések nélkül, ráadásul külföldi termelő és ipari befektetések nélkül, amelyek igenis hatást gyakorolnak a magyar műszaki kultúrára, a felsőoktatásra, a munkaerőre, a kutatásra, a fejlesztésre, az innovációra, ezenkívül az adóbefizetési képességre és készségre, aztán a magyar gazdasági növekedésre is, és a GDP meghatározó részei, mint ahogy a magyar exportnak is. Az a kérdés, hogy ehhez képest mekkora a magyar kkv. A rendszerváltás után húsz esztendő alatt nem alakult ki az a nagy magyar nagyipari, nagytőkehálozat, amely képes lenne integrálni a magyar kkv-t.

Ma az a realitás, hogy a magyar kkv-t a külföldi érdekkörben lévő nagyvállalatok integrálják. Az

egyensúlyra kell a mindenkori szabályozónak, a parlamentnek és a kormánynak vigyáznia. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, abban tökéletesen egyetértünk, hogy itt az arány kérdése a fő kérdés. Az is tény, hogy e szerint a tanulmány szerint a külföldi tulajdonú multinacionális vállalatok a támogatások 66 százalékát vitték el. Miniszter úr azt ígéri, hogy majd fordítva lesz ebben a szakaszban. A kérdés az, hogy ez egyáltalán teljesíthető-e. Én nem gondolom azt, hogy egyik pillanatról a másikra egy teljesen fordított arányt elő lehet állítani. Ennek nyilván vannak fokozatai, de a szándékot nem látjuk erre a fokozatra.

Azért is fontos lenne a változtatás, mert az is tény, hogy ma a magyar gazdasági növekedési teljesítmény három lábon áll: áll a multinacionális cégek teljesítményéből, áll az európai uniós támogatásokból és a külföldön munkát vállalók hazaküldött pénzéből.

Azt látjuk, hogy egy ilyen kevés lábon álló gazdaság mennyire sérülékeny. Ezt nagyon jól bizonyítja a negyedévi GDP-növekedés, illetve a GDP-növekedés elmaradása, a 2,5 százalék helyetti 0,8-0,9 százalék. Változtatni kell!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Az Európai Bizottsággal és az Európai Unióval kötött megállapodásunk értelmében a rendelkezésre álló források 60 százalékát kell ebben a fejlesztési időszakban 2020-ig a kis- és középvállalkozások számára megfizetni, kiadni, kiközvetíteni, és a nagyvállalati kör lényegében ki van zárva az európai uniós finanszírozásból. Ők folyamatosan azért tesznek panaszt, hogy nem juthatnak hozzá EU-s forrásokhoz.

Meggyőződésünk szerint a magyar gazdaság számára ez egy kiemelt lehetőség, azt nem mondom, hogy az utolsó, de a 22. órában érkezett lehetőség annak érdekében, hogy Magyarországon olyan erős kis- és középvállalati, magyar tulajdonban, családi tulajdonban lévő vállalati szektor alakuljon ki, erősödjön meg és legyen meghatározó, s ne csak a foglalkoztatásban, mert a foglalkoztatásban sokat visznek, hanem a gazdasági termelékenységben is, amely a magyar gazdaság tartópillére lehet, azokhoz a szempontokhoz fölzárkózva, amiket ön is említett.

Azt remélem, hogy azokkal a párbeszédekkel, amelyeket kezdeményezünk az ellenzékkel és a parlamenttel, be tudom önnek bizonyítani, a kormány szándéka az, hogy megváltoztassa az EU-s források és az állami támogatások irányát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mi történt 1,6 milliárd forinttal az Országos Roma Önkormányzatnál?”** címmel. Teleki László képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért tettem fel ezt a kérdést éppen Lázár miniszter úrnak, mert tőle korrekt választ várok. Már másfél éve nap mint nap lehet botrányokról hallani az Országos Roma Önkormányzattal, illetve Farkas Flóriánnal kapcsolatban. A média a hétvégén és a mai nap is arról szól, hogy egy zártkörű megbeszélésről Farkas Flórián hangfelvétele kiszivárgott, aki azt mondta, hogy „ha ezek nem jönnek, akkor ti már nem ültök itt, börtönben ülnétek”. Majd úgy folytatja, hogy „18 meg 20 millió forintot vettetek fel”, hallható Farkas Flóriántól a felvételen.

Ez már a második ilyen felvétel, ami után azonban még mindig nincs semmiféle visszhang. Hol van az az 1,6 milliárd forint, amit az országos önkormányzaton követelnek? Mire költötték el azt? Hogyan tud hasznosulni a magyarországi romák esélyegyenlőségének a növelése tekintetében? Ezek lennének a kérdéseim.

De visszatérnék arra a néhány mondatra, amiket az imént elmondtam, és amiket a mai sajtóban is lehet olvasni: meddig tudják még védeni Farkas Flóriánt? Önök szerint bűnpártolás-e az, hogy ha Farkas Flórián tud valamit arról, hogy kik vettek fel olyan pénzt abból az 1,6 milliárdból vagy máshonnan, amelyek nem hasznosultak, ez bűnpártolásnak, hivatali visszaélésnek vagy minek nevezhető? Én az értékrendem szerint azt gondolom, hogy ha valaki miniszterelnöki megbízott, akkor az mindenképpen felel a közvagyonért. Innentől kezdve nem lehet kérdés, hogy ha tud olyan bűnesetről, amely adott esetben pénzekekről szól, akkor önnek, a kormány bármely tagjának vagy a miniszterelnök úrnak kellett volna jeleznie, hogy itt valami történt, vagy a hatóságokat kellett volna értesíteni.

Ebből adódóan nekem természetesen további kérdéseim is lennének, mert az nem lehet, hogy a dolog itt álljon meg. Most egyébként nem mondhatja azt, amit egy sajtótájékoztatón mondott, hogy azért támadjuk Farkas Flóriánt, merthogy roma személy.

(14.30)

Nem, én nem ezért támadom. Azt kérdezem öntől, hogy egy ember fontos-e a kormánynak, vagy 800 ezer ember közbizalmát akarja visszaépíteni a kormány, vagy nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Értékelve az ön felszólalását és eddig munkáját is, csak figyelmébe tudom ajánlani, amit, azt remélem, ön is tapasztalt, érzékel és pontosan tud, hogy Balog Zoltán miniszterrel az élen az Emberi Erőforrások Minisztériuma a nemzeti fölzárkóztatás ügyében az esélyegyenlőség megteremtésében elkötelezett. Ezt mindenhol elismerik a világban. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy a hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű polgártársaink számára a fölzárkózás lehetőségét biztosítani képesek legyünk.

Pontosan ezért tartom nagyon nagy bajnak, hogy a hátrányos helyzetű polgártársaink, akár a roma közösség, akár a magyarországi cigányok érdeképviselete körül egy éve már balhé van, ahol a különböző politikai oldalak csapnak össze, meggyőződésem szerint alkalmat teremtve a magyarországi romákkal szemben álló erőknél arra, hogy kihasználják ezt a helyzetet, és alkalmat teremtve arra is, hogy a fölzárkózás és az integráció ügye hátrányba kerüljön. Mert a belső vita a legsúlyosabb probléma szerintem, ami ebben az ügyben jellemző.

Ezért kértem az ön füle hallatára is az LMP-s képviselőtársaimtól is, jobbikos képviselőtársaimtól is méltányosságot, fair eljárást és türelmet is ennek a kérdésnek a megértéséhez és megismeréséhez. Mert ha a jogalkotóban, a törvényhozóban, a végrehajtó hatalomban vagy a finanszírozóban nincs megfelelő nagyvonalúság, ami a fölzárkóztatási programokat illeti, és nincs empátia, akkor ezek soha nem fognak megvalósulni. Ezért nemcsak szétlőni kell tudni a szabálytalanságot, hanem orvosolni is.

Az gondolom, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma egy méltányos javaslattal élt, amikor határidő-módosítást jóváhagyva részletfizetési kedvezményt biztosított az egyébként megkérdőjelezhetetlenül szabálytalanul felhasznált összegek visszafizetését illetően. Büntetőeljárás van folyamatban, a program szabálytalansági eljárása nyilvános jelentés, ami hozzáférhető, és szívesen megküldöm önnek is, betekintést is biztosítok az európai uniós források államtitkárságán, hogy nézze meg az általunk lefolytatott vizsgálatokat és a szabálytalanságot is.

De önmagában a probléma megnevezése vagy a problémára való rámutatás nem fogja megoldani a problémát, mert ettől függetlenül ezekre a forrásokra a fölzárkóztatás ügyének nagy szüksége van. És maga az ügy szenved hátrányt az ügyben szereplők eljárása miatt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Teleki László képviselő úr a szó. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a választ. Azt gondolom, hogy egymás mellett elbeszélgetünk akkor, amikor arról beszélünk, hogy Farkas Flóriánról vagy éppen az ügyről van szó. *(Balla Mihály: Nem értetted meg.)*

Én akkor egyértelműen szakmai kérdésként vettem fel azt, hogy hol a roma telep felszámolása vagy éppen az egészségügyi prevenció, amikor kell. De most nem arról van szó. Arról van szó, hogy Farkas Flórián bűnpártol-e vagy nem ezzel a cselekedettel, amit itt a média leír a mai napon vagy az elmúlt napon, mert az én értékrendem szerint igenis.

Higgye el, az a munka, amit egyébként ön vagy Balog Zoltán belefektet a roma integrációba, el fog veszni. Amikor azt mondom, hogy egy embert védenek-e, vagy éppen 800 ezer embernek engedik el a kezét, ez arról szól, hogy önök a közbizalmat vissza tudják-e építeni a magyarországi romák irányába. Mert ha a közbizalmat nem tudják felépíteni újra, amit egyébként lerombolt az elmúlt másfél évben az Országos Roma Önkormányzat, Farkas Flórián, akkor hiába fektettek bele pénzt, el fog veszni az a pénz. Ezért tehát fontos önöknek is most már át vagy bét mondani ebben az ügyben, és nemcsak azt mondani, hogy Farkas Flórián fontos személy ennek a kormányának, hanem azt, hogy a magyarországi cigányság fontos Magyarországnak és a kormánynak.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Emlékeim szerint képviselőtársunk volt kormányzati pozícióban vagy volt kormányzati megbízatása. Pontosan tudja, hogy egy-egy kérdés megítélése a végrehajtó hatalom miniszteriális szintjén korántsem olyan egyszerű, és az embernek végletekig ragaszkodnia kell a méltányos és igazságos eljáráshoz.

Azt gondolom, hogy attól, hogy Farkas Flórián eljárását, munkáját vagy a munka minőségét az ellenzék politikai meggyőződésből és indíttatásból megkérdőjelezi, az nem egyenlő az igazsággal. Ezért az igazság tisztázása szerencsére nem a kormány feladata, még csak nem is az Országgyűlésé, hanem az ügyészségé és a bűnüldöző szerveké. Számos följelentés történt ezekben az ügyekben, az igazság földérintése zajlik, és a bűncselekmények földérintése is. Ebben, remélem, az ügyészség és a rendőrség tiszta vizet fog önteni a pohárba, mert mindannyiunknak ez volna az érdeke. Azt gondolom, hogy azoknak a szereplőknek a legitimitását nem érdemes megkérdőjelezni, aki akár a baloldalon vagy akár a jobboldalon ebben az ügyben próbál segíteni. Mert nekem mindig az a másodlagos benyomásom, persze nem hibátlanok, akik az önök oldalán vagy a mi oldalunkon dolgoznak ezeken a projekteken, de mindig az a benyomásom, hogy a roma létből származó hátrányokat is próbálják kihasználni, és a gyöngeségüket is próbálják kihasználni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 35 perc van, az azonnali

kérdések végére értünk. Most van lehetőség arra, hogy a közben ügyrendben jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak szót adjak. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy az azonnali kérdések intézménye a kormány számonkérésének műfaja és nem az ellenzéké, ezért tiltakozni szeretnék az LMP-frakció képviselőjében az olyan hozzászólások ellen, mint amit Pócs János intézett Fazekas miniszter úrhoz Sallai Róbert képviselőtársam lejárására. Azt tapasztaljuk, hogy a kormánytöbbség egyre többször veszi ezt igénybe, ugyanakkor az azonnali kérdések műfaja, még ha képviselőtársunk itt is van, nem ad lehetőséget arra, hogy a rágalmas ellen szóljanak.

Annyi, gondolom, a tisztesség kedvéért elmondható, hogy Sallai Róbert Benedekék az állagmegőrzésre nem kaptak támogatást, ami miatt gyakorlatilag ez a szélmalom összeomlott. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő Asszony! Az az alapvető probléma, hogy az azonnali kérdés vagy bármilyen kérdés visszautasítására elsősorban annak van lehetősége, akihez a kérdés szól. Természetesen világos, hogy megvonhatja a szót a levezető elnök is, de én azért óvnék minden levezető elnököt attól, hogy bármilyen helyzetben, amikor nem annyira egyértelmű a házszabálysértés, megvonja a szót. Különben ebben a kérdésben, képviselő asszony, már az ön frakcióvezetője egyszer felszólalt itt a parlamentben, akkor sem tudtam mást mondani, mint amit most mondom.

Még annyit szeretnék jelezni, hogy a képviselő úr elmondhatta ezt a felszólalását azért is, mert az LMP frakciója, megérdeklődtem közben, senki számára nem kért kimentést a mai távollétról. Tehát adott esetben, ha itt van Sallai R. Benedek képviselő úr, akkor most ugyanúgy jogában állt volna, lehetősége lett volna arra, hogy erre válaszoljon. De tisztelettel javasolom, hogy ennek a pontnak az értelmezésére, ez a Házszabály 91. §-a, az ügyrendi bizottsághoz forduljanak, mert ennek egy tágabb értelmezését kell megtenni, amire a levezető elnök nem vállalkozhat. Köszönöm szépen.

Most pedig áttérünk a vitákra.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapesti megrendező úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Bánki Erik és Hadházy Sándor fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/10535. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót az előterjesztő képviselőjében Bánki Erik úrnak, a napirendi pont előter-

jesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök előtt fekszik az a törvényjavaslat, amely a Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztéshez kapcsolódó jogszabály-módosításokról szól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Korábban már e Ház falai között tárgyaltuk azt a törvényjavaslatot, amely azóta nagy többségű támogatással elfogadásra is került, ami lehetővé tette azt, hogy egyáltalán a beruházás olyan gyorsan, olyan sebességgel elinduljon, hogy lehetőséget és esélyt adjon arra, hogy a szűkös időkeret ellenére megfelelő színvonalon, minőségben elkészüljön, és Magyarország egy történelmi léptéki világeseményt rendezhessen meg.

A Nemzetközi Úszósövetség döntése értelmében Budapest elsőként a 2021-es világbajnokság megrendezésének lehetőségét nyerte meg, ami óriási szó volt abban az esetben is, hiszen tudjuk azt, hogy Magyarország története során ilyen méretű világeseményt még nem szervezett. Menet közben a mexikói Guadalajara városa pénzügyi okok miatt visszalépett a 2017-es úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megrendezéséről. A FINA, a Nemzetközi Úszósövetség pedig felkérte Budapestet, hogy pályázza meg ennek a 2017-es világbajnokságnak a megrendezését, és amennyiben úgy látja, hogy e rövid idő alatt, ami egyébként európai, sőt talán világrekord is lesz, képes arra, hogy megfelelő színvonalon megrendezze ezt az eseményt, akkor legyen annak házigazdája.

(14.40)

Természetesen a magyar kormány a magyar parlament támogatásával is egyébként döntött arról, hogy egy ilyen lehetőséget nem szalaszt el. Azt gondolom, hogy egy jó döntést hoztunk, azonban olyan feszes határidőket tartalmazó beruházási, majd aztán utána előkészítési szakaszok állnak előttünk, amelyek csak úgy valósíthatók meg, ha valós, tényleges összefogás alakul ki a parlamenti pártok között.

A kormány még 2016. február 24-én megtárgyalta és elfogadta a Budapesten és Balatonfüreden rendezendő világbajnokság megvalósításához szükséges és ahhoz közvetlenül kapcsolódó létesítményfejlesztés, továbbá egyes vízi sportinfrastruktúra- és egyes városi infrastruktúra-fejlesztések megvalósítását célzó előterjesztéseket. A kormány döntött az egyes projektelemek finanszírozásáról is. Jelen előterjesztés e fejlesztések sikeres megvalósításához szükséges jogszabály-módosításokat tartalmazza.

Ahhoz, hogy a tervezett és megkezdett projektelemek a világbajnokság időpontjáig megvalósuljanak és hozzájáruljanak annak sikeres megrendezéséhez, minden résztvevő feszített munkájára van szükség. Itt nemcsak a kivitelezőkre gondolok, ha-

nem magunkra, politikusokra is, akiknek a felelőssége, hogy olyan jogszabályi környezet alakulhasson ki, amely lehetővé teszi azt, hogy ilyen rekordgyorsaság alatt ilyen méretű beruházás sikerrel elkészüljön Magyarországon, és ezzel Magyarország bizonyítsa azt, hogy képes ilyen váratlan helyzetek kezelésére, képes arra, hogy kevesebb mint két év alatt egy ilyen világbajnokságra érdemben felkészüljön, és a létesítményeket, amelyek a sikeres rendezéshez szükségesek, elkészítse és megépítse.

Ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Fővárosi Önkormányzat, a Magyar Olimpiai Bizottság, illetve a Magyar Országgyűlés közösen a kormány támogatása mellett döntött arról, hogy pályázatot nyújtunk be a 2024. évi 33. nyári olimpiai játékok, illetve a 17. paralimpiai játékok megrendezésére. Budapest szeretné megrendezni ezt a kiemelkedő eseményt, amely a világ legnagyobb sporteseménye. Nagyon fontos kiemelni, hogy az úszó-világbajnokság, amely 2017 nyarán kerül megrendezésre, az utolsó olyan nagy esemény, amely a Nemzetközi Olimpiai Bizottság limai kongresszusa előtt, amelyre 2017. szeptember 15-én kerül sor, bizonyítási lehetőséget kínál arra, hogy Magyarország az olimpiai rendezésre való felkészültségéről is tanúbizonyságot tegyen ország-világ szeme előtt, hiszen az úszó-világbajnokságra a Nemzetközi Olimpiai Bizottság szinte valamennyi delegáltja megérkezik. Ne felejtjük el, legutóbb Kazanyban, a világbajnokságon több mint 200 ország regisztrálta magát és indult el a FINA által szervezett úszó-világbajnokságon.

Tehát Budapest pályázata szempontjából és annak a sikeressége érdekében kiemelten fontos, hogy a limai döntés esetén a már létező létesítmények mellett bemutatható legyen a világbajnokság központi létesítménye, az új Dagály-központ és a felújított, világbajnoksági helyszínként működő-szolgáltató uszodák, valamint a megrendezést segítő egyéb közlekedési és társadalmi célú infrastruktúrák, valamint az, hogy azok által egy kiemelkedő színvonalú és minőségű világbajnokságot tud Magyarország megrendezni.

Fontos figyelembe venni ugyanakkor, hogy a Limában szavazó NOB-tagok, ahogy az imént említettem, szinte kivétel nélkül megfordulnak Budapesten ebben az időszakban, ahol nemcsak a felkészültségünket, nemcsak a sportlétesítményeink színvonalát tudjuk bemutatni, hanem azt, hogy Budapest egy vonzó város, egy olyan város, amely nemcsak képes megrendezni egy olimpiát, hanem emlékeztetéssé is tudja tenni azt a világraszóló versenyt.

A törvényjavaslat, amely önök előtt fekszik, tisztelt képviselőtársaim, kijelöli a világbajnokság megrendezéséhez szükséges, illetve az azzal összefüggő, azt szolgáló beruházások és felújítási tevékenység építetőjét, egyidejűleg felhatalmazza a kormányt arra, hogy az egyes létesítmények tekintetében az építető személyét rendellel határozza meg.

Nézzük, hogy milyen részletelemekről szól az önök előtt fekvő törvényjavaslat! Miután a világbajnokságot nemcsak Budapest, hanem Budapest és Balatonfüred rendezzi, ezért a budapesti fejlesztések

mellett nagyon fontos, hogy Balatonfüred is kiemelkedő fejlesztéseket kaphasson. Arról nem beszélve, hogy ha Magyarország turizmusát nézzük, akkor a turizmus szempontjából a két legmeghatározóbb helyszín Budapest és a Balaton, amely a külföldi vendégérkezések négyötödét regisztrálja. Országimázs szempontjából tehát elengedhetetlen, hogy a Balatonon is olyan fejlesztések valósuljanak meg, amelyek egy színvonalas világbajnokság rendezését segítik elő. Ilyenek az állomásépület felújítása, a már megkezdett régiépület-felújítási projekt befejezése, illetve annak a bővítése és kiegészítése.

Nagyon fontos ugyanakkor egy nagy befogadó-képességű parkoló megépítése. Fontos lenne a világbajnokság rendezvényei résztvevőinek, hogy komfortérzetük minél magasabb színvonalú legyen, ezért a balatonfüredi fejlesztések színvonalát nemcsak a minőség emelésével, hanem az időben történő, a beruházások időben történő befejezésével is el kell tudnunk érni.

Fejlesztésre kerülne továbbá a Liszt Ferenc nemzetközi repülőtéren a Budapest Airport Zrt. 2B terminálhoz kapcsolódó új utasforgalmi mólójának megépítése, amely az indulási terület fejlesztését célozza. A 15 új kapu rugalmasan alkalmazható lesz az épületközelbi állóhely kiszolgálására, a buszos szállításokhoz, illetve a gyalogos ki- és beszállásokhoz egyaránt. A beruházás javítja a budapesti repülőtér imázsát, ugyanis a nem schengeni utazók kezelése jelenleg egy acélvázcsarnokban történik az előtérben, amelynek a kiváltása ezzel a tervezett mólóval az utasok és egyéb érdekeltek komfortérzetét, a repülőtér és ezáltal Budapest imázsának emelését és növelését szolgálja.

Míndezek mellett a világbajnoksághoz kapcsolódóan a Fővárosi Önkormányzat elvégzi a Róbert Károly körút, Váci út és Árpád híd közötti szakaszán az út- és járdaburkolatok felújítását. A Váci út és a XIV. kerületi határ közötti szakaszon kerékpáros infrastruktúra kerül kiépítésre. A projekt keretében az Esztergomi út feletti és a Népfürdő utca feletti közúti hidak felújítását is tervezik és elvégzik. Felújításra kerülne, illetve további fejlesztésre kerülne a BVSC-uszoda, a Császár-Komjádi uszoda, valamint a Hajós Alfréd Nemzeti Sportuszoda, versenyzőink felkészülésére kiváló lehetőséget biztosítva ezáltal, továbbá a világbajnokság idején olyan edzőhelyszínek lehetnének, amelyek segítik a hozzánk érkező versenyzők felkészülését.

A kormány további tervei között szerepel az, hogy ha valamennyi világbajnoksági versenyhelyszínen a verseny rendezése ellehetetlenülne bármilyen oknál fogva, ehelyett egy más helyszínt jelöljön ki, és meghatározza az ennek a tekintetében alkalmazandó sajátos település- és területrendezési szabályokat, a létesítményfejlesztés sajátos követelményeinek való megfelelés reményében. Fontos megjegyezni ugyanakkor, hogy a szűkös időkeret ellenére nagyon jól haladnak a vizes vb előkészületi munkálatai. Az építők nagyjából hat héttel előbbre tartanak a hatályos időtervhez képest, ennyivel korábban fejezték be és helyezték fel a tetőt a Dagály Úszóarénára, de a többi

szervezési és megvalósítási munkálatok is megfelelő ütemben folynak.

A Semmelweis Egyetem már várja a jelentkezőket a 600 fős egészségügyi önkéntes csapatba, mely az év végére várhatóan teljes egészében feláll. A stábben 200 önkéntes munkájára számítanak, a többiek pedig várhatóan olyan együttműködő partnerek lesznek, akik minden problémára megoldást tudnak jelenteni a világbajnokság időtartama alatt. A Dagály Úszóaréna a világbajnokság alatt 15 ezer néző befogadására alkalmas létesítmény lesz, mely a világbajnokságot követően egy átalakított rendszerben 5 ezer fős fix lelátóval működik majd tovább. Az uszoda a világbajnokság után lehetőséget teremt az óvodások és a kisiskolások tömeges oktatására is, tehát nemcsak verseny-, hanem szabadidősport-célokat, oktatási célokat is szolgálhat.

Míndezek tudatában bátran kijelenthetjük, hogy egy olyan történelmi lehetőség küszöbén állunk a 2017-es úszó-világbajnokság megrendezésével, melylyel megmutathatjuk a világnak, hogy mikre vagyunk képesek. Én arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, megértve az aggályait, a korábbi törvényjavaslat elfogadásának vitája során kifejtett aggályait, mégis arra kérem önöket, legyenek megértőek és együttműködőek, hiszen csak így tudunk ilyen rövid idő alatt ilyen nagy volumenű beruházást előkészíteni, megvalósítani és egy ilyen rendezvényt a résztvevő országok és a versenyzők, a nézők meglegegedésére végigvinni.

Én azt gondolom, közösen nagyon nagy sikert érhetünk el. Ehhez kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a 2017-ben megrendező úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság előkészítése során felmerült gyakorlati kérdésekre megnyugtató választ adjon.

(14.50)

Ehhez szükséges, hogy a létesítményfejlesztésre vonatkozó, hirdetés nélküli tárgyalásos eljárás szabályainak alkalmazása a világbajnokság megrendezésével és szervezésével összefüggő beszerzésekre is kiterjedjen. A hatályos törvény szerint csak a beruházással összefüggésben lebonyolítandó közbeszerzési eljárások tekintetében jogosult az ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló törvény szerinti, rendkívüli sürgősségre alapított, hirdetés nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazására. A törvényjavaslat

ezért kiegészítésekkel él a már hatályos törvényt tekintve, amelyben kiemelkedően fontos közérdekké nyilvánítja a világbajnokság megrendezését és szervezését is, és a törvény hatályát kiterjeszti a világbajnokság megrendezésével és szervezésével összefüggő egyéb beszerzésekre is.

A javaslat lehetővé teszi a világbajnokság megvalósításával, megrendezésével és szervezésével összefüggésben lebonyolítandó közbeszerzési eljárások tekintetében is, hogy az ajánlatkérő minden esetben jogosult legyen a rendkívüli sürgősségre alapított, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazására. A közbeszerzési hirdetménnyel kapcsolatos egy napos ügyintézési határidő ezekre a közbeszerzési eljárásokra is vonatkozna. Az ajánlatkérő minden esetben jogosult lenne arra, hogy az ajánlatok értékelési szempontjaként kizárólag a legalacsonyabb árat határozza meg. A törvényi kiegészítés megteremti annak lehetőségét, hogy a világbajnokság megvalósításához, megrendezéséhez és szervezéséhez szükséges egyéb beszerzéseket kellő időben lehessen végrehajtani, ezáltal segítve a kiemelt esemény sikeres lebonyolítását.

A vizes világbajnoksághoz köthető fejlesztések jelentős mértékben túlmutatnak az uszodaépítésen vagy -felújításokon, azok komplex városfejlesztési program részét képezik. Az Úszóaréna fejlesztése egy hosszú távú városfejlesztési program része, amely Budapest és azon belül Angyalföld gyarapodását szolgálja. A 2017-es világbajnokságnak köszönhetően egész Angyalföld megújul. Egy kilométer hosszú gát épül, amely az egész városrészt hivatott megóvni az árvízről, sétány létesül a Váci úti M3 metróvonal Forgách utcai megállója és az Úszóaréna között, amely a világbajnokság alatti jelentős látogatói forgalmat szolgálja majd, azt követően hosszú távon biztosítja az új Úszóaréna és a Dagály strandfürdő közösségi közlekedéssel történő megközelítését.

A program kiterjed a környezetrendezésre, valamint a közlekedés- és közműfejlesztési beruházások megvalósítására is. Az uszodaközpont megépítése nemcsak turisztikai szempontból kiemelkedő. Előzetes számításaink szerint mintegy 5 ezer embernek teremt munkalehetőséget. Az ebből befolyó egyéb adók és járulékok pedig további milliárdokkal csökkentik a tervezett kiadásokat.

Az uszodafelújítási program egy régi adósság rendezése. A beruházások biztosítják az utánpótlásnevelést, az úszásoktatást az ifjúság számára, és lehetővé teszi, hogy eredményes úszóink, műugróink, vízilabdásaink méltó körülmények között készülhessenek fel az előttük álló megmérettetésekre. Mindemmel pedig a lakossági és szabadidősport kedvelőinek is megfelelő körülményeket biztosítanak majd a mindennapi sportoláshoz.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy a képviselői indítványban foglaltak a világbajnokság megrendezésével, szervezésével kapcsolatos munkálatokat - a rendezvényig hátra levő időt is figyelembe véve - nagymértékben felgyorsítják és megkönnyítik, ezért támogatjuk a módosítási javaslatot. Kérem, hogy annak elfogadá-

sával járuljanak hozzá a szükséges törvényi kiegészítések megadásához. Figyelmüket és támogatásukat előre is köszönöm. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előterjesztő Urak! Nem először tárgyalunk erről a témáról, ha jól számolom, akkor harmadszor foglalkozik ezzel a Magyar Országgyűlés, ami önmagában is különlegesség, hiszen ilyen témával jellemzően nem szoktak nemzeti parlamentek foglalkozni, de ilyenkor adódna az a lehetőség, hogy ha már ilyen sokadszor foglalkozunk ezzel a témával, akkor talán rutinjellegűvé válhatna ez az ügy.

Őszintén szólva, igyekeztem ezt nem rutinügyként kezelni, és ezért kicsit mélyebben is beleástam magam. Mielőtt erre rátérnék, azt gondolom, fontos az, hogy kicsit felidézzük azt, hogy az eredeti törvényjavaslat miről szólt. Úgy lehetne legrövidebben megfogalmazni, hogy egy különleges jogrendet kért és kapott a kormány 2015-ben a parlamenttől. Ez a különleges jogrend az általa kért és meghatározott ingatlanokra vonatkozott. Felidézném, hogy pontosan mit jelent ez a különleges jogrend az adott ingatlanok esetében; a teljesség igénye nélkül és nem kifejezetten jogászi nyelven megfogalmazva, azért, hogy talán mindenki számára így érthetőbbé váljon.

Az egyik az, hogy a lebonyolítót kivonja a közbeszerzési törvények hatálya alól, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásról beszélünk ebben az esetben, nem kell hozzá miniszteri engedély, és a közbeszerzéseket felügyelő minisztert is kivonja abból a körből, aki ellenőrizheti ezeket a közbeszerzéseket, tehát gyakorlatilag ellenőrzés nélkül zajlanak ezek a közbeszerzések. Ennek az ügyintézési határideje egyébként egy nap. Ezért említettem azt, hogy ez egy különleges, mondhatni azt, extrém jogrend, amiről ezeknek az ingatlanoknak az esetében beszélhetünk. Tulajdonképpen a parlament megértette azt a problémát, hogy rendkívül rövid idő áll rendelkezésre, és ez a különleges helyzet különleges intézkedéseket kíván, ezért ezt a parlament elfogadta.

Túl ezen még mik azok az érdekességek, amelyek erre a jogrendre vonatkoznak? A megjelölt ingatlanok esetében a parkolásra, fakivágásra, árvízvédelemre vonatkozó jogszabályokat nem kell figyelembe vennie a lebonyolítónak, az építetőnek. Azt hiszem, azért ez sem mindennapos történet. Bontás, földmunka, mélyalapozás esetében építési engedély nélkül végezhető ez a tevékenység. Az árvízvédelmi mű nem része az építési és a használatbavételi engedélyezési eljárásnak.

Minden közigazgatási eljárás határideje 5 nap. Ideiglenes lelátóra nem kell engedélyt kérni, az or-

szágos tűzvédelmi szabályzat nem vonatkozik erre. A toronyugrás miatt nem kell a tulajdonos engedélyét kérni annak a helyszínéhez, és nem kell figyelemmel lenni a helyszín esetében a világörökség-védelmi és természetvédelmi, a vízi közlekedésre vonatkozó jogszabályokra, törvényekre. A Dunán hajózási zárlat rendelhető el. A kijelölt ingatlanokra földhasználati jog vagy pedig kisajátítás rendelhető el.

És még egy érdekessége van ennek a törvénynek, amit 2015-ben fogadtak el. A kihirdetés napján életbe lépett, ugyanakkor nincs meghatározva az, hogy meddig terjed ki a törvény hatálya. Érdekesség még e tekintetben az, hogy 2015-ben újabb módosítások születtek, a CXVII. és a CXXXVI. számú törvények, és összességében 88 ingatlanra jegyezték be ezt a különleges jogrendet, amiről eddig csak úgy érzékeltetően beszéltem.

Azt gondolom, hogy az előterjesztő által az előbbieken említett bizalomkérés valóban fontos dolog, hiszen egy ilyen, teljesen egyedülálló, példa nélküli jogkör biztosítása feltétlen bizalmat követel. Gondolom, ezt azért tették meg, hogy a cél minél előbb megvalósulhasson, és 2017-ben itt valóban - közismert névén - eredményes vizes vb bonyolódhasson le. Az tény, hogy eddig háromszor foglalkozott ezzel az Országgyűlés. Azt gondolom, ez maga azt is bizonyítja, hogy messze nem ideális ennek a projektnek az előkészítése, hiszen ha egy parlamentnek, egy Országgyűlésnek háromszor kell foglalkoznia egy beruházással, az nyilvánvalóan nem azt jelenti, hogy egyszer leültek, végiggondolták, és utána összegyűjtve valamennyi problémát, idehozták az Országgyűlés elé.

(15.00)

Tehát mindvégig megértőek voltunk. Nézzük meg, hogy most mi az a módosító javaslat, amelyet képviselőtársam a Fidesz frakcióvezetőjével közösen jegyezve idehozott a tisztelt Ház elé.

Most azzal álltak elő kérésként vagy javaslatként, hogy valamennyi hatósági eljárásra kéri kiterjeszteni azt a jogkört, ami eddig a közigazgatási eljárásokra vonatkozott. Tisztelt Előterjesztő Úr! Azt gondolom, hogy ez csak egy elírás lehet. Valószínűleg ide „közigazgatási” eljárást akartak írni, hiszen a hatósági eljárások annyival szélesebb kört jelentenek, hogy nem feltételezem azt, hogy valóban ezt szeretnék kérni. Gondoljon bele, ez azt jelenti, hogy a rendőrség mint hatóság intézkedései alól is kivonná ezeket a területeket. Azt valószínűsítem, hogy elírták, és ez nem hatósági eljárásokra, hanem továbbra is a közigazgatási eljárásokra vonatkozik.

Másik ilyen javaslat, miszerint a Dráva utca és a rakpart találkozásánál lévő csomópontra nem kell alkalmazni a fővárosi és a település szerint illetékes XIII. kerületi építési és építésügyi szabályzatokat és az ezzel kapcsolatos egyéb előírásokat. E tekintetben két megjegyzésem lenne. Az én ismereteim szerint - és ezek általában pontosak szoktak lenni - a XIII. kerületi önkormányzat eddig maximálisan együttműködött ebben a kérdésben. Minden olyan

kérést, amely a szabályozási terv módosításával volt kapcsolatos, maradéktalanul teljesített. Ezért nem értem, hogy akkor ez miért kerül bele, hogy erre nem vonatkoznak ezek a szabályzatok. Tehát azok a szabályzatok, amelyeket önök végiggondoltak, ezeket elfogadtatták, most azt mondják, hogy erre azok nem érvényesek. Némi zavart érzek ebben. Nem tudom, hogy erre miért van szükség.

A következő ilyen módosítás, hogy a kormány - a kormány - kapjon felhatalmazást arra, hogy amennyiben póthelyszín kijelölésére kerül sor, akkor azt a kormány kormányrendeletben rögzíthesse, hogy melyek ezek a helyszínek, és azokra a helyszínekre ez a jogrend, amiről most beszélünk, ez az egészen különleges és egyedülálló jogrend érvényes legyen. Értem én, meg az elmúlt időszakban már néhány esetben láttunk arra vonatkozóan kezdeményezést, hogy itt valamifajta rendeleti kormányzás valósuljon meg. Azt gondolom, hogy ezt végig kellene gondolni, hogy valóban azt akarják-e, hogy a kormány rendeletet alkothasson arról, hogy esetleg magántulajdonú ingatlanok esetében mi és hogyan történjen. Azt hiszem, az egész magyar jogrendet borítja ez a történet.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Végül az, amivel foglalkozik ez az előterjesztés, az további 122 ingatlant jelölne ki, amire vonatkozna ez a különleges jogrend. Azt gondolom, hogy ha ilyen nagyságrendben történik ezeknek az ingatlanoknak a kijelölése, akkor ezeket érdemes végigtekinteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Átnéztem ezeket az ingatlanokat. A következő lenne a javaslatom, tisztelt előterjesztő úr. Le is ellenőrizheti; azt gondolom, hogy amit mondok, az pontos és fontos. Az eredeti előterjesztés, a 2015. évi törvény 4. pontjában szereplő ingatlan megegyezik az ugyanezen törvény 65. pontjában szereplő ingatlannal. Tehát ugyanaz az ingatlan szerepel kétszer ugyanabban a törvényben. Adjunk magunkra egy kicsit, ne hagyjuk így, ha már módosítjuk az eredetit!

Az ugyanezen eredeti előterjesztés 74. pontjában szereplő ingatlan nem a XIII. kerületi önkormányzat területén található, hanem az V. kerületben. Erre is az vonatkozik, hogy ha kicsit odafigyelünk, akkor ezt helyre tudjuk rakni.

A mostani törvénymódosításban a következő lenne a javaslatom. A 119. pontban szereplő helyrajzi számú ingatlan már szerepel a hatályban lévő törvény 72. pontjában. A 120. pontban szereplő ingatlan szerepel az eredeti törvény 73. pontjában. A 126. pontban szereplő ingatlan a hatályos törvény 4. és 65. pontjában is szerepel. A 145. pontban szereplő ingatlan pedig a 121. pontban is szerepel. Ezeket át fogom majd adni képviselő úrnak, hogy pontosan tudják ezt követni. A 146. pontban szereplő ingatlan pedig a hatályos törvény 54. pontjában szerepel, valamint a 174. pont alatt lévő ingatlan a hatályos törvény 11. pontjában szerepel. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egyes ingatlanok kétszer, esetenként

előfordul az, hogy háromszor is felsorolásra kerültek, és azért azt gondolom, ez egy kicsit snassz. Ha már módosító javaslatot terjesztettek be, akkor a javaslatom az, hogy ezzel egészüljön ki, és az ügyben akkor e tekintetben lehetne egy kis rendet csinálni.

Valamint még arra hívnám fel a figyelmet, hogy a mostani javaslatának a 152. pontjában szereplő ingatlan helyrajzi száma nem létező ingatlant jelent. Ez 2000 kilencedik hónapja, tehát szeptembere óta nem létező ingatlan. Azt kérném, hogy amennyiben mód van rá - és én javasolnám, hogy legyen mód -, akkor ezeket tegyük rendbe mint ingatlanokat. Nevezük úgy, hogy ezek valamifajta elírások voltak, kilenc esetben; azt gondolom, hogy ezt jó lenne rendezni. Talán a bizottsági üléseken ez még rendezhető kérdéskör.

Ezek voltak a formai kérdések, kevés az időm, ezért a tartalmiakat kicsit gyorsabban mondanám.

Tartalmi problémák. Kérdezném az előterjesztő urat, hogy amennyiben ő írta ezeket az ingatlanokat és ezekről képből is van, hogy ezek kicsodák, akkor bizonyára választ tud nekem adni arra, hogy miért kívánja ezt a különleges jogrendet kiterjeszteni az előterjesztésében az alábbi ingatlanokra. Egyébként az ingatlanok zöme valóban olyan közterületekre vonatkozik, amelyek szolgálják egy ilyen úszó-világajnokság megrendezését, de mondom néhány olyat, amit az én megítélésem szerint jó lenne, ha felülvizsgálának. Miért szerepel ezek között az ingatlanok között életterem, különböző irodaházak - Erste-székház, MetLife-székház, a Dráva utca és a Váci út sarkán lévő irodaházak? Az én megítélésem szerint ezek magántulajdonban lévő ingatlanok, vagy a helyrajzi számot sikerült elérni, és nem arról van szó, mindenestre a jelenlegi leirat szerint ezekre vonatkoznak. Egyelőre nem értem, hogy mi ennek az oka.

Fogalmam nincs, hogy szállodára miért javasolja kiterjeszteni ezt a különleges jogrendet. Itt nevezetesen a Helia Szállóról van szó. Az én ismereteim szerint nem tud róla a szálloda, hogy ilyen tervek vannak vele.

A következő ilyen, hogy van egy MOL-kút, amire ugyanezt a jogrendet szeretnék kiterjeszteni, a Vágány utca és a Róbert Károly körút sarkán. Ha jóindulatú vagyok, akkor arra gondolok, hogy itt is sikerült elérni a helyrajzi számot, és nem is róla, hanem a melléte lévőről van szó. De továbbra sem értem azt, hogy mitől van közérdekre való hivatkozással olyan javaslat előttünk, hogy egy biliárdteremre is szeretnék ezt a jogrendet kiterjeszteni.

Ami leginkább felháborított e tekintetben, az az, hogy magántulajdonú építési telkekre is sikerült ilyen jogrendet javasolni, beírni, valamint egy jelenleg is működő üzletre. Pechére pont egy CBA-üzletre szeretnék ezt érvényesíteni.

Azt kell végiggondolni, hogy valóban azt akarjuk-e, hogy ezeken az ingatlanokon ez a különleges jogrend legyen érvényben, hogy építési engedély nélkül, és a többi, nem sorolom, hogy mi minden. Valamint van egy olyan használtautó-telep, amely építési telken fekszik, és erre is szeretnék ezt a jogrendet kiterjeszteni.

Bizalmat kért előterjesztő úr, a bizalom eddig megvan; én Hiszékeny vagyok, nem hülye. (*Vantara Gyula: Ezt ne firtassuk!*) Érdemes lenne ezt még egyszer végiggondolni. (*Pócs János: Ezt érdemes lenne még egyszer végiggondolni!*) És önök is elgondolkozhatnak ezen, uraim, mert nemcsak engem akarnak becsapni, hanem azt gondolom, hogy önöket is. Ha ez így marad, akkor ez több mint árulkodó.

A másik ilyen történet pedig az - és nem tudom, erre milyen magyarázatot tud adni -, hogy mit szeretnének csinálni több mint húsz kilométerre bármilyen helyszíntől, a vizes vébé helyszínétől a Ménesi út 12. szám alatt. Ezt úgy hívják, hogy Bibó István Szakkollégium. Mit akarnak oda építeni? Uszodát? Vagy egy mementót önmaguknak? Én sürgősen kivinném ezt az ingatlant ezek közül.

Végezetül apró jogtechnikai észrevétel, hogy mindezt milyen időbeni hatállyal tervezik. Azt gondolom, hogy ahhoz, hogy itt bármifajta bizalomról szó eshessék, szükség van arra, hogy itt ezt rögzíteni kell, hogy ez a különleges jogrend, gondolom, a vizes vébé utáni időpontig jó, mondjuk, 2017. december végéig, de ezt követően, gondolom, erre nincsen szükség, hogy különböző telkekre ez a jogrend érvényes legyen.

(15.10)

Én azt gondolom, arra kell hogy mód nyíljon, hogy ezt az elkövetkezendő időszakban a különböző bizottsági üléseken végigtárgyalhassuk; és ahhoz, hogy bármifajta bizalomról beszélhessünk, ezeket az ingatlanokat újból végig kellene gondolni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor 2015 márciusában megkapta Budapest a 2017-es FINA-világajnokság rendezési jogát, kétségkívül nagy dologra vállalkozott, ilyen rövid idő alatt a világon kevés város képes felkészülni a világ negyedik legnagyobb sporteseményére. A szervezőbizottság, Budapest és Balatonfüred városok önkormányzata, a Magyar Úszószövetség mind hatalmas feladat elé néznek az elkövetkezendő hónapok során.

A tavaly elfogadott úgynevezett Dagály-törvény rendelkezett a világajnokság megrendezéséhez szükséges legfontosabb tételekről. Már akkor látható volt, hogy ez a törvény kiegészítésre szorul majd a jövőben, mivel a szervezés megköveteli, hogy az aktuális állapotokhoz igazítsuk a törvényi feltételeket is. Ilyen volt az elmúlt időszakban a szinkronúszóversenyek városligeti megrendezésének a lehetősége, mely kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy a világajnokságot világszerte néző mintegy egymilliárd ember

számára bemutatnunk fővárosunkat. A szoros határidő megköveteli, hogy az engedélyezési eljárások lerövidüljenek, és a lehető legrövidebb időn belül elkezdődjön az operatív munka is a kijelölt helyszíneken.

Nagy bátorság a Magyar Országgyűlés részéről, hogy az úszó-világbajnokság szervezéséhez ilyen kivételes engedményeket ad, elvárjuk ezért a világbajnokság szervezőitől, hogy felelősen, a magyar emberek pénzével gazdaságosan bánjanak, és a lehető legátláthatóbb módon költsék el azt a pénzt, amit az ország e nemes célra adott. Ahogy a tavalyi évben már jeleztük, az uszoda építettségének a kiválasztása nem a leetikusabban történt, ennek ellenére a Jobbik Magyarországért Mozgalom továbbra is támogatja a világbajnokság megrendezését, hiszen azt mondtuk, mindannyiunk célja, hogy minden idők legjobb, legszebb és legsikeresebb úszó-világbajnokságát rendezhessük meg.

De nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy ez a rendezvény mit nyújt majd a fővárosnak. Minden sport-világesemény legfontosabb kérdése, hogy az épített létesítmények mennyire fognak beépülni a város élő szövetébe, mennyire lesznek kihasználva, illetve mennyire járulnak majd hozzá a város általános fejlődéséhez. A társadalom jogos elvárása, hogy olyan épületek épüljenek, melyek mindenki számára elérhetőek lesznek, legyen az sportuszoda vagy Duna-parti sétány. Az antikorrupciós attitűd mellett fontosnak tartjuk, hogy hasznos és fenntartható létesítményekre költsék az adófizetők pénzét, politikai döntéshozókként elvárjuk azt is, hogy ez a szemlélet a világbajnokság szervezőinek fejében is megjelenjen.

Most ki kell tennünk arra, hogy vajon a korrupciómentességet meg tudjuk-e valósítani, hiszen ez az egyik legfontosabb kérdése lesz ennek a világbajnokságnak. Azért is fontos, mert ez a 2017-es vizes világbajnokság... (*Boldog István közbeszól.*) Kérem képviselőtársamat, Boldog Istvánt, aki most éppen nem narancssárga nyakkendőben van (*Boldog István: Tetszik a sűrű nyakkendőm? - Közbeszólások a kormányparti padosorokból.*), hogy nyomjon majd egy gombot, én nagyon szívesen meghallgatom, sőt még vitázni is hajlandó vagyok önnel, hiszen tudom, hogy nagy szakértője a sportnak, nemcsak bekiabálások szintjén, hanem felszólalásokban is el tudja majd mondani ezeket a dolgokat. Tehát, hogy így sikerült egy kicsit színt vinnie Boldog Istvánnak ebbe a beszélgetésbe, akkor elmondom (*Vantara Gyula: Neked lehet?*), hogy fontos a korrupciós problémát megoldani, hiszen ez a 2017-es világbajnokság a 2024-es olimpiának az egyik főpróbája is lesz, és nagyon meg fogja határozni, hogy mi hogy fogunk tudni pályázni az olimpiára 2017-ben. Ugye, a világbajnokság után durván egy hónappal születik majd meg a döntés a 2024-es olimpiáról.

Bánki Erik elmondta, hogy nagy támogatással fogadtuk el eddig a törvényeket, és valóban, a Jobbik Magyarországért Mozgalom is, ami a vizes vb-vel kapcsolatos törvényeknél volt, támogatta a vizes vb-hez kapcsolódó törvényeket. És azt is elmondta Bán-

ki Erik, hogy valós, tényleges összefogás kell a parlamenti pártok között, és hogy a politikusok felelősége is, hogy ezt közösen meg tudjuk oldani. Tehát, mondom, mi eddig támogattuk ezt a törvényjavaslatot, most előre szeretném elmondani, hogy most nem fogjuk támogatni. Azt is el fogom mondani, hogy miért nem.

Hogy miért nem fogjuk támogatni, annak két lényeges oka van. Az egyik az, hogy amikor szükség volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban a kétharmadra, akkor tudtunk egyeztetni; amikor szükség volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban a szavazatra, akkor tudtunk információkat kapni, most ezzel a törvénnyel kapcsolatban nulla információkat kaptunk. És elmondom, hogy miért lett volna fontos ezeket az információkat megkapni. Az egyik: a 4. §-nál, ahol arról rendelkezik ez az új törvény, hogy a közbeszerzésekről hogy kell majd rendelkezni. És megérti az ember azt, hogy amikor egy bizonyos helyszínnél sürges az idő, meg kell gyorsítani a közbeszerzést, és lehetnek olyan dolgok, amit eddig - hogy egy példát mondjak - nem lehetett látni.

Mondjuk, a nyíltvízi bajnokság helyszínén, Balatonfüreden még csak most lett kijelölve nagyjából a versenypálya, nagyjából a helyszínek, tehát eddig nem is lehetett volna közbeszerzést benyújtani arra, hogy hol legyen lelátó és hasonló, ezt megérti az ember. De például ön azt is mondta, képviselő úr, hogy ugye, lesznek majd önkéntes segítők, és lesznek olyanok, ahol már ezelőtt fél évvel tudtuk, hogy körülbelül mennyi emberre lesz szükség. Ezekre a segítőkire ugyanez a közbeszerzési eljárás vonatkozna, hogyha túlmenne egy bizonyos pénzüsszegen. Miért kell a hostesseket ugyanígy csak meghívásos pályázat alapján kiválasztani?

Vagy mondjuk, a biztonsági cégeknél, miért kell a biztonsági cégeknél meghívásos pályázat alapján három embert meghívni, hogy meghívjuk a Valton 1-et, a Valton 2-t meg a Valton 3-at, és akkor megnyeri valamelyik Valton? Miért kell ezt csinálni? Tehát miért nem lehet ezeknél nyílt pályázat? Az olyan eseteknél, ahol nem sürges minket az idő, ott miért nem lehetett nyílt pályázatokat csinálni, és kinyitni a magyar kkv-k előtt azt a lehetőséget, hogy ők is részt vegyenek, és esetleg jó ajánlatot adjanak ezeknél a közbeszerzéseknél? Itt ez mindenre vonatkozik, legalábbis én így értelmezem, mondják meg, ha esetleg nem így van, és esetleg én tévedek.

Menjünk a másik részre, ami miatt nem fogjuk támogatni, az a melléklet kérdése, amibe Hiszékeny Dezső képviselőtársam itt már elég részletesen belement, hogy mi hova tartozik. Mi nem értjük - nézve a helyrajzi számokat -, hogy miért került bele ide a Vadászterem felújítása, a Toronyház Utcai Általános Iskola - a IX. kerületben - 25 méteres medencéjének a felújítása vagy a mellettünk található Olimpiai park kiscserejéjének a felújítása miért került bele és hogy kapcsolódik a vizes világbajnoksághoz. Látom, képviselőtársaim nem rázzák a fejüket, hogy ezek nincsenek benne. Pedig ezek nincsenek benne, de senki nem tudhatja. Mert mit találunk itt? Helyrajzi számokat.

Amikor kétszer már tárgyaltunk ilyen törvényt, egyszer a vizes vb-nél is tárgyaltunk, egyszer tárgyaltunk akkor, amikor különböző sportingatlanokat adtunk vagyongazdálkodásba, mind a két alkalommal - egyébként, ha óhajtják, akkor kigyűjtöttem, tudok jegyzőkönyveket is idézni abból - kértem azt, hogy tiszteljük meg egymást annyival, pár mondatban odaírjuk, hogy milyen területről van szó, és miért is kapcsolódik ez a vizes világbajnoksághoz. Akkor én államtitkár úrtól is kaptam erre ígéretet, az előterjesztőtől is kaptam ígéretet. És most megint kaptunk egy ilyen mellékletet, amiben szerepel jelen pillanatban 210 ingatlan, vagyis nem 210 ingatlan, mert... (*Hiszékeny Dezső: Annyi!*) - nem számolom meg pontosan, de ez ezer forint per ingatlan, hogyha az ember utána akar nézni, mondjuk, a TakarNetnél. (*Jelzésre:*)

Képviselő úr, képzelje, mi próbálunk a közpénzzel spórolni! Miért jó az önöknek például, árulja el nekem... - ön tudja, hogy milyen ingatlanokról van itt szó? Mert ha nem tudja, akkor utána kell néznie. (*Vantara Gyula: Nokedl is!*) Akkor önnek is meg kellett volna néznie a TakarNetet, az LMP-nek is, az MSZP-nek is meg nekünk is.

Nem egyszerűbb lett volna odaírni mögé, hogy melyik ingatlanokról van szó? Nem egyszerűbb lett volna elmondani, hogy ez milyen célt szolgál? Hiszen most, az előterjesztői felszólalásból tudtam meg, hogy a vecsési helyszínek, az a három helyszín, ami benne szerepel, az miért szerepel benne. Nincs tarkatnivaló, érthető, amit elmondott az előterjesztő, valóban, jogosan van benne a három vecsési helyszín, de ezt eddig nem tudhattuk. Ahogy nem tudom, hogy az az öt XVIII. kerületi helyrajzi szám például mit takar. Valószínűleg valamilyen úton-módon a Ferihegyi repülőtérhez köthetően lesz ott valamilyen beruházás, de hogy pontosan mi, azt nem lehet tudni, hiszen itt nem szerepel.

(15.20)

Tehát ezért mondom, hogy ennyi erővel lehetne a Vadászterem, lehetne a Toronyház Utcai Általános Iskola vagy lehetne itt mellettünk ez a kis játszótér, ami az Olimpiai parkban van, ennek a felújításáról is szólhatna.

Tehát ami miatt nem támogatjuk most jelen pillanatban ezt a módosító javaslatot és ezt a törvénymódosítást, ez a két ok: az egyik a közbeszerzések eljárási rendje, amivel így nem értünk egyet, a másik pedig az, hogy ismételten hiába kértük, a konstruktív ellenzéki és a törvény támogatása ellenére sem kaptuk meg ezeket.

Ettől függetlenül a Jobbik Magyarországért Mozgalom továbbra is ott áll a vizes világbajnokság megrendezése mögött, továbbra is támogatni fogjuk és amiben tudjuk, segíteni fogjuk mind a szervezőket, mind egyébként azokat a rendezőket és felelősöket, akik igényt tartanak a segítségünkre, hiszen továbbra is azt mondjuk, hogy nagyon fontos ez a világbajnokság, nagyon fontos az ország megítélése számára, nagyon fontos egyébként a sport számára

is, és egy olyan fejlődési folyamatot indíthat el, amiben mindannyian részt kívánunk venni. Úgy gondoljuk, ez pozitív világesemény lehet abban az esetben, ha ezt valóban, tényleg korrupciómentesen, átláthatóan, nem a haveroknak kijátszva, normálisan tudjuk megrendezni. És amint említettem, egy nagyon-nagyon fontos lépcsőfok ahhoz, hogy esetleg a 2024-es olimpia rendezését meg tudjuk szerezni, hiszen ha ezt a vizes világbajnokságot úgy tudjuk lebonyolítani, ahogy azt a Jobbik Magyarországért Mozgalom szeretné és ahogy elvárna, akkor az egy óriási belépőkártya lehetne arra a szavazásra, ami a vb után egy hónappal lesz, 2017-ben a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnál. Tehát továbbra is még támogatjuk.

Arra kérem az előterjesztőt és arra kérem a kormányt, hogy ha a későbbiek folyamán még behozzák esetleg ezt a törvényt, mert be lehet hozni, hiszen amikor ilyen rövid határidővel tárgyalunk, gyorsan kell ilyen nagy dolgot teljesíteni, akkor ott a munkafolyamatok során felmerülhetnek olyan dolgok, amelyekben esetleg törvényt kell módosítani, mi hajlandók vagyunk, észérvek alapján törvényt módosítani továbbra is hajlandók vagyunk ebben segíteni, csak kérem, hogy több információ legyen, egy kicsit precízebben próbáljuk meg megtisztelni egymást azzal, hogy ha segítjük egymást, akkor megadjuk az információkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Mára egyértelműen kiderült, hogy a 2017-es vizes világbajnoksággal a kormány csőbe húzta Magyarországot. Frissítő sportélményt ígértek, a valóság ezzel szemben az, hogy jókora jeges zuhanyt öntött a kormány a magyar emberek nyakába.

Miután Magyarország megkapta a lehetőséget arra, hogy megrendezze a 2017-es vizes vb-t, mozgásba lendült a kormányzati gépezet, hogy egyre nagyobb ködbe burkolja a szervezést. Ez már a Dalgály-törvény harmadik módosítása, pedig alig egy év telt el az eredeti javaslat elfogadása óta. A kormányoldal javaslatról javaslatra, sorozatban ad felmentést a jogrendszer garanciális szabályai alól, lassan már a kivételekhez is kivételeket rendelnek. Mára teljesen egyértelmű, hogy a vb nem a sportról, nem az egyenlő feltételek melletti küzdelemről szól, hanem arról, hogy a kormány biztosítsa a számára kedves vállalkozók erőfőlényét egy olyan beruházás során, amely maradandó károkat fog okozni az országnak, károkról pedig sajnos bőven beszélhetünk.

Az újabb szabályozás kedvezményezettjei a vizes vb első győztesei, a kormányközeli beruházók kapcsolatai és érdekelttségei. Ennek a versenynek a feltételeit a kormány határozta meg, a versenyzők a kormánytól kaptak segítséget, és a díjakat is a kormány osztotta ki. A sportban ezt bundának hívják, és

elég szomorú, hogy ez a helyzet több mint egy évvel a rendezvény előtt már előállt.

Néhány újabb arcpirító kivétel. A világbajnokság megrendezése és szervezése is a kivételtörvény hatálya alá került, tehát már a lebonyolítás maga is. Eddig csak a beruházással összefüggő beszerzésekre és a beruházással összefüggő közigazgatási, hatósági eljárásokra terjed ki a kivételezett helyzet, de úgy látszik, még ez sem elég a kisgömböcnek. Vajon ki jár jól azzal, hogy a teljes lebonyolítás rendkívüli sürgősségre alapított, hirdetmény nélküli, tárgyalásos közbeszerzési eljárással lesz megoldható rendes közbeszerzés helyett? És vajon ki jár jól azzal, hogy ezután a világbajnokság lebonyolításának szerződése, félretéve bármilyen jogi aggályt, úgynevezett halasztást nem tűrő, kiemelten fontos közérdek célját szolgáló szerződések lesznek?

Úgy látszik viszont, hogy már a kormányoldalon is kezd kínossá válni a permanens kivételi törvényhozás. Erre nyújt megoldást az előttünk fekvő javaslatba foglalt bírák felhatalmazás, amely lehetővé teszi, hogy amennyiben előre nem látható ok miatt indokoltá válna valamely világbajnoksági versenyhelyszín helyett más helyszín kijelölése, a póthelyszín tekintetében a kormány meghatározhatja rendeletben az alkalmazható sajátos településfejlesztési szabályokat és a létesítményfejlesztés sajátos építési követelményeit. Nem kell ide új törvény, ha rendeleti szinten is szélesíthető a kivételezett állapot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Már a projektekre szánt, eredetileg tervezett 25 milliárd forint is erősen túlárazott volt, ezt a pénzt is az adófizetők zsebéből vették ki, és ezt az összeget is arra szánták, hogy a Fideszrel összefonódó dúsgazdag oligarchák zsebébe töltsék tele még inkább, de ez sem volt elég. Azóta az összeg megduplázódott, és az eredeti drága tervekhez képest is majd' kétszeresére nőtt a vízes világbajnokság büdzséje.

Ez az 50 milliárd forint azt jelenti, hogy ennek az eseménynek minden egyes napja 3 milliárd forintba kerül a magyar adófizetőknek. Mivel a kormánypártok pontosan tudják, hogy ezek a pénzek haveri zsebekben kötnek ki, ezért a törvényhozást is felhasználják arra, hogy minél átláthatatlanabbak legyenek a források körüli ügykezelések. A törvényhozásban személyre szabottan születnek a döntések, a szabályok és a törvények egész sora azért születik, hogy megkönnyítsék a kormányzati lopást.

A szabályozásokkal az a másik célja a kormánynak, hogy a településrendezési és településfejlesztési szabályokat, a környezetvédelmi, régészeti és egyéb fontos szempontokat ki tudják kerülni; ebben igazán jól teljesítenek. A Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság eddigi története egészen pontosan megmutatja az Orbán-rendszer velejét: a megnyert pályázat első napjától egészen máig minden egyes lépés arra utal, hogy előre megfontolt szándékkal szolgálja ki a Fidesz az országban élősködő baráti közpénzhiénát. Ez az intézményesített korrupció vegytiszta példája, a kormánypárti politikusok pedig arcpirító módon asszisztálnak mindehhez.

Az országgyűlési képviselőknek mondott kormánypárti gombnyomogatók minden lelkiismeretfurdalás nélkül veszik semmibe a legfőbb feladatukat, mégpedig a választóik képviseletét. Ott tartunk, hogy az Országgyűlés bírák felhatalmazást akar adni ahhoz a kormánynak, hogy azt csináljon az adófizetők pénzével, ami jólesik, elszámolhatatlanul, átláthatatlanul, semmilyen ésszerű európai normát nem betartva. Kezd unalmassá válni, hogy a fideszes politikusok, Habony Árpád porcukorszerű anyaggal átitatott tanácsait megfogadva, kishitűséggel vádolják azokat, akik felelősen átgondolva állítják, hogy lenne jobb helye is annak az 50 milliárdnak, mint azt beleszórni a medencébe egy felesleges presztízsbetűzés kapcsán.

Hazugság azt állítani, hogy egy átláthatatlanul megrendezett, Magyarország erejét meghaladó sportesemény jobban feszíti az igaz magyar ember mellkasát, mint az, hogy azt az 50 milliárd forintot, mondjuk, arra fordítjuk, hogy a magyar gyerekek méltóbb körülmények között és jobb színvonalon tanulhassanak. Azt most már láthatjuk, hogy a Fidesz egy világbajnokság megrendezését mire használja fel, itt az ideje felkészülni az egész országnak, hogy egy esetleges olimpia megrendezésének mértéke ennek száz- vagy ezerszerese lesz.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Azt pontosan tudjuk, hogy Orbán Viktor nagy barátja és mestere, Vlagyimir Putyin miként rendezett olimpiát Szocsiban. Isten óvja Magyarországot attól, hogy ezt Orbán Viktor is megtehesse! Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból. - Boldog István: Sok hülyeséget hallottam már, de ez!)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérem képviselőtársaimat, hogy koncentráljunk a munkánkra.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként felszólásra jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Szabó Szabolcs képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előterjesztők egyikének a nevében Bánki Erik mondta, hogy tudja, hogy a korábbi viták során, hiszen Hiszékeny Dezső itt valóban utalt rá, kétszer már végigbeszéltük ezt a törvényt, majd egy módosítását. Most már a második módosításáról beszélünk. Szóval, Bánki Erik utalt rá, hogy tudja, hogy vannak fenntartásaink, de azért szavazzuk már meg ezt a törvénymódosítást. A hozzászólásom konklúzióját elmondom előre, hogy én továbbra is csak a fenntartásaimat tudom hangoztatni, és azon kevesek közé tartozom itt a Házban, azon kevés 3 százaléka közé a képviselőknek, akik

egyébként korábban is nemet nyomtak rá, és nem támogatták ebben a formájában ezt a törvényjavaslatot és a korábbi módosítóját.

Miért mondtuk ezt korábban is, és miért mondjuk most is ezt nagyon következetesen? Egyrészt azt gondolom, hogy amikor 90 milliárd forintnyi közpénzről van szó... - mert ennyiről van szó, teljesen egyértelműen, mi is folyamatosan követjük a vizes vb költségeit, a jelenlegi állás 90 milliárd forint. Amikor egyébként még csak 62-nél jártunk, akkor a Kulturális bizottság ülésén ott volt Fürjes Balázs, és én megkérdeztem tőle, tud-e garanciát vállalni arra, hogy annál a 62-nél nem nő tovább a költség. Azt mondta, hogy ő nem, ez nem az ő kompetenciája. És ez a törvénymódosítás pont ezt mutatja, hogy folyamatosan pakolnak bele minden dolgot, fűt, fát, virágot, aminek az égvilágon semmi köze az úszó-vb-hez. Egyszerűen arról van szó, hogy most egy füst alatt közpénzből, amit csak lehet, lerendeznek. És akkor természetesen mindenféle közbeszerzési szabály alól, településrendezési, szabályozási eljárási rend alól, régészeti feltárási szabály alól és a többi, minden hatósági szabály alól szépen kivonogatják ezeket a beruházásokat. Éppen ezért teljesen egyértelmű, hogy ez egy támogathatatlan javaslat.

Szóval, nézzük sorban akkor az egyes részleteket! Egyrészt itt van ez a bizonyos 90 milliárd forint. Nem tudom, emlékeznek-e rá a képviselő hölgyek, urak, úgy indultunk, hogy az 1750/2013-as kormányhatározat 14 milliárd forintot tartalmaz. Elő lehet keresni, meg lehet nézni: 14 milliárd forint van benne. Ehhez képest majdnem 90 milliárd forintnál tartunk.

Egyébként nagyon érdekes, mert gyakran arra hivatkoznak, hogy nagyon gyorsan kellett mindent lerendezni, és körmünkre ég a dolog, hiszen 2015-ben előre lett hozva ez a világesemény 2017-re. Csak jelezném, hogy esetleg ismerkedjenek meg az eredeti pályázattal, abban ugyanis azt vállaltuk, hogy abban az épületben, ahol az úszó-vb lesz, 2017-ben mi világvizet rendezünk. Tehát 2017-re, ha török, ha szakad, akkor is fel kellett volna építeni, így pályáztunk. És szó nem volt arról 2013. július 19-én, amikor mi megnyertük ezt a pályázatot, illetőleg egészen pontosan a Magyar Úszósövetség a magyar kormány garanciavállalásával beadott pályázata megnyerte a rendezési jogot 2021-re - mondom, úgy, hogy az eredeti pályázat is azt írta, hogy 2017-ben ott ifjúsági vagy junior világbajnokságot fogunk rendezni -, szó nem volt arról, hogy ez mindenféle kivételes eljárásrendet fog igényelni.

Csak jelezném, hogy utána 2015-ig már két év rendelkezésre állt. Bőven el lehetett volna végezni az összes szabályozási és szerkezeti terv átgondolt átalakítását; le lehetett volna folytatni a tervezési folyamatokat. A közbeszerzési eljárásokat nagyon szépen, nagyon kényelmesen végig lehetett volna vinni. Az összes fakivágást, mindent a maga normál menetében, a jogszabályoknak megfelelően végig lehetett volna vinni, de ezzel persze nem nagyon foglalkoztak. Valószínűleg sokkal jobban érdekelt itt mindenkiket, hogy az a sok tíz milliárd, most már tudjuk, hogy

jelen állás szerint 90 milliárd, kinek a zsebébe megy. Tudjuk jól, hogy például Garancsi úr zsebébe. Ő egymaga 36 milliárdos nettó megbízást kapott már eddig.

És nincs még vége ennek az egésznek. Csak jelezném, hogy a szervezés költségei még mindig nincsenek benne. És egyébként ezért teszik most bele ebbe a bizonyos törvénymódosításba, amiről tárgyalunk, hogy nemcsak az úszó-világbajnokság megtartásáról, hanem a szervezéséről is, tehát nemcsak a megrendezéséről, hanem a szervezéséről is szól maga a törvényjavaslat, pont azért, amit Fónagy úr is elmondott, hogy majd a szervezéssel kapcsolatos mindenféle közbeszerzési eljárást is faék egyszerűségekre le lehessen egyszerűsíteni, és akkor még egyszerűbben tudnak Garancsi és társai mindenféle megbízáshoz jutni, mert nyilván erről szól a dolog. Nyilván mi sem vagyunk „Hiszékenyek”, ahogy ezt képviselőtársam már viccelődve említette. *(Derült-ség az MSZP padsoraiból.)*

Egyébként csak az összehasonlítás kedvéért, hogy 90 milliárd forint mennyibe kerül. Ha összeadjuk, mondjuk, Debrecen, Soroksár meg Csepel éves költségvetését, akkor az jóval kisebb összeg, mint amiről itt beszélünk, és mondjuk, 300 ezer ember él ebben a két kerületben és ebben a nagyvárosban. Ennyi pénzt fognak teljesen feleslegesen elherdálni.

Hozzátenném, nekünk semmi problémánk azaz, hogy úszó-vb-t rendezünk, ezt elmondtuk korábban is. Ez nagyon fontos, tényleg a világ egyik legfontosabb világvizet rendezése. Az a 14 milliárd forint, amit eredetileg szántak rá és az 1750/2013. kormányhatározatban szerepelt, bőven elég lett volna arra a bizonyos úszópalotának a felépítésére, az összes többi sallang, önfényezés, voltaképpen lopás. Ezt máshogy nem lehet mondani, hiszen a saját vállalkozásaikat fogják kistafirozni vele. Mondjuk, csak azzal az egyszerű összehasonlítással is lehet érzékeltetni, hogy ez miről szól, hogy folyamatosan ígérik tanuszodák, tornatermek építését.

Az utóbbi években a költségvetésben rendszeresen 3-3 milliárd forintokat irányoznak elő. Egyébként azt se nagyon költik el, mert a legtöbb helyen csak letették az alapkövet, és azóta nem nagyon sikerült előrelépni. Mondjuk, nem olyan régen aztán találtak egy offshore múltú céget, annak gyorsan adtak 1,7 milliárdot ebből, hogy építsen meg hét ilyen tanuszodát. De azért majd kíváncsi leszek, hogy egy ilyen offshore múltú cég ezzel az 1,7 milliárddal mit fog kezdeni. De látszik ebből is, hogy tanuszodára pár milliárdokat szánnak, míg mondjuk, egy úszó-vb-re, teljesen feleslegesen, 90 milliárdot, miközben ez a töredékből kihozható.

Nagyon érdekes részei vannak még ennek a módosításnak. Például a 2. §-ban korábban Balatonfüred város önkormányzata szerepelt a balatonfüredi beruházások felelőseként. Most onnan kirakják. Kétségtelen, hogy eddig nem volt túlságosan értelmes megoldás, hogy a főváros esetében a főváros nem szerepelt, csak a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő; most teljesen egységesen a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő lesz. Elfogyott a bizalom Balatonfüreddel

szemben? Vagy rájöttek, hogy nem jó ez a megoldás, hogy hol így, hol úgy oldják meg? Érdekelne az előterjesztő válasza ezzel kapcsolatban.

Szó volt már a közbeszerzések leegyszerűsítéséről. Egyébként érdekes módon az indokolásban az szerepel, hogy azért félték ezt a folyamatot, vagy azért kell ezt megváltoztatni, mert félték, hogy ha valaki majd elveszti a közbeszerzési eljárást, akkor megtámadja a megfelelő fellebbviteli fórumokon, és elhúzódik a beruházás. Egyrészt erre említettem az előbb, hogy 2013 óta lehetett tudni, hogy itt 2017-ben versenyt kell rendezni, tehát szerintem egyrészt ez nem érv. Másrészt nagyon furcsa, hogy ha ettől annyira félnek, akkor miért nem dolgoznak ki olyan közbeszerzési szabályokat, amik generálisan felgyorsítják a rendszert.

Érdekes módon önöket az egyáltalán nem zavarja, hogy a Magyar Táncszínház, most már lassan második éve, ideiglenes helyeken játszik. Kirakták a karmelita kolostorból, mert kell Orbán Viktornak a Várban az a bizonyos palota. Őket elpaterolták, ideiglenes helyeken játszanak, miközben ígéretük volt arra, hogy nagyon záros határidőn belül elkezdik építeni az új Nemzeti Táncszínházat. Majd kiírták a közbeszerzési eljárást, de az nem volt jó, nem érkeztek be megfelelő ajánlatok. Akkor az egészet leállították, majd újra kiírták, és így megy a huzavona össze-vissza. Senki nem tudja követni, hogy mi lesz velük. Érdekes módon ez nem zavarja a tisztelt kormánypárti képviselő hölgyeket és urakat. Mondjuk, ha úszásról van szó, érdekes módon egyből fontos lesz a közbeszerzési eljárásrend felgyorsítása.

Megmondom őszintén, ugyanilyen kételkedve látom azt is, és ezt korábban is folyamatosan elmondtam, nem tartom jónak azt, hogy ebbe a városba bárki azt épít, amit akar. Olyan szabályokat tettek be, hogy voltaképpen, ha valakinek, például most a kormány egyik tagjának eszébe jutna, hogy ő szeretne építtetni egy tornyot valahol, mondjuk, a Lánc-hídtól le dél felé, vagy a pesti vagy a budai rakparton, azt megtehetné, mert kormánydöntéssel elvileg ezt meg lehet oldani.

(15.40)

Persze értem én, hogy azért került bele ilyen általános leírással ebbe a szövegbe annak idején, mert fogalmuk se volt, hogy hol akarják megépíteni ezt az óriás ugrótornyot, de közben, én úgy tudom, hogy ez már eldőlt, Fürjes Balázs erről nekünk már egyszer a Kulturális bizottság ülésén beszélt. Akkor miért nem azt vették ki ebből a korábbi törvényből és tették bele a mostani törvénymódosításba, hogy konkrétan hol lesz az az óriás műugró torony?

De nem ezt csinálták. Ugyanúgy benne hagyták ezt a széles körű leírást, ami korábban is szerepelt ebben a törvényben, majd plusz még beletették a Dráva utca és a Carl Lutz rakpart csomópontjának az átépítését, és mint itt hallottuk Hiszékeny Dezsőtől, ráadásul semmi teteje az egésznek, mert ha esetleg egyeztettek volna az önkormányzattal olyan szempontból is, hogy amit kértek, azt átvezette-e az ön-

kormányzat, és ha átvezette, akkor azt kellett volna végrehajtani, akkor megoldódott volna ez a probléma, és nem fárasztják az Országgyűlést, amelyik így is elég leterhelt egyébként. Ugyanis csak jelezném, hogy a városfejlesztés meg a várostervezés nem úgy működik, hogy valaki reggel fölkel, kitalálja, hogy egyébként a szabályozási és szerkezeti tervekbe bele nem illeszthető fejlesztéseket végre akar hajtani, hirtelen bead egy törvénymódosítást, és azt épít, amit akar. Ez úgy szokott működni, hogy azért készülnek közép- és hosszú távú tervek - például szabályozási és szerkezeti tervek -, mert van egy koncepciója a városnak, tudja, hogy milyen irányba akar fejlődni, ehhez igazítja a szabályozási és szerkezeti tervet, és értelemszerűen így fog fejlődni a település.

Na most, ha egyik pillanatról a másikra ezt valaki felülről át akarja vágni, és egy teljesen más irányba akarja vinni a beépítést vagy a beépíthetőségi szabályokat, akkor nagyon rossz irányba halad, pont ugyanolyan irányba, mint amikor például Csepel kapcsán valakinek az a roppant jó ötlete támadt, hogy nem kell csepeli HÉV, majd a villamos jó lesz helyette. Ez egyébként az olimpia kapcsán jutott eszükbe, úgy, hogy egyébként évtizedek óta az összes városfejlesztési és közlekedésfejlesztési dokumentum a csepeli HÉV metróvá alakítását és a szentendrei HÉV-vel való összekötését irányozta elő, és megmondta az összes szakember, amikor ezt a fantasztikus ötletet bedobták, hogy semmi értelme, hiszen oda gyorsvasúti közlekedésre van szükség. Senkire nem hallgattak, és a mai napig is terjesztik nagy örömmel, hogy majd Csepelnek jó lesz a villamos, csak éppen a szakemberek folyamatosan mondják, hogy nem lesz jó.

Pont ezért nem jók ezek a típusú, ad hoc szabályváltoztatások, mert nem hatástanulmányokon, nem szakértői egyeztetéseken alapulnak, hanem valaki reggel fölkel és kitalálja, hogy mondjuk, egy tornyot, mélygarázst vagy kutyaólat akar az adott telekre építeni, és voltaképpen megteheti, mert jelen pillanatban, ha például ezt elfogadják, akkor bárki bármit építhet a megjelölt területeken, különösebben még bele se szólhat senki, hogy ott mi fog történni.

Ami a legviccesebb, hogy utána a 15. §-ba beleírják azt, hogy voltaképpen, ha póthelyszíneként bármit megjelölnek, akkor pont ugyanilyen szabályok szerint, pont ugyanígy azt építenek, amit akarnak. Tehát például, ha eszükbe jut, hogy Felesúton vagy Alcsúton pót versenyhelyszín lesz, mert éppen megtehetik, akkor ott azt fognak építeni gyakorlatilag, amit akarnak, és mondjuk, a stadion mellé még felhúznak valami uszodát, vagy nem tudom, ami eszükbe jut, úgy, hogy nem tartják be az alapvető szabályokat, például a település szabályozási és szerkezeti tervét.

Ennek a része az is, amit itt már a képviselőtársaim az előbb feszegettek, hogy folyamatosan bővítetik azoknak a helyrajzi számoknak a számát az 1. számú mellékletben, amikre vonatkoznak ezek a különleges szabályok, bevonják őket ebbe a fejlesztésbe, ami rettentően homályos, amire korábban sem nagyon kaptunk érdemi választ. Még amikor az

első módosítása volt ennek a törvénynek, akkor én rákérdeztem arra, hogy miért szükséges az, hogy már az első módosítással, például a vascipóktól egészen a Mozaik utcáig a pesti rakpartot betették helyrajzi számokkal az 1. számú mellékletbe, hogy mondják már el, hogy konkrétan mit akarnak ott fejleszteni, akkor az volt a fantasztikus válasz erre, hogy fogalmuk sincs, de higgyem el, hogy azért kell beletenni, hogy most lehetőségük legyen azt megtervezni, amit akarnak. Hát, gratulálok, így működik Magyarországon, úgy látszik, a városfejlesztés meg a várostervezés. Most még ráadásul több mint duplájára növelik ezeknek a helyrajzi számoknak a számát, és valóban ezek között szerepel a 4968-as, ami a Ménesi út 12., ahogy ezt Hiszékeny Dezső is az előbb említette. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy összességében csak azt tudom mondani, hogy természetesen mi továbbra se támogatjuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Írásban előre senki nem jelezte felszólalási szándékát. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor eljutott hozzám a hír, hogy Mexikó nem vállalja az úszó-világbajnokság megrendezését, és azok voltak az alátámasztások a hírekben, hogy túlságosan drágának, túl költségesnek találná, el kellett gondolkodnom. Mexikó egy olyan ország, amely - mint tudjuk - Dél-Amerikában talán a harmadik legnagyobb GDP-vel rendelkezik, mintegy 150 milliós ország, amely folyamatos fejlődésben van, ennek más oka kellett hogy legyen. Azóta ki is derült - és én azt gondolom, nem érdemes most már az eredeti hivatkozásokat elmondani -, hogy Mexikó biztonsági okokból nem vállalta ennek a vb-nek a megrendezését. Ő anyagilag biztosan meg tudta volna rendezni, számára is előnyös lett volna ez a rendezés, de a biztonsági feltételeket aligha tudta volna teljesíteni.

Nos, amikor Magyarország úgy döntött, hogy vállalja ennek a vb-nek a megrendezését, hatalmas fába vágta a fejszét, egy olyan hatalmas vállalkozásba, amely mögé oda kell tudni állítani az ország túlnyomó többségét, politikai hovatartozástól függetlenül. Az jut eszembe, hogy amikor a millenniumra készült Magyarország, mintha hasonló hangok lettek volna a parlamentben és a parlamenten kívül. Jó előre korrupcióról beszéltek akkor, amikor még semmi nem történt, de amikor már tudni való volt, hogy Magyarország legnagyobb rendezvénye következik, egy olyan, amely az egész nemzetnek tudatot, öntudatot kíván adni, megjelentek akkor is azok a - hát, hogy is mondjam - kételkedők vagy azok a rosszhiszemű ságások, amelyek arról szóltak, hogy minden egyes mozzanat mögött sejteni kell vagy sejtetni kell valamiféle korrupciós lehetőséget. Ezzel számolni kellett.

Ezért elsőnek azt kérem azoktól, akik itt az előkészítésben részt vesznek, és akik ebben igazán aktívak, ilyen apró hibákat ne kövessünk el. A helyrajzi számok mellé oda kell tenni az utcát és a házszámot. Olyan egyszerű dolog ez, drága barátaim, adásvételi szerződés nem készülhet úgy, mert visszavágja a telekkönyv, ha nem lehet tudni, hogy miről van szó. Be kell írni. És még nem késő. Oda kell írni és világossá válik, én legalábbis meg vagyok arról győződve, hogy azokra szükség van. Vagy ha mégis biztonsági szempontok miatt, a megrendezés biztos volta miatt olyanok is szerepelnek, amelyek kihagyhatók, azt ki kell hagyni. Ma semmi olyan kockázatos részt ebbe a vállalkozásunkba nem szabad belevinnünk, ami a legkisebb mértékben is megrendíthetné a bizalmat az úszó-vb megrendezése iránt.

Ez a világbajnokság és ez a vállalkozás Magyarországnak - és ezt én hiszem, hogy így van - nem elsősorban a külföld szempontjából fontos. Én nem nagyon hiszek abban, hogy egy-egy ilyen Forma-1-es megrendezés Magyarországnak valaha is visszahozná azokat a befektetéseket, amiket igényel az a tőkés társaság, amelyik erről a hasznot lehúzza, még abban se nagyon hiszek, hogy az a három nap, amíg idejönnek a külföldiek, valami óriási nagy gazdasági föllendülést hozna. Hoz bizonyos külföld és belföld felé történő, megerősítő hitet, hogy Magyarország képes valamire, valamit meg tud rendezni. Ez ennél sokkal több. Itt most valóban egy olyan helyzet lesz, amikor az egész világ figyel ránk, és erőteljesen figyelik azt, hogy létezik-e Közép-Európában egy olyan kis területű, kis lélekszámú, sajnálatosan folyamatosan fogyatkozó nép, amelyben van akkora öntudat, van akkora hit, hogy képes egy ilyen világvetélyt megrendezni.

(15:50)

Úgy gondolom, ez a legfontosabb cél, ami felé terelni kellene a közvéleményt, ami felé meg kell nyitni a kapukat, és sokkal-sokkal több információt kell eljuttatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hadd mondjam el azt a személyes életemhez tartozó részt, amiről nem szoktam különösebben beszélni, de úgy gondolom, hogy ma mégis szólni kell róla. 1956 után nekem kenyeret, hitet és az életben való reménységet az úszás adott, az, hogy ezt követően egyáltalán létezhettem ebben az országban úgy, hogy nem kellett elmennem. Ezért itt és most, erről a helyről is vissza kell utasítanom azokat a nemtelen támadásokat, amelyek időnként az egész úszósporttal szemben megjelennek. Akik egy-egy sajnálatos és elítélendő esemény mögé oda merik tenni az úszósport lényegét, azok, azt kell mondanom, hogy Magyarországot, az egész nemzetet, az egész tudatunkat támadják. Nem igaz, hogy az úszósport mögött valaha is olyan létezett volna, amit most el akarnak hitetni! Én ott éltem, éveken keresztül benne éltem ebben a közegben, s merem állítani, hogy barátságok, hitek sehol olyan szépen nem szövődnek, mind sokszor a medenceparton.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én értem az ellenzéknek minden olyan próbálkozását, ami egyfajta ellenőrzést kíván gyakorolni azon, hogy ez a hatalmas pénz, ami most ráfordításra kerül az úszó-vb-re, hogyan fog elköltésre kerülni, milyen módon, hová, hogyan kerül. Ez nemcsak jogos, nemcsak indokolt, hanem szükségszerű is. Ha ez nem működne, akkor nincs az a jó államhatalom, amelynél ne lennének olyan anomáliák és visszaélések, amiket most csak feltételeznek.

Az úszó-vb az elkövetkezendő időben ennek az országnak lehet egyfajta összefogó ereje, de valljuk meg: az elmúlt hetek, hónapok erről szóltak? Sokkal inkább nem. Ezért ebben nekünk is tenni kell. Világosan és egyértelműen meg kell tudni mutatni nemcsak azt, hogy mire fogjuk fordítani most ezt a tengeri pénzt, hanem azt is, hogy mi lesz belőle, és abból, ami majd megszületik. Ezért már most azt javaslom és kérem, hogy gondolkodjunk egy kicsit előrébb. Próbáljunk előre gondolni, és azt a hitet, úgy is mondhatnám, hogy balhitet nem táplálni, ami azért sokakban él, amikor Görögországra néznek vagy egy-egy olyan példára néznek, ahol felépültek dolgok, majd azt követően a gaz verte fel, hogy ez nálunk nem lesz. Meg kell értetni a közvéleménnyel, nemcsak terveink vannak arra, hogy megrendezzük az úszó-vb-t, hanem hosszabb távú terveink is vannak, amelyek már arról szólnak, hogy mi lesz utána. Hogy Magyarország nem egyszemélyes úszóország, hanem Magyarország egy olyan úszóerőd itt Európában, amely kis ország a maga módján képes felvenni a versenyt a legnagyobb hatalmakkal is. Ez nagy dolog.

Ezért azt gondolom, hogy erre áldozni nem hiábavaló és nem felesleges. De egyetlenegy támadási felületet sem szabad hagyni, amely nem kivédhető, egyetlen olyan támadási felületet sem, amely azt az érzést kelti, hogy ellenőrizetlenül vagy pláne irányítottan folynának el a pénzek. Meggyőződésem, hogy ez olyan szempontból is sors- és perdöntő lesz, hogy a közeljövönket is befolyásolja. Tehát én még egyszer azt mondom, hogy akik ebben a felelősséget vállalták, azok nagyon nagy felelősséget vállaltak. Meg kell adni a támogatást, a lehető legnagyobb támogatást, de egyben világossá kell tenni, hogy ez a felelősség kötelez.

Tisztelt Ház! Amikor erről beszélünk, akkor mindig eszembe jut, vajon mi megy ebből ki az ország felé. Mennyi? Vajon mit tudnak erről a nem internetezőkhöz? Vajon mit fog ez jelenteni azoknak a vidéki embereknek, akik az anyagi áldozatot ugyanúgy meghozzák, mint akik itt vannak Budapesten, Budapest környékén vagy még a Balaton egy kis térségénél, és élvezni fogják magát a látványt, ezt a csodálatos lehetőséget? Nekik mit mond? Egyelőre nagyon keveset. Én amerre járok vidéken, ott vagy semmit, vagy alig tudnak róla. Többet kell tenni ezért. Világossá kell tenni, hogy nekik is szól, értük is szól, hogy egy olyan Magyarország, amely képes önmagát nem eladni, hanem felmutatni, képes önmagát úgy felmutatni, hogy súlyunk és lehetőségünk legyen a jövőben is, ezért érdemes áldozni.

Ezért azt gondolom, tisztelt Ház, hogy hallgassuk meg a kritikus szavakat, javítsunk ott, ahol javítani kell, és adjuk meg a lehető legnagyobb nemzeti támogatást ahhoz, hogy sikeresek legyünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megmondom őszintén, hogy Turi-Kovács Béla felszólalásai nekem mindig üde színfoltok, most is abszolút jól látja a helyzetet abban az egész közegben, ami jelen pillanatban van, és abszolút igaza van. Két dolgot emelnék ki. Egyrészt beszélt arról, nehogy úgy járjunk, mint ahogy egyes olimpiai helyszínek jártak. Erre a lelegriasztóbb példa Görögország, ahol utána gond volt a létesítmények üzemeltetésével. Éppen ezért kellene a vizes világbajnokságnak már a tervezési és megvalósulási szakaszában kiválasztani és bevonni a jövőbeni üzemeltetőket a munkába, megkérdezni az úszósporthoz jeles képviselőit, edzőit és mindenki mást, hogy milyen legyen a létesítmény, hiszen az nemcsak falakból fog állni, hanem különböző szolgáltatásokból és olyan dolgokból, amelyekkel kapcsolatban a jövőbeli üzemeltetők igényeit figyelembe kellene és lehetne venni.

A másik, amit elmondott és amivel teljes mértékben egyetértek: ha két ilyen projektet - mert abban talán megegyezhetünk, hogy az olimpia és a vizes világbajnokság szinte egy projekt, a vizes világbajnokság az olimpia előszobája lesz, és ha ezt nem tudjuk normálisan megcsinálni, akkor az olimpiai rendezésre semmi esélyünk nem lesz -, ha két ilyen valóban nemzeti ügyet, a negyedik legnagyobb világversenyt és az első legnagyobb világversenyt nem tudjuk úgy megrendezni, nem tudjuk úgy végigvinni ezt a projektet, hogy az nem korrupciómentes, hogy ott nincsenek gazdasági visszaélések, akkor semmit nem fogunk tudni ebben az országban végigvinni. Mert ha egy ilyen ügynél nem lehet kizárni azt, hogy a háttérben ne legyenek mutyik és ne legyenek különböző próbálkozások, akkor minél akarjuk kizárni, ha nem egy ilyen össznemzeti ügyként felálló dologról?

A másik, ami lényeges az olimpiával és az úszó-vb-vel kapcsolatban: Szabó Szabolcs felszólalásában előrevetítődött az, hogy az olimpiát és a vizes vb-t össze fogják kapcsolni. Vannak, akik az olimpiát ellenzik. Az olimpiánál van egy nagyon lényeges dolog: amikor dönteni fog a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, nem a magyarországi közvélemény-kutatók számait fogják figyelembe venni, tehát nem lehet majd pártbefolyás alapján különböző közvélemény-kutatókat csinálni, hanem a Nemzetközi Olimpiai Bizottság saját maga fogja mérni azt, hogy milyen az olimpiai rendezés társadalmi támogatottsága Magyarországon, és ha ez a társadalmi támogatottság nem fog elérni egy bizonyos szintet, nem fogja meghaladni

minimum a 60 százalékot, akkor szintén nem lesz esélyünk arra, hogy 2017-ben nekünk ítéljék oda a 2024-es olimpia megrendezését.

S hogy lehet a társadalmi ellenállást, az olimpiától való ódzkodást a leginkább erősíteni? Úgy, hogyha valaki majd a vizes vb-t hozza fel példának, és ahogy Szabó Szabolcstól is elhangzott, aki egyébként nagyon sok olyan dolgot mondott, amiben igazra volt, de abban egyáltalán nincs igazra, amikor azt mondja, hogy honnan indult a vb rendezése pénzügyileg, de most már 80 milliárd forintnál tart. No de ez erős csúsztatás, mert ez nem így van. Maga a létesítmény beruházása - jól mondta képviselő úr - 3 milliárd forinttal lett drágább. De mitől emelkedett meg a vizes vb rendezésének a költsége? Azok miatt a kiegészítő beruházások miatt, amiket egyébként is meg kellett volna csinálni, csak most ide a vizes vb-hez vesszük őket. Ilyen például a repülőtér. Ő azt mondta, hogy miért kell a repülőtér különböző korszerűsítéseit ide bevenni, hiszen ez emelni fogja a vizes vb költségét, és azok, akik ellenzik az olimpiát, azt tudják majd mondani, hogy ha a vizes vb-nek ennyivel emelkedett a költségvetése, akkor az olimpiáé mennyivel fog, és lehet, hogy ez a társadalomban ellenérzéseket fog kiváltani. Tehát a társadalom felé a kommunikáció terén is nyitottabbnak kell lenni, mindent ki kell tenni az asztalra, az összes szerződést meg kell mutatni, teljesen átlátható rendszerben, átlátható szerződésekkel, átlátható kivitelezéssel és rendezéssel kell megvalósítanunk a vizes világbajnokságot, és ha ezt így sikerül megcsinálni, akkor az óriási előnyt fog jelenteni nekünk a Nemzetközi Olimpiai Bizottság előtt is, és a társadalom előtt is, amelynek a támogatása nélkül az olimpiai rendezést nem fogjuk tudni elnyerni.

(16.00)

Tehát ez két nagyon fontos rész. Azt mondom, ezeket a csúsztatásokat igazából... Vagy ezek nem is csúsztatások, mert lehet azt mondani, hogy ennyibe kerül a vizes világbajnokság, hiszen valóban ennyi pénzt el fogunk költeni majd a különböző körforgalmakra, különböző útfelújításokra, a különböző infrastrukturális fejlesztésekre. Csak elfelejtjük, hogy ezeket egyébként is végre kellene hajtani a városban, hiszen a repülőtérnél is végre kellene hajtani ezeket a fejlesztéseket. Nem hiszem, hogy bármelyik XIII. kerületi lakos az ellen ágálna, ha jobb körforgalom lesz, ha szebb parti sétány lesz, vagy ha normálisabb környezetet alakítanak ki neki. Ezek mind-mind hozzátartoznak, fejlődik vele a város.

De figyeljünk oda arra, hogy hogyan kommunikálunk. Hiszen a Jobbik Magyarországért Mozgalom és én is úgy érzem, hogy egy nagyon fontos lehetőség, nagyon nagy lehetőség számunkra az olimpia megrendezése, éppen ezért a vizes világbajnokság megrendezése is, tehát ha mind a kettőnél odafigyelünk, valóban egy össznemzeti ügyként, egy olyan pozitív imidzset tudunk kialakítani az országról külföldön, ami megfizethetetlen. És egy olyan belső

összetartó erőt tudunk esetleg létrehozni ezzel a két rendezvényt, amelyet még talán én sem és talán egyikünk sem élt át ebben az országban. Hiszen egy olimpiának valóban össznemzeti ügynek kell lennie, minden egyes ember számára, függetlenül attól, hogy éppen melyik pártra szavaz, hogy éppen melyik párt szimpatizánsa, a sport az egy összetartó erő lehet, amely összekovácsolhatja a nemzetet.

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Magyarországnak nagyon régóta szüksége van arra, hogy legyen egy olyan cél előtte, hogy azokat az árkokat, amiket az elmúlt 26 év politikai szereplőinek köszönhetően kiástak, és szinte a politikáról szól minden, valami mással, ez lehetne a sport, be tudjuk esetleg temetni, és tudunk közös célokat meghatározni, amely közös célok érdekében össze tud fogni a nemzet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces időkeretben kért szót Szabó Szabolcs képviselő úr, független. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Gyorsan erre akartam reagálni, hogy nincs igazam abban, hogy ennyivel megdrágult a költségvetés. Az a helyzet, hogy amikor 2013. július 19-én megnyertük a pályázatot, a Magyar Úszósövetség, volt egy sajtótájékoztató, ott volt Vigh László kormánybiztos, ott elhangzott szó szerint: 8 milliárd forint lesz az úszópalota. Majd ezután került be az általam már sokszor emlegetett kormányhatározatba a 14 milliárd-párszázmillió forintos program, költséggel pontosan alátámasztva 2016-ig. És mint említettem, 2017-ben az eredeti terv szerint is nekünk már versenyt kellett volna rendezni abban az uszodában. Arra 14 milliárd volt, és az nem mind az uszoda.

Most ehhez képest ott tartunk, hogy maga az uszoda ennél jóval többbe kerül, tehát nem 3 milliárdos költségnövekedés van. De még ha csak erről beszélnénk, akkor az rendben is lenne. Mert építünk egy rendes uszodát, az rendben van. De valóban, az összes többi költség, ami rárakódik, az növeli meg 90 milliárdra ennek az egész projektnek a költségeit, és tényleg követhetetlen, hogy miért, hol és mit építünk. Annyit tudunk csak, hogy semmilyen szabályt nem kell hozzá betartani, aztán majd lesz, ami lesz.

Nyilván, valóban erre hivatkozva mondjuk azt többször, hogy ha itt ilyen szabályok szerint történik a dolog, és itt ilyen költségtülpés van, akkor mi lenne egy olimpiánál, ami 3 ezer milliárd forintos költségű összességében. Szorozza be mindenki, és kap egy olyan számot, hogy elájul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Szi-

lági György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Őné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Ez az utolsó reagálásom lesz, megígérem, ha esetleg más nem mond olyat, amire reagálnom kellene. De igazából volt az NSK-nak, ez az én véleményem és vállalom is bármikor, egy alkalmatlan vezetője, akit úgy hívtak, hogy Vígh László. Ez a Vígh László odaállt egy sajtótájékoztatóra, és azt mondta, hogy na, most akkor az egész úszó-vb majd 8 milliárd forintba fog kerülni, és ez nem fedte a valóságot, mert nem fedte, de körülbelül egyébként magára a létesítményre gondolt, csak rosszul fejezte ki magát, állítólag utána ezt mondta. A létesítmény maga egyébként körülbelül 3 milliárddal lesz több.

Az, hogy a környező dolgokat nem mondta el, ezzel adott egy olyan kapaszkodó támpontot mindenkinek, amikor azt mondhatják, hogy ennyivel emelkedett ez az egész. Én nem szeretném, ha ez úgy jönne le egyébként, hogy majd az olimpia is ennyivel fog emelkedni. Az, hogy ez után a sajtónyilatkozat után ez a Vígh László már nincs az NSK-nál, pozitív dolog, hátha esetleg változik valamit a dolog. De sajnos a sporttól nem nagyon távolodott el, tehát okozhat még károkat nekünk, de innentől kezdve nem szeretnék vele foglalkozni, mert az ő személye nem tartozik ehhez a törvényjavaslatához. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Bánki Erik képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Természetesen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a vezérszónokok és a képviselőtársaim felszólalását és alapvetően azt a konstruktív és támogató hozzáállást, amit kapott a törvényjavaslat tőlük. Az építő kritikákat pedig kifejezetten köszönettel fogadtam.

Hiszékeny Dezső képviselőtársam valóban korábban is jelezte, hogy a XIII. kerület egyénileg megválasztott országgyűlési képviselője, ilyen értelemben az egyik ember, akinek talán a legfontosabb a rendezvény. Hiszen nagyon sok olyan addicionális fejlesztés fog megvalósulni a Dagály környékén, ami a XIII. kerületi emberek életminőségét fogja javítani, az övékét is. Tehát ilyen értelemben továbbra is köszönöm az együttműködési szándékát. Abszolút megértem azokat a felvetéseket, amiket tett. Azt kell mondjam, képviselő úr, hogy sajnos a Fővárosi Önkormányzattól kapott anyagban vannak ezek a hibák, ezek a duplikációk, amiket képviselő úr is említett. Néhányra menet közben már mi is rájöttünk, illetve kifejezetten kértem Fürjes Balázs kormánybiztos úr

hivatalát, hogy segítsenek tisztázni azokat a további felvetéseket, amiket képviselő úr elmondott. Azt tudom ígérni önnek, hogy még a módosító indítványok benyújtásának határidejéig az összes helyrajzi számot elemezni fogjuk, és azokat, amelyek nem tartoznak szorosan a világbajnokság rendezéséhez, természetesen ki fogjuk innen venni.

Vannak olyan magántulajdonban lévő ingatlanok, amelyeket tartalmaz a felsorolás. Nem véletlenül, hiszen olyan útfejlesztések valósulnak meg és járdafejlesztések, amelyek érintik ezeket az ingatlanokat. Tehát senkinek esze ágában nincs a magántulajdonokat államosítani vagy azokat bármilyen módon felújítani, átépíteni. Szigorúan csak azok maradnak bent a törvényjavaslatban, amelyeket, még egyszer mondom, érintenek azok a fejlesztések, amelyek a világbajnoksághoz kapcsolódnak.

Itt külön említette képviselő úr a Bibó kollégiumot. Nem tudom, utána fogok nézni. Azt gyanítom egyébként, hogy itt nemcsak világbajnokságot rendezünk, bár csak arról beszélünk a törvényjavaslat kapcsán, de utána van egy masters világbajnokság is. Tehát nemcsak az aktív versenyzőknek, hanem a valamikori versenyzőknek szervezünk egy 9 napos olyan rendezvényt, ahol várakozásaink szerint 15-20 ezer versenyző fog elindulni. Ennek óriási jelentősége van a turizmus szempontjából, hiszen arra számítunk, hogy a kísérekkel együtt itt 7-10 napon keresztül 50-60 ezer embert fog vendégül látni Budapest. Ennek pedig óriási jelentősége van, nemcsak a közvetlen bevételek, hanem a városmarketing szempontjából is.

Itt figyelembe vette a kormány azokat a kollégiumokat, amelyek lehetséges szálláshelyet nyújtanak. Hiszen itt nemcsak szállodai és magas színvonalú szállásférőhelyekre van szükség, hanem kollégiumi ellátásra, hostelekre is, hiszen ezek a mastersben induló versenyzők és az ő kísérei várhatóan nem igényelnek már olyan magas színvonalú szolgáltatásokat, hanem ők az olcsóbb szállások irányába mozdulnának el. Tehát valószínűsítem, hogy a Bibó kollégium is a masters miatt került be a képbe. De még egyszer megerősítem, remélem, hogy képviselő úrnak az eddigi együttműködésünk alapján is ez az ígéret elég erős értékkel bírhat.

Tehát végig fogjuk nézni tételesen, képviselő urat is kérem, hogy ebben a munkában vegyen részt, hogy ne maradjon benne semmi, ami felesleges. Nincs terve sem a kormánynak, sem a mi frakciónak arra vonatkozóan, hogy olyan ingatlanokat vonjunk be és kvázi a törvény leple alatt próbáljunk átalakítani, átépíteni, felújítani, ami nem kapcsolódik a vizes világbajnokság rendezéséhez.

Szilági képviselő úr hozzászólásai. A korrupció kizárásával teljes mértékben egyetértek képviselő úrral. Amit elmondott, talán érvként az erősíti legjobban a kormányzati hozzáállást, hiszen képviselő úr azt mondta, hogy a sikeres világbajnokság megrendezése belépő lehet az olimpia rendezéséhez. Ugye, Magyarország történetének legnagyobb rendezvényéről beszélünk már így is, hogy a világ negyedik legnagyobb sporteseményét rendezhetjük

meg, az olimpia pedig a világ legnagyobb sporteseménye. Van ebben vita, hogy most a futball-világbajnokság vagy az olimpia, de maradjunk az olimpiánál. Én is azt gondolom, egyébként, hogy az, a sportban való jelentősége alapján mindenképpen.

Na most, képviselő úr, senki nem gondolhatja komolyan, hogy a kormány kockáztatná az olimpia rendezésének lehetőségét azzal, hogy a vizes világbajnokság kapcsán olyan dolgok történnek, amelyek nemcsak Magyarországon, hanem nemzetközi szinten is kiverik a biztosítékot.

(16.10)

Itt senki nem akar brazil labdarúgó-világbajnokság rendezésével kapcsolatos óriási botrányokat, senki nem akar vitatott ügyeket, ezért én továbbra is állítom és tartom magam ahhoz az ígérethez, amit a kormány tett: minden szerződés, ami a vizes világbajnoksággal kapcsolatos, az Fürjes Balázs kormánybiztosságának a honlapján nyilvánosan elérhetővé válik; mint ahogy eddig is a megkötött szerződések ott vannak, ezután is ott lesznek. Tehát azt gondolom, hogy éppen a sikeres olimpiarendezés záloga az, hogy itt mindennek transzparensen, átláthatóan és nyilvánosan kell történnie.

Abban is egyetérték képviselő úrral, hogy széles körű összefogás nélkül nem fogunk tudni sikert elérni. Itt állhatunk a politikai paletta bármely oldalán, azt gondolom, hogy egész Magyarországnak, a magyar népnek nagyon-nagyon fontos lesz ez a rendezvény. Nemcsak azért, mert a világnak megmutatjuk, hogy mi erre is képesek vagyunk, nemcsak azért, mert olyan beruházásokat tudunk megvalósítani, amit egyébként későbbi időpontban valósítottunk volna meg, hanem azért is, mert Magyarországnak olyan arcát tudjuk megmutatni a világnak, aminek konkrétan költségvetési hatást érintő bevételei lesznek a következő évek során.

A mellékletre vonatkozó felvetésében teljesen egyetérték képviselő úrral, sőt azt a kritikát is jogosnak érzem, hogy kellett volna egy előzetes egyeztetést tartanunk, hiszen akkor számos kérdés, ami most fölmerült a plenáris vitán, kiküszöbölhető és orvosolható lett volna. Sajnos olyan későn készült el a javaslat, hogy erre már nem volt idő a tavaszi ülészak lezárását illetően, hiszen olyan közel van, hogy ha később nyújtottuk volna be, akkor a vitát nem tudtuk volna a Házban már lebonyolítani.

De önnek is ígérem, képviselő úr, hogy a módosító indítványok benyújtásának határidejéig előkészítünk egy olyan módosítót, amely úgy, ahogy múltkor az igény alapján, az összes helyrajzi szám tekintetében tartalmazni fogja legalább az ingatlan leírását, hogy ez természetben egyébként mit jelent. Teljesen jogos elvárás, a pontosítással együtt ezt is meg fogjuk tenni.

Biztonsági cégek, hostessek miért kerültek bele a különleges eljárásba, ahol nem kell közbeszerzés ahhoz, hogy kiválasztásra kerüljenek? Valóban, képviselő úr, önnek abban igaza van, hogy ahhoz, hogy

mondjuk, a hostesseket vagy éppen a biztonsági embereket kiválasszuk, még van elég idő. Azonban ahhoz nincs elég idő, hogy a rendezvény előkészítése kapcsán azon szakmai kérdések miatt, amelyek egyébként majd a lebonyolítás rugalmasságát, magas színvonalát fogják megalapozni, azokat a cégeket minél korábban be kell vonni az előkészítésbe. Tehát azért sürgető az idő, mert attól félünk, hogy ha normál eljárásban kerülnek kiválasztásra, annyit fogunk csúszni, hogy azok a beruházások vagy azok a fejlesztések már elkészülnek, amihez azoknak a cégeknek a szakmai tudására és tanácsaira is szükségünk lenne, akik ezt a gyakorlatban fogják majd megvalósítani.

Hogy példaként mondjam önnek, képviselő úr, ez olyan, mintha építünk, mondjuk, egy kongresszusi központot, aminek az előkészítése folyamatban van, és az előkészítés során az üzemeltető cégnek nem kérnénk ki a véleményét. Nagyon sok pénzt tudnánk megspórolni vagy tudunk majd megspórolni ezáltal, és egyébként a hasznosítását sokkal rugalmasabban és sokkal magasabb bevétel reményében tudjuk működtetni. Tehát itt igazából ez indokolja azt, hogy ezek az eljárások kikerüljenek a normál eljárás rendjéből.

Ikotity István és Szabó Szabolcs képviselő urak is elsősorban azt firtatták, hogy a beruházás miért kerül majd sokkal többbe, duplájába, mint tervezve volt. A beruházás egyelőre semmivel nem kerül többbe. Annyival kerül többbe, ami már a vitában szintén elhangzott, amennyi a Dagály Strand fejlesztését jelenti, hiszen a Dagály Strand be lett vonva gyakorlatilag a Dagály Uszoda építésébe, hiszen az elfogadhatatlan, hogy épül egy hipermodern, XXI. századi új uszoda, és mellette, közvetlen a szomszédságában meg van egy lepattant fürdő. Ez nem megengedhető.

Ezt az előkészítés során nem vette figyelembe még az előkészítő, pontosabban az nem volt még világos akkor, hogy a Dagály Strandból egyébként területet is kell majd elvenni. Tehát ezek a beruházások azért is valósulnak meg, hogy maga a Dagály Strand is használható legyen, és a budapesti polgárok meg Magyarország polgárai továbbra is igénybe tudják venni a szolgáltatásait.

Tehát csak olyan beruházások valósulnak meg most a vizes vb kapcsán, amelyek amúgy is előkészítés alatt álltak. Ezek alapvetően egyébként budapesti beruházások, amelyet a főváros tervezett, erre nem volt forrása. Azt mondta az állam, hogy ha most van egy ilyen lehetőség és egy alkalom, hogy a világ negyedik legnagyobb rendezvényét tudjuk Magyarországon megszervezni, akkor törekedjünk arra, hogy a hozzánk érkező turisták tízezrei, a magyarországi sportesemények közvetítését néző nézők milliárdjai sokkal szebb, sokkal jobb képet kaphassanak Magyarországról.

Tehát nem magának a rendezvénynek a beruházási költségei nőnek meg, hanem olyan fejlesztések valósulnak meg, amelyek a világbajnokság nélkül öt, nyolc, tíz vagy tizenöt évvel később valósultak volna meg, illetve olyan beruházásokat és fejlesztéseket pótolunk, amelyeknek húsz éve kellett volna megtörténnie, mint egyes uszodák esetében ez sorra kerül.

Tehát szó sincs arról, hogy itt duplájára nőttek volna a költségek. Arra törekszik a kormány, hogy minden költséget a lehető legalacsonyabb szintre szorítva, egyébként a határidőket betartva, a színvonalból nem engedve olyan beruházások valósuljanak meg, olyan létesítmények jöjjenek létre, amelyek nemcsak a világbajnokság megrendezését szolgálják közvetlenül, hanem aztán a magyar polgárok számára mind a szabadidősportban, mind a hozzánk látogató vendégek kiszolgálásában, mind a hazai közönség kiszolgálásában magas színvonalú szolgáltatásokat tesznek lehetővé.

Arra kérem tehát képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Még egyszer mondom, a javaslat mögött semmiféle hátsó szándék nincs, a célja az, hogy Magyarország egy sikeres világbajnokságot rendezhessen 2017 nyarán.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következők **az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatáshoz kapcsolódó jogkövetkezményekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10529. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a tevékenységüket legálisan, a személyi és műszaki feltételek betartásával végző, adót fizető taxikok érdekében kezdeményezi a még keményebb szankciók bevezetését. Azt a meggyőződésünket tükrözi, amely szerint az előírásokat szándékosan figyelmen kívül hagyó és ezzel jogosulatlan versenyelőnyhöz jutó vállalkozásoknak nincs helye a taxisolgáltatások piacán.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat kiemelt célja, hogy az engedély nélkül személygépkocsival végzett személytaxi-szolgáltatások hatékonyabban szankcionálhatók legyenek. Az intézkedések célja kizárólag a jogellenes tevékenységek végzésének megakadályozása. A törvényjavaslat a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosításával lehetőséget biztosít arra, hogy más, megelőző hatósági intézkedések eredménytelensége esetén a jogellenesen működő taxi- vagy taxi jellegű diszpécierszolgáltatásokhoz való internetes hozzáférés megakadályozható legyen. Ennek érdekében lehetővé teszi, hogy a hatóság elrendelhesse az olyan internetes tartalom blokkolását, amely közvetlen hozzáférést biztosít a jogellenes diszpécierszolgáltatáshoz, vagy az igénybevételhez szükséges lépések bemutatásával közvetlenül népszerűsíti azt. A honlapok, alkalmazások ideiglenes blokkolása legfeljebb 365 napra szólhat.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat további szankciókat fogalmaz meg a jogellenesen működő személytaxi, személyszállítás visszaszorítása érdekében azaz, hogy az engedély nélkül végzett tevékenységhez használt személygépkocsit meghatározott időtartamra, első alkalommal 6 hónapra, de ismételt szabályszegés esetén már 3 évre ki kell vonni a forgalomból. A közúti közlekedési előéleti pontrendszerrel szóló törvény módosítása olyan rendelkezést tartalmaz, amely szerint a személygépkocsival személyszállító szolgáltatást engedély nélkül végző járművezető a közúti közlekedési előéleti pontrendszerben 9 büntetőponttal, ismételt elkövetés esetén újabb 9 büntetőponttal sújtható. Ha a nyilvántartott pontok száma eléri vagy meghaladja a 18-at, az automatikusan a járművezető vezetői engedélyének fél évre történő visszavonásához vezet.

A törvényjavaslatban szintén szerepel a közúti közlekedésről szóló törvény módosítása. Az új rendelkezések értelmében, amennyiben a vezetői engedélyt kizárólag a már említett jogsértéshez kapcsolódó pontok megállapítása miatt vonták vissza, nem szükséges utánpótlásban részt venni a járművezetőnek.

(16.20)

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő javaslat ezután a közérdeklődésre okot adó rendelkezésen túlmenően szól a víziközlekedési törvény módosításáról is, amely elsősorban jogharmonizációs kötelezettséget teljesít, célja a termékbiztonság erősítése a kedvtelési célú vízi járművekre, motoros vízi sporteszközökre és tengerészeti felszerelésekre vonatkozó szabályozás módosítása útján. Végezetül a törvényjavaslatban szereplő, a közúti árutovábbítási szerződéssel kapcsolatos rendelkezések célja a jelenleg hiányzó törvényi szintű általános szabályok megalkotása és megállapítása.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy a T/10529. számú törvényjavaslatot megvitatni és a jogellenes személyszállítási tevékenységek működésének akadályozására irányuló kormányzati törekvéseinket támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket, elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A fuvarozói piacot érintő fontos, hosszú és nemegyszer éles vitát kiváltó, érdekelmezt is megmozgató problémával állunk szemben. Az előtűnk fekvő javaslat reményeink szerint egy jelentős mérföldkő lesz ennek a problémának a megoldásában. A kérdés nemcsak a két ellenérdekeltektől a közúti közlekedési oldal között vált ki feszültséget, de a

társadalmat is megosztja, hiszen értelemszerűen vannak, akik a hagyományos és garantált minőséget nyújtó taxiszolgáltatást választják szívesebben, de fejlődő világunkban és a modern technológiák elterjedésének idején sokan, jellemzően a fiatalabb generációk inkább az olcsóbb és a rugalmasabb alkalmazáson keresztül megrendelhető személyszállítási szolgáltatást preferálják.

Mindkettőnek vannak pozitív és vannak negatív megítélései. Ezzel valójában nincs is semmilyen gond, hiszen minden fogyasztónak jogában áll eldöntenie azt, hogy kinek a szolgáltatását és azt milyen színvonalon kívánja igénybe venni. Erről szól a piacgazdaság. Azonban felmerül három nagyon jelentős kérdéscsoport. Az első a fogyasztóvédelmet érinti, a második a közlekedésbiztonságot, ezen belül az igénybevevő biztonságát, a harmadik pedig szabályozási szempontból a szankcionálhatóságot.

Az első kérdés tehát az, hogy fogyasztóként megfelelő minőségi garanciákat tud-e nyújtani számunkra az okostelefonokról rendelhető Uber-szolgáltatás. Tudunk-e bárhol hivatalos panaszt tenni, és a hatóságok fel tudnak-e lépni érdemben a szolgáltatóval szemben, ha bármilyen fogyasztói sérelem ér bennünket a szolgáltatás használata során.

Egy további szempont, ami véleményem szerint az egyik legfontosabb is egyben, az a közlekedésbiztonság és a szolgáltatást igénybe vevők biztonsága, testi épsége. Felmerül ugyanis a kérdés, hogy milyen műszaki paraméterek mellett szállítják utasaikat azok a magánszemélyek, akik sem vállalkozói engedéllyel nem rendelkeznek erre a tevékenységre, sem a vezetési tapasztalatuk nem ismert, illetve feltételzetően a taxikra előírt szigorú, gépjárművekkel kapcsolatos paramétereket sem feltétlenül tudják teljesíteni. Elég például, ha csak a kötelező klímára, az autó maximális életkorára vagy annak kivitelére, típusára gondolok, mint meglévő előírásokra.

Itt természetesen nem arra kell gondolni, hogy az Uber-sofőrök kizárólag teljesen új luxusautókkal végezhetik ezt a tevékenységet, de azt gondolom, hogy az mindenki számára világos, hogy egy olyan gépjármű, ami az üzletszerű munkavégzés miatt napi szinten vesz részt a közlekedésben, ott jelentősen más állagromlással kell számolni, és szigorú műszaki követelményeket kell megkövetelni a közlekedés valamennyi résztvevője érdekében, beleértve ebbe a szolgáltatás keretein belül szállított utasokat.

Például azt is el kell kerülni, hogy egy fuvarozó szolgáltatást végző vállalkozás azért kerüljön versenyelőnybe, mert olyan speciálisan megalkotott nemzetközi háttere, sztenderdjei és filozófiája van, amelynek a segítségével másként, megengedőbben tudja értelmezni az elvileg rá is vonatkozó hazai szabályozást. Ezért fontos, hogy mérlegeljük ezeket a szempontokat, ezen belül a szankcionálhatóság lehetőségét.

Most pedig engedjék meg, hogy röviden ismertessem a törvényjavaslat fontosabb rendelkezéseit. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. számú törvény módosítása kimondja, hogy amennyiben a jogellenesen működő diszpécserzol-

gálat a korábbi szankció, bírság ellenére sem szünteti meg a jogellenes állapotot, a közlekedési hatóság elrendelheti a jogellenesen működő diszpécserszolgáltatás ideiglenes hozzáférhetetlenné tételét. A rendelkezés így lehetővé teszi az ilyen szolgáltatások működését biztosító mobilalkalmazások, valamint az ahhoz közvetlenül kapcsolódó, az alkalmazás használatát, regisztrációt és a többi bemutató honlapok elérhetetlenné tételét, vagyis blokkolását. A hozzáférhetetlenné tétel ideiglenes, 365 napig tart. Ha a szolgáltató időközben teljesíti a jogszabályi feltételeket, a hozzáférhetetlenné tétel megszüntetéséről a fővárosi és megyei kormányhivatal dönt. A hozzáférhetetlenné tétel megvalósításáról a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gondoskodik. A személygépkocsival engedély nélkül végzett közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt személygépkocsit a vonatkozó kormányrendelet értelmében ideiglenesen, első alkalommal hat hónapra, ismételt szabályszegés esetén legfeljebb három évre ki lehet vonni a forgalomból.

A közúti közlekedés előéleti pontrendszeréről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény is módosul. A közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés esetén az elrendelhető pontok száma 9 pontra emelkedik. Ez megalapozza azt, hogy az engedély nélkül, személygépkocsival végzett közúti közlekedési szolgáltatás esetén a járművezetőnek a közúti közlekedési előéleti pontrendszerben 9 büntetőpont jár. Tekintettel arra, hogy ismételt elkövetés esetén a járművezető újabb 9 ponttal sújtható, így ez automatikusan a vezetői engedélyének a visszavonásához vezet. Ugyanis, ha a járművezető nyilvántartott pontjainak száma elérte vagy meghaladta a 18-at, akkor a közlekedési igazgatási hatóság a járművezető vezetői engedélyét határozattal nyolc napon belül visszavonja hat hónapos időtartamra.

Az utánpótlás kötelező esetei, ahol kikerül a közigazgatási bírság miatt megállapított 9 pont miatti visszavonás esete: nem kell utánpótlásra részt vennie a járművezetőnek, ha vezetői engedélyét az eljáró hatóság kizárólag a közigazgatási bírsággal sújtandó jogsértéshez tartozó 9 pont megállapítására alapozottan vontatta vissza. A járművezető nyilvántartott pontjainak száma az utánpótlásra való önkéntes részvétellel csak a közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés miatt rendelt 9 pont feletti pontok tekintetében csökkenthető.

A törvénymódosításban szerepel a vízi közlekedésről és a közúti közlekedésről szóló törvény bizonyos módosítása. A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása kimondja, hogy a kedvtelési célú vízi jármű mellett motoros vízi sporteszközt, tovább a tengerészeti felszerelést is csak a megfelelés tanúsításával lehet kereskedelmi forgalomba hozni.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása szerint az új közúti árutovábbítási szerződésekről szóló kormányrendelet a közúti árutovábbítási szerződésekre vonatkozó rendelkezéseket állapítaná meg a vonatkozó kormányrendelet felhatalmazása alapján. Ez a felhatalmazó rendelkezés olyan tárgykör végrehajtási rendeleti szabályozására ad felhatalma-

zást, amely tárgykört maga a közúti közlekedésről szóló törvény nem szabályozza, így a tervezet eredeti szabályozást valósítana meg. Ezzel összefüggésben szükséges a jelenleg hiányzó, törvényi szintű általános szabályok megállapítása.

(16.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve a fuvarozás kérdésköréhez, a törvény nem tesz mást, mint érvényesíti az egyenlő felek között történő fair verseny elvét, emellett pedig egyértelművé teszi, hogy egy adott tevékenységre vonatkozóan hazai jogszabály esetében nincs, mert nem is lehet értelmezési és mérlegelési mozgástér. Ez logikus álláspont az állam részéről, hiszen ha ezt hagyná, saját létének egyik legitím alapja, a jogérvényesítő képessége kérdőjeleződne meg. Ezek tehát a javaslatot alátámasztó elvi alapok.

Mindazonáltal a fenti elv rögzítése nem hitelteleníti aényt, hogy maga az Uber - vagy a hozzá hasonló elven működő szolgáltatások - mint szolgáltatás versenytársait megelőzheti mind mentalitásban, mind átláthatóságban, mind az utasokhoz való hozzáállásban, mind a technológiai fejlettségben. Ha valaki letölti az Uber-alkalmazást és megadja a bankkártyaadatát, kényelmesen, kevesebb stressztől övezve utazhat, mint ha ugyanezt esetleg taxival tenné. Az utas online jelentkezik be a rendszerbe, ahol rögtön beazonosítható a helyzete, és miután megrendeli az autót, automatikusan a hozzá térben legközelebb eső jármű fog hozzá megérkezni. És így tovább, rengeteg olyan jó szempontja van az online rendszernek, amit, úgy gondolom, értékelni kellene.

Ebben, amit fentebb elmondottan, természetesen semmi jogszabályellenes nincs, és felvetődhet az emberben, hogy a hazai fuvarozó vállalatoknak ki tiltotta meg, hogy hasonlóan korszerű, versenyképes, a XXI. századi igényeknek megfelelő szolgáltatási színvonalat fejlesszenek. Erre volt lehetőségük, miután a kilométerár a 2013-as szabályozás értelmében érezhetően magasabb lett, így lehetőség lett volna a szolgáltatási színvonal fejlesztésére. Bizonyára történt is elmozdulás ebben, az autó minőségében, prémiumkategóriákban elsősorban.

De sok más szempontból továbbra is tapasztalniuk kellett az utasoknak, hogy olykor nem elérhető a diszpécser szolgálat, nem lehet gyorsan autót leinteni, nem lehet biztos az ember abban, hogy a lehető legrövidebb útvonalon fog haladni az autó, hiszen senki sem ellenőrzi. A fizetés sem ment sok esetben zökkenőmentesen, az egyébként kötelezően biztosítandó bankkártyaterminálról sokszor az út végén derül ki, hogy az nem működik, kész helyzet elé állítva a készpénzzel momentán nem rendelkező utast, és így tovább; sok érv mondható egyik mellett, másik ellen.

Nem helytálló az az érvelés, amely arról szól, hogy az Uber elszívó hatása csak annak a hazai adó-, munkaügyi és fuvarozásra vonatkozó jogszabályokat kreatívan értelmező magatartásából fakad. Lehet,

hogy ebből is, de legalább ennyire abból, hogy megértette a XXI. századi ember és főleg a fiatalok azon igényét, hogy az utas legyen az első, az utas a lehető leggyorsabban elérje a kívánt célt, végül az utas biztos lehessen abban, hogy az autóban biztonságban van, mert nem kizárólag a sofőr személyén és szeszélyén múlik sem az útvonal, sem a végösszeg.

A fentiekre tekintettel innen is bátorítjuk a taxistársaságokat, hogy az eddiginél nagyobb energiákat és erőforrásokat mozgósítsanak annak érdekében, hogy az Uber-kérdés azért váljon okafogyottá, mert már nem nyújt egyedi szolgáltatást. Hosszú távon minden szereplőnek tisztában kell lennie azzal, hogy az emberek azt a szolgáltatást fogják választani, amely az újdonságokra nyitottabb, színvonalasabb, utasbarátabb, korrektebb, és amelyben nyoma sincs sem korrupciónak, sem nyereszkeskedésnek vagy éppen sértődöttségnek.

Őszintén reménykedem abban, hogy miután a szabályozási, ellenőrzési, szankcionálási kérdéseket sikerül tisztázni ezzel a törvénnyel és más ezt követő jogszabályváltozással, elindulhat a fuvarozási piac radikális és az innovációra az eddiginél jóval nyitottabb reneszánsza. Ha önök is erre törekednek, kérem, szavazzák meg a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen elmentmondásos vezérszónoki felszólalást hallhattunk a Fidesz vezérszónoka, László Tamás képviselőtársam részéről, mert tulajdonképpen elég hosszadalmasan és részletesen kifejtette, hogy milyen problémákat vet fel ez az egész konfliktus, ami jellemzi napjainkat a személyszállítással kapcsolatban. Elmondta azt, hogy a taxistársadalomnak sem jó ez a jelenlegi helyzet, hiszen egy olyan túlságosan is szabályozott keretben kell működniük, ami megdrágítja nyilván az ő szolgáltatásaikat, miközben van egy alternatív lehetőség, egy közösségi szolgáltatás, ahol viszont vannak olyan problémák, mint a biztonság, mint a fizetési feltételek, mint a fogyasztóvédelem, ami megoldásért kiált.

Ehhez képest viszont ez a törvényjavaslat arról szól, hogy a kormány nem akar szöszmötölni ezzel a szabályozással meg ezeknek a problémáknak a megoldásával, hanem egyszerűen betiltja az Uber szolgáltatásait, hiszen olyan jogszabályi rendelkezéseket hoz, amely alapján nyilván minden sofőr háromszor meg fogja gondolni, hogy egy ilyen közösségi szolgáltatásban szolgáltatóként részt vegyen, hiszen ha igazolattják és megállapítják, hogy ő engedély nélkül vett részt ebben a szolgáltatásban, vagy aki hasonló autómegosztásos szolgáltatásban vesz részt, akkor azonnal 9 pontos büntetést kap, tehát 9 ponttal nő a büntetőpontjainak a száma.

Ezenkívül meg a javaslat azt is előírja, hogy aki engedély nélkül diszpécser szolgáltatást végez, akkor annak a weblapját blokkolni lehet egy évre. Ez a weblapblokkolás nagyon szimpatikus a kormány számára, ezt láthattuk már más jogszabálytervezettel kapcsolatban is, és én nagyon nem örülök neki, hogy elkezd a törvényalkotásban egy ilyen szankció megjelenni, hogy ha valami nem tetszik a kormánynak és éppen így kívánja megoldani, hogy betiltja, ellehetetleníti, és amúgy pedig blokkol egy internetes weboldalt, ezt én nem tartom egy jó megoldásnak.

Az a szolgáltatás, amiről beszélünk, az úgynevezett sharing economy része, egy együttműködés-, megosztásalapú gazdaságnak a része, aminek rengeteg előnye van, ahogy képviselőtársam is elmondta már. Leginkább a fiatal generáció használja; a mai modern világban, azt gondolom, több gazdaság inkább húzóágazatként tekint ezekre a gazdasági megoldásokra, hogy ezek megosztáson alapulnak, kihasználatlan kapacitásokra épülnek, a kereslet-kínálat azonnal találkozni tud, informatikai, technológiai megoldásokon keresztül érhető el. Fontos eleme benne szereplő kölcsönös értékelés, ami e rendszerek minőségbiztosításának az egyik alapja, bizalmi jellegű, közösségi élményt is nyújthat, és fenntarthatósági szempontokat is figyelembe vesz.

Ettől függetlenül valóban felmerülnek olyan problémák, amelyeket szabályozással meg lehetne és meg is kellene oldani, erre a szakértők többféle javaslatot fogalmaznak meg. Lehet helyben való korlátozás, lehet időben való korlátozása az ilyen szolgáltatásnak, lehet a szolgáltatásnyújtók eltérő szabályozása az alapján, hogy alkalmasságuk vagy üzletszerűen végzik ezt a tevékenységet. Lehet olyan megoldás, hogy a hagyományos iparági szereplőkre vonatkozó szabályok egy részének a sharing economy cégekre való alkalmazása történik meg, mint például Londonban vagy Kaliforniában, ahol a taxisokhoz hasonló engedéllyel kell rendelkezni az Uber-sofőröknek. Lehet egyéni megállapodás a résztvevőkkel, az adókat a szolgáltatásnyújtók helyett közvetlenül maga a platformbiztosító fizetné be, tehát ez adózási problémák megoldására lehet egy szabályozás, lehet előírni kötelező adatszolgáltatást, és sorolhatnám. Nyilván próbálok valami tippet adni, nem a sajátjaimat, hanem szakértők írták le, amivel lehetne szabályozni ezt a szolgáltatásfajtát, mert látható az, hogy így, ebben a formában a szabályozatlanság miatt nem feltétlenül jó sem a felhasználóknak, sem a taxisoknak, és mi leginkább a felhasználók oldalán állunk.

(16.40)

De az, hogy ezekre a problémákra megoldásként egyszerűen betiltjuk, ellehetetlenítjük és blokkoljuk a weboldalt, ez elfogadhatatlan. Ez nem megoldás. Ez meg akarja spórolni. Nem tudom, ennyire el vannak foglalva a minisztériumokban a saját ügyes-bajos dolgaikkal? Sajnos látjuk, hogy igen, leginkább azokkal vannak elfoglalva. De nincs egy olyan kodifikációs

csoport, amely külföldi példák, megoldások alapján tudna egy normális szabályozást idehozni, amelyet azután a pártok egyetértésével, a szereplők bevonásával, az ő egyetértésükkel el lehetne fogadni? Észtországban idén tavasszal nyújtottak be törvényjavaslatot, amely elsőként szabályozza a közösségi utazásmegosztást. Lehet, hogy azt is érdemes lenne tanulmányozni. Londonban is, ahogy már említettem, van erre szabályozás. Sőt, a Magyar Taxisok Szakszervezete is kiemelte állásfoglalásában, hogy nem az Uber az ellenfél, hanem az értelmetlen joghézagokban szenvedő hatályos szabályozás. Ezeket kellene változtatni, nem pedig a versenytársakat betiltani.

Azzal, azt gondolom, maximálisan egyet lehet érteni, hogy a jelenleg hatályos szabályozás alkalmatlan a probléma kezelésére, és változtatni kellene ezen. De nem úgy, hogy ezt a szolgáltatást betiltja a parlament. Ráadásul a technika fejlődik, rohamosan fejlődik, és a technikai fejlődést és annak hétköznapi hatásait tiltással soha nem lehet hatékonyan megállítani.

Éppen ezért az MSZP frakciójának az az álláspontja a felhasználók pártján állva, hogy rossz a szabályozás. Ez a szabályozás is rossz, amely előttünk van. Nem jó a taxisoknak, nem jó a felhasználóknak, nem jó az Uber-sofőröknek, akik ebben a szolgáltatásban részt vesznek. Időt kellene szánni rá, és ahogy említettem, hatástanulmányokkal, konzultációval meg lehetne alkotni egy olyan szabályozási keretet, amelyben ez a szolgáltatás sem lehetetlenül el, és a taxisoknak is megfelelő az a szabályozási környezet. Éppen ezért nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, egy sok szempontból furcsa javaslat van az Országgyűlés előtt, és jómagam is figyelemmel végighallgattam László Tamást, a Fidesz vezérszónokát. Én is arra a következtetésre jutottam, hogy tulajdonképpen nem is nagyon értem, önként látják-e, tudják-e, hogy mit szeretnének elérni. A vezérszónoki felszólalásának egy jó része ugyanis tulajdonképpen a hasonló szolgáltatásokat és az Ubert dicsérte, illetve az ezt igénybe vevő felhasználók szempontjából méltatta, hogy milyen jó, hogy kiszámítható módon, mármint anyagilag kiszámítható módon, egy telefonos applikáció segítségével, a bankkártyáról levonva lehet ezt megvalósítani, illetve sok esetben, talán ez is elhangzott, olyanok is igénybe veszik, akik korábban a taxisszolgáltatásokat nem. Emellett nyilván ami az adóügyi kérdéseket illeti, azoknak is megvolt az igazsága sok szempontból.

De a megoldást, amely előttünk fekszik, én sem tartom tökéletesnek, és engedjék meg, hogy részletesen is kifejtsem, miért nem jó, amit elfogadni tervez-

nek. Egyébként előrebozsátom, hogy tartózkodni fogunk a szavazáson, mert értjük azokat a megfontolásokat, amelyek a betérjesztett javaslat mögött meghúzódnak, de ez egy rossz válasz. Úgy gondolom, ebben egyetérthetnek Tóth Bertalannal, hogy ha a jövőben tervezik a szabályozás átalakítását, akkor ezt meg kellett volna tenni, vagy SOS módon kiadni valamelyik minisztériumnak, vagy adott esetben őszre behozni a javaslatot, ha ez lehetséges, bár ismerve a minisztériumi kapacitásokat, és ismerve, hogy a probléma nem most merült fel, szerintem talán korábban is lehetett volna kezelni.

De ahhoz, hogy teljes mértékben megérthessük a problémát, engedjék meg, hogy kicsit visszaugorjak az időben, és elmondjam, hogy mi az, ami történt, mi az, ami előzménye, a taxistársadalom, illetve a taxival utazók életét meghatározó mely folyamatok játszódtak le Budapesten és az országos törvényhozásban.

Tudvalevő, hogy országszerte megközelítőleg 7500 taxisvállalkozásról beszélünk, Budapesten nagyjából 4000 található. Ezért Budapest egyébként is központi szerepet kapott. A Fővárosi Önkormányzat már 2013 őszén megalkotta a saját rendeletét a taxipiac szabályozására, de egyébként előtte is már sok vita volt arról, hogy jó-e a korábbi szabályozás vagy nem, emelni kell-e a díjat, vagy hogyan lehet fix árat bevezetni, hogyan nem. Azt is el kell mondanom, hogy nagyon sok különböző érvet, ellenérvet hallhattunk azzal kapcsolatban is, hogy egyáltalán az autók kritériumrendszere, az autók színe, a különböző felülvizsgálatok, amelyeket elvártak a taxisofőröktől, indokoltan lettek-e bevezetve néhány éve. Azt kellett látni, hogy a taxisoknak egy java része annak reményében, hogy a szabályozás mindenkivel szemben élni fog, első körben még el is fogadta ezt, és a pluszkiadásokat is vállalta.

Utána azonban azt kellett látni, hogy nem érezték ennek előnyös hatását. Ha önök is beszéltek taxissal, akár taxisszervezeti, -szakszervezeti vezetőikkel, akár egyszerű taxisofőrökkel - az „egyszerűt” úgy értem, hogy akik nem szakszervezeti vagy cégvezetők, hanem a mindennapokban vezetik is a gépjárműveket -, és legfőképpen azokkal, akik ott vannak a fronton és ellátják ezt a szolgáltatást, hallhatták, hogy ők úgy érezték, bár változtak a szabályok, mégsem minden elemében volt érezhető náluk ennek az előnyös hatása.

Ez a fix díj, amitől sokan sokat vártak, kevesebb utast is hozott, és azt kell mondanom, hogy a jövedelmi viszonyokhoz képest Budapesten sajnálatos módon drága a taxizás. Drága taxizni, és amikor bejönnek az új alkalmazások, akár egy Uber-szolgáltatás, akár a sofőrszolgálat, lehetne gondolni ezekre is, nagyon sokan alternatívaként tekintenek rájuk... És egy másik faktorról sem szabad elfeledkezni: amikor egy iksz összeget kifizetünk a taxisofőrnek, gondolni kell rá, hogy annak csak egy része marad nála, levonva azokat a járulékokat, amelyeket ő fizet, levonva a különböző taxiscégeknek, diszpécser-szolgálatoknak, nevezzük akárhogy őket, kifizetett összegeket, tehát nagyon sokat levesznek ebből

az összegből. A fuvarszervezőknél maradt a megemelt díj egy jó része. Arról nem is beszélve, és ezt az Országgyűlésben is többször elmondtuk, hogy sajnos nem sikerült kiszűrni a köznapi nyelven taxishiénának nevezhető társadalmi réteget, amely a legnagyobb károkat okozta mindenkinek. Utasnak is, a turizmusból dolgozóknak is, a turistáknak is és egyébként a taxistársadalomnak is.

Azt várták a taxisok, amikor bejött az új szabályozás Budapesten, illetve amikor tavaly az új kormányrendelet is hatályba lépett, hogy talán akkor a renitensekre, a szabályszegőkre nagyobb szigorral fog lesújtani a törvény. Ez sajnos nem történt meg, és ennek több vetülete van. Megint csak a taxisoktól hallhattuk, hallottam én is, hogy a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérnél, a vasúti pályaudvaroknál, a nagy hoteleknél olyan taxishiénák vannak még mindig jelen, akik sokszor semmilyen taxiszolgáltatás végzésére jogosító engedéllyel nem rendelkeznek, vagy ha rendelkeznek, nem úgy számláznak, ahogy kellene.

Tudom, hogy a felszámolása ennek bonyolult kérdés, mert a Fővárosi Önkormányzat különböző szervei sem látták el kellőképpen a feladatukat, illetve sok esetben a saját testi épségüket féltve nem merték az ellenőrzéseket megtenni. Azt láthattuk, hogy a NAV sem lépett fel kellő szigorral, és bizonyos esetekben, akár a Liszt Ferenc repülőtéren tapasztalható ügyekben a rendőrségnek kellett volna fellépni. Jómagam is több írásbeli kérdést tettem fel, illetve egyéb parlamenti műfajokban fordultam a Belügyminisztériumhoz, hogy lépjenek fel. Videók kerültek fel az internetre arról, amikor például egy anyát és gyermekét körbeveszik a taxishiénák, és csak akkor léptek arrébb, illetve vették szerényebbre a figurát, ha szabad ilyen pestiesen fogalmazni, amikor látták, hogy videofelvétel készül. Utána a Belügyminisztérium tulajdonképpen széttárta a karját, hogy ők nem tudnak mit csinálni a repülőtéren, a biztonsági szolgálathoz tartozik, nekik kell megoldani, de a repülőtéri biztonsági szolgálatot sem láttuk egyébként fellépni. Tehát egymáshoz dobálták a kérdést és annak megoldását.

(16.50)

Nyilván nemcsak a magyar állampolgárokról, hanem a turistákról is beszélünk, akik aztán végképp kiszolgáltatottak annak, hogy a nyakukban igazolványnak látszó különböző biléttel odalépnek taxiszolgáltatást ígérve hivatalos taxisofőrnek látszó egyének, és tulajdonképpen bármit megtehetnek velük. Sok esetben egyébként azt is elmondták a taxisofőrök, hogy amikor egy ellenőrzés volt, érdekes módon előre megtudták, amikor mondjuk, esetleg a hatóságok le is akartak sújtani, hogy a Nyugati pályaudvarnál lesz egy ilyen ellenőrzés. Ezt így nem lehet! Ezeket az embereket már rég ki kellett volna szűrni, bizonyos esetekben akár hívásra is kellett volna tenni, de az a minimum, hogy a gépjárművéket el kellett volna venni. Egyébként azt a szigort, amivel

önök most fellépnek, a taxishiénákkal szemben elvártuk volna.

Továbbrendülve erre a mostani problémára, azért azt látni kell, hogy valóban ez a konstrukció a feketegazdaság táptalajának ígérkezik ebben a formában. Ezt meg kell szüntetni, ezzel egyetértünk. Az nem járja, hogy valakik teljesítik a szabályokat, van egy taxisofőr, aki befizeti maga után a járulékot, a gépjármű különböző kritériumrendszerének megfelelő, hozzáteszem, sok esetben a különböző állami szervek vagy akár a főváros részéről is lehúzásgyanús esetekre panaszkodtak a taxisok, hogy több tízezer forintot ki kell fizetni azért, hogy évente elvigyék a taxit és ránézzenek, hogy jó helyen van a matrica, vagy nem, és ezt egyébként nem kellő kapacitással végzik a szervek. Ezen is változtatni kellene, hogy ne egy fejőstehénnek nézzék a taxisokat a különböző állami szervek. Viszont a modern technikáktól, a megújulástól sem kellene elzárkózni.

A Jobbik XXI. századi pártként abba a hibába se szeretne esni, hogy egyrészt egyetértünk, hogy ki kell fehériteni ezt a szegmenst is, de egy modern kori luddizmusként nem szeretnénk lesújtani mindent, ami új. Akkor tulajdonképpen visszamehetnénk abba az időszakba is, amikor régen a konfliktusokkal, lovas kocsival utast szállítókról, hosszú cikkek jelentek meg az interneten... - annak idején a gépi személyszállítás ellen, a taxik ellen ugyanez vagy egy hasonló vita már kibontakozott Budapesten, jó pár évtizeddel ezelőtt, a második világháború előtt, és ezekre a kérdésekre, úgy tűnik, választ kell adni.

Azt is el kell mondjam önöknek, hogy mi alapvetően a taxisofőrök és a felhasználók oldalán állunk. Másodlagos szempont a nagy taxiscégek, a fuvarszervezők, illetve akár az Ubernek mint cégnek az érdeke. Ezt a két csoportot kell megfelelő módon kiszolgálni. Egy másik szempont, és pozitív nyugati példák is vannak erre, hogy le lehetne ülni akár a cég vezetőivel is. Bár tudom - és erre egyébként Észtországban is példa volt -, hogy sokszor nehéz, mert az a kft., ami hasonló néven van bejegyezve, elhárít minden felelősséget magától, hogy se a sofőrökkel, se az emberekkel neki nincs kapcsolata, viszont a hirdetések, ha jól láttam, ő adja fel. Nyilván a csiki-csuki megvan a cég részéről, de azt hiszem, tárgyalóasztalhoz lehetne őket ültetni, és ebben az esetben egy olyan megoldást lehetne találni, amely talán mindkinek jó lenne.

Miért ne lehetne egy olyan kritériumrendszert kidolgozni, amely alapján a rendszerben mindenki jól tud járni, a sofőrök is, akár nemcsak a taxisofőrök, hanem akik mondjuk, egy szabályozott rendszerben be tudnak szállni a személyszállításba, és adóznak, adót fizetnek, egy kritériumrendszernek megfelelnek, akkor ők is tudják ezt a fuvarszolgáltatást nyújtani, illetőleg adott esetben egy taxis is kvázi bedolgozhat az Ubernek vagy más szolgáltatásoknak akár úgy, hogy az egyik fuvar taxiként elviszi, akár úgy, hogy a következőt, ha úgy érzi, hogy nincs egy jobban fizető kuncsaft, akkor egy egyéb applikáción keresztül, akár az Uberen keresztül megteheti, és ezt a szolgáltatást nyújthatja. A taxisoknak is jó lenne

egyébként, ha többet tudnának dolgozni és többet tudnának keresni, mert lehet, hogy napi néhány fuvarnál a sok, egyébként egyenként kisebb végösszegű cech, illetve kiállított számla esetében jobban járnának, hiszen egész nap vagy nagyobb részben mozgásban tudnának lenni, és így a bevételeik is nőnének. Az egy másik dolog, hogy a taxitársaságoknál, a nagy fuvarszervezőknél ez kiesést jelentene. Ahogy mondtam, az ő érdekük teljesen másodlagos, legalábbis nekünk ebben a konstellációban.

Pont az észteknél lehetett azt is látni, felhívnam rá a figyelmet, hogy ott meg tudtak abban állapodni, hogy teljes hozzáférést enged az Uber és a hasonló szolgáltatások az ottani adóhatóságnak és az állami szerveknek, és le tudják ellenőrizni, hogy ki mennyi fuvar teljesített. Hozzáteszem, ehhez képest már csak egy következő lépés, hogy az a 20 százalék, ami jutalékként valóban kimegy az országból az Uber központja felé, ezt milyen módon lehet adóztatás alá venni. Ez nyilván már egy következő kérdés, mert ha a szolgáltatásnyújtás és a sofőrök megadóztatásra kerülnének Magyarországon, akkor már előre tudnánk lépni ebben az esetben. Úgy gondolom, hogy ez egy alaposabb átgondolást, alaposabb előkészítést igényelt volna.

Úgy látom, önök azon túl, hogy László Tamás egyébként paradox módon nagyon helyesen néhány pozitív dolgot is kiemelt a modern kor vívmányaiból, de nem látják azt, hogy ezt valamilyen módon úgy kellene szintetizálni, hogy a magyar állam is jól járjon, a magyar taxisok se érezzék úgy, hogy becsapva vannak. De azt kell mondjam, a fix tarifát lehet, hogy újra kellene gondolni. Újra kellene gondolni, mert a fix tarifával tulajdonképpen a verseny is megszűnt. Egyébként egy magasabb minőségű taxiszolgáltatás a jelenlegi rendszerben, mondjuk egy komolyabb gépjárművel nyújtott szolgáltatás, amiért lehet, hogy az adott ügyfelek, utasok is egy komolyabb összeget kifizetnének... - illetve lehet, hogy nagyon sokan, ha nem is egy komfort nélküli, de egy kisebb gépjárműbe is, ami egyébként jó műszaki állapotban van, beülnének és taxiszolgáltatásként igénybe vennék. Azt kell látnunk, hogy a gyakorlatban a fix tarifát megbukottnak látom. Lehet, hogy ezt is újra kellene gondolni, de jobb lett volna, ha ezt az egészet csomagban önök átgondolják és az egyéb problémákkal együtt hozzák ide.

Így, ebben a formában, bár egyet tudunk érteni nagyon sok problémafelvetéssel, de csak tartózkodni tudunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP-képviselőcsoport vezérszónoka. Őné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat azt jelzi, hogy a kormány képtelen arra, hogy felfogja a mai világot és

hatékonyan az ország érdekében reagáljon. Nem a taxisok monopóliumának védelmére van szükség, hanem egy olyan, akár az ést mintát alapul vevő szabályozásra, amely kikényszeríti az Uber adózását, de kihasználja annak innovációs és társadalmi hasznát. Kevesebb mint két éve jelent meg Magyarországon a közösségi közlekedésnek az a formája, ami korábban a világ nagy részét már megosztotta. Nem Magyarország az egyetlen olyan ország, ahol taxistüntetések és kormányzati intézkedések követték az Uber térnyerését. Viszont azt mindenképpen figyelembe kell venni, hogy az indulás óta az említett cég is rengeteg változáson ment át, és rájött, hogy ha a szabályozásoknak megfelelően működik, akkor is sikeres maradhat.

A közösségi közlekedés nem egy új találmány. Hazánkban már lassan tíz éve működik a telekocsi-szolgáltatás. Ennek előnyeit minden bizonnyal mindenki ismeri, de ennek a működése mégsem generált olyan lincshangulatot a Volán-társaságoknál vagy a MÁV-nál, mint ezt az Uber megjelenése tette. A 2009-ben alapított amerikai cég megjelenésére azonban az NFM szinte azonnal reagált. A közlemény szerint meg kell felelni a személyszállítási tevékenységre előírt jogszabályi követelményeknek, illetve ez az új szolgáltatás nem veszélyeztetheti a közbiztonságot és a gazdaság kifehérítésének a céljait. Az Uber igen népszerű Magyarországon. Több mint százezer ember próbálta már ki, és ez a szám egyre terjed, nem csak a fiatalok körében. A használók nagy része sosem járt korábban taxival, azaz a két piac csak részben fedi egymást, de semmiképpen nem olyan mértékben, hogy teljes mértékben be kelljen szüntetni. Lázár János miniszter úr is elmondta egy korábbi kormányinfóján, amikor kirobbant az első nagyobb Uber-botrány, hogy fiatal kollégái közül rengetegen használják ezt az alkalmazást és járnak vele dolgozni.

(17.00)

Azt érdemes látni, hogy a szabálykövetés biztosítása érdekében az Uber már sok lépést tett Magyarországon. A platformot használó sofőröknek érvényes vállalkozói adószámmal, törzsadattal és közösségi adószámmal is rendelkezniük kell. Ez a szabályozás minden egyes sofőrre vonatkozik, aki ennek az előírásnak nem felel meg, az nem vállalhat fuvarokat, mert enélkül nem működik az applikációban ez a funkció.

Ami a gazdaság kifehérítését illeti: tréfás dolog, hogy a kormány a taxizás védelmében hozza fel, ahol a mai napig készpénzben zajlik a forgalom nagy része, és lehetséges az adóeltitkolás, szemben az Uberrel, ahol nincs készpénzforgalom, tehát elvben minden nyomon követhető. Minden egyes utazást követően elektronikus számla készül az utas számára a fuvar végző vállalkozó nevében. A számla tartalmilag és alakilag a NAV iránymutatása alapján kerül kialakításra. Ha nincs készpénzforgalom, akkor az összes tranzakció nyomon követhető. Emellett a

rendszer által minden lezárt út után kiküldött számla miatt semmiképp nem beszélhetünk arról, hogy ez rossz hatással lenne a gazdaság fehéritésére.

Korábban, amikor az Uber elkezdett működni Magyarországon, és még nem volt kiforrva ennek szabályozása, többen éltek a kiskapus lehetőségekkel, ami mára szintén bezárult. Kezdetekben is csak kártyás fizetéssel működött az applikáció, de ebből nem derült ki, hogy a sofőr ebből milyen arányban, milyen mértékben részesül. Ilyen szempontból ez azért volt hátrányos, mert a sofőr bármilyen külföldi számlaszámot megadhatott, amit az adóhatóság nem tudott lenyomozni, ezért így az adó befizetését is el tudta kerülni.

Ennek kiküszöbölése érdekében született meg az a döntés, hogy a sofőrök bevételeiket magyarországi bankszámlájukra történő átutalással kapják meg. Ezzel a külföldi bankszámlával való visszaélés lehetősége is megszűnt. Jelenleg ki lehet jelenteni, hogy az Uber rendszerében történt tranzakciók száz százalékosan átláthatóak és nyomon követhetőek. Az adózási és fizetési szabályokon kívül természetesen minden sofőrnek rendelkeznie kell személygépkocsis személyszállító engedéllyel, kiváló állapotú járművel, illetve megfelelő műszaki vizsgával.

Ami a gazdasági és munkaerőpiaci hatásokat illeti, jelenleg az Uber 1200-2000 magyar embernek nyújt rugalmas bevételi lehetőséget. A fő előnye a sofőrök szerint a rugalmasság. A hátránya nyilvánvaló, sem az Uber-sofőrök, sem a díj 20 százalékát beszedő vállalkozás nem adózik megfelelő mértékben, úgy, ahogy egyéb magyar vállalkozások, és gyengébb az érdekképviselet is, ami a munkavállalói jogokat biztosítaná, a megfelelő pihenőidő, a társadalombiztosítás és egyéb feltételek meglétéről gondoskodna. Erre azonban kínálkozik jó megoldás, az ést példa. Ott az Uber az adóhivatallal együtt- hangsúlyozom, együtt - készíti az új szabályozási és adózási rendszert. Kötelező adatszolgáltatás és a hazaiakkal megfelelő adózás, ezt kell és lehet elérni. Az is igaz, hogy Észtországban - szemben a magyar valósággal - nem ellenségnek tekintik a vállalkozót és a megélni akaró embert, hanem partnernek.

Az LMP szerint rég eljött az alternatív megoldások ideje. A taxitörvény óta egy átlagember szemével ma a pesti taxi drága. Volna igény okosabb megoldásokra. Amikor az emberek egyesével ülnek az autójukban, zsebükben ott az okostelefon és egyre nyitottabbak mindenféle közösségi kezdeményezésekre, ami ráadásul a dugókat is csökkenti, akkor ezt kihasználni kell, nem pedig betiltani. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most, mivel független képviselők felszólalásra nem jelentkeztek, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, aki viszont írásban jelezte felszólalási szándékát. Ön a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy igen fontos törvényjavaslat

során elmondhatjuk, hogy érdemi vita nem bontakozott ki, hiszen a vezérszónokok elmondták, amit el szerettek volna mondani, gombot igazából senki nem nyomott, ha jól láttam az imént a monitoron, tehát az előbb és az iméntiekben elhangzott nagyon fontos érvekre, felvetésekre, úgy tűnik, senki nem kíván reagálni; esetleg államtitkár úr a szokásos korrekt módján egy zárszóban, de a zárszóra nem áll módunkban reflektálni és olyan korszerű válaszokat adni, amelyeket álláspontom szerint a kormánynak kellene most adnia.

Ez, ami itt előtűnt, van, hogy tiltsunk be valamit, tiltsunk be egy applikációt, a globalizáció által nem túl kedvelt korának közepén, a mai informatikai körülmények között egyszerűen gyermeteg javaslat, gyermeteg ötlet, önöknek ez nem fog sikerülni, nem is tisztességes szabályozás felé vezet mindez, és tényleg most egy olyan higgadt, józan hangra lenne szükség, amely a két erőter között helyezkedik el valahol. Álláspontom szerint ezen van a Jobbik, hiszen nyilvánvaló módon nem lehet egy applikációt a világhálón betiltani a mai világban, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy adóelkerülési módszereket, metódusokat mi a rend pártjaként semmi szín alatt nem támogathatunk. Tehát nyilvánvaló módon olyan megoldásra lenne szükség, amely feloldja ezt az ellentétet és lenne ilyen.

De az az elképesztő folyamat, ami itt kialakult az utóbbi hetekben, talán a kiváló Balogh Gábor publicista írta meg a legjobban, hogy a liberális média egyfajta rögtönítélőszék elé rángatta azokat, akik esetleg kritizálják az Uber rendszerét, és azt, hogy bizonyos adóelkerülési metódusok beépítésével Magyarországon bizony azért a közpénzek tekintetében és a költségvetés bevételi oldala tekintetében is károkat okoz az ilyen működése ennek a rendszernek. A másik oldalon viszont ott van egy egyértelmű szolgáltatási igény, a budapesti és egyáltalán a magyar emberek teherbíró képességéhez képest elképesztően túlárzott taxival szemben. Jelen pillanatban azt látjuk, hogy bizony ez a rendszer így önmagában nem működik. A magyar emberek teherbíró képességéhez képest ez sok.

Azt is látjuk, hogy ha megvizsgáljuk az Uber és a cég történetét, akkor valóban egy új korszak kezdetéről beszélhetünk, hiszen itt olyan társaságról van szó, amely szolgáltatás igénybevétele esetén az ember letölt egy mobiltelefonos applikációt és a legközelebb tartózkodó regisztrált sofőrt kirendelheti az adott címre. Nem kell járműparkot, diszpécserszolgálatot fenntartani. Látszólag nincsen közvetítő sem, de itt a „látszólag”-on van a hangsúly. Hiszen azt látjuk, hogy az Uber minden egyes fuvardíjának 20 százalékát lényegében zsebre teszi, menekülni nem nagyon lehet, hiszen csak bankkártyával történő fizetés lehetséges, mégpedig egyből a cég bankszámlájára. Innen a bankszámláról, a cégéről az összeg 80 százalékát aztán ők osztják vissza a sofőrnek.

Azt is tudjuk, hogy ez a társaság, ez a nemzetközi társaság dollármilliárdokat kaszál csak a közvetítói díjakból évente, viszont annak a több mint 40 országnak a nagy többségében, ahol egyébként műkö-

dik, nem hozott létre helyi bejegyzésű leányvállalatokat, és így minden, az Egyesült Államok területén kívül lebonyolított fuvar árának az egyötöde egy rejtélyes hollandiai céghez fut be. Azt hihetnénk, hogy akkor legalább Hollandiában a közteherviselésben részt vesz ez a társaság, de azt látjuk, hogy még szinte ott sem fizet semmilyen közterhet. Hiszen hogyan működik ez a mechanizmus?

Az amerikai anyacég hozott létre egy leányvállalatot Hollandiában, majd egy egyszeri jelképes összegért eladta neki a szoftver és az ötlet USA-n kívüli használatának jogát. Majd alapítottak egy másik vállalkozást is, amelynek célja a rendszer üzemeltetése és beszédni a közvetítói díjakat. Természetesen nekik már fizetni kell az előbbi cégnek az Uber-applikáció használata után, csak azt is látjuk, hogy az ebből származó bevételeik 99 százalékát - ez után kellene adózni -, az ilyen típusú jogdíjakat mégsem terhelik, a holland törvények értelmében mindez adómentesnek számít.

A kör bezárult, de azt is látjuk, hogy ha egy vállalkozás nyereséges, márpedig itt azért kőkemény nyereségről van szó, akkor a világon mindenhol fizetni kell, kellene utána valamilyen adót. Csak itt az a nagy helyzet, hogy a jogdíjat birtokló cég, az, ami- ben az iménti példákban a befolyt pénz 99 százaléka megjelenik, ennek a székhelye véletlenül olyan helyen van - egyébként Bermudán - ahol a társasági adó kulcsa egész pontosan nulla százalék.

Azt látjuk, hogy egy nagyon jó portfólióelosztással rendelkező nemzetközi szerveződésről, láncolatról van szó, és tökéletesen láthatjuk, hogy ezt a dollármilliárdos üzletet nagyjából úgy szervezték meg, hogy a közteherviselés alól kimaradjon. Ez persze nem menti fel azt az elképesztően rossz magyarországi szabályozást, amelynek következménye, hogy a taxiszolgáltatás mint olyan, túlárzott a magyar emberek teherbíró képességéhez képest, és van egy olyan társadalmi igény, amit ki lehetne és ki is kell elégiteni.

Tehát semmiképpen nem az Uber és hasonló megoldások betiltása a helyes válasz ilyen esetben, hanem egyértelműen az, hogy egyrészt, igen, az említett tárgyalóasztalhoz ülni és olyan adózási környezetet, klímát dolgozni ki, ahol egyébként két- vagy háromféle úton is be lehet vonni a közteherviselésbe az ilyen és hasonló megoldásokat.

(17.10)

Hiszen ha önök betiltják a YouTube-ot, akkor lesz helyette youwatch, teljesen mindegy, mutálódni fog ez a szolgáltatási forma, két nappal később meg fog jelenni más formában, és a koreai típusú beavatkozási módszerek egy idő után el fognak fogyni. Ezek a mai világban nem vezetnek eredményre.

Tehát az egyik megoldási formula az lehet, hogy egy átalányalapú adózás felé indulunk el, tehát adott esetben egy ilyen szolgáltatási ágban részt vevő szolgáltató egy éves fix összeg megfizetése után elkerülheti az adóhatóság vegzatúráját vagy jogos vizsgálá-

tait - ugye, itt árnyalatokról beszélünk, de akárhonnán közelítjük meg, egy átalányalapú adózás sikerre vezet -, vagy pedig egyébként egy ilyen esetben, amikor bankszámlán keresztül viszonylag jól követhető pénzforgalomról beszélünk, egy forgalmi típusú adó bevonása is járható utat képezne. Mind a kettőnek van ugyanakkor egy alapfeltétele, az érintett felek érdekeinek figyelembevétele és a tárgyalóasztalhoz ülés. Az egyszerű betiltás, most nem akarom mondani, hogy minek a megszűrésére emlékezteti az embert, hiszen mutálódni fognak ezek a különböző szolgáltatók, megjelennek új néven, ahol megint csak ez a készpénzforgalom meg fog jelenni vagy adóelkerüléssel, vagy egész egyszerűen feketén, és megint csak nem lesz a költségvetésnek bevétele ebből. Ugyanakkor a XXI. században nem lehet kikerülni a hasonló megoldásokat, és azt is látjuk, hogy itt bizony maguk az Uber munkavállalói, ha annak lehetne őket nevezni, ők is ki vannak szolgáltatva ennek a rendszernek, hiszen igazából nem is munkavállalókról beszélünk - tudtommal semmiféle járulékot nem fizetnek ezen emberek után -, így számukra adott esetben sem munkanélküli-segély, sem táppénz nem jár, és a kiszolgáltatottságuk sokkal nagyobb, mint azt első látásra gondolnánk.

Tehát szokás ezt egy ilyen nagyon modern, egy mobilos applikáción alapuló trendi, rugalmas munkakörként jellemezni, de egyetlen példát emeljünk ki. Amikor Los Angelesben megjelent egy hasonló elven működő konkurens cég, mint az Uber, akkor az Uber egyik napról a másikra a felére csökkentette a viteldíjat, a partnerek pedig erről egy telefonjukra kapott üzenetből értesülhettek. Tehát mennyire kiszámítható az a munkahely, ahol egy ilyesmi megtörténhet azzal az emberrel, aki adott esetben erre teszi fel, ha nem is az életét, de legalábbis a családi kassza biztonságát? Hogy aztán a különbséget miként gazdálkodik ki egy ilyen sms-ben elküldött árcsökkentés után, arra igazából sem Amerikában, sem Hollandiában, sem az említett Bermudán nem gondolt senki. Tehát látszik, hogy ez a rendszer így, hiába létező keresletre alapul, még ezer sebből vérzik.

Azt is látjuk, hogy azzal, hogy a kormány megpróbálja most tulajdonképpen az egész sharing economyt betiltani, vagy pontosabban nem vesz tudomást róla, kapitális hibát követ el. Ennek az évszázadnak az egyik lehetséges és jövőbeni gazdasági húzóágazatáról beszélünk, egy olyan húzóágazatról, ami nemcsak mobilos applikációk, de az egész digitális gazdaság révén képes ezt a nemzetgazdaságot előrevinni, és képes visszafogni és kiszáradtta tenni, ha nem kezelik jól.

Az Uberen túllépve azt látjuk, hogy ez a kormány tehetetlen tömörögést mutatott még az albérletpiacon fellelhető változások kapcsán is, hiszen gondoljunk bele, az Airbnb - ami szálláshelyeket, szobákat, egyebeket közvetít, hasonló alapon működik, szintén egy online megosztórendszeren keresztül -, elmondhatjuk, hogy tulajdonképpen önmagában képes volt „kicsinálni” a budapesti albérletpiacot. Tehát azáltal, hogy több mint négyezer ingatlant vett ki a pesti albérletpiacról, egy olyan keresleti

szükségesség lépett fel, aminek egyenes következménye vagy legalábbis egyik következménye volt az az árrobbanás, amivel ma is szembesülhetünk, hogy egy átlagos 60 négyzetméteres lakást Budapest frekvenciáltabb részein szinte lehetetlen megkapni 100 ezer forint alatt, és egészen durva folyamatok indultak be azok után, hogy ingatlanok ezreit ezek az online rendszerek kivonták, és most van, amelyik lakás turistaszállóként működik, és egyéb funkciókat lát el, egyenesen odavezetett, hogy egyszerű magyar fiatalok számára senki nem adja már ki ugyanezeket. Azért azt érdemes lenne megvizsgálni, hogy egy magyar szálloda alapításakor, egy magyar közepes méretű vagy akár kisvállalkozó egy panzióval mennyi előírásnak, mennyi befektetésnek kell hogy megfeleljen, illetve azt megvizsgálni, hogy hány kattintással lehet egy közepes állapotú, mondjuk, Király utcai lakásból hostelt gyártani. Tehát a szabályozatlanság, a tarthatatlan körülmények egész egyszerűen világtanak ebből a rendszerből. Itt látnunk kell azt, hogy lenne beavatkozási lehetőség még most is.

Az Airbnb és különböző olyan szolgáltatások esetében, amelyek ingatlanokat, szobákat osztanak meg, ott is egy általánypontos adózással próbálkoznak a világ több pontján. Nyilvánvalóan ennek a sikereit majd csak évtizedes távlatban lehet felmérni, de egyébként abszolút jellemző az is, és még a magyar hatályos szabályokban is megtalálható, hogy a vonatkozó kormányrendelet szerint, aki bejelenti a nem saját tulajdonában lévő lakás bérbeadását ugyanannak a személyek évente maximum 90 napra, akkor választhat tételes átalányadózást szobánként évente 32 ezer forint befizetésével, mentesülhet a további vizsgálatoktól és a negatív következményektől.

Azt is látjuk, hogy az Airbnb tipikusan ilyen bérbeadás. Tehát még ha ezt a meglévő, de azért részben elégtelen szabályozást kiterjesztenék ide, akkor is már bizonyos tárgyalóasztalnál ülnének a felek, s be lehetne vonni adózási körbe az érintett szolgáltatási ágakat. Ami nem megy, az az, hogy van egy létező kereslet, a létező kereslet itt találkozik egyfajta kínálattal, emiatt fellép a magyar piacon egy kínálati szükségesség, tehát magyar fiatalok fizetik meg a plusz albérleti díjakat, vállalnak pluszterheket, a kormányzat pedig ezen nemzetközi háttérű megosztó szolgáltató oldalakat nem a közteherhivatalba kívánja bevonni, hanem egész egyszerűen megpróbálja betiltogatni őket, ami teljességgel lehetetlen ezen körülmények között és ebben a korban.

Éppen ezért arra szólítjuk fel önöket, hogy ne akarják betiltani az Ubert. Nyilvánvaló módon azt sem mondjuk, hogy a taxis szolgáltatás ilyen módon, ilyen áron jól működik, hiszen egyértelműen nem. A kettő között, ha van egy normálisan működő, szabályozott, és egyébként a közteherhivatalban részt vevő szolgáltatási forma, éntőlem aztán nyugodtan árulja olcsóbban a termékét vagy a szolgáltatását, mint az eddig megszokott szolgáltatási formák. Tehát ha az Uber olcsóbb és ezt szabályozott körülmények között, adófizetés mellett teszi, akkor csinálja, de amellet, hogy adóelkerülést nem tudunk támo-

gatni, természetesen azokat a koreai típusú megoldásokat sem, amelyek végső soron az internet betiltása felé mutatnak, hiszen egy-egy applikáció, egy-egy rendszer letiltása, elporlasztása egész egyszerűen nem járható út. Ez már bebizonyosodott egyébként pont az ilyen online szerencsejátékkal foglalkozó oldalak esetében, önök megpróbálták leállítani szolgáltatóknál bizonyos oldalakat, de egy egyszerű proxy szerveren keresztül szerintem bárki el tudja érni azokat továbbra is. Elég baj az, hogy Magyarországon ahelyett, hogy meghallanák az idők szavát, és megpróbálnák, még egyszer bizonnyom, a közteherviselés felé vinni ezt a rendszert, koreai típusú megoldásokat kívánnak választani.

Ez tehát tökéletesen elfogadhatatlan. Arra kérjük önöket, hogy gondolják át, és minden felhasználónak, minden magyar állampolgár érdekének megfelelően járjanak el a jövőben.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót László Tamás képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Végighallgattam a vezérszónoki hozzászólásokat, illetőleg Z. Kárpát Dániel képviselő úr véleményét, amibe már nagyon sok minden más is belekerült, sokkal tágabba vonva a vizsgálódásnak és az egész ügy kezelésének a körét. Miről van itt szó?

Úgy gondolom, hogy ebben a törvénytervezetben szó nincsen arról, hogy be lenne tiltva az Uber, meg sincs említve ez a cég ebben. Egész egyszerűen ebben a törvénymódosításban arról van szó, hogy a jelen szabályozás célja a taxizást igénybe vevők védelme. Tehát egész egyszerűen ez a lényege az egésznek. Mi a helyzet? Jelenleg az a helyzet, hogy egy ilyen vagy-egy küzdelem folyik két társaság között, vannak a hagyományos sárga taxik, és van az Uber, amelyik egy felhőalapú applikációs rendszerrel szervezi az utaztatás rendszerét.

Azt gondolom, hogy nem ez a dolog lényege. A dolog lényege az, hogy ha valaki beül egy idegen autóba, akkor ott valójában egy szerződés kötés zajlik, ahol a sofőrnek rengeteg olyan garanciát kell vállalnia, ami a fogyasztóvédelmi, közlekedésbiztonsági, személyi biztonsági, szankcionálhatósági, adózási rendszerekbe való illeszkedést jelenti. Azt gondolom, hogy ameddig ez nincsen meg, vagyis az a beülő nincsen efelől teljes biztonságban, addig meg kell mondanom, hogy az államnak van feladata. S az állam feladata jelen esetben az, hogy kikényszerítendő teszi azokat a rendelkezéseket, amelyek ennek a négyes nagy szempontrendszernek a törvényi érvényesítését jelentik.

Azt gondolom, hogy eleve a helyzet olyan, hogy az applikációs rendszer... - most nem akarok Ubert mondani, mert valóban, amint azt megszüntetem, lesz helyette más. Nagyon örültem volna, ha a taxis

társaságok alakítanak ki hasonló rendszert, hiszen meglelt volna a módjuk, hogy egy ilyen létrehozassanak. Nem kell Hollandiában adózni vagy Amerikából Hollandiába exportálni, importálni ilyen ügyeket. Tehát azt gondolom, hogy ez a magyar taxisoknak lett volna a feladata, hogy egy ilyen innovációt ők vezessenek be.

(17.20)

Azonban arról van szó, hogy ez a rendszer valóban XXI. századi, valóban egy kiváló innováció, de ha nem tartják be az összes járulékos szabályt, ami a taxizással kapcsolatos szerződéskötés hátterét biztosítja, akkor ebben a rendszerben az államnak van feladata. És az államnak ez a feladata, nem pedig az, hogy a versenyt korlátozza, befolyásolja, betiltsa. Nincs erről szó, betiltásról szó sincs, egyszerűen arról van szó, hogy a szabályok kikényszeríthetőségét biztosítjuk mind a hálózatfenntartó, vagyis az Uber felé, mind pedig a hozzá tartozó szolgáltatók, vagyis az autók és a sofőrök irányába.

Nagyon érdekes az, hogy ha az egész történetet 2014-től mostanáig nézzük, akkor látható, hogy az Uber holland részlege nem is nagyon akart leülni a tárgyalóasztalhoz, és most még egyfajta bújócska zajlik. Úgy gondolom, a bújócskának az lesz a vége, hogy egy tárgyalóasztalhoz le lehet majd ültetni. Államtitkár úr is azt mondta, hogy ez nem a törvényalkotás vége ebben az ügyben, ez egy olyan közbenső lépés, amire szükség van, és alapvetően a taxizást, az autóhasználatot igénybe vevők védelme a jelen szabályozás célja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! László Tamás felszólalása úgy kellett nekünk, mint egy falat kenyér, hiszen végre van kinek címezni azokat az észrevételeket, hozzászólásokat, amelyeket eddig nem lehetett.

Nagyon örülök, hogy ezt a részegységet megláták az egészben, de itt rendszerben kell gondolkodnunk mindannyiunknak. A Jobbik egyik véglet felé sem kíván elmozdulni, tehát nyilvánvaló módon azzal sem tudunk azonosulni, hogy valaki trendi, fiatalos meg divatos dolognak tartja azt, hogy tulajdonképpen egy olyan rendszert támogatunk, amely adóelkerülési mechanizmusra is épül, de hát a másik oldalon betiltani sem akarjuk ezt engedni. Jó, lehet, hogy nem a „betiltani” szót használják önök, hanem lekapcsolják a szolgáltatást vagy az alkalmazást. Egyébként egy mobilalkalmazással ezt nem is lehet megtenni. Azt nagyon jól látják, hogy ez mutalódní fog, és újjá fog születni más formában.

Azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, ha nem is megyünk el annyira a sor széléig, hogy online pénztárgép minden taxiba, és akkor lehet, hogy egy ren-

dezés során újra lehet nyitni egész dossziét, hanem csak odáig elmegyünk, hogy a hatályos szja-törvény oldalait felütjük, és ennek az 57/A. §-ában szereplő tételes átalányadózást megvizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy ez nemcsak az Uber, de az Airbnb esetén is alkalmazható lenne, legalább a kezdeti szakaszban, addig, amíg egy tárgyalóasztal mellett nem tudják tovább finomítani ennek a részleteit. Ahogy említettük, ha ugyanazon személy számára összesen 90 napot meg nem haladó bérbeadás történik - és ez nemcsak az Airbnb-re vonatkozik, hanem a szállókra, kempingre s a többire is -, akkor azt látjuk, hogy adóévenként és szobánként 32 ezer forintot átalányjellegű befizetéssel tulajdonképpen rendezhető ez a rendszer, vagy legalábbis a további negatív következményeket meg lehet úszni.

S azt látjuk, hogy ha csak valami hasonlót alkalmaznánk a gépkocsikra is - egyébként egy külön passzus az szja-törvényben idevonatkozóan nagyon-nagyon könnyen keresztülvihető -, akkor ezt az úgynevezett Uber-kérdést is meg lehet oldani, hiszen évi x tízezer forint kifizetése esetén, amely összeget fel lehet becsülni elmaradt adó és egyebek megvizsgálásával, akkor egy működőképes rendszer tekintetében a közteherviselés felé mutató módon vállalnának részt a közterhekből azok is, akiknek a rendszere eddig valamelyest az adóelkerülés felé mutatott. Tehát lenne megoldás.

S még egyszer arra szeretném biztatni önöket, hogy egyik szélsőség irányába se mozduljanak el. Tehát nem kell bedobni a gyeplőt a lovak közé és adóelkerülést támogatni, de a XXI. században betiltani sem kell és lehet applikációkat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettő percre megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Sokkal rövidebb leszek. Z. Kárpát Dániel az albérletek témájában is sokat beszélt. Itt is arról van szó, hogy a társasházat is meg kell kérdezni. Tehát úgy gondolom, amikor kvázi szállóként funkcionál egy lakás, akkor a társasháznak is valamilyen beleszólása kéne hogy legyen. Úgy gondolom, hogy ön sem a rendszer egészét tekinti, hanem csak egy részletét, egyszerűen csak az adózási szempontokat tekinti ebben a helyzetben. Ha valahol egy lakásban ilyen kvázi szállóként való működés van, akkor alapvetően a társasházi törvényhez kell nyúlni és nem az adózásról szóló törvényekhez. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, kétperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én is nagyon rövid leszek. Nyúljunk az adózási törvényekhez és nyúljunk a társasházakról

szóló törvényekhez is. Várom a kezdeményezésüket ezt illetően, de ezt nyilván mi is megtehetjük.

Ami várat magára, az az, hogy Magyarországon, mint említettük, 4000-4500 közé saccolják a szakértők azt az ingatlantömeget, amit a különböző online megosztórendszerek hasonló módon vettek ki csak a fővárosi ingatlanpiacról. Ennek a következménye egy olyan albérletpiacon tapasztalható árrobbanás, amelynek az árát most minden magyar fiatal, középkorú, idősebb itt élő megfizeti, aki nem tud CSOK-os 10 plusz 10-et igénybe venni, amelyre a szerencsés 10 százalékos tartozik. Inkább a 90 százalékos kell beszélnünk, aki ezt nem tudja igénybe venni és megfizetni ennek az árát. A kormányzat viszont semmilyen formában nem avatkozott be ebbe a rendszerbe, pedig nem mondhatja, hogy nem észleli a problémát, hiszen hetente-kéthetente felhívjuk erre a figyelmét.

Tehát adott esetben, ha rendszerben szemléljük a dolgokat, el kellene gondolkodniuk azon, hogy a társasházi törvény, az adózási szabályok módosításán túl hogyan kívánnak belenyúlni ebbe a rendszerbe oly módon, hogy ne a magyar fiatalok, ne a magyar dolgozók fizessék meg ennek az árát, mert lehet, hogy épp ez fogja őket átfordítani abba, hogy megvizsgálják, mennyit kell kifizetniük albérletre, mennyire nem tudnak önálló otthonra szert tenni. Nehogy emiatt vonuljanak később külföldre vagy vállaljanak ott munkát, nehogy ott ragadjanak, nehogy a családjuk ott éljen boldogan ahelyett, hogy Magyarországon élne boldogan, mert itt is lehetne.

Nem ítélünk el senkit, aki a külföldi életben maradási választja az itthoni lehetetlen helyzet helyett, ami jelen pillanatban még fennáll, de azt igenis elvárnánk önöktől, hogy hosszú távon életlehetőségeket biztosítsanak ebben az országban is mindenki számára, márpedig ha egy ilyen katasztrófa következik be egy ekkora főváros albérletpiacán és a kormányzat nem tesz semmit, az bizony önmagáért beszél. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Fónagy János: Igen.)* Államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a dramaturgiai sorrendet kicsit feladva ne személy szerint menjek végig az elhangzottakon, hanem azoknak a problémáknak, amelyeknél egymásfél-két, tehát a főváros esetében hosszú évek óta polemizálva a mai javaslatig jutottunk, néhány főbb elemét kiemeljem.

Az egyik: én teljesen egyetértek minden megszólalóval, hogy az úgy nagyon jó lenne, ha mindenkinek igaza lenne. Jól járna az utas, adót fizetne a taxis, kedd délelőtt is lenne megfelelő számú utas, és szilveszter hajnalban, amikor hóvihar van, lenne megfelelő számú taxi. Csak hát a világ nem így mű-

ködik. Valamelyik képviselőtársam említett számokat. A mi nyilvántartásaink szerint Magyarországon több mint 10 ezer taxist tartanak nyilván, és Budapesten 6 ezer körül van a számuk. Tisztelt Képviselőtársaim! Tudomásul kell venni, hogy az átlagos magyar piac nem tart el több mint 10 ezer darab személyfuvaros vállalkozót. Az nyilvánvaló, hogy a rendszerváltás után mint az egyik legnépszerűbb vállalkozási lehetőségként ma is megjelenő 10 ezer taxis és ugyanennyi család biztos megélhetést, az utas pedig egy megbízható, kiszámítható, gyors, olcsó szolgáltatást igényel. Úgy gondolom, hogy ebben mindnyájan egyetértünk.

Ugyanakkor kérem, hogy bizonyos illúziókkal számoljunk le. Az egyik: olyan, hogy taxisok, nincsenek. Mostanában rendszeresen találkozom a képviselőikkel, egy-egy megbeszélésre 16-18 szervezetet hívunk meg, és mindig vannak néhányan, akik megsértődnek azért, mert őket nem hívtuk meg. Ez azért van, mert van olyan taxis szakszervezet, amelyik a közeli hetekben, egy-két hónapja alakult, még postacímük sem volt, és azt se tudtuk, hogy vannak. Aztán bejelentkeztek, vannak, egyébként nem tudjuk, hogy hány taxist képviselnek.

(17.30)

Az egyik, hogy nyilvánvalóan - és ebben a kormány messze egyetért az elhangzott véleményekkel, jöjjön az bárkitől, egyetért azzal - egy olyan szabályozást kell teremteni, amelyben ezen érdekek szimbiozisa létrejön, ami egy ilyen áldott állapot. Csak hát a mai magyar valóságban ezt egy bizonyos szabályozási úton igyekszünk megközelíteni.

Ugyanez vonatkozik az adózásra is. Az adózásnál, tájékoztatásul mondom, hogy a taxisok nagy része ma is katázik, tehát az az átalányadózási rendszer, amit képviselőtársam ajánlott, a gyakorlatban ma is megvalósul. Ugye, havi 50 ezer forintért gyakorlatilag átalányt adózik a taxisok jelentős része.

Tisztelt frakciótársamnak mondom, hogy a magyar taxis cégek egy része elérte ezt az innovációt. Ma Budapesten tudomásom szerint a legtöbb taxist organizáló cég, nem mondom a nevét, mert ez nem a reklám helye, az Uberrel egyenértékű okostelefonos applikációval rendelkezik. Azt, hogy ennek miért nem csinálnak nagyobb hírverést, nem tudom. Én magam is felhántorgattam nekik. Megvannak, nálamnál hozzáértőbb emberek, kollégák megnézték, és azt mondták, hogy lényegében az Uber illetően applikációs rendszerével egyenértékű rendszer működik Budapesten, letölthető, mindenki használhatja.

A másik vagy a harmadik, vagy sokadik ilyen általános megjegyzésem, hogy az Ubernek, ezt itt egy páran elmondták azért, nem Magyarországon és Budapesten van konfliktusa, hanem gyakorlatilag mindenütt a világon, ahol megjelent. Különböző eszközöket használnak, nyilván részben romantikus földrajzi helyeket mondtak a kollégáim, amik jó messze vannak, elég nehezen ellenőrizhetők. Ugyan-

akkor az észt példát többen is elmondták, kérem, ne felejtsek el, hogy azért lényegesen kisebb ország, mint Magyarország, földrajzilag is kisebb, és az ott működő taxisok is kevesebben vannak.

A következő az, hogy a konfliktus tulajdonképpen nem a magyarországi valamilyen szervezett formához tartozó taxisok és az Uber között van, hanem döntően azok között, akik hetente most megjelennek az utcán, és egzisztenciájukat féltve demonstrálnak. Ezek éppen azok a taxisok, akik egyénileg vagy kis csoportokban az itt valamelyik képviselőtársam által is kritikusan említett taxis csoportokhoz tartoznak. Nyilvánvaló, hogy az ő egzisztenciájukat érintette és érinti legközelebről az Uber megjelenése.

Azt az illúziót is szeretném eloszlatni, hogy az Uber egy, hogy mondjam, vasárnapi iskolán nevelkedett áldozati bárány; nem az. Az Uberrel például a NAV folyamatosan kereste az elmúlt hónapokban az egyeztetés és megállapodás lehetőségét, miután a NAV-ellenőrök bankkártyáját az Uber lenyelte. Ezért a NAV kereste az említett hollandiai, valóban így van, nem egy, hanem két céget is, hogy találkozzunk. Elzárkóztak, nem adtak adatokat, a levelekre nem válaszoltak.

Képviselő asszony említette, hogy személyszállító engedéllyel rendelkeznek. Épp ez a baj. A személyszállítási engedélyt három évvel ezelőtt a személyszállítási törvény nem az illegális taxizásra találta ki. Annak a magyar gyakorlatnak adott jogi keretet, amely nagy kulturális rendezvények vagy szállodák esetében lehetővé teszi, hogy egy háttérszerződéssel rendelkező személyfuvarozó kizárólag a háttérszerződés keretei között, tehát például egy adott szálloda logójával az oldalán megjelenjen a repülőtéren, vagy egy-egy nagy rendezvény szervezőivel kötött megállapodás alapján erre a kulturális rendezvényre vagy valamilyen nagyobb nyári bulira be-, illetve kiszállítsa az utasokat.

Az Uber ezt pontosan tudja, és valóban kiváltatta ezeket a személyszállítási engedélyeket a vele partneri viszonyban álló magyar gépkocsivezetőkkel, de a személyszállítási engedély nem taxira szól. Azt mi közzétettük, hogyan lehet Magyarországon taxizni, annak milyen személyi és tárgyi feltételei vannak. Azt én készséggel megengedem, mert magam is egyetértek vele, lehet, hogy ezek a szabályok, lévén, hogy a XXI. században felgyorsult a világ, ma már túl bonyolultak, lehet, hogy túlszabályozott. Ugyanezt mondom a fix árra is. A fix árat egyébként a taxisok kezdeményezésére 3-4 évvel ezelőtt vezették be. Azt kifejezetten a fővárosi taxisok kérték. Nem biztos, hogy ma már ez jól alkalmazható. Lehet, hogy éppen az általuk olyannyira áhitott piaci átláthatóságot és a valós piaci lehetőségeket segítené, ha ez megszűnne.

Az is biztos, hogy esetenként túlszabályozottnak tűnik, de kérem a képviselőtársaimat, hogy amikor lelkes hangon beszélnek a XXI. század nyújtotta szép új világ lehetőségeiről, akkor gondoljanak arra is, hogy egy közlekedési balesetben valaki egy életre megrokkannhat, vagy a családja ellátásra szorul. Nem véletlen, hogy ki van találva az, hogy aki üzletszerűen ezzel foglalkozik, annak egy ilyen biztosítási háttér-

feltétel kell. Nem kívánom senkinek, hogy megpróbáljon utolérni egy amszterdami céget, egy amerikai irányítású amszterdami céget, amikor éppen a bal-eseti kárigényét próbálja érvényesíteni.

Úgyhogy ezért mondom, hogy számtalan olyan elem van ebben, amelyek létevel mi is tisztában vagyunk, és amelyet igyekszünk egyiket a másik után megoldani. Azt sem vitatom, hogy ezeket a mai állapot tisztázását célzó törvényjavaslat mellett, egy belátható időn belül kidolgozandó, egységes javaslat vagy egységes szabályozás hivatott feloldani. De ismétlem, ez a szabályozás csak akkor vezet eredményre, ha tudomásul vesszük, hogy ez egy zárt, egy viszonylag adott korlátozású piac. Csak hogy én is számokat mondjak, Budapesten 6000-6500 ezer taxis van. Szűk London területén, tehát a Cityben tudomásom szerint 3500 drosztengedély van. Az örökölheto, önálló forgalmi értéket képvisel, és gyakorlatilag kihalásos alapon lehet bekerülni. Tehát azért mondom, hogy a szabad vállalkozás lehetősége ennek, ha csak ezt nézem, akkor a vállalkozás őshazájában, Angliában ez bizony erősen korlátos.

Azt is megerősítem, képviselőtársam, hogy senki nem a modern, a XXI. századi módszereket, eszközöket és lehetőségeket kívánja betiltani, hanem egy olyan cégnek a tevékenységét igyekszünk Magyarországon megakadályozni, amely, meggyőződésem, hogy a saját partnereit félrevezeti, megtéveszti, és ezáltal egy olyan piaci szegmensre jut be, amely számára egyébként számára egyébként nagyon busás jövedelmet hoz Hollandiában is és az Egyesült Államokban is.

Ez valóban sérti a magyar versenysemlegességet, és sérti azokat a hazai taxisokat, magyar taxisoikat, akik egyébként ebben a tevékenységben az állam által az elmúlt évek során felállított feltételeknek megfelelően bizony egy viszonylag jelentős, számításaim szerint 500-600 ezer forintot investáltak abba bele, hogy egyáltalában szabályszerűen taxihassanak.

Úgyhogy mindezek alapján én egyetértve és én is óhajtván azt az állapotot, hogy mindenkinek igazat lehessen adni és mindenki jól járjon, taxis, applikációt kezelő, utas, a magyar állam, a költségvetés, az adóhivatal, de egy ilyen, hogy mondjam, eszményi állapot eléréséig, amit önökkel együtt közösen óhajtok, kérem, hogy ezeket a javaslatainkat támogassák.

(17.40)

Mert ezek lehetőséget adnak arra, hogy 2016 nyár elején a most ezen a területen uralkodó áldatlan állapotot, amelyet egy Magyarország jogszabályait semmibe vevő külföldi bejegyzésű cég próbál ráerőltetni a magyar társadalomra, ennek a cégnek a tevékenységét akadályozzuk meg. Ez, úgy gondolom, hogy mindenkinek, aki a magyar törvényhozásért felel, egy olyan kötelezettsége, amelyben, gondolom, joggal számíthatunk a támogatásukra.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik az **energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10523. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Ugye, a T/10523-as törvényt vitatjuk most meg? *(Az elnök bólint.)*

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt levő törvényjavaslat jogharmonizációs célokat szolgál. A módosítások legfőbb eleme, hogy mind a villamos energia, mind a földgáz tekintetében kiszélesíti a kereskedelmi tevékenységet végzők körét, ösztönözve ezzel is a felhasználóknak is kedvező piaci versenyt. A javaslat hangsúlyos eleme továbbá a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal feladat- és hatásköreinek, illetve a hivatal eljárásának további, még egyértelműbb szabályozása, amely egy újabb lépés a független, önálló szabályozói szervként eljáró hivatal hatékony működésének növelése érdekében.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat három energetikai tárgyú törvény módosítását foglalja magában. Ezek a villamos energiáról szóló törvény módosítása, a földgázellátásról szóló törvény módosítása, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény módosítása.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény és a földgáztörvény, a 2008. évi XL. törvény párhuzamos módosításai a következő kérdésköröket ölelik fel. Módosításra kerül a villamosenergia-kereskedő és a földgázkereskedő fogalma akként, hogy a továbbiakban - figyelemmel a vonatkozó európai uniós irányelvekre - már természetes személyek számára is nyitott ezen tevékenységek gyakorlásának lehetősége.

A kereskedelmi tevékenységhez kapcsolódva a villamosenergia-kereskedelemre és a földgáz-kereskedelemre vonatkozó működési engedélyek tekintetében pontosításra kerül a teljes körű, felhasználók ellátására is jogosító és a korlátozott, a felhasználók ellátására közvetlenül nem jogosító kereskedelmi engedélyek rendszere. Az egyetemes szolgáltatásra jogosultakat el nem látó kereskedők mentesülnek a jövőben a fizikai ügyfélszolgálatok fenntartásának kötelezettsége alól, a továbbiakban elegendő számukra a telefonos és elektronikus úton történő elérhetőség biztosítása.

Végül, de nem utolsósorban, amint azt korábban jeleztem, módosításra kerülnek a hivatal rendszerhasználati, csatlakozási és hálózati társaságok által biztosított többletszolgáltatásokkal kapcsolatos kü-

lön díjak megállapításának rendszere. A jelenleg még hivatali és külön díjak esetében miniszteri rendeletben lévő díjak a továbbiakban a törvényjavaslat szerinti módosítások nyomán egy háromszintű szabályozási keretben, hivatali határozatban kerülnek megállapításra. Az első szint a hivatal elnökének keretrendeletei, amelyek az árszabályozás és az ármegállapítás alapelveit rögzítik. A szabályozás második szintje a hivatal által kiadott módszertani útmutató, amely egy, a díjmegállapítás módszertanával összefüggő tájékoztató, alapvetően a piaci szereplők számára nyújt iránymutatást a hivatal által követett módszerekről.

A szabályozás harmadik szintje végül a díjak mértékét megállapító határozatok. Az új szabályozási módszerrel összefüggésben a hivatali határozatok a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság előtt megtámadhatók. A módosításokkal tovább növelhető a hivatal hatékonysága, mindamellett, hogy a fentiek szerint megerősített árszabályozási hatáskörökkel a hivatal függetlensége is megerősödik.

Alá kell húznom, hogy a hivatalról szóló törvény, a 2013. évi XXII. törvény az utóbbi háromszintű ármegállapítási rendszer leképezését jelenti, és ezen rendelkezések sarkalatosnak minősülnek, így mindenképpen kérem a képviselő hölgyek és urak támogatását annak érdekében, hogy az európai uniós jogharmonizációt Magyarország megvalósíthassa.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem, hogy az egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/10523. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezér-szónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselő-csoportja vezérszónokának.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Az energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló javaslattal kapcsolatban frakcióm álláspontját és támogató szándékát szeretném felsorolni, hogy mit miért támogatunk.

Ahogy államtitkár úr említette, a törvényjavaslat három energetikai tárgyú jogszabály módosítását tartalmazza, ahogy ő is mondta, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvényt, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvényt és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló '13. évi XXII. törvényt célozza meg és módosítja ez a javaslat. És ahogy mondotta elnök úr, a módosítások célja az Európai Unió harmadik energiacsomagjába tartozó irányelveknek megfelelés, és tekintettel arra, hogy az Európai Unió '15 februárjában kötelezettség-szegési eljárást indított Magyarország ellen, így az uniós napirend ezért is nagyon fontos, hogy megjelölésre került. Az Európai Unió szerint Magyarország nem biztosította a teljes irányelvi megfelelést.

A rendelkezések két témakör köré rendezhetők a villamosenergia- és a földgázszektorban is: a kereskedelmi engedélyezéssel és a kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos egyes kérdések, illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal és eljárásával kapcsolatos rendelkezések, a kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos összefüggések. A villamosenergia-kereskedő és a földgázkereskedő fogalmának módosítása, hogy a természetes személyek is végezhesenek kereskedelmi tevékenységet, amennyiben az egyéb általános jogszabályi rendelkezéseknek megfelelnek.

Pontosításra kerül a teljes körű és a korlátozott kereskedelmi működési engedély. Utóbbi tekintetében a továbbiakban nem szükséges Magyarország területén irodát fenntartani, az elérhetőséget elegendő kézbesítéssel, megbízott útján biztosítani. Valószínűleg ez lesz a leginkább támadott módosítás. Az egyetemes szolgáltatásra jogosultakat el nem látó kereskedők mentesülnek a fizikai ügyfélszolgálatok fenntartásának kötelezettsége alól is, számukra elegendő a telefonos és elektronikus úton történő elérhetőség biztosítása.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal kapcsolatos módosítások a következők. A törvényjavaslat a hivatal új árszabályozási keretrendszeréhez kapcsolódó módosításokat tartalmazza, amely módosítások a villamosenergia-törvényt, a földgáztörvényt, valamint, mivel hivatali hatáskörök újraszabályozásáról van szó, a hivatal statútum-törvényére terjednek ki. Az új rendszer a vezetékesinfrastruktúra-használattal és -működtetéssel kapcsolatos rendszerhasználati díjakra, a hálózatokra való csatlakozással kapcsolatos díjakra, valamint a hálózati társaságok alapszolgáltatásokon túli szolgáltatásainak különdíjára terjed ki.

A törvényi szintű módosításokat követően egy háromszintű szabályozás jön majd létre. Az első szabályozási szint a hivatal elnökének rendeletei, amelyek keretjelleggel tartalmazzák az árszabályozás és az ármegállapítás alapelveit, továbbá a konkrét díjakhoz tartozó áralkalmazási szabályokat is.

(17.50)

A szabályozás második szintje a hivatal által kiadott módszertani útmutatók. A módszertani útmutató célját tekintve egy tájékoztató jellegű dokumentum a piaci szereplők számára az eszköz- és költségfelülvizsgálatok, valamint a hivatali ármegállapítás rendszerére vonatkozóan.

A szabályozás harmadik szintje a hivatal által kiadott, a rendszerhasználati, valamint a korábban említett további díjak alkalmazandó mértékét megállapító határozatok. A határozatokkal szemben - a közigazgatási hatósági eljárási szabályok szerint - jogorvoslat kezdeményezhető a bíróság előtt. A fenti rendszert, mivel ez érinti a hivatal hatásköreit, a hivatalról szóló törvényben is szükséges majd megemlíteni.

Kérdezhetik az előterjesztéssel kapcsolatban, hogy veszélyben van-e a rezsicsökkentés. A válaszom

az, hogy a rendelkezések nem érintik a rezsitörvény vonatkozó rendelkezéseit.

Egyeztetettük-e a hivatallal? A javaslatok a hivatallal egyeztetésre kerültek, a módosításokról a megfelelő egyeztetések az Európai Unióval megtörténtek.

A villamosenergia-törvény újra megállapítja bizonyos költségelemek árban el nem ismerhetőségét - például a közműadó esetén - az átmeneti rendelkezések között.

Kérdezhetik, hogy mi az oka a kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos rendelkezések módosításának. Az Európai Unió szerint a négy szabadságjog közé tartozó szolgáltatások szabad áramlása nem kellő mértékben biztosított, így eltörlésre kerülnek a kifogásolt rendelkezések.

Úgyhogy ezek mentén tisztelettel kérném a tisztelt képviselőtársakat, az Országgyűlést, hogy támogassák az előttnk fekvő törvény módosítást, frakciónk is így fog tenni, támogatjuk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előzőekben elhangzottak alapján láthatjuk, a törvényjavaslat szerint, illetve a módosítások szerint az Európai Unió harmadik energiacsomagjának átültetésével összefüggésben indított kötelezettségszegési eljárás miatt kerülnek be különböző rendelkezések. Ahogy önök is hallották, a villamos energiáról szóló törvény, a földgázellátásról szóló törvény és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény módosítására kerül sor.

A módosítások egy része a rendszerhasználati és egyéb díjakkal kapcsolatos rendelkezéseket módosítja, amíg másik része az energiapiacra történő belépéssel kapcsolatos egyes jogszabályi rendelkezéseket érinti. Ennek keretében gyakorlatilag szinte mindent visszaállít a 2010. évi, a kormányváltásig tartó időszakban hatályos szabályoknak megfelelően, de néhány eltérés és kivétel azért marad a szabályozásban. Az energetikai árszabályozási rendelkezések átalakítása során folyamatosan jeleztük, hogy azok uniós jogszabályba ütköznek, ami maga után vonhat kötelezettségszegési eljárást, amire sor is került, és most egy ilyen eljárás miatt kell módosítani különböző jogszabályokat.

A törvényjavaslatnak a piacra lépést könnyítő, az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal árszabályozását, átláthatóságát növelő és a hivatal függetlenségét biztosító rendelkezéseit támogathatónak tartjuk.

Ugyancsak támogatható, hogy a szabályozás újra biztosítani fogja az energiahivatal határozatban történő ármegállapításával szembeni jogorvoslatot. Volt egy ötpárti egyeztetés a jogszabály módosításával kapcsolatban, ott a mi képviselőnk feltett egy kér-

dést, hogy ez a jogszabálycsomag, ez a javaslatcsomag mindenben megfelel-e az Európai Bizottság elvárásainak, tehát a kötelezettségszegési eljárás keretében előírt különböző jogharmonizációs feladatok teljes mértékben teljesülnek-e. Azt a választ kaptuk, hogy ebben a jogszabálycsomagban, módosítási csomagban még nem, tehát ez most még nem fogja megoldani teljes mértékben a kifogásokat, hanem talán majd nyáron indul egy jogalkotási folyamat, amit majd ősszel a parlament elé terjeszt a minisztérium.

Éppen ezért a Szocialista Párt frakciója a törvényjavaslat sarkalatos rendelkezéseinek elfogadását, amelyek az energiahivatalra vonatkoznak, támogatni fogja, viszont az egész törvényjavaslatot emiatt, hogy nem felel meg teljes mértékben a kötelezettségszegési eljárás keretében megfogalmazott kritériumoknak, így nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: *(A mikrofonja recseg.)* Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Valakinek a telefonja!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én se leszek hosszabb, mint Tóth Bertalan képviselőtársam. Alapvetően kettős érzéseink vannak ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, hiszen a törvényjavaslat célja, hogy az európai uniós kötelezettségszegési eljárás nyomán megfeleltesse a hazai jogalkotást teljes egészében az Unió harmadik energiacsomagjának.

Ahhoz képest, hogy az Európai Unióban az energiapolitika továbbra is tagállami hatáskör, igyekszik az Unió egy úgynevezett energiauniót megvalósítani, és látjuk, hogy ez nagyon nehézkes, nagyon problémás, hiszen a tagállamok, egyes tagállamcsoportok érdekei alapvetően eltérőek energetikai szempontból.

Hozzáteszem, hogy ezt nagyon pozitív dolognak tartjuk, és szeretnénk, ha így is maradna, hogy alapvetően az energiapolitika meghatározása tagállami hatáskörben maradjon legalább a tekintetben, hogy hogyan állítja össze egy EU-ország a saját energiamixét, milyen energiaforrásokból kívánja biztosítani saját energiaellátását, illetve hogyan próbálja meg csökkenteni országának energiafüggőségét. Nem volna célravezető, ha ebben a tekintetben is egy uniós hatáskör érvényesülne, illetve a nemzeti, tagállami hatáskör átszállna az Európai Unióra; ezt mint egy nemzeti pártnak a képviselője teljesen egyértelműen kijelenthetem.

Azonban annak érdekében, hogy az energiapiaci szabályozások jobban megfeleljenek jelen pillanatban az Európai Unióban érvényben lévő szabályozá-

soknak, akkor tudjuk támogatni ezeket a rendelkezéseket, ha ezek a magyar fogyasztóknak is, a magyar lakosságnak is megfelelnek, az ő érdekeiknek is megfelelnek, és ebben az esetben olyan előírásokról, olyan jogszabály-módosításokról van szó ebben a törvényjavaslatban, amelyek hatékonyabbá tehetik és akár fogyasztóbarátabbá is tehetik a hazai energiapiacot. Így a kétharmados döntést igénylő részét a törvényjavaslatnak is támogatni fogjuk, illetve ezzel együtt valószínűleg a teljes törvényjavaslatot.

Valóban volt egy ilyen az ötpárti egyeztetésen, elhangzott egy ilyen kitétel, miszerint még teljes egészében az Európai Unió harmadik energiacsomagjának nem felel meg ezzel a módosítással sem a jogszabálytervezet, minket ez azonban nem befolyásol olyan szempontból a döntésünkben, hogy a jelen törvényjavaslat támogatásakor csak azt nézzük, hogy ebben a törvényjavaslatban mi foglalatik benne.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nagyon sok mindenről lehetne beszélni ennek kapcsán, hiszen a kötelezettségszegési eljárás a határkeresztesző kapacitásokhoz való hozzáféréstől az árszabályozáson keresztül több más tényezőig sok mindenre kitért, de én azt gondolom, nem cél, hogy ezekről most részleteiben beszéljünk, hiszen a közelmúltban több olyan törvényjavaslat volt a parlament előtt, amelyek során ezeket részletesen megvitattuk, így most én sem kívánok újból ezekbe a témákba mélyebben belemenni, és lesz is még egyébként a közeljövőben is több energetikai tárgyú törvényjavaslat. Azt gondolom, most az a cél, hogy minél nagyobb arányú parlamenti támogatással a minősített többséget igénylő rendelkezéseket elfogadjuk, és a törvényjavaslatainkat nemcsak az Európai Unió által kértekhez, hanem a hazai fogyasztók igényeihez is megpróbáljuk minél jobban hozzáigazítani, -idomítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Előre bejelentett felszólaló több nincs, független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, képviselői egyéb felszólalásra sem.

(18.00)

Megkérdem mindemellett, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki reagálni kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Előljáróban köszönöm a frakcióknak annak a

kinyilvánítását, hogy támogatni kívánják a törvényjavaslat sarkalatos részeit, és a Jobbik úgy fejezte ki, hogy ellenzéki létére az egész törvényjavaslatot is támogatni kívánja. Ugyancsak köszönöm a Fidesz frakciójának ezt a támogatást.

Én nem hiszem, hogy az előterjesztésben azon volt a fő hangsúly, hogy egy kötelezettségszegési eljárással kapcsolatban került benyújtásra. Kétségtelen, vannak olyan elemei, de azért azt tegyük hozzá, hogy a kötelezettségszegési eljárás sokkal szélesebb területet ölelt fel, és az idők folyamán 90 százalékát egyébként már megoldottuk, vagy már a kötelezettségszegési eljárás előtt Magyarország megfelelő szabályozást alakított ki. Tehát ilyen közvetlen kapcsolatot a kötelezettségszegési eljárással kapcsolatban én nem érzékelek.

Egy kicsit azért túlzásnak érzem Tóth Bertalan képviselő úrnak azt a kijelentését, hogy minden visszaállt a 2010 előtti állapotba. Nem állhatott vissza, mert azóta az Európai Unió is más szabályokat hozott, amelyeket már egyébként ezek alatt a kormányok alatt fogadott el a Magyar Országgyűlés, vont be a magyar jogi szabályozásba. A legfőbb dolog, hogy azért a 2010-es rezsicsökkentés előtti árak azért nem állnak vissza, képviselő úr, ezt azért hangsúlyoznom kell.

Én úgy gondolom, ettől függetlenül nagyon fontos abból a szempontból ez a törvényjavaslat, hogy egy működőképes jogorvoslati rendszert állít fel a hivatal számára, megteremtve a működését, megteremtve a szakmaiság átláthatóságát is. Úgy teremti meg a jogorvoslati lehetőséget, hogy egyáltalán a szakmai átláthatóságban azért nagy vitákra nem kell számítani; az egyes szolgáltatók irányába azoknak, akik elfogadják a határozatokat, nincs akadálya az adott rendszer működésének. Aki pedig sérelmezi ezt, az mások sérelme nélkül tud ezzel szemben jogorvoslatot kialakítani, illetve benyújtani.

Még egyszer, röviden, köszönöm a támogatást, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatukkal is biztosítsák ennek a törvénynek a hatálybalépését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10538. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Ismét megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat módosítási javaslatai az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint az energiahatékonyságról szóló törvények kisebb terjedelmű, valamint több esetben pontosító

jellegű módosítására irányulnak. Mivel a felsorolt törvények mindegyike az energetika tárgykörébe tartozik, indokolt volt azokat egy törvényjavaslatban módosításra előterjeszteni. Engedjék meg, hogy a továbbiakban röviden összefoglaljam a törvényjavaslat legfontosabb elemeit az egyes energetikai szakterületeken.

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. számú törvény módosítására vonatkozó javaslat a radioaktív hulladék-tároló létesítmények és az atomerőművi kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolója vonatkozásában módosítja a felügyeleti díj mértékére vonatkozó rendelkezéseket. A hatályba lépő módosítással a rendszer kiszámíthatóbbá, tervezhetőbbé válik azáltal, hogy a jogszabály az egyes tárolólétesítmények vonatkozásában, valamint a felügyeleti tevékenység ellátásával összefüggő feladatokra tekintettel egy összegben határozza meg a radioaktív hulladék-tároló létesítmények vonatkozásában a felügyeleti díj mértékét.

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosításával egységessé válik a távhőtermelő és hőszolgáltató létesítményekre vonatkozó szabályozás a törvény hatályának pontosítása révén akként, hogy a jövőben csak a saját felhasználási célra hőtermelő létesítmények nem tartoznak a távhőágazati szabályozás hatálya alá.

Szintén pontosításra kerül a távhő-engedélyezésre, valamint a távhőszolgáltatók közzétételi kötelezettségére vonatkozó szabályozás, kiegészülnek az épületrészenkénti mérésre vonatkozó előírások. Módosulnak a nyereségkorlát szabályai, tekintettel arra, hogy a vonatkozó részletszabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

Mindezeket túl szükséges a távhőár-szabályozáshoz kapcsolódó szabályok módosítása a gázév kezdetének július 1-jéről október 1-jére történő módosulásával való összhang megteremtése érdekében.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. számú törvény kiegészül az elektromos gépjárművekre vonatkozó szabályozás pontosításával, valamint módosul a villamosenergia-nagykereskedelmi piacokon a jelentős piaci erővel rendelkező engedélyesre és a végső menedékesre vonatkozó szabályozás.

A törvényjavaslat negyedik pillérét a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvényt érintő módosítások képezik. A javaslat értelmében a módosítás hatálybalépésével lehetőség nyílik a piaci körülményeknek megfelelő kötelezettség megállapítására a jelentős piaci erővel rendelkező engedélyes számára. A javaslat a vonatkozó európai uniós előírásokkal összhangban egyértelműsíti a rendszer-üzemeltetők tisztviselőire vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat, valamint megteremti a lehetőséget a tárolói engedélyesnél rendelkezésre álló, elkülönítetten nyilvántartott, de nem értékesíthető, mobilgázzá átminősített párnagázkészlet felhasználására.

A törvényjavaslat utolsó pilléréként szeretném kiemelni az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény módosítását, amelynek célja, hogy az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU európai

parlamenti és tanácsi irányelv hazai átültetése tárgyában indított kötelezettségzegési eljárás egyik pontjának való megfelelés biztosítása érdekében megteremtse a hazai energetikai szabályozásban a távfűtési szolgáltatás kereteit.

Tisztelt Országgyűlés! Tehát, ahogy a bevezetőben is említettem, a bemutatott törvényjavaslat az energetikai ágazati jogszabályok kisebb terjedelmű, túlnyomórészt pontosító, illetve technikai jellegű módosításait tartalmazza, amelyek elfogadása az Országgyűlés tavaszi ülészakán szükséges. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/10538. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint az energiahatékonyságról szóló törvények módosításait foglalja magában, figyelemmel arra, hogy az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel, valamint az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében ezen energetikai tárgyú jogszabályok vonatkozásában több különböző tárgyú, kisebb terjedelmű, de a hazai energiaszabályozás egyes eseteiben kiemelt jelentőséggel bíró módosítás vált szükségessé.

A törvényjavaslatban foglalt módosítások célja és szükségessége az egyes energetikai szakterületen a következő. Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása a felügyeleti díjra vonatkozó meglévő szabályozást módosítja. A radioaktív hulladék-tárolók feletti hatósági felügyeletet az Országos Atomenergia Hivatal 2014. július 1-jétől látja el. A felügyeleti díjat 2015. július 1-jétől kell megfizetni a részére. A kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolója esetén a tárolás megkezdése óta kell felügyeleti díjat fizetni az Országos Atomenergia Hivatal részére.

A radioaktív hulladék-tárolók és az atomerőművi kiegészítő üzemanyag átmeneti tárolója feletti hatósági felügyeletet az Országos Atomenergia Hivatal látja el. A Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit Kft. által az Országos Atomenergia Hivatal részére fizetendő, a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapot terhelő felügyeleti díj mértékét a jelenleg hatályos szabályozás alapján az átmeneti vagy végleges tárolóban elhelyezett radioaktív hulladék mennyisége határozza meg.

(18.10)

Ugyanakkor a felügyeleti tevékenység ellátásának gyakorlati tapasztalatait azt indokolják, hogy

szükségtelen az elhelyezett hulladékmennyiséghez kötni a felügyeleti díj mértékét, hiszen a felügyeleti tevékenység ellátása a tárolólétesítményekhez köthető. Erre tekintettel a módosítás alapján a felügyeleti díj az egyes tárolólétesítmények vonatkozásában összegszerűen kerül meghatározásra annak érdekében, hogy annak mértéke megfelelően szolgálja a felügyeleti tevékenység ellátásával összefüggő feladatok finanszírozását. A törvény összegszerű javaslatai következők a felügyeleti díj mértékére: kiégett kazeták átmeneti tárolója 300 millió forint, nemzeti radioaktív hulladék-tároló 200 millió forint, radioaktív hulladék-feldolgozó és -tároló 100 millió forint.

Az atomenergiáról szóló törvény módosításának indoka részünkről: a felügyeleti tevékenység ellátásának gyakorlati tapasztalatai azt indokolják, hogy szükségtelen a beszállított és a radioaktív hulladék-tárolóban tárolt hulladékmennyiséghez kötni a felügyeleti díj összegét, hiszen az Országos Atomenergia Hivatal által ellátott felügyeleti tevékenység a tárolólétesítményekhez köthető, a hatóság a tárolólétesítményt felügyeli. A felügyeleti díj mértéke a 2016. évi felügyeleti díj mértékénél alacsonyabb összegben kerül megállapításra, illetve az Országos Atomenergia Hivatal a módosítással bevételi forrástól is elesik.

A második módosítandó törvény - államtitkár úr pillérnek nevezte -, a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosításával egységessé válik a távhőtermelő és hőszolgáltató létesítményekre vonatkozó szabályozás a törvény hatályának pontosítása révén. Szintén pontosításra kerül a távhő-engedélyezésre, valamint a távhőszolgáltatók közzététele kötelezettségére vonatkozó szabályozás, kiegészülnek az épületrészenkénti mérésre vonatkozó előírások. Módosulnak a nyereségkorlát szabályai is, tekintettel arra, hogy a vonatkozó részletszabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

Mindezeket túl a távhőár-szabályozási szabályok is módosításra kerülnek. Ahogyan államtitkár úr is említette, a gázév kezdetének július 1-jéről október 1-jére módosulásához kapcsolódóan a távhő hatósági árszabályozása működtetése érdekében szükséges annak előírása, hogy a földgáztüzelésen alapuló hőtermelési technológiát alkalmazó távhőtermelők és távhőszolgáltatók továbbra is kötelesek minden év július 1-jéig megkötni a földgázbeszerzési szerződéseiket.

Az említett harmadik pillér, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény kiegészül az elektromos gépjárművekre vonatkozó szabályozás pontosításával, valamint módosul a villamosenergia-nagykereskedelmi piacokon jelentős piaci erővel rendelkező engedélyesre és a végső menedékesre vonatkozó szabályozás.

A negyedik pillér - így nevezte az államtitkár úr -, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása a következők miatt szükséges. A módosítás révén lehetőség nyílik a piaci körülményeknek megfelelő kötelezettség megállapítására a jelentős piaci erővel rendelkező engedélyes számára. A jelenlegi szabályozás kötelezővé teszi a mintaajánlat ké-

szítését, amitől még az érintett másik szerződő fél beleegyezésével sem lehet eltérni, ez bizonyos helyzetekben túlzott mértékben avatkozik be az engedélyes üzletmenetébe.

A vonatkozó európai uniós előírásokkal összhangban egyértelműbbé válnak a rendszer-üzemeltetők tisztségviselőire vonatkozó összeférhetetlenségi jogszabályok is. A módosítással a közvetett irányítást gyakorlók esetében felügyelőbizottságba kinevezhető köre szűkül, amíg az igazgatóságba kinevezhető köre bővül. A törvényjavaslat szerinti módosítás megteremti a lehetőséget a tárolói engedélyesnél rendelkezésre álló, elkülönítetten nyilvántartott, mobilgázzá átminősített párnagázkészlet felhasználására is.

Ezt kívántam elmondani, tisztelt elnök úr, a törvény módosítással kapcsolatban. A frakciónk támogatja a törvény módosítást.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Részletesen megismerhettük ennek az úgynevezett salátatörvénynek a törvény módosítási javaslatait, úgyhogy én nem kívánom ezt most még egyszer ismertetni, a Szocialista Párt frakciójának észrevételeit és álláspontját szeretném megosztani önökkel.

Az első ilyen a távhőszektort érintő változások, amelyek az ágazat központosított szabályozásának erősítését és jelentős tulajdonosi változásokat vetítenek előre, ezért ezt a részét nem tudjuk támogatni a javaslatnak.

Kiemelendő, hogy az egyes árszabályozási kereteket kijelölő szabályok törvényi szintről rendeleti szintre kerülnek, továbbá, ami a legfőbb kifogásunk a javaslattal kapcsolatban, hogy a helyi önkormányzatok nem véleményezhetik a területüket érintő árszabályozási javaslatokat annak ellenére, hogy több önkormányzat maga a tulajdonosa a távhőszolgáltató gazdasági társaságoknak. Mindez a szabályozás és az intézkedések átláthatóságát csökkenti, ugyanakkor még erősebb lehetőséget adhat a kormánynak a települési távhőárak kézivezérelt meghatározására.

A második észrevétel a villamosenergia-szektor érintő változásokkal kapcsolatos, amelyben álláspontunk szerint nincs magyarázat arra, hogy a Magyar Villamos Művek Partner Zrt. miért csak energiát lesz köteles aukción értékesíteni, kapacitásértékesítésre ez a kötelezettség a jövőben miért nem terjed ki erre az állami vállalatra. A változás nem segíti a piaci verseny élénkítését, csak egyedi könnyebbséget ad egy domináns piaci helyzetben lévő állami cégnek.

A harmadik észrevétel a földgázpiaci változásokkal kapcsolatos, amelyben kiemelendő, hogy a Főgáz Zrt. részére biztosított könnyítések álláspontunk szerint csökkentik az ellátásbiztonság magas

színvonalát, tekintettel arra, hogy a Főgáz Zrt. úgy is eleget tehet az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeinek, ha egyelőre nincs forrásszerződése 2018. szeptember 30-a utáni időszakra.

A negyedik észrevétel az E.ON-tól megvásárolt földgáztárolókban mobilgázzá átminősített 120 millió köbméter párnagáz értékesítésével kapcsolatos, amely azt mutatja, hogy a kormányzat ahelyett, hogy a 300 milliárd forintért megvásárolt tárolókat a jelenleg rendkívül olcsó földgázzal töltené fel, most a tárolók működtetőképességét biztosító gázkészletet kívánja értékesíteni. Ennek álláspontom szerint akkor lehet értelme, ha a kormány valamely tárolót, például a hajdúszoboszlóit szeretné bezárni; tehát nem látjuk értelmét, hogy miért kívánja ezt a mennyiséget értékesíteni.

Ami pedig hiányzik ebből a salátatörvényből, az az általam is korábban sokat hangoztatott energiaár-csökkentés, amelyet, azt gondolom, már felesleges megindokolnom és felesleges vitatkozni is róla, mert már mindenki leírta azt, szakértők, sőt már kormánypárti politikusok is elismerték, maga Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter is elismerte, hogy a nemzetközi piacokon kialakult energiaár indokolná a magyarországi energiaárak csökkentését. Itt az előző vitában államtitkár úr említette a 2010-es rezsicsökkentést, ami - csak szeretnénk neki jelezni - 2012-ben valósult meg, tehát 2010-ben még nem volt rezsicsökkentés.

De éppen ellenkező javaslattal éltem már talán harmadik vagy negyedik alkalommal, hogy kihasználva azt, hogy az energiaárak több mint 50 százalékkal csökkentek, még az orosz földgáz ára is minimum 40 százalékkal csökkent az elmúlt időszakban, lenne lehetőség a lakossági árak csökkentésére, ahogy a javaslatomban megfogalmaztam, átlagfogyasztásig 20 százalékos gázár-csökkentés, 10-10 százalékos elektromosáram- és távhőár-csökkentés valósulhatna meg. Ehelyett halljuk és olvassuk, hogy egy állami tulajdonban lévő gazdasági társaság gyűjtögeti ezt a pénzt, nem tudjuk még, pontosan milyen célra.

(18.20)

Könnyen elképzelhető, hogy a jövő évben, amikor már választásra felkészülő év lesz, akkor tesz majd javaslatot a Fidesz-kormány az újabb árcsökkentésre. De szeretném hangsúlyozni, hogy most is meg lehetne tenni, tehát most már ez veszteségként jelenik meg a magyar háztartásoknál, hiszen többet fizetnek az energiáért, mint amennyibe az kerül. Ezenkívül pedig szeretném újra az igazságosság szempontját kiemelni, hogy átlagfogyasztásig járjon a kedvezmény, ne pedig mindenkinek, például a nagyfogyasztóknak, akik az uszodájukat vagy szaunájukat fűtik ilyen energiahordozóval.

Eppen ezek miatt a kifogások miatt - a négy észrevétel miatt és hogy mi hiányzik belőle - nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP vezérszónoka, Firtl Mátyás képviselő úr következik. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja - ahogy azt államtitkár úr is említette - az energetikai ágazati jogszabályok kisebb terjedelmű, túlnyomórészt pontosító, technikai jellegű módosítása. Államtitkár úr már részletesen ismertette a törvényjavaslat tartalmi elemeit, így engedjék meg, hogy ezek közül az egyes törvények vonatkozásában néhány fontosabb elemet kiemeljek.

Az atomenergiáról szóló törvényt, az 1996. évi CXVI. törvényt érintő javaslat a felügyeleti díj mértékére vonatkozó meglévő rendelkezések módosítására irányul. A Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Nonprofit Kft. által az Országos Atomenergia Hivatal részére fizetendő és a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapot terhelő felügyeleti díj mértékét a jelenleg hatályos szabályozás alapján az átmeneti vagy végleges tárolóban elhelyezett radioaktív hulladék mennyisége határozza meg.

Ugyanakkor a felügyeleti tevékenység ellátásának gyakorlati tapasztalatai alapján szükségtelen az elhelyezett hulladék mennyiségéhez kötni a felügyeleti díj mértékét, hiszen e tevékenység ellátása a tárolólétesítményekhez köthető. Ezért a módosítás szerint a felügyeleti díj az egyes tárolólétesítmények vonatkozásában összegszerűen kerül meghatározásra annak érdekében, hogy a díj mértéke megfelelően szolgálja a tevékenység ellátásával összefüggő feladatok finanszírozását.

A javaslatnak a távhőszolgáltatásról szóló törvény, a 2005. évi XVIII. törvény módosítására irányuló rendelkezései közül fontos megemlíteni a távhőár-szabályozási szabályok módosítását. A gázév kezdetének július 1-jéről október 1-jére történő módosulásához kapcsolódóan ugyanis - a távhő hatósági árszabályozása működtetése érdekében - szükséges annak előírása, hogy a földgáztüzelésen alapuló hőtermelési technológiát alkalmazó távhőtermelők és távhőszolgáltatók továbbra is kötelesek minden év július 1-jéig megkötni a földgázbeszerzési szerződéseiket.

A villamos energiáról szóló törvény, a 2007. évi LXXXVI. törvény módosítására irányuló javaslat tekintetében elsőként az elektromos gépjárművekre vonatkozó szabályozás pontosítását, továbbá a végső menedékesre vonatkozó szabályozás módosítását emelném ki.

A javaslattal egyértelműsítésre kerül, hogy végső menedékes kijelölése esetén speciális szabályok alkalmazhatók a mérés és elszámolás tekintetében, valamint az is, hogy ha az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználó a végsőmenedékes-szolgáltatás időtartama alatt nem köt villamosenergia-vásárlási szerződést, akkor a szerződés a végsőmenedékes-szolgáltatás időtartamát követő nappal a törvény erejénél fogva létrejön a területileg illetékes egyetemes szolgáltatóval.

A földgázellátásról szóló törvénynek, a 2008. évi XL. törvénynek a törvényjavaslat szerinti módosítása révén egyebek között lehetőség nyílik a tárolói engedélyesnél rendelkezésre álló, mobilgázzá átminősített párnagázkészlet felhasználására. A törvény már 2013 óta elvi lehetőséget biztosított ezen földgázkészlet földgáztároló általi értékesítésére. A módosítás pusztán ezen értékesítés részletszabályait teremti meg azzal, hogy a tároló az ebből saját és technológiai célra fel nem használt földgázt könyv szerinti értéken kötelese értékesíteni az egyetemes szolgáltatók földgázforrásainak biztosítására, azaz végső soron a lakosság ellátása és a rezsicsökkentések fenntartása érdekében. A tároló ezen készletet csak abban az esetben értékesítheti szabadon, ha az az egyetemes szolgáltatási célra nem került igénybevételre.

Végül az energiahatékonyságról szóló törvény, a 2015. évi LVII. törvény módosításával a hazai energetikai szabályozásban is szükséges megteremteni a távfűtési szolgáltatásra vonatkozó alapvető előírásokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira, valamint az energiahatékonyságról szóló törvény esetében európai uniós kötelezettségre is tekintettel tehát az említett energetikai tárgyú törvények vonatkozásában több kisebb terjedelmű, de a hazai energiaszabályozás egyes esetekben kiemelt jelentőséggel bíró módosítás vált szükségessé.

A Kereszténydemokrata Néppárt a törvényjavaslatot támogatja, s erre kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy a kormány által benyújtott T/10538. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálom három mondatban összefoglalni, hogy miért fogunk tartózkodni a törvényjavaslat szavazásánál, ugyanis vannak számunkra támogatható és vannak kevésbé támogatható vagy nem támogatható elemei is ennek a javaslatnak.

Ami támogatható, az a Központi Nukleáris Pénzügyi Alappal kapcsolatban a radioaktív hulladéktárolók felügyleti díjával kapcsolatos szabályozás, ami által várhatóan, ahogy azt államtitkár úr is megerősítette, csökkenni fog a villamos energia előállításának önköltségi ára a Paksi Atomerőműben, ami talán majd további villamosáramár-csökkenést is lehetővé tesz a későbbiekben, nagyon reméljük, illetve hogy a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapban lévő befizetések is tovább nőnek majd, hiszen ezekre az összegekre szükség lesz még akár a Paksi Atomerőmű üzemidejének lejártakor, a Paksi Atomerőmű I-IV. blokkjainak üzemideje lejárta után, illetve más egyéb célokra is. Tehát mindenképpen az is egy szempont, hogy ne csökkenjenek ezek az összegek a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapban.

Ami kevésbé támogatható, az a távhőszektorral kapcsolatos elképzelések. A múltkor a Gazdasági bizottság Energetikai albizottságának ülésén egy teljes albizottsági ülés foglalkozott a távhőszektor kérdésével.

Ott feltettem a kérdést államtitkár úrnak, illetve Németh Lászlóné államtitkár asszonynak, hogy ezek a központosítási törekvések, amelyek a távhőszektorral kapcsolatban a kormány elképzelései között élnek, akkor is megvalósulnak-e, amennyiben a távhőszektor jelenleg is zajló auditja olyan eredményre vezetne, hogy ez nem célszerű vagy nem észszerű ennek a központosítási törekvésnek a megvalósítása és nem gazdaságos.

Erre azt a választ kaptam, hogy igazából ez ettől függetlenül valószínűleg meg fog valósulni, legalábbis én Németh Lászlóné államtitkár asszony választát így értelmeztem. Az, hogy az önkormányzatok, akik valóban sok esetben tulajdonosai, többségi tulajdonosai ezeknek a távhőszolgáltató társaságoknak, a ráhatása akár az árképzésre csökken, az valóban nem egy pozitív és támogatható folyamat a részünkről.

A másik pedig, ami valóban a Jobbik álláspontja szerint sem teljesen érthető, hogy miért van szükség a gáztárolókban a stratégiai gázkészletek párnagázból ipari gázzá átminősített készleteinek értékesítésére. Ugye, a tároló megfelelő és hatékony működését szolgálják ezek az úgynevezett párnagázkészletek, és nyilván ezek egy olcsó és hozzáférhető gázkészletet jelentenek, tehát a rezsicsökkentésnek nevezett intézkedés fenntartása szempontjából az kedvező a kormány részéről, ha egy rendelettel ezeket egyszerűen átminősíti ipari gázzá és értékesíti, felhasználja, és a lakosság felé történő értékesítésről, illetve a szolgáltató felé történő értékesítésről rendelkezik, azonban ezek a tárolók véleményünk szerint nem megfelelő kihasználtsággal működnek.

Támogattuk annak idején az állami tulajdonba történő visszaszerzését, azonban mi azt szeretnénk, ha valódi funkciójukat ellátnák, és valóban olyan stratégiai tározókként működnének, és olyan gázmennyiséggel, gázkészlettel üzemelnének, ami lehetővé teszi, hogy Magyarország ellátásbiztonsága mindenkor garantálva legyen a nemzetközi helyzettől és a gázvezetékek üzemelésétől, állapotától függetlenül.

Úgyhogy nagyjából ezek azok a szempontok, amelyek inkább ellene szólnak, illetve az elején elmondtam, hogy mi az, ami inkább mellette; illetve a többi, amiről most nem emeltem külön szót, szintén a támogatható kategóriába tartozik.

Összességében jelen álláspontunk szerint egy tartózkodás lesz a zárószavazáson az álláspontunk. Államtitkár úr a zárszóban esetleg még meggyőzhet minket ennek ellenkezőjéről, de jelen pillanatban szakmai szempontból mi ezt így gondoljuk, és politikai szempontból is ezt tartjuk követendőnek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Bányai Gábor, a Fidesz képviselője. Tessék!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tóth Bertalannak szerettem volna címezni a kétperces hozzászólásom lényegét. Nincs itt. *(Horváth Imre: Átadom neki. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Átadja neki.)* Jó, köszönöm, Imre. Köszönöm szépen. Nem értettem, azt hittem, a hátam mögött van; megjedtem. *(Derültség.)*

(18.30)

A lényeg, hogy ezt tessék elmondani akkor kedves képviselőtársamnak, Tóth Bertalannak, hogy 2002-2010 között lett volna módja képviselő úrnak harcolni a különféle energiaárak csökkentéséért vagy éppen növekedése meggátlásáért, ebben ő nem volt túl aktív annak idején. Ezért feledékenység ellen orvosságot javaslok tisztelt képviselőtársamnak, mert egy kicsit arcatlanság volt erről beszélni.

Azt Kepli Lajosnak és Tóth Bertalannak is jelezzük, hogy az, hogy ma nincsenek a gáztározók feltöltve az önök által kívánt szintig, ez az ország ellátásának biztonságát nem veszélyezteti jelen pillanatban. Amikor a fűtési szezon elérkezik, addigra meg fog történni a gáztározók feltöltése, ezek az események rendeződni fognak. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólaló nincs. Normál szót kérő képviselő sincs. Kétperces felszólalásra sem kért lehetőséget senki más. Megkérdem mindazonáltal, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Ennél több formában most már nem tudom erőltetni azt, amit egyébként sem akartam *(Derültség.)*, így aztán megállapítom, hogy minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár urat megkérdem, hogy kíván-e reflektálni. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm az észrevételeket a törvényjavaslattal kapcsolatban, és köszönöm a Fidesz- és a KDNP-frakció részéről a támogatást. Én azt gondolom és azt remélem, hogy meggondolják az ellenzéki képviselők a támogatást, ugyanis ez a törvényjavaslat valóban technikai jellegű és előremutató rendelkezéseket tartalmaz.

Tóth Bertalan képviselő úrnak az észrevételével kapcsolatban annyit tudok mondani, hogy a távhőnél a nyereségkorlát... ja, nincs itt a képviselő úr, úgyhogy a nyereségkorláttal kapcsolatban annyit tudok mondani neki, hogy nem most kerülnek rendeleti szintre. Ez már eddig is így volt, és mivel ott vannak, ezért a törvényben az úgynevezett általános törvényi előírások feleslegessé válnak. Az önkormányzatok egyrészt tulajdonosok, másrészt árszabályozók, ez nem egy szerencsés dolog, és ráadásul ez az árszabá-

lyozás csak a véleményezésre terjed ki. Ez jelentős bürokratikus terheket jelent az önkormányzatok számára is meg az árszabályozó hatóság számára is. És úgyis egyébként az árszabályozásnak a megállapítása, kialakítása az önkormányzati társaságok és a nem önkormányzati társaságok benyújtott adatain alapulnak. Tehát ilyen szempontból az önkormányzatnak mint testületnek nem sok szerepe volt ebben a folyamatban.

Tóth Bertalan képviselő úr jelezte, hogy az MVM Partner miért csak energiát köteles értékesíteni. Mert csak erre van jogositványa. Az úgynevezett kapacitásértékesítést az úgynevezett infrastruktúra-társaságok végzik, az MVM Partner nem ilyen társaság.

Földgáz. A szerződésekkel kapcsolatban miért nem kell rendelkezni földgázforrás-szerződéssel? Azért, mert a törvény önmagában biztosítja a felajánlási rendszeren keresztül az érintett szolgáltató számára. De ha már itt vagyunk a földgáznál, azért a jegyzőkönyv kedvéért és a képviselő úr észrevételére reagálva el kell mondanom, hogy ma Magyarországon a földgáz és az elektromos áram lakossági egyetemes szolgáltatási díja a második legolcsóbb Európában. Bukarestben fizetnek kevesebbet, mint Magyarországon.

Én még emlékszem arra, amikor 2007 és 2010 között a nagyon szegény, lerobbant állapotú Nagy-Britanniában, Luxemburgban, Franciaországban és az ugyancsak szegénysorban tengődő Csehországban olcsóbban jutottak áramhoz meg gázhoz a fogyasztók, mint az igen prosperáló pannon tigris, pannon pumát vizionáló kormányzat által vezetett Magyarországon. Akkor kellett volna felállni a szocialista párti képviselőknek, és bátran, előremutató módon meglépni azt, amit mi megléptünk 2013-ban. A felszólalásomban arra utaltam az előző törvényjavaslatához kapcsolódó reagálásomban, hogy nem jönnek vissza a 2010 előtti árak, mert 2013-tól jelentősen csökkentettük az áram és a gáz árát, méghozzá megtartva a sávos áralapot is.

Tehát az árcsökkenés a sávos fogyasztáshoz igazodó árakból történő csökkentés, tehát az úgynevezett szociális elem ugyanúgy megmaradt, a nagycsaládosok támogatásának a metodológiája, mint ami volt a korábbi szabályozásban. Tehát ez is egy ilyen, pesti szlenggel élve, a szocialisták részéről egy süket duma, hogy nincs meg a szociális érzékenység a jelenlegi gázárszabályozásban. Megvan, tisztelettel mondom ezt, és ez valóság, és nem süket duma.

Annyit szerettem volna mondani Kepli Lajosnak, nagyon helyesen látta azt, hogy az OAH-díjjal kapcsolatban racionális lépést teszünk a törvényjavaslattal, és úgy gondolom, ez egyszerre szolgálja a KNPA felhalmozási részét, másrészt jobb lehetőséget teremt a Paksi Atomerőmű Zrt.-nek egyrészt a termelés hatékonyabbá tételéhez, másrészt az üzemidő-meghosszabbításhoz szükséges beruházásokhoz is szolgáltat fedezetet az a díjcsökkenés, tehát az OAH-t megillető díjnak a csökkenése.

A párnagázzal és a mobilgázzal kapcsolatban el kell mondanom, hogy Firtl Mátvás képviselő úr a

hozzászólásában említette, hogy 2013 óta ez egy alkalmazható dolog. Meg kell mondanom, a korábbi szabályozás értelmében még a technológiai okok miatti lecserélés is tiltott volt ilyen szempontból. Úgy gondolom, hogy ennek megvan a helye és az ideje, és megvan az a rendelkezés is, hogy elsősorban az egyetemes szolgáltatókat kell ebből a gázból kiszolgálni. Természetesen magának a tárolónak az üzemképességét az ilyen átminősítés és az átminősítés utáni értékesítés nem veszélyeztetheti. Erre vonatkozóan az illetékes bányahatóság megfelelő jogkörrel bír, és számon is kéri ezt a tárolót üzemeltető cégektől.

Én úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat jobbá teszi az érintett négy törvényünket, és tovább segít minket azon, hogy egy jobban működő energiaszektor tudjunk felmutatni, és ez az energiaszektor jobban tudja szolgálni az ipar, a gazdaság és a lakosság ellátását is, és ezért is kérem a támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10526. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat három törvényt javasol módosítani: a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényt, a menedéjogról szóló 2007. évi LXXX. törvényt és az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvényt.

A javaslat célja az, hogy egyetlen migráns se tartózkodhasson jogellenesen az országban, minden kérelmező ügyében gyors döntés születessen. Ez azt jelenti, hogy azoknak a migránsoknak, akiket a határ vonalától számított 8 kilométeres sávon belül a rendőrség feltartóztat, lehetőségük van a törvényeknek megfelelően a menedékkérelem benyújtására, ugyanis a rendőrség átkíséri őket az államhatár védelmét nyújtó létesítmény kapuján.

Ennek egyetlen fontos feltétele van, mégpedig az, hogy az illegális határátlépés során ne merüljön fel bűncselekmény elkövetésének a gyanúja. A bűncselekmény csak a kerítés megrongálásának vagy azon történő átjutásnak az észlelésekor merül fel, ez esetben természetesen ezek a szabályok nem alkalmazhatók.

Tisztelt Országgyűlés! Egyéb vonatkozásban szabálysértés valósul meg, amelyet a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény

100/A. §-a alapján szóbeli figyelmeztetéssel is le lehet zárni.

(18.40)

A törvényjavaslat alapján az államhatár védelmét nyújtó létesítmény kapuján átkísért emberek a menedéjog iránti kérelmüket a tranzitónában benyújthatják. Rájuk nézve a határon lefolytatott eljárás speciális szabályai lesznek alkalmazhatók, és velük szemben az ország területén jogszerűtlen tartózkodás miatt nem kerül alkalmazásra a kiutasítás. Ugyanis a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény módosítása értelmében az idegenrendészeti hatóság nem utasítja ki azt a jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt, aki menedéjog iránti kérelmét az államhatár védelmét nyújtó létesítmény kapuján történő átkísérése után nyújtja be. A szabályozás lehetőséget teremt a határon lefolytatott eljárás szabályainak alkalmazására, a menedéjog iránti kérelem benyújtására.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek, elsőként Vas Imre képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka szólhat. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Európa biztonságára a legnagyobb veszélyt a migrációs válság és a terrorista támadások jelentik. Egyértelműen kijelenthető, hogy a schengeni övezet eddigi legnagyobb válsága ez. Nagyon fontos a jogszabályok betartása és betartatása. A migrációs válság kirobbanása óta az egyetlen járható út a nemzeti szinten született hatékony és eredményes jogszabályok, például a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésére hozott magyar intézkedések, amelyek példáját más európai országok is követték.

Magyarországon sem szeretnek az emberek kerítés mögött élni, de a migrációs válság ügyében az európai uniós intézmények egyáltalán nem reagáltak, ezért Magyarország a kerítés felépítésére kényszerült, hogy érvényesíteni tudja az Unió törvényeit. Elmondható, hogy hazánk az uniós tagállamok között egyedülként volt képes, hajlandó a Közösség szabályainak betartására. A jelenlegi javaslat újabb szigorításokat vezetne be Magyarország határainak, jogi védelmének további erősítése érdekében. Cél, hogy egyetlen migráns se tartózkodjon jogellenesen Magyarországon területén.

Az előterjesztés három törvényt javasol módosítani: az államhatárról, a menedéjogról, valamint a harmadik országbeli polgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényt. A változtatás biztosítaná, hogy akit a rendőrök az államhatártól 8 kilométeren belül tartóztatnak fel és nem bűncselekmény

elkövetésével jutottak az országba, a tranzitváróba kerüljenek, ahol lehetőségük lesz menedékkérelem benyújtására. Esetükben gyors döntés születhet, a határon lefolytatott eljárás speciális szabályai lesznek alkalmazhatók, és ők nem utasíthatók ki jogszerűtlen tartózkodás miatt.

A törvényjavaslatot a napi tapasztalatok indokolják, mert a migránsok 99 százalékát 8 kilométeren belül fogják el, így ez a sáv a gyakorlatban elegendő feltartóztatásukhoz. Fontos, hogy továbbra is érvényesüljön a kétfős határzár, mert így Magyarország ellenőrzés alatt tudja tartani a migránshullámot. A műszaki és jogi határzár együtt hatékonynak bizonyult, de a gyakorlati tapasztalatok újabb változásokat irányoznak elő. Ahogy a déli határzár fizikai védelmének megerősítésére a kormány nemrég 9,3 milliárd forintot biztosított, úgy a jogi szabályozást is megfelelően ki kell egészíteni. Ezt szolgálja a jelenlegi javaslat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A migráció kérdése Magyarország jövőjéről szól. Magyarország egy olyan pályára lépett az elmúlt években, amelyre a fejlődés, a stabilitás és a biztonság jellemző. Nem szabad hagyni, hogy ez megváltozzon. Magyarország egy szuverén ország, ahol nem lehet olyan döntéseket ráerőszakolni az állampolgárokra, hogy kikkel kelljen együtt élniük, mert itt a polgárok mindennapi életéről beszélünk.

A magyar emberek fontosnak tartják a bevándorlás kérdését saját életük szempontjából. Ezt az is bizonyítja, hogy több mint egymillióan töltötték ki és küldték vissza korábban a konzultációs kérdőívet. Az eredmények alapján az emberek véleménye egyértelmű, Magyarországot meg kell védeni. A válaszadók több mint 90 százaléka egyetértett abban, hogy az Unió bevándorláspolitikája megbukott, ezért szigorúbb szabályozásra van szükség. A népszavazás is az ország szuverenitásáról fog szólni, arról, hogy Brüsszel nem döntheti el helyettünk, ki éljen hazánkban.

A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Horváth Imre képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én az előzmények előzményéről is szeretnék néhány gondolatot mondani. Készültem a felszólalásra, átnéztem a schengeni megállapodást, a schengeni egyezményt. A 2015-öt megelőző két-három évről szeretnék beszélni. A schengeni egyezmény, a megállapodás is szigorú eljárásrendet követelt a határon határőrizet, igazgatásrendészet és menekültügy vonatkozásában.

Emlékezzünk csak vissza a tévé-, sajtótudósításokra, hogy milyen mozgás volt Ásotthalom, Mórahalom térségében, kik kergették, mezőőrök kergették a migránsokat szerte az országban, gyakorlatilag

kezeletlenül mászkáltak a migránsok. Ez a dolog nagyban hozzájárult ahhoz, hogy bekövetkeztek a 2015. évi őszi események. Arról van szó, hogy sajnos ebben az időszakban sem a határőrizet, sem az idegenrendészet, a menekültügy nem volt hatékonyan kezelve. Ami a további előzményeket illeti, az egyes törvények a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló 2015. évi CXL. törvényt *(sic!)* a Magyar Szocialista Párt nem támogatta, a határon lefolytatott menekültügyi eljárást is tartalmazó törvénycsomagot.

A javaslat a határon lefolytatott menekültügyi eljárás 2015 őszén elfogadott koncepcióját szolgálja. Lényege, hogy a rendőr a határvonal 8 kilométeres sávjában feltartóztatott jogellenes határátlépő külföldit az államhatár rendjének védelmét biztosító létesítmény kapuján átvezeti, s a külföldi a tranzit-zónában beadhatja a menekültügyi kérelmét, ahol az eljárást a határon lefolytatott eljárás szabályai szerint bírálják el.

Ennek az eljárásnak a lefolytatására azonban csak akkor van lehetőség, ha bűncselekmény gyanúja merül fel. Figyelemmel arra, hogy a határzár pusztán átlépése is bűncselekmény - a Btk. 352/A. §-a -, a határzár tiltott átlépése, tehát ez az eljárás feltehetően azt szolgálja, hogy a rendőrök a kerítés mentén bolyongókat bekísérhessék a tranzit-zónákba. Ennek érdekében a mindössze négy paragrafusból álló javaslat a Harmtv., a Met. és az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvényt módosítja. A Harmtv. módosítása azért szükséges, mert a hatályos szabályozás szerint kötelező kiutasítani azt a külföldit, aki jogellenesen lépte át Magyarország államhatárát.

Néhány észrevétel a törvényjavaslatához: a javaslat bizonyítja, hogy gyakorlatilag működésképtelen szabályokat alkottak két nap alatt kivételes eljárásban, 2015 szeptemberében. Mindez utólag is igazolja az MSZP álláspontjának helyességét, miszerint nem szavazta meg a házszabálytól való eltérést. Kár hogy kivételes eljárásban a kormánytöbbség ellenére kivételes eljárásban két nap alatt áterőszakolta a törvényt. *(Sic!)* Még szerencse, hogy a sarkalatos rendelkezéseket tartalmazó törvénycsomagot nem lehetett kivételes eljárásban elfogadni, és így a módosító javaslatokkal korrigálható volt, ezért az utóbbi csomag esetében tartózkodtunk a szavazásnál.

(18.50)

A megfogalmazás több eleme megmosolyogtató, amikor triviális dolgokat próbálnak nagyon jogászok körbeírni: „Az államhatár rendjének védelmét biztosító létesítmény kapuján átvezetés.” „A létesítmény legközelebbi kapuján átvezetheti.” Ennek ellenére a fogalomhasználat így sem kellően precíz. A 3. §-ban foglalt „létesítmény” alatt feltétlenül csak a kerítést lehet érteni.

Ráadásul az eljárásban még így is vannak nem egyértelműen leszabályozott elemek. Így csak a javaslat indoklásából derül ki a jogalkotói szándék, miszerint ha nem merül fel bűncselekmény elköveté-

sének gyanúja, a rendőr a harmadik országbeli állampolgárt a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszeréről szóló 2012. évi II. törvény 100/A. §-a alapján szóbeli figyelmeztetésben részesítheti, és az államhatár rendjének védelmét biztosító létesítmény kapuján átkíséri.

Megfelelő feltételek biztosítása esetén a határon lefolytatott eljárások, a tranzitónák kialakítása akár támogatható is lenne. Ilyen eljárásra a vonatkozó EU-s szabályok kifejezett felhatalmazást adnak. Azonban kétséges, hogy a tranzitónák jelenlegi működése valóban emberséges bánásmódot, tisztességes eljárást biztosít-e a menedékkérőknek. A kialakított eljárásrend sem megfelelő, amit többek között ez a javaslat is bizonyít. A határon lefolytatott eljárásban a tisztességes bírósági eljárás is megkérdőjeleződik, hiszen az ügyben eljáró bírósági titkár személyesen meg sem hallgatja a kérelmezőt, csak videotelefonon keresztül.

A törvényjavaslat bizonyítja, hogy 2015 szeptemberében gyakorlatilag működésképtelen szabályokat alkottak a tranzitónában lefolytatott eljárásokra. Ez a törvényjavaslat egy kísérlet arra, hogy a legkirívóbb hibáit is próbálják korrigálni. Az alapvetően elhibázott szabályozás farigcsálása helyett egy korrekt, tisztességes eljárást biztosító eljárásrend megalkotása lenne indokolt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, nem kell hosszan bizonygatnom, hogy a Jobbik eddig is támogatott minden olyan javaslatot, amely érdemben segítette akár a bevándorlás, akár a vélt vagy valós terrorizmus elleni lépések sorozatát és az ország biztonságát, azonban most azt kell mondjam, hogy ennek a javaslatnak az igazi célját nem értjük, hacsak az nem, hogy az illegális bevándorlókat valahogy legalizálni kell, mert nem működik a határvédelem olyan szinten, ahogy azt korábban minden egyes kormányoldali megszólaló úgy kommunikálta, hogy működik, kettős határzár van, sőt hármas, egyrészt a műszaki, másrészt a jogi, harmadrészt pedig az élőerős.

Mire gondolok? Arra, hogy ha lenne tényleges határzár - mi számtalan esetben elmondtuk, hogy határőrség szükségeltetne -, tehát ha rendes élőerős határvédelem lenne, akkor nem kellene nyolc kilométerről beszélni, maximum nyolc méterről. Nyilván nem arról beszélünk, hogy tízméterenként kellene egy őrnök állni 0-24 órában, de arról igenis beszélünk, számunkra a határvédelem nem azt jelenti, hogy a határtól x kilométerre, és most teljesen mindegy, hogy hány kilométerről beszélünk, teljesen mindegy, hogy tervezett vagy spontán módon „összevissza” cirkáló rendvédelmi egységek elfognak

mindenféle embert, aki akár legálisan, akár illegálisan ott kóborol.

Mi nagy problémának látjuk azt, hogy azáltal, hogy ezeket az embereket begyűjtjük, függetlenül attól, hogy milyen mélységben tartózkodnak az ország területén illegálisan, és beterejük őket a tranzitónákba, onnantól kezdve megindul egy menekültügyi eljárás, regisztráció történik, és ha Európában elbukik a kvótarendszerrel szembeni ellenállás, onnantól kezdve a regisztrációval lényegében megágyazunk annak, hogy ezeket az embereket - reméljük, ez nem következik be - egy jövőbeni kvótarendszer alapján Magyarországra lehet toloncolni. Mi ehelyett azt mondanánk, hogy szabálysértés esetén is lehessen kiutasítani bevándorlókat, másrészt sokkal jobb lenne az általunk már évek óta mondott visszafordíthatóság intézményének a jogi megteremtése. Mert ez számunkra nagyon nem az, sőt kifejezetten az ellenkezőjét vetíti előre.

Azt pedig még egyszer mondom, hogy a nyolc kilométer egy kicsit furcsa. Mi van nyolc és fél kilométeren, mi van tíz kilométeren, és mi van húsz kilométeren? Értem én, hogy a statisztikai adatok szerint a döntő hányad nyolc kilométeren belül felderítésre vagy elfogásra kerül, de láttunk olyan időszakot, amikor ez nem így volt. Én továbbra is egzakt választ szeretnék arra kapni, hogy ez a javaslat valójában miről szól. Mert mindazt értem, ami a kormányoldaltól elhangzott, csak ez a kitérőt céllokkal szerintünk, a mi olvasatunkban homlokegyenest ellentétes.

Mi szeretünk továbbgondolkodni az aktuális kihívásokról is, időben meg főleg, az aktuális kihívások pedig egyértelműen a kvótarendszerről szólnak. Ha azt nem sikerül Európának megakadályoznia, akkor ez a javaslat azáltal, hogy mindenkit betere, mindenkit regisztrál és mindenkiel szemben lefolytat egy eljárást, megágyaz annak, hogy a vélt szomorú jövőben ezeket az embereket be lehet majd ide telepíteni. Mi ezt abszolút mértékben szeretnénk elkerülni.

S még egyszer mondom, ezt nyilván nem lehet egyik napról a másikra elérni, de ha csak magunkból indulunk ki, idestova hat éve, pontosan 2010 májusától mondjuk a határőrség felállításának szükségességét. Közép- és hosszú távon már régésrég működhetne, ha hat évvel ezelőtt megfogadják a javaslatunkat. Szeretném ismét nem zárójelben felhívni a figyelmet arra, hogy az egyetlen olyan schengeni határszakasszal rendelkező ország vagyunk, ahol nincs határőrség. Sőt, olyan országokat is fel tudok sorolni, amelyeknek egyetlen méter schengeni határunk sincs, mégis van határőrségük. Ez a nyolc kilométeres sáv meg áruklódó, hogy hogy lehet a határon közlekedni, függetlenül attól, hogy van-e műszaki határzár vagy sem.

Azt nagyon megfontolásra javaslom önöknek, gondolkozzanak el azon a negatív forgatókönyvön, hogy népszavazás ide vagy oda - mert az jól látható, hogy a Jobbik alaptörvény-módosítását nem támogatják -, tehát népszavazás ide vagy oda, ha Brüsszellel szemben elbukik a kvótarendszer elutasítása,

akkor pontosan ez a javaslat ágyaz meg annak, hogy a napjainkban néhány száz napi illegális határsértőt a regisztráció miatt majd szépen ide lehet telepíteni vagy elhelyezni. Jó lenne végiggondolni, hogy mi van akkor, ha a legrosszabb rémálomunk, a bevándorlás szempontjából legrosszabb rémálomunk valósul meg és lesz kvótarendszer az Európai Unióban, akkor önök hogy fogják magyarázni ezt a javaslatot.

Mi nem bíbelődnénk feltétlenül minden egyes esetben a regisztrációval és a menekültügyi eljárások lefolytatásával, akár bűncselekmény, akár szabálysértés útján az illegális határsértőket vissza kell fordítani. Tudom, hogy Szerbiával van megállapodás, tudom, hogy elvileg 30 főt fogadnak vissza. Újra lehet nyitni ezeket a tárgyalásokat, a nemzetközi jog alapján lehet más eszközökhöz is nyúlni. Ne finomkodjunk, mert meg merem kockáztatni, hogy brüsszeli és strasbourg-i szemüvegen keresztül ez ott egy üdvözlendő javaslat, amit önök beterjesztettek. Ha ez nem fog érdemben változni, akkor most ki tudom jelenteni, hogy a Jobbik ezt a javaslatot nem fogja támogatni, mert az elmondott célokkal szemben ez pontosan az ellenkezőjét fogja szolgálni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Sőt, más egyéb formában sem jelentkezett senki felszólalásra - egészen addig, amíg Z. Kárpát Dániel képviselő úr meg nem mozdította az ujját. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell hogy mondjuk, hogy az egész népszavazás és alaptörvény-módosítás körüli problémahalmazt, amit a kormányzat csinált, és a saját országos népszavazási kampányát, amit előterjesztett az utóbbi hetekben, lenullázza és tökéletesen semmissé tudja tenni azzal a meghívólevéllel, ami az előttünk fekvő, amúgy nem túl terjedelmes csomagban szerepel.

Hiszen itt egyértelműen egy olyan elképzelésről van szó, ami gyakorlatilag a felé mutat, hogy az ide-érkezőket, azokat a kóborlókat, akiket összefogdosnak a határon, sokkal könnyebb eljárásra tudják biztatni, és arra, hogy igen, maradjanak itt szépen nálunk. Hiszen vélhető módon, ha csak annyit csinálnak, hogy a határhoz visszaviszik az említett kóborlókat, ők pedig a beléptető pontokon legálisan regisztrálhatnak, vélhetően nem tudnak hová tovább menni, hiszen Ausztria zár, Ausztria szigorít, a Szlovákiának nevezett ország irányában adott esetben lőnek is. Az eljárás lefolytatásának idejére tulajdonképpen jogilag köteleznék magunkat arra, hogy ezeknek az embereknek az ügyét itt tárgyaljuk meg, legalábbis egy bizonyos pontig.

De az egészen biztos, hogy az a múlt évben felmerülő problémakör, amikor 178 ezer embert re-

gisztráltunk úgy, hogy nagyjából tudjuk, hogy nem itt léptek be az Unió területén belülre, de mégis itt került a szignó a papírjukra, és Magyarország neve is odakerült erre a papírra, ezt kiterjesztve folytatnánk. Tehát önök pontosan azt teszik és idézik elő, ami ellen látszólag küzdenek az országos népszavazásról szóló kampánnyal. Azt látjuk tehát, hogy ez a meghívólevél teljesen fölösleges. Amit önöknek végig kellene gondolniuk, az az, hogy a hermetikusan lezárt élőerős határon hogy jöttek át 12 ezren az érintett időszakban, hogyan lehetne ellensúlyozni ezt a hatalmas problémát egy önálló határőrség felállításával.

Van is egy tippünk. A költségvetés módosítása tekintetében, ugye, több mint 400 milliárd forintot mozgattak meg, pontosan a múlt héten vitatkoztunk ennek a körülményeiről. Ezen összeg töredékéből fel lehetne állítani azt az önálló határőrséget, aminek most fájó hiánya mutatkozik. És azt is látjuk, hogy pontosan az a végeredménye az önök mostani javaslatának, tehát hogy a 8 kilométeres sávon belül összefogdosnák az érkezőket, és tulajdonképpen segítenék őket recepciós-ként abban, hogy itt regisztráljanak Magyarországon, tehát pontosan az a végeredménye, ami ellen önök látszólag küzdenek. És nagyon remélem, hogy ez a küzdelmük nem csak látszólagos, valóban kvótamentes Magyarországot akarnak.

De már az országos népszavazással kapcsolatos viselkedésük arra enged következtetni, hogy igazából fenn akarják tartani ezt a veszélyhelyzetet, és elterelni a figyelmet a világrekorder áfáról, a kiszáradt gazdaságról, az építőipar elképesztően sanyarú teljesítményéről, a 0,9 százalékos, európai sereghajtó gazdasági növekedésről, ami az első negyedévben mutatkozik. És sajnos ez mutatkozott meg, mi nem vagyunk ellendrukkerek. De azt látjuk, hogy az országos népszavazás a maga idejében nagyon jó ötlet volt - egyébként Vona Gábor vetette fel, szeretném itt megjegyezni még egyszer -, csak hogy az azóta eltelt idő átalakította a politikai klímát a tekintetben, hogy tudtunk egy még jobb javaslatot tenni, hiszen van egy gyorsabb, biztosabb és egyébként olcsóbb megoldás.

Ez az Alaptörvény módosítása lenne, ahol megpróbáltuk a fideszes Alaptörvénybe a fideszes népszavazási kérdést beerőltetni úgy, hogy a Fidesz képviselői szavazzák meg ezt parlamenti többséggel. El vagyunk képedve azon, hogy még házszabálysértés árán sem vették bizottsági tárgysorozatba ezt a javaslatot. Tehát csak holnap fogunk vélhetően tárgyalni róla, miután már megszületett a parlamenti döntés az országos népszavazásról. Elmondhatjuk azt, hogy bár támogatja a Jobbik frakciója az országos népszavazást, hiszen a semminél jobb eszköznek tartjuk, de javasoltunk egy sokkal jobbat, amit önök egész egyszerűen elszabotáltak.

Márpedig egy alaptörvény-módosítás értelem-szerűen olcsóbb, mint egy többmilliárdos népszavazási kezdeményezés. Biztosabb módszer, hiszen a végkimenetele nem annyira bizonytalan, mint egy úgynevezett baloldali bojkott esetén az országos nép-

szavazása. Harmadsorban gyorsabb, tehát nem őszre hagyná a megoldást, hogy mondjuk, nyáron a brüsszeli boszorkánykonyhában kidolgozzanak még egy-két olyan cukiságot ellenünk, mint amilyen a be nem fogadott migránsok után fizetendő fejpénz. Továbbra is szeretnénk tudni egyébként, hogy az önök biztosa a Bizottságban hogyan nyilvánult meg ebben a kérdésben, támasztott-e kifogást ez ellen, hiszen konszenzusos döntésről volt szó.

De ezen három érv mentén inkább arra próbálnánk önöket ösztökélni, hogy az előttünk fekvő meghívólevél helyett egy önálló határőrség felállításán gondolkozzanak. Megjelöltük ehhez a költségvetési forrást is, az országos népszavazási kampány helyett pedig inkább egy gyors, biztos és olcsó, ám nagyon hatékony alaptörvény-módosítás felé mozduljanak el. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miközben történelmi földrajzból elég jó vagyok, nyilván képviselő úr is kész tényként kezeli és egyértelműen úgy gondolja, hogy Szlovákia az Európai Unió szuverén tagállama. Így van ez.

Most meg úgy van, hogy meg kell kérdezzem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár urat pedig megkérdezem, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Nagy tisztelettel, elnök úr, igen a válaszom. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én szeretném megköszönni a vitában elhangzott támogató nyilatkozatokat. Köszönöm Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének a támogatását, aki a törvényjavaslat fontosságát aláhúзва támogatásáról biztosította a javaslatot.

Horváth Imre MSZP-s képviselő úrnak arra a mondatára is szeretnék reagálni, hogy a határőrizet és a menekültügy nem volt hatékonyan kezelve. Ezzel indította hozzászólását, ezt szó szerint följegyeztem. Hát, tisztelt képviselő úr, ez nem igaz. És engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmét arra, hogy annak idején MSZP-s képviselőtársai, párttársai mit is nyilatkoztak. Az MTI-hez eljuttatott közleményükben azt írták, hogy a bevándorlás álprobléma, olyan alaptalan riogatás, aminek nincs semmi alapja, és ezzel szemben ön most teljes mértékben mást nyilatkozott.

Azt is fölírta, hogy nem működik az a rendszer, amit 2015 szeptemberében elfogadtunk. Mi azt mondtuk, hogy 2015. szeptember 15-én, illetőleg október közepén a magyar-serb, magyar-horvát zöldhatár lezárásával a jogi, az élőrös és a műszaki védelem hármas rendszerének felállításával nagyon fontos eredményt értünk el, hiszen megvédtük az országot, Magyarországot, a magyar embereket. De azt is elmondtuk, hogy a veszély nem múlt el, képviselő úr, hiszen az Európai Unió nem tudta megoldani a schengeni határok védelmét. Nagyon sok tagország ennek a kötelezettségének nem tett eleget. Azt

mondtuk, hogy a veszély nem múlt el, és azt is mondtuk, hogy erre az új helyzetre reagálni kell, ami 2016 elején, az első néhány hónapban kialakult. Ezért döntött úgy a kormány, hogy megerősíti a déli határ fizikai védelmét. Erre 9,3 milliárd forintot fordítottunk. Megerősítjük az élőrös védelmet is, mind a rendőrség, mind pedig a honvédség vonatkozásában.

És most a jogi védelem megerősítése is folyamatban van. Ez azért fontos, és itt rátérek Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselő hozzászólására, aki azt a kérdést tette föl, hogy ez a javaslat valójában miről szól. Ez a javaslat Magyarország, a magyar határ, a magyar emberek megvédéséről szól. Azt mondtam én, és ez a javaslat azt tartalmazza elfogadása esetén, hogy a rendőrök nem a tranzitónába terelik vagy kísérik őket, hanem a határzár kapujához, ahol ki kell várják a sorukat, hogy beadhassák a menekültügyi kérelmet.

De, képviselő úr, dönthetnek máshogyan is. Elindulnak visszafelé, képviselő úr. Dönthetnek máshogyan is. Ezt szeretném hangsúlyozni. Akit a 8 kilométeren túl fognak el, azzal kapcsolatban is kérdezett, hogy mi történik azzal. Azt normál eljárás szerint idegenrendészeti hatóság elé kell állítani a rendőrségnek. Egyértelműek a szabályok, világosak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kényszerbetelepítésről világosan kifejtette a kormány az álláspontját, a Belügyminisztérium is, ezt ellenezük. Bízunk abban, hogy a népszavazás során mindenkinek lehetősége lesz, akinek fontos Magyarország, a magyar emberek védelme, pártállástól függetlenül, pártthovatartozástól függetlenül minden magyar ember, minden magyar választópolgár kifejtheti a véleményét, hozzájárulhat ahhoz, hogy egy voksával megvédi az országot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ebben a kérdésben világosan beszélünk, világosan kifejtettük, hogy álláspontunk szerint mi Magyarország, mi a magyar emberek érdeke. Bízunk abban, hogy ezt nagyon sokan támogatni fogják, és még egyszer mondom, pártállástól függetlenül.

(19.10)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném megköszönni a vitában felszólaló képviselőknek, hogy elmondták a véleményüket. Bízom abban, hogy a támogatásukat megfontolják azok is, akik ma még úgy nyilatkoztak, hogy esetleg nem tudják támogatni. Bízom abban, hogy a vitában elhangzott kérdésekre megfogalmazott válaszom is hozzájárul ehhez a támogató álláspont kialakításához, és abban is bízom, hogy a törvény elfogadása esetén hozzájárul a magyar emberek védelméhez, Magyarország biztonságához. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Néhány gondolat a dél-budapesti térség vasúti közlekedésének fejlesztéséről, avagy mikor hallja meg már végre a kormány az itt élő és normálisan közlekedni kívánó tízezrek hangját?” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nap elején, jó néhány órával ezelőtt szóbeli kérdést intéztem a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz, amelyben az iránt tudakozódtam, hogy mi lesz a bezárásra ítélt Déli pályaudvar sorsa. Több szakértő egyébként ezt a tervet bűnben fogantnak és spekuláció által mozgottatnak tartja. Viszont nemcsak kritizáltam ezt az esetleges forgatókönyvet, hanem a Jobbik szokásainak megfelelően próbáltam felvázolni egy olyan alternatív és konstruktív fejlesztési képet is, amire inkább kellene elkölteni az egyébként szűkösen rendelkezésünkre álló forrásokat. Ezt szeretném most a továbbiakban folytatni.

A kormány deklarált célja, hogy a 2020-ig terjedő időszakban fejleszti a vasutat és ezen belül különösen az elővárosi vonatközlekedést. A koncepcióból azonban hiányzik a dél-budapesti, Dunaharaszti-Kiskunlacháza vonal fejlesztése, mivel ennek a térségnek a tömegközlekedése csupán a ráckevei HÉV-vel nincs kellőképpen kiszolgálva. Nem véletlen, hogy a reggeli csúcsidőben hatalmas gépjárműforgalom hömpölyög a főváros irányába az 5-ös úton, a gyakran csak araszoló sor már Dunaharasztitól nyúlik a belvárosig.

Azért ennyire zsúfolt ez az irány, mert a vasúti utazási lehetőség semmilyen alternatívát nem kínál erre felé. A HÉV ugyan gyakran jár Dunaharasztiból, de meglehetősen lassan, és csupán a Rákóczi hídig, ahonnan az utas gyaloglással és több átszállással tud csak bejutni a belvárosba. Ráadásul az 5-ös úttól 3 kilométerrel beljebb van az állomás, és a vonatnál drágább kiegészítő bérletet is kell vásárolni. Mindezek miatt esélytelen, hogy bárki az autójából valaha átszálljon rá Dunaharasztiiban, a HÉV-et csak a helyi, HÉV-hez közel lakó bejárók és a Csepel-szigetiek használják.

A jelenlegi vonatközlekedés sem nyújt elfogadható alternatívát, mivel a vonat ritkán jár, és nem a metrókkal ellátott központban lévő Keleti pályaudvarra érkezik, hanem visszakanyarodik a főváros külterülete felé, Kőbánya-Kispestre. Innen újabb átszállásokkal és jelentős idővesztéssel érheti el célját, aki nem kíván, vagy nem tud autóval közlekedni. Ez azért érthetetlen, mert a Keleti pályaudvarban jelenleg lenne üres kapacitás, ami egy kis fejlesztéssel alkalmassá tehető az elővárosi járatok fejlesztett dél-budapesti járatok fogadására. Ráadásul azok a frissen vásárolt alacsonypadlós Siemens-szerelvények, amelyek most üzemelnek, tökéletesen teljesíthetnék egy elővárosi járat követelményeit, csak éppen a végállomást és a járatsűrűséget kellene megváltoztatni.

A reális tömegközlekedési alternatíva hiánya miatt szükséges lenne ennek a vonalnak az előtérbe

helyezése és például a Keleti pályaudvar kihasználatlan postavágányának mielőbbi felújításával egy új elővárosi vonat beüzemelése. Ennek meghirdetésével és menetrendbe illesztésével várhatóan radikálisan megnőne az utazási kedv, és az utasok számának növekedésével, újabb vonatpárokkal könnyen kialakítható lenne a hosszú távú ütemes menetrend, ahogy ez már több elővárosi vonalon működik. Ezzel a nem túl költséges fejlesztéssel és a például Dunaharasztiiban már meglévő kis P+R parkoló területének megnövelésével a bejárók vonzó alternatívát kaphatnának, és egy részük átirányítható lenne a vasútra. Ezzel a lépéssel csökkenthető lenne az 5-ös út felől érkező, csúcsidőben egyre elviselhetetlenebb autóforgalom, és a környező településeken élők közül is talán kevesebben gondolkodnának a túlterhelt fővárosba költözésen.

A ráckevei HÉV bevezetése a Boráros térig évtizedek óta megoldhatatlan feladatnak látszik a mindenkori vezetés számára, de ha meg is valósulna a következő tíz évben, a fentebb elemzett problémát ez a lépés aligha enyhíti majd. Egyrészt csak Dunaharaszti túloldalától állna majd valamikor rendelkezésre ez az alternatíva, másrészt miután a 4-es metró messzelátó elődeink nem a Petőfi híd melletti egyetemi negyed és forgalmas Boráros tér vonalon vezeték, a két HÉV-vonalról együttesen lezúduló ember-tömeg megint csak sovány lehetőségekből választhat majd, melyik felszíni járatra tudna felzúfolódni.

Az elővárosi vonatközlekedéssel lehetne hatékonyan kezelni ennek a térségnek a sanyarú közlekedési helyzetét. Ennek mielőbbi megvalósítását várnánk a tisztelt mindenkori minisztériumtól, kormányzattól. A MÁV szakmai állásfoglalása szerint, amely egy 2008-as tanulmányon alapul, a Keleti pályaudvarra történő bejárás ütemes menetrenddel is lehetséges lenne ebből a régióból, amennyiben megépülne egy harmadik bevezető vágánypár. Ezen túl további lehetőségek rejlenének a javasolt és elvárható fejlesztések megvalósulása esetén, amelyekről persze egyetlen szó sem esik a jövő évi költségvetés kapcsán, de ha a kormány nem is gondol ilyesmire (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), mi megtettük ezt, gondolkodtunk helyettük. Annyit kérnénk tisztelettel, hogy legalább a módosító indítványainkat tessenek majd elolvasni a költségvetés kapcsán.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsorából.*)

ELNÖK: Nagy türelemmel hallgattuk, napirend utáni felszólalásában 19 másodperccel túllépte az időkeretet. (*Ander Balázs: Köszönöm szépen, elnök úr.*) Kérem, hogy majd respektálja! (*Ander Balázs: Respektálok, feltétlenül!*) Államtitkár úr, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A budai vasútfejlesztés, a kapcsolódó köztéri területfejlesztés és csomópontfejlesztés megvalósítá-

sa érdekében szükséges intézkedésekről szóló kormányhatározat szerint a fejlesztési tárca előkészítési feladatok elvégzésére kapott megbízást. Az előkészítési feladatok eredményeként a tárca 2016 őszén terjeszt átfogó koncepciót a kormány elé a budai vasúti közlekedés fejlesztéséről.

A kiemelt jelentőségű budapesti beruházásokról szóló kormányhatározat a következő projektek előkészítését célozza meg: háromvágányú kapcsolat tervezése Kelenföld és Ferencváros állomások között új elővárosi megállók kialakításával, köztük a 3-as metróhoz kapcsolódó Népliget-Fradiváros megállóval, valamint a ráckevei HÉV-vonal fejlesztése és az egységes fővárosi kötőpályás közösségi közlekedési hálózatba integrálása.

Tisztelt Országgyűlés! A felsorolt fejlesztések is mutatják, hogy a kormányzat közlekedéspolitikájának kiemelt célja az elővárosi vasúti közlekedés fejlesztése. Ennek köszönhetően hat korszerű, alacsonypadlós, Stadler FLIRT típusú motorvonat beszerzése valósulhatott meg a 150-es vonal elővárosi szakaszára. Emellett az utóbbi években több elővárosi megállónál épült korszerű, nagykapacitású P+R parkoló. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Önrendelkezésünk védelmében” címmel. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon örülök, hogy itt van most velünk ezen az órán, és nagyon remélem, hogy a felszólalásom kapcsán választ is kaphatok majd az államtitkár úrtól.

Nemrégiben, a napokban jutott el hozzám a Magyar Polgármesterek Közösségének felhívása, amely hat pontban követeli és kéri, hogy a kormányzat vonja vissza mindazon elképzeléseit, illetve kezdeményezi módosítását azoknak a döntéseknek, amelyek a települések döntési szabadságát, gazdasági önállóságát csorbitják. Most ezt a felhívást szeretném röviden ismertetni a Házzal, illetve az államtitkár úrral, remélve azt, hogy az itt megfogalmazottak majd visszhangra találnak nemcsak a minisztériumnál, hanem az egész kormányzatnál.

Az 1. pontban a következőt írják: „Elvárjuk, hogy a köznevelés rendszerének tervezett átalakítása során az önkormányzatok kapjanak lehetőséget a fenntartói szerep vállalására, az ahhoz szükséges és elégséges központi finanszírozás biztosítása mellett. A KLIK csődje bebizonyította, hogy nem az önkormányzatok voltak felelősek a köznevelési intézmények gazdálkodási nehézségei miatt, hanem a mindenkori kormányok felelőtlen költségvetési politikája.” Hozzáteszem: a 2017-es költségvetés is csak nyomokban tartalmazza majd a működtetését ezeknek a köznevelési intézményeknek. Így tehát teljesen tanácstalanok vagyunk a tekintetben, hogy valójában mi a kormányzat jövőre vonatkozó elképzelése.

A 2. pont így szól: „A leghatározottabban elutasítjuk a közétkeztetés államosításának gondolatát. Mi, felelősen gondolkodó településvezetők - fogalmaznak az írás benyújtói - arra törekszünk, hogy a gyermekétkeztetésbe, szociális étkeztetésbe csak egészséges, lehetőség szerint helyben termelt élelmiszer kerüljön, amelynek megteremtése, megtermelése, előállítása a helyi közösségek számára ad megélhetést. Ezzel szemben a kormányzati elképzelés megfosztaná az értékteremtő munka lehetőségétől a vidéki embereket, amellett, hogy az ellátás biztonsága és minősége is várhatóan jelentősen meggyengül.” Tudjuk, hogy a 2017-es költségvetésben a Start-programokra sajnálatos módon 20 milliárddal kevesebbet szán a kormányzat, noha ez is a közétkeztetés helyi biztosításának egyik lába.

(19.20)

A 3. pont így szól: „Felhívjuk a kormányt, hogy nemzeti vagyonunk, a termőföld kiürülése helyett biztosítson esélyt a vidéki önkormányzatoknak, hogy vagyonkezelésbe vehessenek közigazgatási területeikhez tartozó földeket azért, hogy az ágazati törvény szerint is elvártan önellátásukat meg tudják teremteni.”

A 4. pont így szól: „Indítványozzuk, a 2017. évi költségvetési törvény tartalmazza a köztisztviselői alapilletmény legalább 20 százalékos emelését, valamint ezzel összefüggésben a köztisztviselői és közalkalmazotti bértáblák korrekcióját. Szégyenteljesnek tartjuk - és ezzel mi tulajdonképpen csak teljes egészében egyet tudunk érteni -, hogy 2008 óta a közösségeink szolgálatában dolgozók illetménye - az állami előírások szerint - nemhogy nőtt volna, de még jelentősen veszített is az értékéből. A kormány által is megteremteni kívánt 'jó állam' csak akkor képzelhető el, ha munkatársainkat megbecsüljük, és tisztességgel megélhetést biztosítunk számukra.” Hozzáteszem, ez azt is jelenti, hogy a közszolgálat nem tartjuk cselédsorban, zsellérsorban.

Az 5. pont így szól: „Kezdeményezzük a hulladékszállítás átalakításáról szóló rendelkezések eltörlését, mert ezek ellehetetlenítik a közfeladat-ellátást, és súlyos válságba sodorják az azt ellátó önkormányzati társulásokat.” Mind e mai napig, tudjuk, államtitkár úr, nincsenek meg azok a törvényi feltételek, jogszabályi keretek, amelyek biztosíthatnák az átalakítás rendjét, ezért is jogos ez a felvetése a polgármestereknek, hogy vonják vissza tehát a tervezett átalakításokat.

A 6. és egyben végső pont pedig így szól: „Tiltakozunk minden olyan törekvés ellen, amely településeink közbiztonságát veszélyeztetné, így elutasítjuk migránstáborok építését, migránsok letelepítését és kötelező jellegű alkalmazásukat a közfoglalkoztatásban.” Én azt gondolom, hogy bizonyos értelemben ez a legszégyentesebb, mert tudjuk, hogy a hosszú távú közfoglalkoztatási szerződésben tavaly óta, tavaly nyár óta már kötelező, a polgármesterek csak így írhatják alá ezeket a szerződéseket, ha vállalják migránsok közfoglalkoztatását.

Kérem, fontolják meg tehát a polgármestereink felhívását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kontrát Károly államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány nagyon fontosnak tartja az önkormányzatokkal való együttműködést annak érdekében, hogy Magyarország polgárai az önkormányzatok által nyújtott közszolgáltatást mindenhol azonos színvonalon, megfelelő mértékben, azonos módon tudják igénybe venni. Ezt a szándékot aláhúzza, hogy az önkormányzati vagyonnal és közpénzekkel történő felelős gazdálkodás biztosítása nemzeti érdek. A kormányzat számára kiemelt jelentőségű, hogy az önkormányzatok feladatfinanszírozási problémái időben felszínre kerüljenek, és az önkormányzati eladósodási folyamatok megindulása felismerhető és megakadályozható legyen. Emlékeztetem önt és a tisztelt Házat, hogy a kormány - felismerve a településeket sújtó problémákat - az adóssághkonszolidációban összesen 1368 milliárd forint adósságot vállalt át, megszabadítva a településeket a működésüket, a mindennapi munkavégzésüket ellehetetlenítő adósságtehertől.

Tisztelt Képviselő Asszony! A közoktatással kapcsolatos álláspontunk világos és egyértelmű. A céljainkat az Emberi Erőforrások Minisztériuma világosan megfogalmazta. Azt szeretnénk, hogy Magyarország valamennyi iskolájában valamennyi magyar gyermek, valamennyi magyar tanuló azonos színvonalon, kiszámíthatóan, biztonságosan kapja meg azokat a szolgáltatásokat, azt a tudásanyagot, amely az ő előrejutásához szükséges.

Ami a többi észrevételt, illetve a többi megfogalmazott követelést illeti, engedje meg, hogy a migránsokkal kapcsolatos észrevételre reagáljak. Az előbbi napirendi pont tárgyalása során is világosan megfogalmazódott a kormány álláspontja a tekintetben, hogy Magyarország területén jogellenesen egyetlen migráns sem tartózkodhat. Ezt szolgálta az a törvény, amelynek az általános vitáját az imént fejezte be a parlament. A migránsok átmeneti elhelyezésével kapcsolatban világosan elmondtuk, hogy ez egy kényszerhelyzet, tisztelt képviselő asszony. Mi sem örülünk annak, hogy migránsokat kell egyetlen magyarországi településen elhelyezni, de mégis ezt a helyzetet meg kell oldani, és ezt együttműködéssel tudjuk megoldani.

A kormány megteremti azokat a feltételeket, amelyek az adott településeken élők biztonságát szolgálják. Utalni szeretnék itt Körmentre is. *(Bana Tibor: Igen!)* Körmenten is megvalósítjuk azokat a feltételeket, amelyek az ott élők biztonságát szolgálják. Például ennek érdekében a kormány, illetve a Belügyminisztérium nemrég döntött arról, hogy a közterületi kamerarendszer bővítésére és a nagyobb biztonság nyújtására 24 millió forint támogatást

biztosít Körment városának. Napi kapcsolatban vagyunk a település vezetőjével, Bebes István polgármester úrral, akinek egyébként, a körmenti képviselő-testületnek és a Körmenten élőknek ezúton is szeretném megköszönni az együttműködésüket és a megértésüket. Szeretném elmondani, hogy a kormány, a Belügyminisztérium, a rendőrség, a Bevándorlási Hivatal, a honvédség, a magyar hatóságok mindent megtesznek annak érdekében, hogy a körmentiek és minden olyan település, ahol jelenleg még ilyen elhelyezés van, a biztonságuk garantált legyen.

Még egyszer mondom, arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy azokat a törvényeket, amelyek ezt a célt szolgálják, támogassák. Támogassák a népszavazást, hiszen a kényszerbetelepítést ellenezzük. Úgy gondolom, a kormány világosan megfogalmazta ebben a kérdésben Magyarország érdekeit. Nagyon fontos az, hogy ebben a kérdésben minden magyar állampolgár megkapja a lehetőséget, hogy az egyszavazatnyi felelősséggel élve hozzájáruljon Magyarország biztonságához. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő felszólaló: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről - XII. rész” címmel. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy elnök úr is mondta, immár ez a 12. alkalom, amikor jőmagam, illetve képviselőtársaim ismertetjük a fiatalok, főképp a középiskolások véleményét, amelyek a Hallasd a hangod! kampányunk keretében érkeztek hozzánk. Több száz levél, több száz értékes gondolat és meglátás, amelyekre lehet és kell is építeni, ha az oktatási rendszer helyes megreformálását tartjuk szem előtt.

Mindig nagy öröm számunkra, ha akár én magam is személyesen találkozom fiatalokkal, akár levélben keresnek meg és köszönik meg a lehetőséget, hogy elmondhatják nekik is a véleményüket, mert ahogy ők fogalmaznak, eddig senki nem kérdezte meg őket. A Jobbik azonban lehetőséget teremt minden fiatalnak, hogy az oktatással vagy általában csak a fiatalok helyzetével kapcsolatban elmondják az ötletüket, panaszukat, bármit, amiről úgy gondolják, hogy a parlament előtt érdemes elhangoznia.

Milán, aki már korábban is megosztotta velünk a gondolatait, ezt írta. „Másodszorra írok, mert végre vannak, akik foglalkoznak a diákok véleményével, és elmondják azt az Országgyűlésben. A következőképpen látom a mai oktatási helyzetet. Míg Klebelsberg Kunó idejében törekedtek a kultúrfőlény kialakítására és sok pénzét áldozták rá, mivel ez fontos politikai érdek volt, addig a róla elnevezett KLIK ezt nem teszi meg. Manapság egyre rosszabbul szerepelnek a diákok a nemzetközi felméréseken, ami elsősorban az oktatási rendszer hibája, nem pedig a diákoké vagy a tanároké. Hogyan várhatjuk így el, hogy nemzetközi-

leg is elismerjük a magyarság érdekeit, hogy meg tudják állni a helyüket a nagyvilágban, vagy hogy a fiatal magyar munkaerő keresett legyen akár külföldön is? Véleményem szerint az ország számára ma is ugyanolyan külpolitikai stratégia tényező lehetne a szellemi fejlettség biztosítása, és a kormánynak többet kellene ennek érdekében a költségvetésből áldozni az oktatásra, és talán kevesebbet a kevésbé fontos célokra, például stadionépítésre.”

A túlterheltség, a magas óraszámok és a silány minőségű kísérleti tankönyvek kapcsán érkezett panaszok mellett folyamatosan érkeznek arra vonatkozólag is a levelek, hogy ne töröljék el a földrajzoktatást a közép-, szakközépiskolákból. A Jobbik is úgy gondolja, és mi is közleményben tiltakoztunk az ellen, hogy itt szeptembertől a szakközépiskolákban vagy a szakgimnáziumok jelentős részében már nem lenne ilyen jellegű oktatás.

(19.30)

A következő észrevétel: „A mindennapos testnevelés szép kezdeményezés, de miért a többi képzéstantárgy rovására? Kodály országa lennénk, de az énektanítás gyakorlatilag csak az ének-zene tagozatos és/vagy a művészeti iskolákban alaptantárgy, a többi iskolában a leépítendő tantárgyak közé sorolják. Kéthetente egy énekóra a semmivel egyenlő. Pedig nemcsak az éneklésről van szó, hanem alapvető műveltségéről is.” - írja László.

Mi is fontosnak tartjuk az ének-zene fontosságát és új módszerekkel való oktatásának szükségességét, hiszen szoros összefüggés van a nevelés és az ének között. Kodályt idézve: „Ha egy szóval akarnók jellemezni a nevelés lényegét, az a szó nem lehetne más, mint: ének... Mechanizálódó korunk olyan úton halad, melynek végén az ember géppé válik. Ettől csak az ének szelleme véd meg.”

László, folytatva a véleményét, ezt írta egy másik témát illetően: „Olykor igenis szükség van a tanulók tudás szerinti külön tanítására. Régen a gyengébb képességű gyerekeket kiegészítő iskolába küldték. Mi a jó abban, ha a gyenge tanulók visszahúzó erőt jelentenek az okosabb, tehetségesebb gyerekek számára? (A felszólaló a torkát köszörüli.) Mi a jó abban, ha egy iskolában nem lehet órát tartani a diákok túrhettelen viselkedése miatt?”

ELNÖK: Képviselő úr, nyugodtan igyon egypár korty vizet, türelemmel kivárjuk.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tehetségesen csinálja. Jó. És mehet tovább az egész.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. A Jobbik úgy gondolja, hogy a fentről erőltetett integráció, szegregáció kérdése helyett differenciált oktatásra lenne szükség, nemre, vallásra, bármely etnikai hovatartozástól függetlenül. Úgy gondoljuk,

hogy a differenciált oktatás által a diákok adottságaikhoz, tehetségeikhez mérten a lehető legtöbb eredményt ki tudják hozni magukból.

Arról van szó tehát, hogy mivel a tanulók nem egyformák sem pszichológiai értelemben, sem megelőző tudás vonatkozásában, nem feltétlenül ugyanazt és nem feltétlenül ugyanúgy kell tanítani minden tanulóknak.

József szerint - idézem: „Az állandó és hirtelen, gyors változtatások kihatnak a végzős diákokra, és nem veszik figyelembe, hogy eddig nem az új követelményszintre készültek.” Mi is sokszor szavá tettük a gyorsan változó jogszabályokat és mindazt, ami a diákokat illeti ennek tekintetében, hogy nem tudják, hogy mire kell készülni akár egy érettségi, akár egy felvételi következtében.

Jázmin ötlete a következőképpen hangzik: „Kisebbségi létszámú osztályok legyenek, hogy több figyelem jusson a diákokra.”

Ennyi fért ma a mai felszólalásomban. Várjuk továbbra is a fiatalok véleményét, észrevételeit a jobbik.hu/hallasdahangod honlapon keresztül. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik pad-soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mivel Farkas Gergely és Bana Tibor képviselő úr felszólalása is hasonló témát, azonos témát érint, engedjék meg, hogy egy válaszban reagáljak, és megvárjam Bana Tibor képviselő úr hozzászólását is.

ELNÖK: Világos. Ezt akkor megkönnyíti Bana képviselő úr azzal, ha felszólal. Ő ugyanis a következő napirend utáni felszólaló: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményéről 13. rész” címmel. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Farkas Gergely frakciótársamhoz kapcsolódva a „Hallasd a hangod!” kampányunk során a középiskolások, fiatalok által küldött vélemények és ötletek ismertetését szeretném folytatni.

Egyre több fiatalhoz jutunk el, utcákon, köztereken rendszeresen találkozunk középiskolásokkal, mert úgy gondoljuk, hogy igenis számít az ő véleményük is, hiszen ők az elsődleges érintettek az oktatásnak. Biztosak lehetünk abban, hogy a fiatalok meglátásai, gondolatai olyan szempontokat adhatnak, amelyek segítenek, hogy az oktatás valóban jó irányba haladjon. Engedjék meg tehát, hogy az alábbiakban maguknak a diákoknak a hangját közvetítem az Országgyűlés előtt.

Rusztlem panaszja a következő: „Az új tankönyvekkel komoly problémák vannak. A nyelvtan- és

fizikatankönyvekből kihagytak anyagrészeket, a történetkönyvekben ritkán van olyan, hogy megmondaná egy esemény időpontját - például Horthy kormányzóvá választásának az ideje -, és mondjuk, rajzolhatnának rendes térképet is bele, mert ami benne van, az borzalom." Valóban itt lenne az ideje annak, hogy minőségi, szakmailag megfelelő tankönyveket biztosítsanak a tanároknak és diákoknak, ne pedig kísérleti tankönyveket, amelyek - mint ahogy a tapasztalat is mutatja - gyakran rendkívül silány minőségűek, és amelyek sokszor tanításra alkalmatlanok. Emellett aggasztó az is, ahogy az érintettek pusztán meghallgatása nélkül alakították át a tankönyvkiadás rendszerét, monopóliumhelyzetet létrehozva, ellehetetlenítve a régóta jól bevált tankönyvkiadókat. Ez a helyzet tarthatatlan, és mielőbbi korrekcióra szorul a Jobbik álláspontja szerint.

Gábor levelében ezt írta: „A hallgatói szerződések kapcsán véleményem szerint több opcióra lenne szükség az állami ösztöndíjak visszatérítésének módjával, illetve a kedvezményekkel kapcsolatban. Ezenkívül az ennek tartalmával, értelmezésével kapcsolatos megfelelő felvilágosítások hiánya és az elektronikus levelekre való katasztrófális válaszdíó is - esetemben 25 nap - hogy kívánnivalót maga után.”

Marci, egy 9. osztályos középiskolás, 15 éves tanuló, ezt írta nekünk a túlterheltségre vonatkozóan: „Én egy ének-zenei iskolába járok, ahol számomra átlagosan napi 3 óra gyakorlásra van szükség - minimum 2, maximum 4 -, és átlagosan napi 10 tanórám van, amelyek 3 órakor érnek véget. Szombatonként is bejárom gyakorolni 1 órát - azért, mert nincs pénzünk hangszerre -, és kiemelném, két hangszerre kell készülni. Ezeket a sok hangszerrel és zenével kapcsolatos órákat nem utálom, mert a zene miatt jelentkeztem ebbe az iskolába, de lefáraszt, hogy nem pihenhetek. Állítólag napi 8 óra a minimum alvásidő az ember számára, nekem csak 6-7 óra jut, hisz mindennap 8 órára érek haza, és ráadásul így 2 óra alatt kell mindent megtanulni másnapra.”

Netti terjedelmes levelet írt nekünk, amelyből az alábbi részeket idézném: „Több ismerősöm is jelezte, hogy leadtátok a hozzátok íródott leveleket. Nagyon tudok azonosulni azokkal a véleményezőikkel, akik azt javasolták, hogy a tanároknak is állítsanak vizsgálobizottságot, ellenőrizve őket, hogy a politikát távol tartják-e az iskolától. Mi sem néztünk filmet Trianonról, szó is csak érintőlegesen volt róla vagy az '56-os forradalomról, az utána lévő időszakot meg át sem néztük, mert nem jutott rá idő. A leterheltségről is írhatnék, de nem olyan értelemben, mint a többiek mondták el az elhangzottak alapján. Amit nem ad le órán a tanár, azt elküldi e-mailben. Nálunk körülbelül 3 hónapig nem volt a faluban internet, de a matekleckét mindig úgy kaptuk meg. Ezért kellett sokszor órákkal korábban bemennem a suliba, hogy előtte bármit is tudjak csinálni. Több osztálytársam is van, akikkel nincs a lakásban net. De nem mernek szólni, mert ciki. Volt egy tanár, aki állandóan e-mailben írta meg, hogy mikor lesz doga.”

Netti ötletével folytatja sorait - idézem: „Milyen ötletem lenne? A földrajzot semmiképpen sem kelle-

ne kivenni, inkább - már írták korábban mások is - évfolyamonként kellene elosztani a témákat, például 9-10. osztály fizika, kémia; 11-12. osztály biosz, főci.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, komoly és valós problémák mindezek. Éppen ezért, ezeket a terheket megkönnyítve a Jobbik választási győzelme esetén minden magyar állampolgár számára ingyenesen biztosítaná az internet-hozzáférést, hiszen az internethasználat ma már nem luxus és nem hobbi, ahogyan Netti is írta, hanem alapvető infrastrukturális szükséglet, amelyet akár ingyenesen is biztosítani kell mindenki számára.

A földrajzoktatás kapcsán pedig gróf Teleki Pált idézném: „A földrajz nekem nem önmagáért való és nem is hasznos tárgy, hanem eszköz magasabb szellemi és erkölcsi célok elérésére.” Azt gondolom, időszerűek és magukért beszélnek e szavak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Befejezésül Anna levelét idézném, aki már hallatta egyszer a hangját itt az Országgyűlésben: „Egyszer már írtam levelet, be is olvasták, ezt köszönöm szépen! Üzenném kedves Orbán Viktornak és társainak, hogy először is nem a külsőségekkel kéne foglalkozni, nem a stadiont meg a kisvasutat kéne építeni, hanem a rohadó belsőt, az oktatást kellene helyretenni, a kórházakat megfelelő állapotba tenni, az utakat megcsinálni, munkahelyeket teremteni a fejlődő fiataloknak, hogy ne kelljen elhagyniuk Magyarországot. És az új munkahely lehetőleg ne a közmunka legyen. A szavazótábora folyamatosan csökken a Fidesznek, a Jobbiknak pedig növekszik; ez, azt hiszem, nem véletlen. Ha nem megy más, mint a stadionépítés vagy a kisvasútépítés, akkor sajnos nem értenek az ország kormányzásához.” Ehhez, azt gondolom, nem is kell mit hozzáfűzni.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget. Továbbra is bátorítok minden fiataalt, hogy hallassák hangjukat a Jobbik által itt az Országgyűlésben. Megtehetik ezt szórólapjainkon vagy a jobbik.hu/hallasdahangod oldalon keresztül. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm, hogy a diákok véleményének közvetítésén keresztül is tájékozódhatunk az oktatás és a mindennapi életünk javítását célzó javaslatokról és intézkedésekről. Amikor a köznevelési kerekasztal munkáját elindítottuk, ugyanez a cél vezérelte a kormányt.

A kerekasztal tagjainak a közvetítésével minden, a kerekasztal munkacsoportjaiban részt vevő szervezet lehetőséget kap arra, hogy elmondja véleményét, észrevételét, javaslatát az adott kérdésekről, jogszabály-módosító javaslatokról.

A kerekasztal tárgyalópartnerei sorában a diákok képviselőit is megtaláljuk, és köszönjük a diákok véleményét ezúton is. A kormány számára fontos, hogy megismerjük a diákok véleményét, kérdéseiket, problémáikat. Köszönjük az őszinteségüket, ezért továbbra is arra biztatjuk őket, hogy éljenek a felkínált lehetőségekkel, és vegyenek részt a magyar köznevelési rendszer fejlesztésében, hiszen ez mindannyiunk érdeke.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 40 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)